

▼▼ FÖRETAGET AF DE CENTRALISEREDDE SKANDINAVISKE FÖRENINGER ▼▼

Den færende Svend

ORGAN FOR SKANDINAVER I UDLANDET

Nº 1

Lördag, den 15. Januar 1916.

XV. Aargang

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

..... „KUN“, EN NYÅRSDIKT AV G. S. N. ....

Uti ett hemskt och blodigt år
Naverfloeken rätt illa står.
Skälvande och kvidande,
Undrande och bidande.
«Mån'tro vi den rycken står?»

Ej så lätt att slå i styken
Naverfloeken klara rycken
Ty i Norden fanns en skara
Som för navers väl och vara
Gärna gåvo välkomstdrycken.

Naver samlas uti Norden
De som «rest» kring hela jorden
Lemnade båd rubb och stubb
Hemåt gav de sig på skubb
Hem att höra modersordan.

Uti Norden blev det tråkigt
«Vi må ha' det lite bråkigt».
Blev man ense. Och så börja.
Man för bråkeriet sörja
Fast i början gik det knåkigt.

Från Odense kom uppropet.
Nu hjemnaver tar vi opp'et
Jädrar i vår talj och låda
Skall vi ge de naver klåda
Som mot oss har satt det stopp'et.

Jørgensen den store man
Genast uti lagen fann
«Kun», det lille jækta ord
Var för stockholmsnaver gjord
«Veck med det før mera fan».

H. B. kom med svar på fråga.
Vad för slag! Ni kan blott våga?
Kränka vårän helga lag.
Aldrig randas skall den dag,
Då bodknoddar blir vår plåga.

Detta svar tog törn i hopen
Högljutt höjdes vredesropen
«Jordens naver, för vår rätt,
H. B. på skampålen sätt.
Den bör stå där ganska snopen.»

Feltag blott, ty alla gamla
Valzebröder sig församla
Ikring H. B. Tänk så märkligt!
Kan i grunden det va' värkligt?
Då kan san aldrig ramla.

Dock de nordiske rebeller
Vet vad striden innerst gäller
Därför käckt de gå att strider
«Stackare vad de få lida»
När de stora slagen smäller.

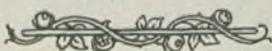
Striden står i högan sky.
Varge Svend som fryckes ny
Vittnar om den vylða fåtkt
Sönerna av vikingsläkt
Skapte utan vapengny.

Jørgensen och Jesper båda
Var för sig de vilja råda
«Saken den kan klaras lätt
Om Ni bara ger mig rätt»
Så de båda föra «låda».

Radikala råd väl gives
At de naver som ej «trivas».
«Ge den kolde!» «Ge dem foten».
(Hör på språket! Hör på hoten)
Vackrare kan aldrig skrivas.

Julen kom och fred blev sluten
Enigheten var ej bruten
Nu det härskar Julefrid.
Men snart blir det åter tid
Att få ge var an' på truten.

Strid skall föras till sin ände,
Aldrig man på mitten vände.
Stridstuppar, gå nu blott på
Kläm till som förr Ni sägs slå.
Sen känner jag åter de svende.

Tillkännagives att vår högt värderada medlem

H. K. Bakkeli

Kristiania

i en alder av 28 år i dag avgått med döden, efter en kortvarig sjukdom.

Hans minne skall länge leva bland oss.

Stockholm, 5-1-16.

*Klubb för resande Handverkare
i Stockholm.*

Meddelelser fra Forretningsføreren.

Kvitterer for Modtagelsen af følgende Beløb: København Fr. 83.20, Malmö 36.—, Alb. Rasmussen, Leipzig 2.70, Nic. Jensen, København 3.—, O. Jørgensen, Kbhvn. 4.—, Södertälje 51.25, Stockholm 56.10,

Med dette Nummer følger til de Afdelinger, der har Tømrere som Medlemmer, Tømrerfagblade.

Nu ved Aarsskiftet udløber jo en Del Medlemsbøger og Kassererne gøres derfor opmærksom paa, at alle de udløbne (udklæbde) Bøger *skal indsendes* til undertegnede, der da — uden Udgift for Medl. — udsteder ny; ligeledes tilbageendes de gamle Bøger.

Saaftremt *flere* Bøger udløber bedes disse indsendt, saa vidt muligt, paa *eengang*, da der derved spares Porto. Bøgerne indsendes i aaben Konvolut (med Snor eller Gummibaand om) som *Forretningspapirer* (Geschäftspapiere), Breve eller personlige Meddelelser maa da ikke vedlægges, derimod f. Eks. Maanedesblanket eller Bestillingskort. Endvidere beder jeg Kassererne om at frankere Sendingerne rigtig, eventuelt lade Frankeringen foregaa paa Posthuset, saa jeg ikke her skal betale Strafporto.

Da adskillige Kasserere nu til Januargeneralforsamlingen formodentligt veksler, bedes de ny Steder og Tiden for Understøttelsens Udbetaling meddelt til undertegnede saa hurtigt som muligt, saa de ny Adresser kan naa at komme i den næste Adressefortegnelse. Da denne ikke bringes saa ofte som før, er det ærgerligt, at denne tidt efter 14 Dages Forløb en halvvejs forkert; indsend derfor Adresse og Tid for Udbetaling af Understøttelse, saa snart en Kasserer flytter eller en ny vælges.

Andetsteds vil Medl. se, at adskillige Afdelinger kun trent indsender Regnskab; ligesaa gælder det for flere Afdelingers Vedkommende m. H. t. Afvikling af Penges med Hovedkassen. En hel Del Afdelinger ligger inde med for stor Kassebeholdning og en Del har en temmelig Gæld for Varer. De respektive Bestyrelser bedes derfor have deres Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold.

Da adskillige større Afdl. kun sjældent indsender Blanket gøres disse opmærksom paa, at det kun var Meningen, at de Afdl. der under Krigen er svunden ind og derfor ikke sælger ret mange Mærker, at de skulde have Ret til at skyde en Maaned eller højst to over med Blanketindsendelse. At adskillige Afdelinger misbruger denne Bestemmelse, altsaa benytter den som Sovepude, vil Enhver give mig Ret i, naar jeg nævner, at jeg kun har modtaget Oktoberblanketten fra Afdelingerne i *Aarhus, Berlin, Bern, Essen, Göteborg, Hamburg, Helsingör, Kiel, Kristiania, København, Köln, München, Odense, Stockholm, Södertälje og Zürich.*

Novemberblanketten har jeg kun modtaget fra Aarhus, Bern, Bremen, Göteborg, Hannover, Helsingör, København, Kiel, Köln, Malmö, München, Odense, Randers, Stockholm, Stuttgart, Södertälje og Zürich. Af Decemberblanketten har jeg ikke modtaget mange, dog er det jo endnu først paa Maaneden og de daarlige postale Forhold, Krigen har medført, er selvfølgelig ogsaa Skyld i, at meget indgaar sent, men ellers vil nok mange Medl. give mig Ret i, at betydelig flere end ovennævnte Afdl. regelmæssigt kunde indsende Blanket. Saaledes har Kristianiaforeningen, der tæller 70—80 Medl., endnu ikke overkommet at indsende Blanketten for November.

Forøvrigt gøres Kassererne opmærksom paa, at *de Afdelinger, der i sidste Kvartal ingen Blanket har indsendt, nu maa indsende en saadan, omfattende Regnskab for Oktober, November og December, samt at hver Afdeling, den være nok saa lille, overhovedet mindst en Gang hvert Kvartal maa indsende Regnskab.*

Som Regnskabet i Bladet Nummer 17, forrige Aar, udviste, er vor Kassebestand stegen med over 1400 Fr.: fra Fr. 2765.87 til Fr. 4184.47. Det er selvfølgelig den Indsrankning i Rejselivet, som Krigen har medført, der har gjort, at Kassen er stegen saadan, idet der er udbetalt kun 114 Rejseunderstøttelser i det hele. Naar jeg nævner, at der f. Eksempel i Sommerhalvaaret 1914, hvoraf endda to Maaneder: August og November blev berørt af Krigen, blev udbetalt 1466 Rejseunderstøttelser, vil enhver kunde se, *hvorfor* Kassen er stegen. Imidlertid! — Der kommer sikkert Tider, hvor vi vil faa Brug for hver Kappen, og da gælder det om at staa økonomisk rustet. Af ny Medl. har vi optaget 274, og efter Mærkesalget har vi i Sommeren gennemsnitligt haft ca. 550 Medl. I Virkeligheden har vi haft ca. 800; men en Del har været eller er arbejdsløse eller indkaldt, og endelig er desværre som sædvanlig en Del bleven slettet. Med Hensyn til Restancerne kunde der sikkert gøres en Del mere af enkelte Foreninger; i alt Fald er det forbausende, saa stor Forskel der er paa Afdelingerne i den Retning.

I øvrigt har vi efter de foreliggende Forhold Grund til at være tilfreds med Regnskabet, og saavidt jeg kan se, vil den opadgaaende Bevægelser fortsættes i Vinter, og det med Hensyn til saavel Kasse som Mærkesalg.

I den i No. 16 offentliggjorte Adressefortegnelse er sket følgende Forandringer:

Kiel, Udb.: Snedker Petersen, Hasselmannstrasse 1st, fra 7¹/₂—8.

Köbenhavn, Udb.: Valentin Ph. Jacobsen, Schleppegrellsgade 2st, fra 7—7¹/₂.

Randers, ny Hule: Søndergades Hotel.

Kassererne gøres opmærksom paa, at der for det i nærværende Nummer offentliggjorte Dødsfald klæbes Ekstramærker, som paaskrives Datoen: 15-1-16 og som i de tyske Afdelinger betaales med 25 Cts. (20 Pfg.), i alle andre Afdelinger med 20 Cts.

De indsendte Bidrag til Sløjhedens Protokol er udsendt til Indsættelse i den aarlige Restanceliste.

H. J. Larsen.

Revisionsberetning.

Meddeler herved, at vi den 26 November, 1 December samt Dags Dato har revideret Hovedkassens Varelager, Regnskaber og Kassebeholdning for Halvaaret 1 April -30 September 1915 og fundet alt i bedste Orden.

Af Kassebeholdningen laa dog, efter en af Kontroludvalget underskreven Skrivelse, Fr. 1316.59 i Berlin ved Kontroludvalgets Tillidsmand.

Zürich, den 4-12-15.

Meddeler herved, at vi Dags Dato har revideret Hovedkassens Varelager, Regnskaber samt Kassebeholdning for Oktober Maaned og fundet alt i bedste Orden.

Zürich, den 4-12-15.

Hovedkasserevisorer:

L. Guldager-Hansen, Formand. C. Möller.
A. Knudsen, Næstformand. R. Fosdal.

Foreningsmeddelelser.

København. Paa «Klub for berejste Skandinaver»s ordinære Generalforsamling valgtes til Formand H. P. Larsen, Karetmager, København (Genv.), til Forretningsfører Th. Topp, Snedker, Struer, til Kasserer Valentin Jacobsen, Maler, København, Næstformand Hermann Svendsen, Gørtler, København og til Sekretær undertegnede Maler, København.

Med skand. Hilsen

Vilh. Hansen.

Malmö. Den 13-10-15 sammanträde naverna till ordinarie generalforsamling här. Till styrelse valdes: ordförande Edvard Olsson, vår frejelada författare. Wollmar Sonesson återvaldes till kassör, som grugar både natt och dag, hur han skall få pänningpåsen att svella så den spricker. Sekretärerare undertecknad.

Med naverhålsning

Arvid Andersson.

Naver-Karnevalet.

Som det vil være mange Medl. bekendt, afholdt vor Afdeling i København forrige Aar et baade storslaaet og originalt Karneval, der vakte saa megen Opmærksomhed og havde en saa stor Succes, at flere af de store Dagblade bragte haade Artikler om og Billeder fra Karnevalet. Atter i Aar afholdes Karnevalet, der sidste Aar af «Politiken» fastsloges som «en af Saisonens Begivenheder, der allerede nu kan siges at høre med til Københavnernes faste Vinterfønelser», og Afdelingen har nu udsendt et smagfuldt udstyret Program, som jeg her hidsætter.

Ikke fordi det er fra en hjemlig Afdeling, som nogle af vore fanatiske Hadere af de skandinaviske Afdelinger maaske vil paastaa. Aa Nej! Men fordi Rammen for Karnevalet er saa original, at den sikkert vil interessere alle Naver, der har rejst eller ialt Fald dem, som har været i det forjættede Osteland. Altsaa:

„Fest i Hulen“, Naverkarneval, «Klub for berejste Skandinaver» («C. U. K.» Afdl.), Lørdag den 29^e Januar 1916 Kl. 8—4 i «Arbejderforeningen af 1860», Nørrevoldgade 92, samtlige Festlokaler.

I Schweiz. Straks ved Ankomsten vil man i Stueetagen mødes ved Indgangen til den bekendte *Axenstrasse* ved *Vierwaldstättersøen*, og ved at passere denne vil man i de i Klippevæggen udhuggede Buer have en storslaaet Udsigt til den snebedækte Bjergtinde *Bristenstock* i *Berneralpene* (3074 m over Havet). For Enden af denne Tunnel træder man ud paa den bekendte *Hohen-Tellsplatte* (1228 Fod over Havet), hvorfra man har et storslaaet Panorama fra *Brunnen* til *Luzern* med *Vierwaldstättersøen* dybt nede og i Baggrunden de snebedækte *Berneralper*. Her træffer man en original *Sennerhytte* (*Schweizer-Mejeri*) hvorfra der serveres nymalket *Gedemælk* og ægte *Ementhaler* (*Schweizeroste* med store *Taarer*) samt *Smør* og *Brød*.

Fra det bekendte *Rütlilihus* serveres *Uetliberger* Øl (*Züricherøl*. Red.), røde og hvide *Schweizer-Landvine* samt de bekendte *Schweizer-Pilsner* (*Landjægere*) med *Simler*.

I *Rütlilihuset* er de 22 *Kantoners originale Skjolde* ophængt samt andre kuriøse Ting. Ligeledes træffes man i den bekendte *Züricher-Restaurant «Blaue Fane»* med sin ejendommelige «*Jägerstue*».

Al *Servering* foretages af originalt kostumerede *Schweizerinder* og *Schweizere* (*Oste*).

Musikalsk *Underholdning* af *Zither*, *Guitar*, *Mandolin* og *Ocarinospillere* samt *Schweizerjodlere*.

I *Fest- og Balsalen* vil der blive foretaget *Optog* og *Scener* fra de store udenlandske *Karnevaller*, hvori de hjemvendte berejste «*Naver*» har deltaget.

Demaskering Kl. 12, ingen *Pauser*. Adgang til *Balsalen kun* for kostumerede. Efter *Dansens* *Opbør* *Naversjøv i Hulen* til *Sporvognen* gaar Kl. 6.

At *Københavnernaverne* med et saadant *Program* ogsaa i *Aar* vil faa stort *Rykind* af *Naver* og *Ikke-Naver* er sikkert nok, og ligesaa vil *Karnevalet* ogsaa i *Aar* gøre *C. U. K.* endnu mere kendt end det allerede er *Tilfaldet*, og derfor: *Held og Lykke* I *Københavnernaver!* Red.

Naver-Juleviserne.

Af saadanne er der denne Gang udsendt 6 og paa een nær stammer de alle fra skandinaviske Afdelinger, hvad ikke forundrer, da jo kun faa af Afdelingerne i Udlandet har et saadant Medlemsantal og det finansielle *Rygstød*, som er nødvendig til at bære *Udgivelsen* af en *Juleavis*. Naa, efter *Krigen* vil vi i *Udlandet* tage en *frygtelig Revanche*.

Aarhavisen indledes med en *Prolog*, som træffende skildrer en *Hjemvendts Tanker* til *Julen*: «dog han tænker, hvordan end det bliver maa jeg atter ud at være *Navigen*», desuden indeholder *Avisen* selvfølgelig (som de efterfølgende) *Navernes Liv* og *Færden*, hellig og søgn; desuden er paa en meget anskuelig Maade *Aarhuserafdelingens Fremgang* vist ved diverse *Ollasker*, som *Maaned* efter *Maaned* vokser.

Berlinernaverne er ene om at hævde *Traditionen* i *Udlandet*, men gør dette paa en fuldtud værdig Maade. *Omslagstegningen*, der er tegnet af «*Den Stille*», har paa en meget dekorativ Maade benyttet alle *Navernes Skaferefskaber*, og paa første Side udtales paa *Vers Glæden*

over at være Skandinav og — neutral. Ellers beskæftiger Avisen sig mest med Sadelmagernes Guld- og Sulteperiode i Berlin.

Den største og bedste Juleavis har («selvfølgelig» havde jeg nær sagt) vor største Afdeling: *København*afdelingen udsendt. Det farvetrykte Omslag, flot udført af Zacha Friis, er fuldtud selve Blæksprutten værdig og ellers indeholder Københavnervisen en Række muntre Viser og Indfald (og Udfald), som det dog vil være for vidtløftigt at komme nærmere ind paa her. Et sandt Herkulesarbejde har Vilh. Hansen, der har prentet hele Teksten og dertil udført alle Tegningerne, haft.

Ogsaa *Malmöforeningen* har udsendt en Juleavis, som viser hvor lystigt Livet leves blandt Malmönerne: Dans (som iøvrigt ser temmelig farlig ud for de deltagende Damer), Gaasemarch, Naverstep paa Hulebordene o. s. v. veksler i skøn Blanding.

Odenseavisen bringer paa første Side Julens Pris, dekorativt indrammet af A. M. Frederiksen, ellers fanges Opmærksomheden især af de vittige Smaategninger, der er rent Storm Petersenske, især den om Winkler og Frokostbrændevinen er god; ligesaa Bagsidetegningen, der skildrer i hvilken Tilstand de gode Odensener ser det ny Aar bryde frem.

Den anden svenske Afdeling, der har udsendt Juleavis er *Stockholm*, der dog (meget praktisk) er gaaet i Kompagni med *Södertäljenaverne*: Efter et enkelt udført men dekorativt virkende Omslag indledes med en Prolog, hvori G. S. Nilsson beder undskylde, at Naverne, trods al Krig, dog ikke lader Traditionen fare men som sædvanlig ved Juletid lader det gaa ud over kære Medmennesker.

I «Minnen» lader Lindell de kære Pletter i Udlandet passere Revu og i «Ett Somrnöje» vises det Liv, der har udfoldet sig i den Sommervilla, Stockholmernaverne sidste Sommer blærede sig med. Udmærket tegnet vises derefter forskellige Södertäljenaver; ja, man ser ogsaa i hvilken delikat Situation den første Tilrejsende i Söder tälje traf Kassereren. Et Par Skitser af Edv. Johansson er (de maa have mange Penge i Stockholm) trykt med rigtige Typer og paa Bagsiden ønskes hele Menneskeheden (meget apropos) et Fredens Aar 1916.

Ja, saa har jeg ikke andet tilbage end at takke alle dem, som ydede Bidrag til *C. U. K.s* Juleavis; *Julesvenden*. Især takkes Malerne, Brødrene Olsen i Davos fordi de saa beredvilligt lavede alle Tegningerne (fornær den paa Bagsiden, som er tegnet af vor mangeaarige Kasserer i Davos: A. Sjurson), og jeg haaber ogsaa næste Aar at finde Velvilje hos vore bedste Penne og Blyanter, saa Resultatet kan blive endnu bedre end i Aar. Tilsidst lader jeg herved paa mange Afdelingers Vegne en Tak gaa til alle de Afdelinger, der denne Jul udsendte Juleavis.

H. J. Larsen.

Hvem kan

meddele mig Adressen paa **Maler Chr. Bøstrup** (har sidst arbejdet i Olten) samt paa **Maler Hans Vilh. Jens Hein** (født i Roskilde den 16-3-86)?

Da nævnte i lang Tid ikke har ladet høre fra sig, er deres Paarørende bleven urolige og vil derfor være taknemlig for enhver Oplysning, som kan bidrage til at oplyse, hvor de efter-

søgte opholder sig. Mulige Oplysninger bedes sendt til Forretningsføreren.

Styrelsesmedlemmer og Revisorer!

Glem ikke at læse Forretningsføreren Meddelelser nøjagtig igenem!

Ekskluderet.

Bog No. 1869 **Spliid Hakon**, Konditor, f i København den 24-4-93.

Paa Grund af daarlig og ukammeratlig Optræden i Foreningen, samt har nævnte modarbejdet C. U. K. paa det kraftigste.

Helsingørforeningen.

Den sorte Tavle.

Bog No. 10248 **N. Chr. Pallesen**, Bogbinder, født i Aalborg den 23-8-71.
Gæld til Frankfurterfor.: Mark 68.70.

Frankfurterforeningen.

Ekstra-Efterlysning.

Skræder W. Andersson bedes hurtigst muligt opgive sin Adresse til Kølnerforeningen, Am Weidenbach 4.

„Klubben“s Vinterprogram.

Svende! Forsøm ikke at deltage i nedenstaaende Fester:

Lördag den 29 Januar: Stort Naver-Karneval.

Lördag den 11 Marts: Dameaften.

Onsdag den 19 April: Dameaften, Afslutningsfest for Vinterprogrammet.

Glem ikke Datoerne!

Københavnforeningen.

BERLIN.

Husk **A. Jörgensens** Vaskeri og Strygeri.
Dresdenerstrasse 24 :: Berlin S.
God og præcis Betjening.

Fagordbog

med de nødvendige Udtryk paa **Norsk-Engelsk-Tysk og Fransk for Mekanikere** faas mod Indsendelse af Fr. 1.25, hos **P. S. Govertsen**, Herternstr. 84^a, Zürich 4.

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Genossenschaftsdruckerei Zürich.

№ 2

Lördag, den 5. Februar 1916.

XV. Aargang

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

Hovedbesyrelsesmødet

den 20 Januar 1916.

Efter Protokollens Opklæring og Godkendelse blev Göteborgerafdelingens Lokallove gennemgaaede. Uden særlige Bemærkninger godkendes Lovene. Fra Helsingør var indsendt Anmodning om at sætte et Medlem paa den sorte Tavle, men da det Mellemværende, som var Skyld i Anmodningen, havde udviklet sig til en Retssag, besluttedes det at henstille til Foreningen at lade Sagen — hvor Paastand iøvrigt staar mod Paastand — bero til Retssagen er afsluttet. — Fra Afdelingen i Kristiania forelaa Meddelelse, at der ved en Revision dér var konstateret en Kasseangel paa Kroner 250.87, deraf for C. U. K.s Vedkommende Kr. 120.57. Af den Korrespondance, der i Aarenes Løb er ført med Kristianiaforeningen fremgik det, at der Gang paa Gang fra Hovedkassens Side er forlangt hurtigere Afvikling af Afdelingens Mellemværende med Hovedkassen, og var Henstillingerne bleven fulgt af Afdelingen, havde C. U. K.s Penge — eller i alt Fald kun en ringe Del — ikke manglet i Kassen. Ovenstaaende maa ikke alene for Afdelingen i Kristiania men ogsaa for alle andre Afdelinger være en Lære om, at Uregelmæssigheder i Kassen sikrest undgaas ved at rette sig efter C. U. K.s Loves § 34, som fordrer, at Blanketterne indsendes i rette Tid og, at den Del af Kassebeholdningen, der er større end 25 Fr. indsendes.

Efter at flere Smaasager var behandlede og Forretningsføreren havde oplæst den øvrige af ham modtagne og besørgede Korrespondance, aflagde Forretningsf. Beretning over de to Rejser han havde foretaget til Luzern og Diessenhofen (Kanton Thurgau, Svejts): I Luzern var den opløste Luzernerforenings Ejende bleven sammenpakket og derefter hensat hos en sikker Speditør, og i Diessenhofen havde han sat sig ind i Kronenberg Forhold, der just ikke var særlig gode, da Kronenberg var syg og ude af Stand til at arbejde. For Læge og Medicin havde Forretningsf. betalt 60 Fr. samt foreslog H. B., at C. U. K. iøvrigt under Kronenbergs Sygdom betalte Læge og Medicin, hvilket vedtoges.

Derefter sluttedes Mødet, som i Formandens Fraværelse lededes af Næstformanden.

A. Knudsen, Næstformand. H. J. Larsen, Sekr.

Svende! Gör Kassererne Arbejdet lettere ved selv at indbetale Kontingentet til rette Tid. 5 eller 6 Ugers Bidrag mærkes ikke, mens det dog kan blive en temmelig Sum, gaar længere Tid hen. Lad os derfor alle sørge for at have vor Bog i Orden.

En udvandret Nav.

Af alle de Hundreder af skandinaviske Haandværkere, der, under normale Forhold, hvert Aar drager til Mellem- og Sydeuropa, kan egentligt kun faa siges at høre til Kategorien: Udvandreder. Selv om Enkelte af en eller anden Grund ønsker at sige Norden Farvel for evig og derfor rejser med den Tanke at finde et eller andet Sted, det være sig i Svejts, Tyskland eller Frankrig, hvor han kan slaa sig ned for bestandig, saa er saadanne dog kun Undtagelser, som bekræfter Reglen, at langt den overvejende Del af dem, vi benævner med Ordet «Naver», drager ud for at lære fremmed Land og Skikke at kende, for at uddanne sig, eller — naar Forholdene er sløje hjemme — for at søge Arbejde.

Naar der dog bliver en Del skandinaviske Arbejdere hængende i Udlandet sker dette for deres Vedkommende mest ubevidst, om man saa kan sige. Et eller andet Sted har de truffet særlige gode Arbejdsforhold i deres Fag eller er paa anden Maade bleven saa indlevet i Forholdene, at de bliver *bosiddende*.

Og at en Del svejtsiske, tyske og franske Piger har en ikke uvæsentlig Skyld i, at mange af dem, der drog ud med det faste Forsæt at vende hjem, naar der var set og lært, hvad der skulde ses og læres, sveg deres Ungdomsplaner, det er noget Enhver, der er eller har været udenlands, vil give mig Ret til.

Kun sjældent gaar Naverne udenfor de her nævnte Veje: enten at vende hjem efter et kortere og længere Ophold i Udlandet (som den forudlagte Plan var), eller blive bosiddende (ofte *tvunget af Forholdene*) et eller andet Sted. Men engang imellem sker det dog, at Enkelte foretager *det Tredie* som staar en Nav aaben: at udvandre til en anden (og helst bedre) Verdensdel.

Det er kun faa, der gør det og da det maaske kan interessere mange Medlemmer at høre, hvordan en saadan rigtig, gammel Nav klarer sig, naar han bliver flyttet til en anden Verdensdel, lader jeg her et Brev, som jeg har faaet fra Australien, fra en gammel Zürichernav (Gartner), optrykke.

Brevet, hvis «Navertone» jeg har bibeholdt, bærer ogsaa Vidnesbyrd om, at «Naverne», selv om de fjernes Tusinder af Mile fra gamle Europa, dog ikke glemmer det lystige Naverliv, som de havde med Kammerater i C. U. K.

Hvem Brevskriveren er kan jo egentligt være lige meget, men iøvrigt er det «Fre'sbær» («Peter»), som vil være kendt af mange gamle Zürichernaver. Red.

* * *

. . . . og nu tænker Du sikkert: «Nu er Peter over alle Bjerge og har forlængst glemte de gamle Dage i Zürich»; men dette er nu ikke Tilfældet, jeg har ofte tænkt paa alle de gode Kammerater, jeg dér havde.

Du vilde vel ellers gerne have at vide, hvad jeg har oplevet? Ja, store Ting synes jeg ikke det er, men i al Korthed vil jeg dog skrive lidt derom.

Lykkelig og vel ankommen til Melbourne forsøgte jeg at finde et Job ved Faget, men dette lykkedes mig imidlertid ikke, da det var lige i den sløje Tid jeg kom, hvad Faget angik. Der var heller intet at finde i de store Frugtplantager, da det havde været et ualmindeligt tørt Aar og som følge deraf meget ufrugtbart, hvorfor Folk indskrænkede sig saa meget som de kunde med Arbejdskraften, og jeg som nylig ankommen Udlænding havde selvfølgelig særlig daarlige Chancer. Da der saa ikke var andre Udveje slog jeg til en Hvedefarm, der laa 100 Mile inde i Landet, paa Grænsen af Victoria og N. S. Vales. Farmen var paa 1000 Acres og Arbejdskraften bestod af Farmeren og mig, senere — da Pløjningen begyndte — kom der dog en tredje Mand til. Mit Arbejde, da jeg kom, bestod i at fodre Hestene, af hvilke der var 25, samt ca. 1000 Faar. Det var ellers et Arbejde, som ikke før havde været nødvendigt, men dette Aar var der ingen Græsning, grundet paa den store Tørke; da jeg rejste de 100 Mile gennem Viktoria saa jeg heller ikke saa meget som *et grønt Græsstraa*. Mange af Farmerne var selvfølgelig ikke forberedt paa et saa daarligt Aar, der var derfor stor Mangel paa Foder, saa Heste og Køer døde i tusindvis for slet ikke at tale om de Masser af Faar, der maatte den samme Vej. Foruden det mistede Landet Millioner af £ i Hvede og naar dertil kommer Krigstider, som ogsaa spores her, vil Du forstaa, at jeg ikke kom hertil i den bedste Tid. Naar jeg kom i Marken om Morgenen laa der som Regel fra 5—20 døde Faar og mit Arbejde var det ogsaa at flaa de selvdøde Kroppe, noget der ikke passede mig i Begyndelsen. Naa, der var jo ikke andet at gøre end at gaa paa med krum Hals, og tilsidst blev jeg ogsaa helt fortrolig med det uvante Arbejde. Forøvrigt kom der noget, som i Begyndelsen passede mig endnu mindre, og det var at skyde Heste. Da Foder omtrent ikke var til at købe for Penge (almindelig Hakkelse kostede en Tid lang 300 Schilling pr. Ton) maatte de gamle Heste lade Livet til Fordel for de unge. Men er der noget den gamle Farmer ikke holder af saa er det at skyde sine Heste. Jeg ser ham endnu, da han skulde skyde den første Hest, hvor forsigtig han gik med det gamle Øg ud i Marken, hvor han bandt det til en fældet Træstamme, som efter Hestens Død skulde opbrændes sammen med denne; Hestekød bliver nemlig ikke brugt i noget australsk Køkken eller Pølsefabrik.

Farmeren hævdede ogsaa Bøssen men lod den atter falde og kom saa hjem, hvor han spurgte mig: «Kan Du skyde Heste, Paal?» Som gammel Jens vilde jeg ikke være bekendt at sige Nej, og glad blev Farmeren og gav mig Bøssen og Lommen fuldt af Patroner. Jeg kan ikke sige jeg var varm paa Vidsken, men Kanonen blev kun hævet en Gang og ned gik det gamle Liv. Det var min første Hest og med den havde jeg faaet et godt Navn som Hesteskyder rundt hos alle Naboerne, saa forinden jeg forlod Farmen havde jeg 27 Hesteliv paa min Samvittighed.

Imidlertid kom Tiden, hvor Jorden skulde gøres i Orden for Sæden og sidst i April begyndte Pløjningen. Stort Arbejde bliver der ikke gjort ved Jorden, i alt Fald ikke som hos Bønderne hjemme, og dog har Farmerne

her forholdsvis større Udbytte end Hjemlandets Bønder. For alle Maskinerne bruges 4, 6—8 Heste, saa Du kan tro, det gaar med Syvmilefart henover Knoldene.

Kosten var ellers fortrinlig, selv den gamle Naverkost, som Naverne i Udlandet jo altid længes saa meget efter, kan ikke maale sig med Kosten her. Arbejdstiden var lidt lang, 11—12 Timer om Dagen; men senere fik jeg opklaret, at det var mere end almindeligt, idet den regulære Arbejdstid er 8 Timer. Min Løn var 25 Schilling om Ugen samt Kost og Logi. Jeg fik i det halve Aar, jeg var paa Farmen et Begreb om, hvorledes et Menneske kan hjælpe sig selv under alle Forhold, naar han *maa*. Farmeren er selv sin egen Smed, Tømrer, Sadelmager, Blikkenslager osv., kort sagt en lille Tusindkunstner.

Da Foraaret kom tog jeg mine Pakkenelliker og luskede Syd paa og denne Gang fandt jeg let et Job i Byen Nth. Brighthon i Victoria. Her er Lønnen 48 Schilling om Ugen med 48 Timers Arbejdstid, men paa egen Kost. Denne og Logi koster nu 18 Schilling om Ugen, men det er jo ogsaa Dyrtid her som andre Steder. Saasart Farmerne har indhøstet (Brevet er afsendt den 21 December. Red.) bliver Kosten iøvrigt billigere igen.

Hvorledes gaar det ellers i Zürich, er der flere Naver tilbage? Mange Hilsener sendes de rodfæstede, som kender mig. Forhaabentligt kan C. U. K. ride Stormen af, saa den efter Krigen igen kan blive Samlingssted for dem, hvis Kendemærke er Rygsæk og Stok.

Naar jeg nu til Slut skal sammenholde mine Indtryk herfra, maa jeg sige, at jeg ingen Grund har til Klage. Jeg er glad for, at jeg forlod den gamle Verden og mine Beregninger har ikke slaaet fejl. Du kan nok huske, at jeg sagde, at jeg rejste til et Land, hvor der er Plads *nok* og *for* lidt Arbejdskraft, og jeg maa sande, at Land er der nok af, meget mere end jeg anede, og Arbejdskraft kan bruges saa meget som der kommer.

Ikke vil jeg direkte raade nogen til at rejse herover: thi alle kan ikke finde sig tilrette her, hvorfor ogsaa nogle bliver skuffede, men skulde der være en eller anden som dog kunde have Lyst til at gaa over Äkvator er jeg villig til at hjælpe med Oplysninger saa godt jeg kan . . . . .

En Gaade.

Efter at Bladet No. 1 med Artiklen «Naver-Juleaviserne» var trykt, modtog jeg fra Dresden følgende: «Dresdenerforeningen takker Afdelingerne i København og Malmö for tilsendte Juleaviser, dog havde vi ventet flere, da vi — naar vi har kunnet udgivet Juleavis — altid har sendt til hver eneste Forening. Men maaske har ikke flere end de to nævnte Afdelinger udgivet Juleavis?»

Ja, enten maa Postvæsenet være Skyld i, at Dresdenerforeningen endnu ikke har modtaget nogen Juleavis fra de 4 øvrige Afdelinger, eller ogsaa har Censuren i Sachsen forbudt Tilstillelsen af de manglende Juleaviser, hvad forøvrigt ikke er meget sandsynligt, da Aviserne fra København og Malmö dog har faaet Lov til at gaa igennem. Eller ogsaa — er Juleaviserne i Aar eller rettere *denne Gang* ikke bleven udsendt til *alle* Afdelinger?

Dette vægrer jeg mig dog ved at tro! Ganske vist er det Foreningernes private Sag, om de

vil tilsende de øvrige Foreninger en Juleavis, naar en saadan udgives, men paa den anden Side har det ellers altid været betragtet som en Selvfølge, at der ingen Forskel blev gjort paa Afdelingerne, men at alle, enten de saa var «store» eller «smaa», fik tilsendt et Eksemplar. Og jeg kender Afdelinger, der — naar de udgav Juleavis — overhovedet hellere undlod at tilsende Afdelingerne et Eksemplar, naar Oplaget ikke var saa stort, at alle kunde faa.

Saa selv om det i dette Tilfælde ikke drejer sig om en vigtig Sag, men om noget saa muntert og harmløst, som en Juleavis burde være, saa vægrer jeg mig dog, som sagt, ved at tro paa, at der nu til sidste Jul skulde være gaaet uden om vort gamle Princip: at en Afdeling er en Afdeling enten den saa tæller 4 eller 20 eller 100 Medl. og, at der derfor heller aldrig bør gøres nogen Forskel.

Der er vel da ikke andet at gøre end at give Postvæsenet og Censuren Skylden for den Kendsgerning, at medens f. Eks. Afdelingen i Zürich har modtaget 6 har den i Dresden kun modtaget 2 Juleaviser. *H. J. Larsen.*

Meddelelser fra Forretningsføreren.

Kvitterer for Modtagelsen af følgende Beløb: Davos Fr. 20.—, Aarhus 60.—. Desuden er til K. U. indsendt fra Hamburg Fr. 47. 50, München 50.50, Hannover 40.—, Berlin 100.—, Düsseldorf 25.—.

Da Berlinerforeningen har været saa uheldig at miste alle de tilsendte Juleaviser, bedes de betræffende Foreninger om at tilsende Berliner-afdelingen endnu et Eksemplar, hvis det er muligt, da de fleste af Medl. ikke har læst dem (Juleaviserne).

Endvidere gør Berlinerafdelingen opmærksom paa, at dens Juleavis endnu kan faas mod Forindsendelse af 50 Pfg. samt, at de Afdelinger, der ikke har faaet nogen Avis fra Berlin selvfølgelig faar den gratis.

Som meddelt i Bladet No. 1 skylder en Del Afdelinger Penge for Emblemer, Sangbøger, Lokalmærker etc. Da det ofte forekommer, at Afdelingskasserere glemmer, at der skyldes Penge til Hovedkassen for Varer, anfører jeg her, hvormeget de forskellige Afdelinger skylder samt beder jeg Kassererne om at afvikle Gælden saa hurtigt som muligt.

Aarhus Fr. 12.50, Bergen 65.35, Berlin 23.25, Bremen 1.05, Bukarest 3.10, Düsseldorf —.75, Dresden 1.50, Essen 1.25, Frankfurt 3.50, Göteborg 28.95, Hamburg 3.25, Hannover 3.—, Helsingör 1.—, Kristiania 83.60, Kiel 9.35, Köln —.25, Malmö —.50, Mannheim —.25, München —.50, København 1.05, Odense 33.05, Randers —.25, Stuttgart —.25, Stockholm —.65, Södertälje 2.85.

Selvfølgelig behøver de Kasserere, hvis Afdelinger kun skylder Smaabeløb, f. Eks. 25 og 50 Cts., ikke ekstra at indsende disse, da det ikke vil være Portoen værd; men alle de Afdelinger, som skylder fra 3 Fr. og opefter

bedes instændigt om *snarest* at afvikle Gælden. For de tyske Afdelingers Vedkommende indsendes Pengene til Berlin.

Decemberblanketten har jeg modtaget fra følgende Afdelinger: Aarhus, Basel, Berlin, Bern, Bremen, Davos, Dresden, Düsseldorf, Göteborg, Frankfurt, Helsingör, København, Malmö, Mannheim, München, Neumünster, Stockholm, Södertälje, Zürich.

Som omstaaende Adressefortegnelse udviser, er Afdelingerne i Aalborg og Harborg slettet som saadanne, da de, trods al Skriven, ikke har ladet høre fra sig i længere Tid. Dersom Medlemmer i andre Afdelinger er i Stand til, at give mig Oplysninger, som kan være mig til Nytte overfor de to nævnte Afdelinger, vilde jeg være taknemlig for Meddelelse af saadanne Oplysninger.

Bog No. 1075 Jørgen Larsen, Skomagermester, født i Odense den 27-1-89 er taabt og erklæres hermed for ugyldig. *H. J. Larsen.*

Revisionsberetning.

Meddeler herved, at vi Dags Dato har revideret Hovedkassens Varelager, Regnskaber samt Kassebeholdning for November og December Maaned og fundet alt i bedste Orden.

Zürich, den 24-1-16.

Hovedkasserevisorer:

A. Knudsen, Næstformand. R. Fosdal.
C. Möller.

Foreningsmeddelelser.

Aarhus. Paa Generalforsamlingen den 8-1-16 valgtes til Formand M. N. Hald, Randers; Kasserer R. Jørgensen, Aarhus (Genv.) og genvalgtes til Sekretær Undertegnede, Vejle.

Med skand. Hilsen *Chr. Jørgensen.*

Frankfurt. Paa Generalforsamlingen den 7-1-16 valgtes til Formand F. Petersen, Sadelmager, Hasle; Kasserer Thv. Christensen, Gartner, samt som Sekretær Undertegnede, Snedker, Holstebro.

Med skand. Hilsen *Anton Jensen.*

Göteborg. Vid senaste kvartalsmöte utsågs till ortf. Erik Johansson, till kassör Hugo Olsson och till sekreterare undertecknad, samtliga omvalda.

Med skand. hälsning. *E. Th. Christensen.*

Helsingör. Paa Generalfors. den 8-1-16 valgtes til Formand Ph. Jørgensen, Billedskærer, Kasserer A. Høst-Aaris, Snedker (Genvalg) og til Sekretær undertegnede Snedker.

Med skand. Hilsen *A. West.*

Kristiania. Paa Generalfors. den 7-1-16 valgtes til Formand Chr. Kirkebek (Genv.), Kasserer A. M. Mortensen og til Sekretær Undertegnede.

Med skand. Hilsen *Chr. Hansen.*

Stockholm. Vid Klubb för resande handverkarens generalförsamling härstädes den 14-1-16 återvaldes till ordförande G. A. Lindell, till kassör K. W. Rosendal och till sekreterare nyvaldes undertecknad.

Med skand. hälsning *Albin Hansson.*

Södertälje. „Klubb för resande hantverkare Södertälje» har på ord. generalförsamling den 14-1-16 valt föl-

ande personer i styrelsen för kvartal 1 jan.— 31 mars.
Ordf. William Borgstöm (omvald); kassör Karl Andersson (omv.), samt sekr. undertecknad.

Med skand. hälsning *Ragnar Aronsson.*

Efterlysningar.

Kaj Jensen Skyt (Sækkemaleren) bedes opg. Adr. til den stille Maler, Hulen, Berlin.

C. U. K.s Adresser.

Hovedkasserer og Forretningsfører: H. J. Larsen, Postfach Zürich

Hovedbestyrelsen: Formand: L. Guldager-Hansen, Höschgasse 46 IV., Zürich 8.

Kontroludvalget: A. Kocik, Hertzbergstr. 7-8 IV, Berlin-Neukölln.

Spetzlerfondet: A. Knudsen, Zwinglistr. 19 II, Zürich 4.

Naar ikke andet staaar anført, udbetales Understøttelsen i Hulen, hvor Udbetalingen altid finder Sted Mødeaftenen, som — dersom ingen anden Dag er angivet — er Lørdag. Endvidere gøres Medl. opmærksom paa, at Kassererne **ikke** ere tvungne til at udbetale Understøttelse paa Søn- og Helligdage.

Foreninger i Svejts.

Basel: Restaur. Schmidt, Untere Rheingasse, Klein-Basel.
Udb.: Th. Jacobsen, Untere Rebgasse 25 IV, fra 7—7¹/₂.

Bern: Rest. zum «unteren Jucker», Kesslerg. 12.
Udb.: Thv. Jespersen, Lorrainestr. 8 IV, fra 7—7¹/₂.

Davos: Gasthaus zur «Alten Post».
Udbetaling: A. Sjursen, hele Dagen.

St. Gallen: Udb.: V. Riisfeldt, Stüchelbergstrasse 3, Lachen, hvortil ogsaa al Korrespondance sendes.

Zürich: Rest. «Riedtli», Kinkelstr. 40, Zürich 6.
Samkvemsløkal: Rest. «Eintracht», Neumarkt 5—7 Zürich 1, hvor Underst. udbetales fra 7¹/₂—8.

Tyskland.

Berlin: Reichenberger Hof, Reichenbergerstr. 147.
Samkvemsløkal: Restaur. Clausen, Reichenbergerstrasse 143, hvor Understøttelsen udb. hele Dagen.

Bremen: Landwehrstrasse 112. Udb. fra 7—8.

Dresden: Gasthof Braunschweigerhof, Freiburgerplatz 11.
Udb.: Em. Bjerregaard, Johann Georgen-Allee 3 IV, fra 7¹/₂—8.

Düsseldorf: Restaur. z. Sportshalle, Oberbilker Alle 1, Ecke Corneliusstr.

Udbetaling: Lorenz Müller, Pempelforterstrasse 32, træffes i Reglen hele Dagen, ellers fra 12—3 Middag

Essen: Rest. «Stadt Elberfeld», Postallee 2.

Udbetaling: Hulen, hele Dagen.

Frankfurt a. M.: Restaurant Lieser, Börneplatz 11.

Udbetaling: Thv. Christensen, *Offenbach:* Karlstrasse 50 III, fra 7—8.

Hamburg: Heinr. Hagelstein, Schlachterstr. 44.

Udb.: Peter Olsen, Hohenfeldersteig 11 th., 7—8

Hannover: Restaurant Böcher, Schraderstraße 6.

Udbet.: A. Meldgaard, Friesenstr. 63 II tv. fra 6—7.

Kiel: Rest. Kähler, Kl. Kuhberg.

Udb.: Snedker Petersen, Hasselmannstr. 1st, 7¹/₂—8.

Köln: Am Weidenbach 4.

Mannheim: Rest. Robert Klein, Mittelstrasse-Ecke Jean Becherstr.

Udb.: Knud Jensen, G. 5. 211.

München: Rest. «Lilienbad», Herrenstr. 48 ved kgl. Hofbräuhaus
Udb. C. Björklund, Kapuzinerstr. 45 III, fra 7—8.

Neumünster: «Rest. zur Sonne», Joachimstr.

Udb.: H. Midskov, Warmsdorfstr. 18 I, fra 6—6¹/₂.

Stuttgart: Rest. Wilh. Reuter, Thorstrasse 23.

Udbetaling: Arne Rasmussen, Charlottenstr. 26², hos Rieger, fra 6¹/₂—7¹/₂.

Frankrig.

Paris: Rest. Metz, Rue Faubourg St. Antoine 179.

Rumænien.

Bukarest: Thorvald Jensen, Strada Porumbaru No. 8.

Skandinavien.

Aarhus: Vestergade 48 o. G., hvor Møde afholdes hver Lørdag Kl. 8¹/₂.

Udb.: R. Jørgensen, Knudrisgade 14¹, fra 7—7¹/₂.

Bergen: Haandværkersvendenes Forening, Kong Oskarsgaden. Møde hver Fredag Kl. 9.

Udb.: V. Lund, Nygaardsgaten 31², 7—7¹/₂.

Göteborg, Møtelokal: Tyska Foreningslokale, Norra Hamngatan 28³, Møde varje fredag kl. 8¹/₂.

Stamcafé: Teatercafeet, Arbetareforeningen.

Udbetaling: H. Olsson, Pusterviksgatan 7³.

Helsingör: Arbejdernes Forsamlingsbygning.

Udbet.: Høst-Aaris, St. Annagade 53 b, Stuen, 6-7.

Kristiania: Møllergaden 16. Møde hver Fredag.

Udbetaling: A. M. Mortensen, Vilsesgade 3³, 6—7.

København: Klub for berejste Skandinaver, Arbejderfor. af 1860, Nørre Voldgade 92, Stuen over Gaarden.

Samkvemsløkal: N. Baltzers Restauration, Rømersgade 21 Kjld., hvor Brevskabet forefindes og hvortil al Post bedes adresseret.

Udbetaling: Valentin Ph. Jacobsen, Schleppegrellsgade 2st, fra 7—7¹/₂.

Malmö: Café «Grönlund», Södra Förstadsgatan 75.

Udb.: V. Sonnesson, Skolgatan 4 b. III, från 7¹/₂—8.

Odense: Cafe Skjoldborg, Vestergade 68. Møde hver Fredag Kl. 8¹/₂.

Udbet.: Edm. Frederiksen, Smedegade 11, fra 6-7.

Randers: Søndergades Hotel.

Udbetal.: Chr. Petersen, Carl Metzgade 1 A⁴, fra 7¹/₂—8.

Stockholm: Malmskilnadsgatan 3a (Cafeet).

Udbet.: K. W. Rosendal, Brännkyrkagatan 105⁴, från 6¹/₂—7¹/₂.

Södertälje: Café Ragnhild. Udbetaling: K. J. Andersson, Storgatan 11, II tr. ö. g.

Aarhus.

Stort Præmiekarneval med Naveroptog

Søndag den 6 Februar i Hulen

Vestergade 48 (Festsalen).

Festudvalget.

„Klubben“s Vinterprogram.

Svende! Forsøm ikke at deltage i nedenstaaende Fester:

Lørdag den 11 Marts: Dameaften.

Onsdag den 19 April: Dameaften, Afslutningsfest for Vinterprogrammet.

Glem ikke Datoerne!

Københavnforeningen.

Hvem kan

give mig Oplysninger om Afdelingerne i Aalborg og Harborg samt om den opløste Bonnerforenings Kasserer N. Rasmussen?

Redakt.

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Genossenschaftsdruckerei Zürich.

Statistiken.

I Aften den 26 Februar finder Optagelse af Statistik Sted. For Fremtiden vil der blive optaget Statistik i Februar og September, altsaa med ca. et halv Aars Mellemrum og i de to Maaneder, der almindeligvis regnes for henholdsvis den daarlige og bedste Maaned for C. U. K.

Som ved de to sidste Statistikoptagelser optages der ogsaa denne Gang Statistik over Afdelingernes Medlemsantal, hvorledes de danske, norske og svenske Medlem. fordeler sig i de forskellige Afdelinger, hvormange aktive og passive Medl. de forskellige Afdelinger har osv. Dog er denne Gang Rubriken for halvt arbejdsløse Medl. udeladt, da det viste sig de to foregaaende Gange, at Antallet af saadanne er minimalt og formodentligt nu, hvor Arbejdsforholdene næsten overalt er gode, svundet fuldstændig ind.

Som Kassererne vil bemærke er Blanketten for Statistiken over Medl.s Fag, Nationalitet, Alder osv. bleven en Del forandret. Rubriken „Bemærkninger“ er forsvundet, derimod er tilkommen en ny „heraf Tilrejsende“. Til Opførelse af saadanne Medlemmer, hvis Fag ikke er angivet paa Blanketten, er der nu anbragt en Del tomme Rubriker.

Endelig vil jeg henlede Kasserernes Opmærksomhed paa, at i det samlede Medlemsantal maa ogsaa medregnes de Medl., der *til-* eller *afmelder* sig den 26 Februar, eller som er *tilrejsende* denne Dato. De Medl., der er indkaldt til *Militærtjeneste*, og som saadan har hvilende Medlemsret, medregnes selvfølgelig ogsaa i det samlede Medlemsantal.

For at Statistiken skal være korrekt maa begge Blanketter udvise det samme Antal Medl., samme Antal danske, norske og svenske Medl., samt det samme Antal selvstændige og tilrejsende Medl. *Overhovedet bedes Kassererne om at udfylde Blanketterne saa nøjagtige og tydelige som muligt!*

Blanketterne indsendes sammen med Maanedesregnskabet, dersom saadant indsendes, men under alle Omstændigheder **inden den 14 Marts.**

Indsendes Statistiken sammen med Regnskab eller andet, bedes paaset, at Sendingen er rigtig frankeret.

Skulde enkelte Afdelinger faa Statistikblanketterne senere i Hænde end den 26 Februar optages Statistiken dog med nævnte Dato som Grundlag.

H. J. Larsen.

Hovedbesyrelsesmødet

den 21 Februar 1916.

Efter Protokollens Oplæsning og Godkendelse oplæstes en Skrivelse fra Helsingørforen., som angreb H. B.s Standpunkt overfor den Anmodning, om at sætte et Medlem paa den sorte Tavle, som Foreningen har indsendt. Uden iøvrigt at ville underkende Foreningens Ret til at fordrø Vedkommende paa den sorte Tavle, maa H. B. dog fastholde, at den ikke kan forsvare at stemple det betræffende Medlem, før end den Retssag, der har udviklet sig af hele Forholdet, er bragt til Afslutning. Beslutningen om at afvente Rettens Dom er saaledes ikke dikteret af nogen Tagen-Parti fra H. B.s Side, men er kun en simpel Forsigtighedsregel; thi at det vil være mindre heldigt, at Retten gav en Svend, som C. U. K. har stemplet, Medhold, vil Helsingørforeningen sikkert ogsaa give os Ret i.

Fra Stockholm var indsendt Forslag om at lade lave Plakater med *svensk* Tekst, hvilket bifaldtes af H. B., og fra Kristiania var indsendt Meddelelse, at Underskudet i den derværende Afdelings Kasse allerede var dækket, hvilket H. B. med Glæde tog til Efterretning, i det Haab, at saavel Kristianiaforeningen som andre Afdelinger, i Fremtiden vil sørge for mere rettidig Afvikling af Regnskab og Penge.

K. U. var bleven bedt om at afsende de 125 Fr., Afdelingen i Stockholm skulde have som Tilskud til Hjemsendelsen af det Medlem, hvis Dødsfald var offentliggjort i Bladet No. 1. Imidlertid havde K. U. meddelt, at der i saa Fald vilde tabes betydeligt, da Kursen er meget ugunstig. Det havde da været Forretningsforens Mening, at vilde bede Københavnerforen. om til den første at sende Pengene til Stockholm, da Kursen paa skandinaviske Kroner, i Svejts nu er 150 mod 140 før. Da Afdelingen i Stockholm havde meddelt, at den manglede Pengene, var disse bleven afsendt af Forretningsforen, dog med et Kurstab paa 9 Fr.

Fra Uppsala var fra vort interesserede og energisk Medlem dér, G. Gunnar Gustawsson,

indsendt Meddelelse, at den svenske, socialdemokratiske Rigsdagsfraktion havde erklæret sig villig til at understøtte et Andragende om Statstilskud fra den svenske Stat.

Forretningsføreren havde ogsaa samlet Materiale til Andragendet, og saasnt der fra København er modtaget den Del af Rigsdagstidende, hvori vort Andragende til den danske Stat er omtalt, vil nærmere Redegørelse for vor Virksomhed og Andragende om Understøttelse til denne, blive tilsendt den svenske Rigsdag.

Om vi vel næppe kan vente Resultat i Aar, alene af den Grund, at det er temmelig sent, vil Andragendet i hvert Fald gøre vor Virksomhed og Formaal mere bekendt, og efter at vi nu i Aarens Løb har gjort saa mange forgæves Forsøg paa at vinde blot en forholdsvis Del af Svenskerne i Udlandet, er den eneste Udvej, der endnu staar os aaben, at gøre C. U. K. bekendt i Sverige, saa dem der rejser ud derfra, allerede i Forvejen er vundet for C. U. K. Dertil har iøvrigt vore 4 svenske Afdelinger, og ikke mindst Stockholmerafdelingen, ikke lidt bidraget.

Beretningen over det danske Statstilskuds Anvendelse samt Ansøgningen om Fornyelsen af Tilskudet oplæstes derefter, ligesaa en Korrespondance, der er ført mellem Myndighederne i Diessenhofen og Forretningsføreren om Kronenbergs Forhold. Da den Understøttelse, der bliver ydet K. hjemmefra, indløber temmelig uregelmæssigt, havde Forretningsf. desangaaende sat sig i Forbindelse med Afdelingen i København.

Fra Bestyrelsen for Berlinerforeningen var indsendt Anmodning om at eftergive Foreningen 800 Mærker à 30 Cts., som Foreningens Kasserer har mistet.

H. B. har til Dato konsekvent nægtet at imødekomme saadanne Ønsker fra Afdelingerne (i 1910 afslog H. B. saaledes et ligelydende Andragende fra Züricherforeningen, der da maatte betale 50 Fr. for 200 Mærker à 25 Cts., om hvilke der ellers ligeledes var al Grund til at tro, at de *virkelig* var tabt af Kassereren); dels mener H. B. at savne Kompetence dertil, da § 33 bestemmer, at Afdelingerne svarer til de Penge, Mærker etc., som befinder sig i deres Kassereres Varetægt, dels vilde det betyde at komme ind paa et Skraaplan, efterkom H. B. saadanne Anmodninger, selv om den ellers havde Kompetence dertil. Og ogsaa i det her foreliggende Tilfælde vedtog H. B. at afslaa Annodningen.

Da det imidlertid denne Gang drejer sig om et saa stort Beløb (240 Fr.) og der efter Bestyrelsens Fremstilling er al Grund til at tro, at Mærkerne virkelig er tabt, besluttede det samtidigt at meddele Bestyrelsen, at H. B. gerne, forudsat Billigelse fra K. U., vil sætte Spørgsmaalet om Summens Eftergivelse til Generalafstemning, dersom Berlinerforeningen efter

Drøftelse af Sagen paa en Generalforsamling, indsender Anmodning derom.

Efter at den øvrige, mindre vigtige, ind- og udgaaede Korrespondance var oplæst og behandlet, sluttedes Mødet.

Paa Hovedbestyrelsens Vegne:

L. Guldager Hansen, Formand. H. J. Larsen, Sekretær

Meddelelser fra Forretningsføreren.

Kvitterer for Modtagelsen af følgende Beløb: København Fr. 219.44, Kristiania 290.10, Joh. Folkard von Scherling, Rotterdam 5.—, C. Lüneborg, Wiesbaden 9.—, Helsingør 66.—, Bergen 100.—, Zürich 25.—.

Til K. U. i Berlin er endvidere indsendt fra Hamburg 50.—, Stuttgart 25.—, Berlin 23.25.

I den i No. 2 offentliggjorte Adressefortegnelse er sket følgende Forandringer:

Göteborg, Udb.: O. Jönsson, Vasagatan 33.

Helsingør, ny Hule: Café „Viadukten“, Søndre Strandvej.

Köln, Udb.: P. Th. Schmidt, Metzestr. 13^a, fra 8—8 1/2.

København, nyt Samkvemslokale: Café «Nansen», Hjørnet af Nansensgade og Gothersgade, hvor Brevskabet ogsaa i Fremtiden forefindes.

Til de Afdelinger, der har Blikkenslagere som Medlemmer, følger med dette Nummer danske Blikkenslagerfagblade.

Med dette Nummer følger desuden Listen over *stemplede* og *slettede* Medlemmer for 1915.

Ved den sorte Tavle er alle Oplysninger vedføjede, medens kun Navn, Stilling og Fødeby er nævnt i Sløjhedens Protokol. Hvor ingen Oplysning om Stilling er meddelt er i Reglen Fødselsdato anført.

Bog No. 905 *Jörgen Paulsen*, født i Labing den 21-12-93 samt Bog No. 1228 *G. Richter*, Bundtmager, født i Hjørring den 7-7-77, ere tabte og erklæres hermed for ugyldige.

Rettelse: I Artiklen „En udvandret Nav“ i Bladet No. 2 staar i 25 Linie: „vil give mig Ret til“; skal selvfølgelig være „vil give mig Ret i“.

H. J. Larsen.

Ubehageligt!

Foruden de mange Ulæmper, Krigen specielt har bragt Skandinaverne i Udlandet og deres Foreninger, vil jeg igennem disse Linier gøre opmærksom paa Noget, som Krigen ogsaa tildels har medført, nemlig den Ligegyldighed mange af de skandinaviske Arbejdere i Udlandet *nu* viser deres Fagforening.

Ikke vil jeg ride den gamle Kaphest, at Naverne besøger Fagforeningsmøderne saa sjældent og overhovedet deltager for lidt aktivt i Fagforeningsbevægelsen og -Arbejdet. For det første føler jeg mig ikke kompetent nok til at kritisere paa dette Omraade, og for det andet

finder jeg mange Grunde, som undskylder og forklarer, at Naverne paa faa Undtagelser nær ikke deltager og efter min Mening heller ikke kan deltage i Fagforeningsbevægelsen i Udlandet med *samme* Kraft og Aktivitet, som det vil være muligt hjemme.

Nej, naar denne Artikel fremkommer er det for at gøre opmærksom paa, at en, heldigvis endnu kun lille Del af de skandinaviske Haandværkere i Udlandet fuldstændig har glemt, at der er noget som hedder Fagforeningsbog.

Ligesom den sorte Tavles *største* Nytte er den *forebyggende*, saaledes har den Fagforeningskontrol, som nu er indført i alle skandinaviske Foreninger ogsaa mest haft sin praktiske Værdi i den Dæmper, den har lagt paa saadanne, som ellers ikke vilde tage det saa nøje med deres Fagforeningskontingent. Vore Afdelingers Medlemmer er da alle mere eller mindre bleven gennemtrængt af den Følelse, at de skandinaviske Arbejderes Åre i Udlandet fordrer, at man i hvert Fald staar i Rækkerne, selv om man ikke kan deltage aktivt eller saa meget som ønskeligt er. Denne Følelse har haft Virkning langt udover Foreningernes Kreds, især i de mindre Byer, hvor Naverne kender hverandre og ofte kommer til at arbejde sammen, Medlemmer og Ikke-Medl. imellem hverandre.

Jeg ved saaledes fra Zürich flere Tilfælde, hvor uorganiserede Naver er bleven tvunget til at gaa, som man siger, frivilligt ind i Fagforeningen, givende efter for det Pres, som de andre Naver under mere eller mindre venlige Former havde lagt paa dem.

Nu efter at de skandinaviske Foreninger igennem Krigen er svundne saadan ind, at Medlemsantallet kun er en Brøkdel af det tidligere, er deres Indflydelse inden for *alle* Skandinavernes Kreds selvfølgelig ogsaa dalet i samme Forhold som Medlemsantallet. Nu kan man ikke mere med en stor Forening i Ryggen rette Henvendelse til Vedkommende om at indmelde sig i sin Fagforening, man kan ikke mere lade ham paavirke af Landsmænd der saamtidigt er Arbeidskammerater, og man kan heller ikke mere ignorere ham paa Gaden, i Restaurationer, Klapper osv., i alt Fald ikke saa *det* virker. Man kan overhovedet ikke mere med Virkning bruge de Midler eller har dem til Raadighed, som før ikke alene var den bedste Hjælp mod uorganiserede Skandinaver, men som ogsaa i Kraft af deres Virkelighed — naar det var nødvendigt — forebyggede enkelte Ligegyldiges mulige Lyster til at blæse Fagforeningen et langt Stykke.

Her i Zürich maa vi saaledes med Beklagelse konstatere, at flere af dem, som ikke staar i Foreningen har sveget deres Fagforening, og at dette har udviklet sig af ovennævnte Forhold er der ingen Tvivl om. Var her saa mange Medlemmer som før, var det næppe sket, at 6-7

Landsmænd havde ladet sig slette for Restance i Fagforeningen, selv om de ellers havde haft nok saa megen Lyst dertil.

Nu tænker jeg at Naverne i Zürich gennemgaaende hverken er værre eller bedre end andre Steder, saa det er sikkert ikke noget isoleret Fænomen, at en Del ligegyldige Naver benytter Lejligheden til at «spare» Fagforeningskontingentet. Derfor fremkomme disse Linier for at henlede vore udenlandske Afdelingers Opmærksomhed paa de her nævnte Forhold, og dels for at faa dem til at opbevare de Landsmænd, der under Krigen er bleven uorganiserede, i «venlig» Erindring.

Vi maa vel huske paa, at Krigen ikke varer evig, vi faar igen Tider, hvor det atter vil vrinkle med Naver i Udlandet, og da er det Tid at «tænke» paa dem, som *medens Forholdene tilod det* satte en Plet paa de skandinaviske Arbejdere i Udlandet. At saadanne f. Eks. ikke bagefter maa komme til at lave Geschäft med Naverne, som en her i sin store Naivitet drømmer om, er klart. Overhovedet er da Tidspunktet kommet til at lade dem føle, at *Naverne* ikke taaler uorganiserede Landsmænd.

H. J. Larsen.

Foreningsmeddelelser.

Bergen. Paa Generalfors. her den 21-1-16 valgtes til Formand Snekker Karl Petersen, Kbhvn., til Kasserer Murer V. Lund, Kbhvn., samt til Sekretær undertegnede Skråder, Hjørring.

Med skand. Hilsen

Alfred Aae.

Berlin. Paa Generalfors. her den 22-1-16 genvalgtes til Formand Chr. Jensen, Sadelmager, Randers; til Kasserer valgtes istedetfor den gamle, som rejser hjem, Georg Jakobsen, Bogbinder, København, samt valgtes til Sekretær undertegnede Bager fra Aalborg.

Med skand. Hilsen

Aug. Larsen.

Frankfurt a. M. 1877—1902—1916. Den 9-3-16 holder C. U. K. her sin 14aarige Fødselsdag, men under de nuværende Forhold kan vi selvfølgelig ikke fejre Stiftelsesfesten som vi ellers plejer van. Vort Haab er, at Forholdene har bedret sig saa meget til næste Aar, at vi paa værdig Vis kan fejre Frankfurterafdelingens 15aarige Fødselsdag, især da «Skandinavisk Forening» som i 1910 blev smältet sammen med C. U. K. her, kan holde 40 Aars Jubilæum.

I de 39 Aar, der nu er gaaet siden den første skandinaviske Forening blev stiftet i Frankfurt, har 6992 Tilrejsende indskrevet sig i Fremmedbogen (indtil C. U. K. blev stiftet 2345), og ovennævnte Tal omfatter kun dem, som besøgte Foreningen om Lørdagen, saa der kan dog mindst regnes med det dobbelte Tal, dersom alle de Skandinaver, som kun har været her de andre Dage, ogsaa havde indskrevet sig.

Siden 1 April 1907 (længere tilbage gaar vor Statistik ikke, da der for de første Aar ikke foreligger bestemte Tal) er der i C. U. K. i Frankfurt udbetalt 3068 Fr. i Understøttelse, deraf var 1240 Rejseunderstøttelser til et Beløb af 1962.25 Fr., Sygeunderstøttelse 1052.75 Fr. samt Arbejdsløshedsunderstøttelse 53 Fr. Skønt Frank-

furt er en By, hvor de fleste kun har gjort et lille Ophold, har vi kun modtaget 313 Fr. i Tilskud fra H. K., medens der til samme er indsendt 741.76 Fr.

Siden 1907 har 306 Svende indmeldt sig her, samtidigt er solgt 13099 Stk. Bidragsmærker, hvilket Tal giver et gennemsnitligt og virkeligt Medlemsantal af 28 pr. Aar.

Af gamle Medlemmer, som var med til at stifte «Skandinavisk Forening» i 1877 har vi endnu 3, deraf har 2, M. Eriksen, «gamle Eriksen», fra Odense, og P. Paulsen fra Haderslev været Medlemmer af Foreningen i 39 Aar.

Først i 1910, efter at C. U. K. havde bestaaet i 8 Aar under Navnet «Nordisk Forening», lykkedes det at slaa den sammen med «Skandinavisk Forening», og det endda først efter flere forgæves Forsøg. At Sammenslutningen overhovedet blev til Virkelighed kan vi først og fremmest takke Lædervarefabrikant W. Christensen i Offenbach for, som allerede i 1902, da C. U. K. stiftedes her, søgte at faa den gamle Forening ind under C. U. K.

Mangen en gammel Frankfurternavs Tanker vil sikkert glide tilbage til Frankfurt den 9 Marts, og et er endnu mere sikkert, at de faa gamle Naver, som endnu er i Frankfurt, den Aften tænker: «Havde vi dog blot de gode, gamle Dage igen».

Frankfurt a. M. i Februar 1916.

Med skand. Hilsen *Thorv. Christensen.*

Malmö. På generalfors. den 21-1-16 valdes till ordf. E. Olsson, kassör W. Sonesson och till sekr. undertecknad, samtliga omvalda.

Med skand. hälsning *Arvid Andersson.*

Zürich. Paa Generalfors. her den 29-1 genvalgte Bestyrelsen: Formand H. J. Larsen, Murer, Kbhvn., Kasserer R. Fosdal, Maler, Kbhvn. samt som Sekretær underteignede Blikkenslager, Kbhvn.

Med skand. Hilsen *Chr. Möller.*

Sløjhedens Protokol.

Bog-Nr.	Slettet for Restance.	Uger
1806	Rosen Simon, Sadelmager, Eskilstuna, 11-3-81	39
1815	Nielsen G., Bager, Frederikshavn ?	36
1833	Elen Arvid, Sadelmager, Håv, 7-12-82	36
1851	Friedlund Ernst, Sadelmager, Norköping 10-12-82	30
1992	Pettersson Robert, Sadelmager, Uppsala 9-2-89	39
1393	Poulsen Eduard, Sadelmager, Hørsholm 6-4-90	50
1356	Madsen N. Chr., Sadelmager, Bogense 24-6-90	26
1386	Backström Joh., Sadelmager, Trelleborg 18-9-88	17
1963	Lind Ernst, Sadelm., Falum 25-7-87	39
1973	Pedersen Anton, Sadelm., Allinge 21-4-95	39
1977	Olson August, Sadelm., Harbo 23-2-87	35
1981	Christensen Chr. H., Sadelmager, Forslev 20-6-82	28
1985	Andersen Hans P., Sadelmager, Mesinge 16-12-81	35
1989	Nilsson C. A., Sadelm., Sølvesborg 28-5-79	39
1996	Bennesen Benne, Sadelm., Varde 1-4-95	30
1997	Winterkvist Bror, Sadelmager ?	20
1999	Eklund Richard, Sadelm., St. Aby 17-7-78	31
2001	Bischoff John Joseph, Sadelm., København 9-5-89	34

2011	Andersen Kaj. M., Sadelm., Kbhvn. ?	29
2005	Sörensen Anton, Sadelm., Sparkær 12-7-86	19
2016	Christensen Harald, Sadelm., Aalborg 1-2-94	18
2017	Andersen Valdemar, Sadelmager, Maribo 11-11-79	21
2019	Sörensen Frederik, Sadelmager, Stillinge 13-9-91	13
2021	Nielsen Julius (Køge), Sadelmager, Køge 2-10-78	21
2000	Saugmann Carl, Skræder, St. Heddinge 30-4-91	21
2008	Kristensen Svend, Blikkenslager, Kbhvn. ?	
2028	Hansen Valdemar, Fotograf, Odense 9-7-90	18
2029	Röder Th., Typograf, Kbhvn. 20-11-86	15
2033	Lindkvist Edvin, Typograf, Stockolm 8-3-78	13
2034	Brown Joseph, Handlende, St. Thomas 18-8-90	16

Berlinerforeningen.

Erindringsliste.

Paa sidste Generalforsamling blev det vedtaget at efterlyse nedenstaaende Svende og bede dem om, inden 15 Marts at betale deres Gæld i Kaffeclappen i Köln.

Aage Redder, Snedker, Kbhvn.
 Reinhardt Petersen, Snedker, Kbhvn.
 W. Andersen, Snedker, Kbhvn.
 G. Mathiesen, Snedker, Kbhvn.
 J. C. Andersen, Snedker, Aarhus.
 Herlöv Holden, Snedker, Vejen.
Kölnforeningen.

Efterlysninger.

Tømrer Jakob Christiansen, som i 1913 var i Düsseldorf, bedes opg. Adresse til sin Rejsekammerat Charles Jensen, Hulen, Kbhvn.

Brevkasse.

Köbenhavn: Breve og Kort til Murer Chr. Bertelsen samt til C. Wasserfall.

Köbenhavnernavernes Juleavis

(med Tillæg) forsendes overalt mod Forindsendelse af 1 Krone, saa længe Oplaget strækker.

Odensenaver!

Husk Fastelavnstfesten i Hunderupskoven Lørdag den 4 Marts!!

„Klubben“s Vinterprogram.

Svende! Forsøm ikke at deltage i nedenstaaende Fester:
 Lørdag den 11 Marts: Dameaften.
 Onsdag den 19 April: Dameaften, Afslutningsfest for Vinterprogrammet.

Glem ikke Datoerne!

Köbenhavnerforeningen.

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Genossenschaftsdruckerei Zürich.

▼▼▼ UDDELT AF DE CENTRALISEREDE SKANDINAVISKE FORENINGER ▼▼▼

Den færende Svend

ORGAN FOR SKANDINAVER I UDLANDET

Nº 4

Lördag, den 18. Marts 1916.

XV. Aargang

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

Regnskab over Spetzlerfondet

for andet Halvaar 1915.

Kassebeholdning fra forrige Halvaar	21.8591	
Bidrag fra Bernerfor	10.15	
” ” Züricherfor.	12.50	
” ” Kristianiafor.	25.—	
” ” Københavnerf.	69.43	
” ” Foren. f. ber. Haandværkere København	53.56	
” ” Frk. Lorentzen, Zürich	6.15	
” ” Otto Petersen, Zürich	10.—	
” ” Kulmann, Zürich	4.15	
Modtaget af H. J. Larsen for Sangbøger	81.—	
Renter for 1915	86.55	
Porto		1.60
	2544.40	1.60

S T A T U S.

Samlet Indtægt	2544.40
Samlet Udgift	1.60
Kassebeholdning	2542.80
Varelagerets Værdi	757.49
Samlet Formue	3300.29

Regnskab og Kassebeholdning revideret og fundet rigtigt

Zürich, den 7-3-16.

Lauritz Nielsen, L. J. Laursen,
Revisorer.

Som Medlemmerne ser, yder af alle de Foreninger, som før Krigen støttede Fondet, kun Berner- og Züricherforeningen, samt Foreningen for berejste Haandværkere, København, deres sædvanlige Bidrag. Desuden har under Krigen Kristiania- og Københavnerforeningen besluttet sig til at yde Bidrag, ligesaa Berlinerforeningen, fra hvilken jeg som halvaarligt Bidraget har modtaget 10 Fr., som dog først opføres paa næste Regnskab. Endvidere har tre Skandinaver her i Zürich givet deres sædvanlige Bidrag. Men ellers har langt den største Part af de Foreninger, som før støttede Fondet, sveget dette. Som jeg før har bemærket i Bladet, er dette under de Forhold, vi nu har, forstaaeligt; dog er jeg overbevist om, at flere Foreninger som nu unnlader at støtte Fondet, med lidt god Vilje kunde gøre det. Jeg vil derfor endnu engang rette en indtrængende Anmodning til alle Foreninger, baade dem der før Krigen ydede Bidrag og dem, som overhovedet aldrig har støttet Fondet, om at bevilge Fondet et Bidrag. Især tror jeg dette vil være muligt for

flere af vore ny Afdelinger i Skandinavien. Nærmere Oplysninger er til enhver Tid til Tjeneste.

De Foreninger, som endnu skylder for Sangbøger, bedes indsende det skyldige Beløb til Forretningsføreren. Zürich i Marts 1916.

A. Knudsen, Zwinglistr. 19², Zürich 4.

Meddelelser fra Forretningsføreren.

Kvitterer for Modtagelsen af følgende Beløb: Randers 25.25, O. Olsen, St. Moritz 3.90, Göteborg 50.—, Södertälje 39.85, Aarhus 27.10.

Med dette Nummer følger til de Afdelinger, der har Tømrere som Medlemmer, Tømrerfagblade.

Fra Göteborgafdelingen meddeles, at **Aberg Carl**, Bleckslagere, Gullered, som staar opført paa Restancelisten for 1915, har betalt sine Restancer; samme bedes derfor *strøget af Restancelisten*.

For det i nærværende Nummer offentliggjorte Dødsfald klæbes **ingen Eksramærker**.

Til Oplysning for de tyske Afdelinger, som maa have Tilskud fra Hovedkassen, meddeles, at Rekvisition af saadanne *maa tilstilles K. U.s Tillidsmand i Berlin*, som dog kun efterkommer Rekvisitionen dersom denne er stemplet med *Foreningens Stempel* og underskrevet af saavel *Kasserer* som *Formand*.

I den i No. 2 offentliggjorte Adressefortegnelse er sket følgende Forandring:
Aarhus, Udbetaling: R. Jørgensen, Thunøgade 51, st. tv., fra 7½--8.

Indtil nu har jeg ikke modtaget mange Statistikblanketter, jeg maa derfor bede de Afdelinger, der endnu ikke har afsendt Statistikresultatet, om at gøre dette pr. omgaende, saa jeg kan have alle Blanketterne i Hænde inden den **14 Marts**.

Afdelinger, der ifølge Poststempel, ikke har afsendt Resultatet rettidigt, offentliggøres i næste Nummer.

Da Beholdningen af Bladet No. 1, for i Aar, er sluppen op, og flere Afdelinger ønsker Eksemplarer af dette Nummer, bedes de Afdelinger, som ligger inde med over-skydende Numre, om at indsende disse til undertegnede. Portoen opføres paa Blanketten.

H. J. Larsen.

En resa med förhinder.

Under hela krigstiden hade jag varit min vandrings-princip otrogen (det vill säga, inte vandrat alls) och felet skulle nu avhjälpas. Sommaren var slut, det vackra Rhein-land hade mistat sin lockelse, om man inte dit räknar det dova mullrandet från den västliga krigsskådeplatsens kanoner. Alltså, jag for i väg, sedan jag försett mej med vederbörliga papper, vad får man inte för pengar; följd av mina tyska kollegors avundsjuka blickar då jag hädan efter kunde äta så mycket bröd jag ville. Ack, ni fåvitska! Hade jag nu här i det fria Schweiz det brödkort som förr. berättigade mej att varje dag hämta 250 gram kraftigt preussiskt svartbröd. Men man lär ju allt, t. o. m. konsten att äta schweizerbröd.

Alltså, jag for i väg, och kom till Judestaden Frankfurt am Main för, att låta Schweiz's konsul betrakta mitt pass, och sköna porträtt. Den titten kostade mej en tysk riksmark, i dessa dåliga tider många pengar. På järnvägsstationen «parlade» jag franska med ett Dussin «kultur-försvarare» svarta och vita, tills den tyske underofficieren hövligt bad mej sluta opp. Jag kunde emellertid konstatera, att de voro lika belättna med sin sak som de många ryssar jag träffat hos Rheinlandets bönder.

Jag var avrest från Köln på Söndagen, och hade tänkt vara i Bern på Tisdag. Men annorlunda hade ödet, d. v. s. tyska militärmakten bestämt. Gränsen var «abgesperrt» och «det kom ingen djävul över bron». I Leopoldshöhe måste vi stiga av, hålla passet berett, och låta ordna oss i led av en välbeväpnad landstormsman. Underofficieren granskade oss och bad att vi skulle dricka ett glas «Bier» för hans välgång, under väntan på bättre tider. Där var en amerikanare som stor i truten förklarade att han måste komma över till «Sweiss». Kvinnor hemmahörande där, gråto, och bädo, men underofficieren ryckte på axlarna: «Es ist eben Krieg!»

Ock jag begav mej landsvägen av till staden Lörrach 6 km därifrån.

Vid gränsen var vägen spärrad med «pälår och stöt-tor, och när jag ville vända tillbaka, lade den tyska ordningsmakten två tunga händer på mina smala axlar. En soldat, och en gendarm, beväpnade med gevär, befälde mej följa. Det bar av in på vakten, där ett halvt dussin soldater satt och hade tråkigt. Jag hoppas att de äro mej tacksamma, som avbröt enformigheten. Jag var nemligen «haffad» som spion. Att jag var utlänning ville de inte tro, o. en württembergare gav sej den s. k. fanen på att jag var westfale. Det slöt han av mitt uttal.

Jag underkastades en nogsam undersökning, pengar, papper och föreningsböcker fräntogs mej, och jag måste avvakta feldwebeln.

Nu hade jag, vad som i Sverge inte är så ovanligt, vid sidan av familjenammet ett antaget namn, «pseudonym» säja vi lärda, och tidningsmän, och detta jorde tyskarna övertygade om att de hade rätt i sina misstankar. Jag försökte med ett par hundra tidnings-artiklar (runna ur min hvassa penna och bärande mitt namn, nej «pseudonym») bevisa hur det hängde ihop.

Blev naturligtvis inte trod. Det riktiga namnet var falskt, o. papperen stulna eller köpta. Mitt läge förvärrades, och jag svor över min oförsigtighet.

En soldat fick befallning att över bergen föra mej till «das Oberkommando». Mina saker slog han i ett paket, tog geväret på axeln, stoppade gördeln full med patroner, och vi gav oss av. Väl igång varnade han mej för att söka rymma, ty det kunde kosta livet. Mitt liv ville jag emellertid sålänge behålla, för att se slutet naturligtvis, och förhöll mej därför passiv, trots att gränsen många gånger bara var ett stenkast borta.

Efter en timmas gång anlände vi till Lörrach, där en löjtnant förhörde mej, och muvlade om 10 års tukthus. Passet skickades tillbaka till den stad varifrån jag kom, för att fastställa äktheten, och jag inkvarterades på ett hotell under militäruppsikt.

O je, på egen bekostnad! Min reskassa minskades på ett betänkligt sätt, och jag förebrädde varje dag löjtnanten, och skrev min ruin på hans samvete. Han ryckte medlidamt på axlarna. «Herr «Schmalan», sade han, «es ist eben Krieg». «C'est la guerre» sa de franska fångarna.

Emellertid, tiden led, lika mycket som jag, och på kvällen drack jag vanligen ett glas «bier» med soldater och underofficerare, och vi diskuterade över kriget, trots Burgfrieden. Där var soldater som kämpat i Argonnerna, Ryssland, i Belgien o. Karpaterna. Många av dem gamla sjöbusar o. luffare som jag själv, godmodiga och skrytsamma.

Efter sex dagars väntan upphörde min fångenskap, löjtnanten gav mej tillbaka resten av min reskassa, och uttade den förhoppninge att jag lämnade Tyskland under de bästa intryck. Tackar. Kunde skatta mej lycklig som slapp undan för så gott pris. Ty pengar fins det nog av här i världen, tröstade jag mej med, även om de aldrig fins hos mej.

Först måste emellertid min koffert genomsökas, och jag själv samt 3 underofficerare hade arbete därmed i 2 timmar. Omkring 400 vykort och 150 brev måste vi knoga igenom. Denna procedur företogs två gånger. Sista gången utepå landsvägen, med ett par hundra nyfickna åskådare; däribland ett dussin schweizersoldater vilka «skyddade» gränsen.

Äntligen fick jag ta min koffert på ryggen o. ge mej av.

Så kom jag äntligen till min resas mål, Bern, där jag på vår «förening» drabbade samman med en min landsman, och fröjdade mej odelat över danskarnas gemytliga hemlandssånger.

Vandringsstaven är åter ställd i «hjørnet» o. jag har lovat mej själv att vid nästa resa vidta mina försiktighetsmått, innan jag utsätter mej för «Das Schwert der Gerechtigkeit».

A. J. Smålan

Efterlysningar.

Kleinsmed Ernst Elton Meulengrath bedes hurtigst opgive sin Adr. til Kølnerforeningen, am Weidenbach 4.

Foreningsmeddelelser.

Helsingör. Ikke alene Københavnerne holder Naverkarneval, ogsaa Afdelingen her har haft et saadant, som forløb udmærket og som alle Byens Blade bragte rosende Skildringer af. Da det maaske kan interessere Medl. at se, hvilken «Ramme», Festen havde hos os, hidsetter vi nedenstaaende Stykke fra Arbejderbladet her,

— *Naver-Karneval.* — Byens «Naver»: berejste Haandværkere, holder i Aften Karneval i Forsamlingsbygningen og vil ved denne Lejlighed vise, at de har set og lært noget paa deres Vandring i den vide Verden. Naar Karnevalsgæsterne i Aften strømmer ind i Bygningen vil de straks staa overfor et af Verdens Vidundere, nemlig den mægtige Simplon-Tunnel i de schweiziske Bjerge. Gennem dens gigantiske Vægge vandrer man op efter og kommer ind i meget fremmedartede, kosmopolitiske Omgivelser. «Naver-Museum» staaer der et Sted paa en Plakat, «Bayrische Bierstube» paa en anden, og der er ingen Tvivl om, at baade Musæet og Bierstuben vil øve stærk Tiltrækning. Man kan tømme sin Seidel til Tonerne fra et ægte Tyrolerorkester og man kan faa Lejlighed til at høre et Par Tyrolere fra Innsbruck, Hr. og Fru Steinhauer, jodle deres Hjemlands muntre Folkeviser. De berejste Dekoratorer, Malere og Snedkere, har mange Aftener været i travl Aktivitet for at skabe en original Ramme om Karnevalet og det er ogsaa lykkedes. I Aften vil der udfolde sig et broget og muntert Folkeliv i Festsalen og Tunnellokalerne og Tilskuerne vil komme til at overvære livlige Episoder fra «Navernes» interessante Rejseliv. I gamle Dage var det Underofficererne og Malerne, der gjorde sig bemærkede ved originale og smukke Karnevalsarrangementer. Nu er det «Naverne» som foreløbig har taget Téten.»

Endvidere har vi ogsaa haft en Stiftelsesfest, som forløb glimrende. Gratis Fælleskaffebord, Punch, Portvin, Krausekage osv., flottede Foreningen sig med, og at der blev danset, og det til Kl. 3, er en Selvfølge, ligesaa at der i Aftenens Løb blev udbragt mange Skaaller og Hurra for Foreningen og C. U. K., saa Stemningen var som den skulde være ved en rigtig «Naverfest».

Med Naverhilsen
A. West, Sekretær.

Stockholm. Ett litet livstecken från „Stockeken“ i nordligare delen av förbundsområdet skulle nog inte tas så illa upp varken av «stockekarna» själlva eller naverna Europa runt. Detta tecken blir inte i form av en avskrift ur digra mötesprotokoll. Kardinalpunkten i s. k. referat i «Den färende Svend» synes mig givetvis vara den att upplysa om en avdelnings vara eller icke vara, avgiva «depescher» om läget i livaktighet eller försöfning samt relatera intressefrågors olika tankemingar på förbundshorisonten.

Alltså tager jag mig själv på orden. Vår skandinaviska trupp är visserligen liten till numerär, men uppställd avspeglar sig likväl från densamma en erkännansvärd kordial och «kolegial» fasthet. Parat med allvar härskar här ett kamratligt gemyt, vilket även bör vara ett oeftergivligt sårmarke för en sammanslutning som vår. Enskilda personliga misshälligheter får ej inringas i en sådan krets. Skadeglädjen och löjet att almänt få kasta vredens konfetti på visst mål, återfaller alltid på angräparen i form av gäckat resultat. Dessa sistnämnda tankar äro nedkastade på basis av studium, nämligen att småg-

nafs och miniatyroenigheter ofta svälla och bli dragna fram på möten och sammankomster därvid sprängkilar lätt smidas i en annars förtrolig krets. Bort det!

Stockholmsavd. har under den gängna vintern kunnat glädja sig åt en ganska livlig verksamhet. Avdelningen bibehåller sig så där «ultri natur» som man brukar säga, reser en, kommer en annan i dens, ställe. Anmärkningsvärt är emellertid att icke naverna resa mera häruppat än vad fallet verkligen är då det tycks vara godt om arbete. Det kan ju påpekas att inom många fack har det icke på flera år varit en sådan efterfrågan på arbetskraft och så mycket övertidsarbete som den senaste tiden kunnat uppvisa.

Vad C. U. K. beträffar, så bedrivs här en energisk reklam för att göra denna vår förening känd över landet. Ett par gånger ärligen och förövrigt just nu i dagarna låta vi en artikel i detta reklamsyfte cirkulera genom all Sveriges arbetarpress. Artikelnen har utarbetats av G. Lindell, föraren på «stockholmsskutan» och han har all honör för att han på ett präktigt och kavat sätt lotsar oss fram bland agitationens blindskär.

Den 26 februari skola vi ha en kollation till skottedagens firande, en Tip Top skottårsbal vilken dock endast blir en ouverty till en ännu större fest vi förbereda.

— — — Och sen, när världsfredstimman slår och det sammansparda resekreditivet, om än så anspråklöst bränner i fickan då jakta vi med snälltågsfart ut över landets gränser bort, bort, ju längre dess bättre, till Berlin, Paris, Rom, till främmande folkslag och seder.

Må 1916 bli det år, som befriar oss från världsslagsmål, tjocka Berthor och — dyrtidsjobbare.

Som jag redan drygt tagit «Svendens» spalter i anspråk slutar jag med en något försenad nyårshälsning från stockholmsavdelningen.

Bom.

En Festavis.

Fra Bergen har jeg modtaget en Festavis, som vor rørige Afdeling dér har udgivet i Anledning af dens 1-aarige Stiftelsesfest, som fandt Sted den 5 Marts.

Avisen, der er bogtrykt, gør helt igennem et godt Indtryk. Bidragene er leverede af «A. A.» «Konstulen», Bjarne Hindahl, «Bertel» og «Hansa», som har gjort deres Sager godt, Poesi og Prosa, alvorligt og lystigt, veksler i skøn Blanding, og at Bergensnaverne ogsaa forstaaer at reklamere for deres Forening, viser følgende Stykke:

Og de begav sig —

— Goddag, Petersen!

— Goddag, Sørensen! Hvor agter du dig hen i den Fart?

— Og det spørger du om — du, som har været her i Bergen i snart $\frac{1}{2}$ Aar.

— Men hvad er der dog paa Færde?

— Det ved du vel for H. . . . . nok. Naverne holder jo 1-aarig Stiftelsesfest i Aften. Du, som har rejst i Tyskland burde dog vide, at der i Bergen findes en Afdeling av C. U. K. — En brilliant Forening min Ven! Vi har Møde hver Fredag Aften Kl. 9 med lidt Diskussion, Op-læsning og anden Gemytlighed. Vi har nu holdt 2 Fester med Fællesspisning og meget andet rart. Og i Aften gaar altsaa den tredie Fest af Stabelen.

— Bravo, Makker! Jeg gaar med; der vil jeg være Medlem.

Bergensnaverne har Äre af deres første «Avis».

Red.

Vor gode Ven og Rejsekammerat, Gørtler
Aage Schmidt

er Lørdag den 19-2, efter 14 Dages Sygeleje, afgaaet
ved Døden af Tyfus. Hvilket hermed bekendtgøres
for alle Kammerater og Venner.

Marseille, den 24-2-16.

*Hjalmar Fallesen.
Chr. Preetzmann.*

En Amerikarejse.

For nogen Tid siden rejste en gammel Nav, Thomas Nielsen, som en Tid lang virkede ivrigt for C. U. K. i Aarhus, til Amerika. Igennem Aarhusafdelingen har jeg modtaget nedenstaaende Skildring af hans Rejse. Som Medl. vil se, er denne meget udførligt skildret, men da det dog kan interessere «Den far. Svend»s Læsere at se, hvordan en saadan Rejse former sig med alle dens smaa Glæder og Bekymringer, har jeg ikke betænkt mig paa at optage Skildringen.

Naar Nielsen er bleven mere indlevet i de amerikanske Forhold, vil han iøvrigt meddele sine Indtryk af disse.
Red.

Chicago i Januar 1916.

Det var ved Middagstid den 2 November 19— at jeg tillige med en Del af min Familie, som fulgte mig til Kolding, forlod mit Hjem i Heils, som ligger lige ved Grænsen af Sønderjylland, ud til Lillebælt. Vejret var storartet fint. Solen skinnede saa det var en hel Fornøjelse, men jeg kan alligevel ikke nægte, at jeg var lidt trist tilmode ved Afskoden med mine Kære; selv om jeg før havde taget Afsked med dem for en længere Tid, kunde jeg dog ikke hindre en Taare i at trænge sig frem i mine Øjne ved at se min Moders Afskedstaarer.

Men da jeg naaede Fredericia, var der ingen, som kunde se, at jeg for en halv Time siden havde taget Afsked med mine kæreste Venner; jeg fik ogsaa snart andet at tænke paa, Færgen var saa overfyldt at det næsten var umuligt at røre sig ud af Pletten, jeg var dog saa heldig at finde et Sted, hvor der lige var Plads til at sætte min Haandkuffert, hvorefter jeg selv tog Plads oven paa. Ved Siden af mig havde en ung Pige faaet sig anbragt paa samme Maade, siddende paa sin Haandkuffert; ved at henvende en flygtig Bemærkning om den Trængsel som var, fik jeg at vide, at hun kom fra Horsens og skulde til København, til en Søster, som var gift dér. Da jeg jo ogsaa skulde til Hovedstaden, blev vi hurtig enige om at gøre hinanden Rejseselskab. Hun havde ikke før været i København og var bange for, at hun ikke kunde finde sin Familie, men jeg lovede at hjælpe hende saa godt jeg kunde, selv om jeg heller ikke var ret godt kendt, da jeg kun havde været i København en kort Tid et Par Aar tilbage.

I Toget over Fyen fik vi endnu et Par Jyder til Rejseselskab, hvoraf den ene trakterede med Äbler, som han selv havde avlet i sin Faders Have; efter hvad han selv fortalte, skulde det være nogle af de fineste Äbler, som var til, men uden at læste Äblerne vil jeg dog haabe, at han mente i sin Faders Have. Den anden af Selskabet spillede ustandselig paa Mundharmonika, at jeg var lige ved at blive skør i Hovedet, men omsider naaede vi da

Nyborg og kom ombord i Færgen, som paa Grund af Skiftedagens Tvævlighed ikke var mindre overfyldt end den over Lillebælt, det var fuldstændigt umuligt at være nede i Kahytten, og paa Dækket var det ikke videre behageligt at være, da det var mørkt og saa smaat havde begyndt at regne. Min Ledsagerinde og jeg havde fundet os en nogenlunde god Plads paa en Trappe, da Kaptejnen kom forbi og spurgte, om jeg ikke kunde finde en bedre Plads, da jeg benægtede dette, vinkede han, at vi skulde følge efter ham, han viste os ind i en lille Privatkahyt med Sofa og Skrivebord og spurgte, om vi ikke syntes her var bedre, hvad vi naturligvis ikke kunde benægte.
Fortsættes.

Hvem kan

give mig Oplysninger, som kan være mig til Nytte overfor **Afdelingen i Aalborg**, som stadtigt intet lader høre fra sig; og hvem kan meddele mig Adressen paa **Trædrejer Peder Christensen („Lehmann“)?**
Red.

Advarsel.

Bog No. 1289 **Chr. Christensen**, Maler, f. i Herskind den 18-8-88, arbejder nu i Kristiania som Blokadebrækker, hvorfor Medl. advares imod at søge Omgang med nævnte.

Kristianiaforeningen.

Aarhusnaver!

Foreningen afholder 1 Paaskedag (23 April) stort

Foraarsbal

i Hulen, Vestergade 48

Medlemmer med Damer gratis Adgang

Fornøjelsesraadet.

„Klubben“s Vinterprogram.

Svende! Forsøm ikke at deltage i nedenstaaende Fest:
Onsdag den 19 April: Dameaften, Afslutningsfest for Vinterprogrammet.

Glem ikke Datoen!

Københavnforeningen.

C. U. K.

KÖBENHAVN

C. U. K.

Club for berejste Skandinaver har Lokale i Arbejderforeningen af 1860, Nørre Voldgade 92

Samkvemsløkal: Café «Nansen», Hjørnet af Nansens gade og Gothersgade, hvor Brevskabet forefindes og hvortil al Post bedes adresseret.

Mødeaften hver Lørdag Kl. 9. — Se op, naar I kommer hjem, I færende Svende!

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Genossenschaftsdruckerei Zürich.

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

Hovedbestyrelsesmødet

den 27 Marts 1916.

Protokollen fra sidste Møde oplæstes og godkendtes, hvorefter den ind- og udgaede Korrespondance behandledes: Fra Berlinerforeningen var indsendt Meddelelse, at *de* bortkomne Mærker, som omtaltes i sidste Referat, nu var fundne. Sagen er dermed i Orden.

Fra Essen forelaa Meddelelse, at den der-værende Afdelingskasserer havde mistet for ca. 30 Francs C. U. K.-Mærker, for hvilke Foreningen anmodede om Eftergivelse. I Qverenstem-melse med tidligere Tilfælde vedtog H. B. at afslaa Anmodningen.

Endvidere frengik det af Foreningens Skri-velse, at der i Essenerforeningen findes Med-lemmer, som ikke samtidigt er Medlemmer af C. U. K. Forretningsføreren havde straks under-rettet Foreningen om at dette er ulovligt, og i Tilslutning dertil vedtog H. B., at gøre Afdelin-gerne opmærksom paa § 2, som udtrykkelig siger: «Naar en Forening tiltræder Centralisationen, er denne Tiltrædelse *bindende for alle dens Med-lemmer.*»

Dersom det skulde komme til H. B.s Kundskab, at der ogsaa i andre Foreninger findes Medl., som ikke er i C. U. K., vil der blive gaaet skarpt frein mod saadanne Afdelinger.

Fra Bukaresterforeningen forelaa, som Svar paa en Forespørgsel, en Skrivelse, hvori med- deltes, at der ved Indsendelse af Afdelingens Kassebeholdning (ca 120 Fr.) vilde tabes ca. 40%, og det enten Pengene sendes til Svejts eller Tyskland. Afdelingen forespurgte om H. B. dog ønskede Pengene tilsendt. Da det dog vil være for mange Procent at miste, vedtog H. B. at svare, at Pengene foreløbigt kan blive i Bukarest indtil en gunstigere Kurs indtræder, dog kun under den Forudsætning, at den overskydende Kasse- beholdning, nu og i Fremtiden, indsættes i en sikker Bank.

Som Svar paa en Skrivelse fra Forretnings- føreren var fra O. Breuning indsendt en Rede- gørelse, hvorfor det havde været ham saa van-

skeligt at betale de kontraktmæssige Afbetalings- rater siden Krigens Udbrud. Samtidigt havde B., der nu er selvstændig, indsendt sine Regnskabs- bøger, saa H. B. deraf kunde danne sig et Billede af B.s Indtægter og Udgifter. H. B. vedtog at tage Hensyn til den vanskelige Situation, Krigens og- saa har skabt for B., men venter samtigt at B. vil gøre sit muligste for at indhente det for- sømte.

Da der er gjort en Del slette Erfaringer med den Bestemmelse, H. B. i sin Tid traf: at mindre Afdelinger ikke behøver at indsende Regnskab hver Maaned, ændredes denne Bestemmelse til kun at gælde for *bestemte* Afdelinger. Bestem- melsen er nemlig bleven misbrugt, idet Fore- ninger med 20—30 Medl. kun har indsendt Regnskab hver 2—3 Maaned. At dette er en Uting, som skaber *Slendrian og Slaphed* i Af- delingerne, er klart. Kun naar en Afdeling højst har 5—6 Medl., kan en mindre tiere Regnskabs- indsendelse siges at være berettiget, men ikke for Afdelinger, der tæller flere Medl. Andetsteds meddeles, hvilke Afdelinger, der *skal* indsende Regnskab hver Maaned, og hvilke ikke. Og vi maa paa det bestemteste bede Afdelingerne om at rette sig derefter!

Efter at en Del Korrespondance, som var ført mellem Forretningsf. og Københavnerfor., samt med den herværende Konsul og med Myn- dighederne i Diessenhofen om Kronenberg, var oplæst, og forskellige Smaasager var behandlet, sluttedes Mødet.

Paa Hovedbestyrelsens Vegne:

L. Guldager Hansen, Formand. H. J. Larsen, Sekretær.

Ved Regnskabsaarets Afslutning.

Kassererne bedes have deres Opmærksomhed henvendt paa følgende:

1. Med Marts slutter Regnskabsaaret; alle Afdelinger bedes derfor — uanset hvor faa eller mange Mærker der er solgt — om at *indsende Blanket for Marts.*

2. Kassererne, og overhovedet Bestyrelserne, bedes sørge for, at saa mange Restancer bliver

Velkommen du spirende Vaar!

Jeg vil stemme min Lyres frejdigste Streng
og syng en Sang til din Pris
og sætte i Løb som en uvoren Dreng
over smeltende Snesjap og Is.

Du kom nu til Morgen omtrent Klokken ti,
med et daarende Smil om din Mund
og vakte os op af vort døsiges Hi,
af en Vinters solfattige Blund.

Snart brister nu Knopper i Hegn og i Skov,
det grønnes langs Sti og Vej.
Da drives vi ud i det Frie paa Rov,
vi vil vriste lidt Skønhed fra dig.

Ak, Jomfru Foraar, i Hjertet jeg bær
en Længsel saa brændende hed:
At vandre med dig under løvede Træ'r,
naar Solen er ved at gaa ned.

At ligge og lytte paa mosdækket Høj
til al denne gærende Kraft.
Til hele den dæmpede, puslende Støj
af stigende, boblende Saft.

Se, Jorden er dækket af glinsende Skæl,
som Knoppernes Livskraft har brudt,
Og dér, næsten skjult af Skovmærkers Væld,
staar en frønnet Rod, der har skudt.

Skudt nye, grønne og haabfulde Skud,
der gør den lyksalig og stolt.
Hvad gør det om Toppen blev mør og gik ud,
naar bare Rødderne holdt.

At kom Jomfru Vaar, kom tag du mig ind,
i din varme, livsalige Favn!
Og naar Solen i Morgen ømt kysser din Kind,
da er du kun Jomfru af Navn.

Ak, kom lad mig kysse din hvælvede Barm
og skænk mig dit frejdige Mod!
Da vil jeg ej føle mig fattig og arm,
thi da véd jeg, da holder min Rod!

Hav Tak for hver Blomst, som til Liv du har
vakt,
hav Tak for hvert spirende Haab.
Den Skov du har klædt i sin Ungpigedragt
vil vi give en fyrstelig Daab.

Og hvad om du satte din Jomfrudom til,
fordi du kun helt gav dig hen!
Naar atter du kommer, med Sang og med Spil
er du ren og uskyldig igen.

— Velkommen du spirende Vaar!

Erasmus.

betalt som muligt, saa *Mærkesalget* ikke kommer til at staa i altfor skrigende Misforhold til det gennemsnitlige Medlemsantal.

3. Alle Medlemmer, der er indmeldt før eller efter den 15 Januar 1916 skal klæbe et *Ekstramærke*. Dette gælder altsaa saavel for aktive som passive Medlemmer.

4. Den Del af Kassebeholdningen, som er større end 25 Fr. *indsendes til Hovedkassen*. For de *tyske* Afdelingers Vedkommende dog til K. U. i Berlin.

5. De Afdelinger, der har *Gæld for Varer*, bedes ligeledes om at afvikle deres Mellemværende med K. U.

6. Naar Du har bragt Regnskabet i Orden, samt indsendt de Penge, Afdelingen eventuelt har for meget i Kassen eller som den skylder for Varer, da *gennemgaa sammen med den øvrige Bestyrelse Medlemsprotokollen* og foreslaa de Medl. slettet, som staar til Restance og som Du mener dog ikke betaler.

H. J. Larsen.

Meddelelser fra Forretningsføreren.

Kvitterer for Modtagelsen af følgende Beløb: Aarhus 100.—, København 165.45, Bergen 45.—, L. Christensen, Rastatt 2.30, Nordisk Forening Zürich 8.—.

Endvidere er til K. U. i Berlin indsendt fra Hamburg Fr. 59.25, Hannover 40.—, Harburg 49.25.

Berlinerforeningen meddeler, at der paa Restancelisten i Nr. 3, *ved en Fejltagelse* er opført Bog No. 2008 **Kristensen Svend**, Blikkenslager, København, samt Bog No. 1356 **Madsen N. Chr.**, Sadelmager, Bogense, som slettet.

Begge Medlemmer bedes derfor strøget af «Sløjhedens Protokol».

Da jeg endnu mangler Statistikblanketter fra *Bremen, Düsseldorf og Köln* (som overhovedet sjældent indsender noget til rette Tid) kan Resultatet af Statistiken ikke offentliggøres i dette Nummer. Ovennævnte Afdelinger bedes *hurtigst* indsende Statistikblanketterne i udfyldt Stand.

Henleder Medlemmernes Opmærksomhed paa omstaaende Adressefortegnelse. Da den ikke gentages tør om 6—7 Uger, har den især Interesse for de Medl., som er eller i nær Fremtid agter sig paa Valsen — Nej paa Rejse.

Valsende Naver er snart en Saga blott, hvad Statistiken storartet vil bevise. Ja, hvad er Krigen ikke Skyld i!

Hovedkassens Medlemmer gøres opmærksom paa, at Efterkrav for Kontingent vil blive udsendt omkring 1 April.

I Henhold til H.-B.s Beslutning af 27 Marts, meddeler jeg hermed, at følgende Afdelinger skal indsende Regnskab hver Maaned: *Aarhus, Bergen, Berlin, Bern, Bukarest, Essen, Frankfurt a.M., Göteborg, Hamburg, Hannover, Helsingør, Kiel, Kristiania, København, Köln, Malmö, München, Odense, Randers, Stockholm, Stuttgart, Södertälje og Zürich.*

Følgende Afdelinger er forpligtet til mindst een Gang hvert Kvartal at indsende Regnskab: *Basel, Bremen, Davos, Dresden, Düsseldorf, Mannheim, Neumünster Paris og St. Gallen.*

Saaftredt det skulde vise sig nødvendigt at foretage Andringer i ovenstaaende Opstilling, vil det blive bekendtgjort i Bladet.

Er det virkelig muligt, at ingen, slet ingen Afdelinger har Eksemplarer af Bladet No. 1 for i Aar liggende?!

H. J. Larsen.

Revisionsberetning.

Meddeler herved, at vi Dags Dato har revideret Hovedkassens Varelager, Regnskaber samt Kassebeholdning for Januar Maaned og fundet alt i bedste Orden.

Zürich, den 15-3-16.

Hovedkasserevisorer:

L. Guldager-Hansen, Formand. C. Möller.

En Amerikarejse.

(Fortsættelse.)

Over Sjælland regnede det hele Tiden og da Toget endelig naaede København, over en Time forsinket, var det allerede hen paa Aftenen. Min Ledsagerinde blev afhentet af sin Svoger, som takkede mig hjertelig fordi jeg havde været Svigerinden behjælpelig paa Rejsen. Da jeg endelig fandt det Hotel, hvor jeg plejede at bo, var det hele optaget, og det samme var Tilfældet de to næste, hvor jeg forespurgte om et Værelse, men omsider fandt jeg et temmelig hyggeligt Hotel, men da var Klokken ogsaa bleven tolv, og træt som jeg var gik jeg i Seng med det samme; jeg havde ellers bestemt mig til at besøge nogle Venner, men det maatte jeg opgive, da det var blevet saa sent. Næste Dag var jeg rundt og se paa Byen, og om Aftenen var jeg i Theater sammen med en Kammerat, jeg var saa heldig at falde over, og først Dagen efter begyndte den egentlige Amerikarejse. Om Morgenen traadte jeg ind i Dampskibsselskabet Skandinaviens Amerika-Liniens Bagagepakhuis for at faa min Bagage indskrevet, hvorefter jeg tillige med de øvrige Passagerer, hvoriblandt en Mængde Polakker, blev lægeundersøgt i Pakhusets Kontor, forinden vi fik Lov at gaa ombord paa Skibet. Der var tre unge Polakpiger, der blev holdt tilbage, den ene af disse var Neglebider. De forenede Staters Regering tillader nemlig ikke Neglebidere at indvandre, ligeledes faar saadanne ikke Lov til at gifte sig, da det gennem Videnskaben er bevist, at dette har skadeligt Indflydelse paa eventuelle Efterkommere. Først Kl. et var Skibet klar til at lægge fra Bolværket, der var da samlet en Mængde Folk paa Kajen, for at tage Afsked med Udvandrerne. Med fuld Musik gled Skibet langsomt ud af Frihavnen, alt imens Passagererne vinkede med Hat og Lommetørklæder til de tilbageblivende, saa længe der var noget at se af dem.

Da vi var naaet et Stykke ud i Øresund, blev der ringet med en Klokke, hvilket skulde betyde, at Middagsmaden var serveret, hvad forresten vistnok kom de fleste

tilpas efter den lange Ventetid; der blev ogsaa hugget godt ind paa de fyldte Fade, Maden var god og smagte fortræffelig. Jeg havde faaet Plads imellem to Polaker, lige over for mig sad en Danskamerikaner, som havde været hjemme paa Besøg, og nu atter skulde tilbage til Amerika, forresten en gemytlig Fyr, hvem vi havde megen Fornøjelse af paa Turen og det varede ikke længe inden Konversationen var i fuld Gang.

Henimod Aften var vi allerede et langt Stykke ude i Kattegat, men paa Grund af Taage kunde vi ikke se noget af Betydning. Efter at Aftensmaden var fortæret, søgte de fleste til deres Køjer, for at kunde være tidlig paa Benene næste Morgen, naar vi kom ind i Kristiania Fjord. Kl. var kun fem, da jeg om Morgenen igen var ude af Køjen, jeg var saa heldig at faaet en Køje, hvor jeg kunde se ud af et «Køje», og det begyndte da allerede at lysne, saa jeg kunde skimte Fjældene paa den ene Side af Fjorden. Der var om Natten faldet et lille Lag Sne, saa det saa helt vinterlig ud. Efter at være kommet op paa Dækket mærkede jeg ogsaa, at det var bidende koldt, men ellers var det en dejlig Tur op ad Fjorden. Vi naaede først Kristiania Kl. 9 om Formiddagen. Fjældene er ikke ret høje, men næsten overalt bevokset med Naaetræer, hist og her en Hytte, som ligger langs op ad Skraaningerne, enkelte Steder ogsaa en lille Landsby; det maa være herligt at bo der om Sommeren. Af selve Kristiania fik jeg intet særligt godt Indtryk, Gaderne var alle saa snavsede, men heri var Snen vel en Del Skyld, da det blev Tøvejr var det næsten ikke til at komme igennem for Søle. I Kristiania kom ogsaa en Del Passagerer ombord, mest Svenskere, Finner og kun nogle faa Nordmænd, og her gentog den samme Afskedsscene sig, som da vi forlod København.

Kl. var ca. ni, inden vi kom afsted og først ved samme Tid næste Dags Morgen naaede vi Christianssand, hvor vi kun blev liggende paa Rheden en Time, der kom kun to Passagerer ombord her, saa dem kunde vi snart blive færdig med. Kl. ti lettedes Ankeret igen og vi var klar til at sejle over Atlanten. Hele Dagen holdt vi os langs med Norges Kyst, saa vi den meste Tid kunde se Land.

Fortsættes.

Foreningsmeddelelser.

Paris. Mine bedste Hilsener til alle Bekendte i Ud- og Hjemlandet, og min oprigtigste Tak for de tilsendte Juleaviser fra *København og Malmö.*

Med skand. Hilsen Oscar Thomsen.

Træffes hver Lørdag Aften fra 7—8 i Restaurant Metz, 179 Rue Faubourg, St. Antoine.

Sløjhedens Protokol.

Bog-Nr. *Slettet for Restance.* Ugor
2410 Johansson Carl, snickare, föt den 2-2-89
i Lysekil ?
Göteborgforeningen.

1199 Rasmussen A., Sadelmager, Frederikshavn	33
1161 Nielsen R., Sadelmager, Søborg	25
1193 Rasmussen J., Kedelsmed, København	23
1182 Nielsen H. P., Kedelsmed, Randers	13
? Christiansen Th., Maler, Aarhus	26
1743 Steinmetz H., Typograf, Luxemborg	12

Kölnforeningen.

C. U. K.s Adresser.

Hovedkasserer og Forretningsfører: H. J. Larsen, Postfach Zürich

Hovedbestyrelsen: Formand: L. Guldager-Hansen, Höschgasse 46 IV., Zürich 8.

Kontroludvalget: A. Kocik, Hertzbergstr. 7-8 IV, Berlin-Neukölln.

Spetzlerfondet: A. Knudsen, Zwinglistr. 19 II, Zürich 4.

*Naar ikke andet staa antfort, udbetales Understøttelsen i Hulen, hvor Udbetalingen altid finder Sted Mødeaftenen, som — dersom ingen anden Dag er angivet — er Lørdag. Endvidere gøres Medl. opmærksom paa, at Kassererne **ikke** ere tvungne til at udbetale Understøttelse paa Søn- og Helligdage.*

Foreninger i Svejts.

Basel: Restaur. Schmidt, Untere Rheingasse, Klein-Basel.

Udb.: Th. Jacobsen, Ochsen-gasse 17³, fra 7—7^{1/2}.

Bern: Rest. zum «unteren Jucker», Kesslerg. 12.

Udb.: Thv. Jespersen, Lorrainestr. 8 IV, fra 7—7^{1/2}.

Davos: Gasthaus zur «Alten Post».

Udbetaling: A. Sjursen, hele Dagen.

St. Gallen: Udb.: V. Riisfeldt, Stückelbergstrasse 3, Lachen, hvortil ogsaa al Korrespondance sendes.

Zürich: Rest. «Eintracht», Neumarkt 5—7, Zürich 1, hvor Underst. udbetales fra 7^{1/2}—8.

Tyskland.

Berlin: Reichenberger Hof, Reichenbergerstr. 147.

Samkvemsløkale: Restaur. Clausen, Reichenbergerstrasse 143, hvor Understøttelsen udb. hele Dagen.

Bremen: Landwehrstrasse 112. Udb. fra 7—8.

Dresden: Gasthof Braunschweigerhof, Freiburgerplatz 11.

Udb.: Em. Bjerregaard, Johann Georgen-Allee 3 IV, fra 7^{1/2}—8.

Düsseldorf: Restaur. z. Sportshalle, Oberbilker Alle 1, Ecke Corneliusstr.

Udbetaling: Lorenz Möller, Pempelforterstrasse 32, træffes i Reglen hele Dagen, ellers fra 12—3 Middag

Essen: Rest. «Stadt Elberfeld», Postallee 2.

Udbetaling: Hulen, hele Dagen.

Frankfurt a. M.: Restaurant Lieser, Börneplatz 11.

Udbetaling: Thv. Christensen, Offenbach: Karlstrasse 50 II, fra 7—8.

Hamburg: 11 inr. Hagelstein, Schlachterstr. 44.

Udb.: Peter Olsen, Hohenfeldersteig 11 th., 7—8

Hannover: Restaurant Böcher, Schraderstraße 6.

Udbet.: A. Meldgaard, Friesenstr. 63 II tv. fra 6—7.

Kiel: Rest. Kähler, Kl. Kuhberg.

Udb.: Snedker Petersen, Hasselmannstr. 1st, 7^{1/2}—8.

Köln: Am Weidenbach 4.

Udb.: P. Th. Schmidt, Metzgerstr. 13⁴, fra 8—8^{1/2}.

Mannheim: Rest. Robert Klein, Mittelstrasse-Ecke Jean Becherstr.

München: Rest. «Lilienbad», Herrenstr. 48 ved kgl. Hofbräuhaus

Udb. C. Björklund, Kapuzinerstr. 45 III, fra 7—8.

Neumünster: «Rest. zur Sonne», Joachimstr.

Udb.: H. Midskov, Warmsdorfstr. 18 I, fra 6—6^{1/2}.

Stuttgart: Rest. Wilh. Reuter, Thorstrasse 23.

Udbetaling: Arne Rasmussen, Charlottenstr. 26², hos Rieger, fra 6^{1/2}—7^{1/2}.

Frankrig.

Paris: Rest. Metz, Rue Faubourg St. Antoine 179.

Rumænien.

Bukarest: Thorvald Jensen, Strada Porumbaru No. 8.

Skandinavien.

Aarhus: Vestergade 48 o. G., hvor Møde afholdes hver Lørdag Kl. 8^{1/2}.

Udb.: R. Jørgensen, Thunøgade 51, st. tv., 7^{1/2}—8.

Bergen: Haandværkerstendenes Forening, Kong Oskarsgaden. Møde hver Fredag Kl. 9.

Udb.: V. Lund, Nygaardsgaten 31², 7—7^{1/2}.

Göteborg: Mötelokal: Tyska Foreningens lokal, Norra Hamngatan 28³, Møde varje fredag kl. 8^{1/2}.

Stamcafé: Teatercafeet, Arbetareforeningen.

Udbetaling: O. Jönsson, Vasagatan 33.

Helsingör: Café «Viadukten», Søndre Strandvej.

Udbet.: Høst-Aaris, St. Annagade 53 b, Stuen, 6-7.

Kristiania: Møllergaden 16. Møde hver Fredag.

Udbetaling: A. M. Mortensen, Vilsesgade 3³, 6—7.

København: Klub for berejste Skandinaver, Arbejderfor. af 1860, Nørre Voldgade 92, Stuen over Gaarden.

Samkvemsløkale: Café «Nansen», Hjørnet af Nansensgade og Gothersgade, hvor Brevskabet forefindes og hvortil al Post bedes adresseret.

Udbetaling: Valentin Ph. Jacobsen, Schleppegrellsgade 2st, fra 7—7^{1/2}.

Malmö: Café «Treangelen», Brunnsgatan 7.

Udb.: V. Sonnesson, Skolgatan 4 b. III, från 7^{1/2}—8.

Odense: Cafe Skjoldborg, Vestergade 68. Møde hver Fredag Kl. 8^{1/2}.

Udbet.: Edm. Frederiksen, Smedegade 1¹, fra 6-7.

Randers: Søndergades Hotel.

Udbetal.: W. Börglund, Gl. Markedsgade 15, fra 7^{1/2}—8.

Stockholm: Malmskilnadsgatan 3a (Cafeet).

Udbet.: K. W. Rosendal, Brännkyrkagatan 105¹, från 6^{1/2}—7^{1/2}.

Södertälje: Café Ragnhild. Udbetaling: K. J. Andersson, Storgatan 11, II tr. ö. g.

Aarhusnaver!

Foreningen afholder 1 Paaskedag (23. April) stort

Foraarsbal

i Hulen, Vestergade 48

Medlemmer med Damer gratis Adgang

Fornøjelsesraadet.

„Klubben“s Vinterprogram.

Svende! Forsøm ikke at deltage i nedenstaaende Fest
Onsdag den 19 April: Dameaften, Afslutningsfest for Vinterprogrammet.

Glem ikke Datoen!

Københavnnerforeningen.

G.U.K. KÖBENHAVN G.U.K.

Club for berejste Skandinaver har Lokale i Arbejderforeningen af 1860, Nørre Voldgade 92

Samkvemsløkale: Café «Nansen», Hjørnet af Nansensgade og Gothersgade, hvor Brevskabet forefindes og hvortil al Post bedes adresseret.

Mødeaften hver Lørdag Kl. 9. — Se op, naar I kommer hjem, I færende Svende!

Københavnnervernes Juleavis

(med Tillæg) forsendes overalt mod Forindsendelse af 1 Krone, saa længe Oplaget strækker.

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Genossenschaftsdruckerei Zürich.

VVV VÆRDT AF DE CLARE LÆSERSKEDS SAMFUNDSVISE FØRENINGER VVV

Den forenede Svend

ORGAN FOR SKANDINAVER I UDLANDET

Nº 6

Lørdag, den 22. April 1916.

XV. Aargang

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

Medlemsstatistik

optaget den 26 Februar 1916.

Afdelingens Navn	Afdelingens samlede Medlemsantal		Deraf i Militærtjeneste		Titirejsende i Afdelingen den 26-2-16		Af alle Medl. er Danske		Svenske		Norske		Andre Nationer		Af Medl. er gifte aktive		Gifte passive		Ugifte passive		Af de gifte aktive Medl. er arbejdsløse		Af de ugifte aktive		Af alle Medl. er selvstændige	
Aarhus . . .	70	7	—	67	1	2	—	3	4	38	—	3	2													
Basel . . .	4	—	—	4	—	—	—	12	—	—	—	—	—													
Bergen . . .	34	1	—	20	4	9	1	3	—	20	—	—	—													
Berlin . . .	78	2	—	70	6	1	1	13	—	—	—	—	—													
Bern . . .	10	—	—	8	2	—	—	4	2	—	—	1	—													
Bremen . . .	5	1	—	3	1	1	—	3	1	—	—	—	—													
Bukarest . .	6	—	—	5	1	—	—	2	—	—	—	—	—													
Davos . . .	2	—	—	1	—	—	—	1	—	—	—	—	—													
Dresden . . .	6	1	—	4	1	—	—	5	—	—	—	—	—													
Düsseldorf .	4	—	—	4	—	—	—	2	—	—	—	—	—													
Essen . . .	9	—	—	6	—	—	—	3	—	4	—	—	—													
Frankfurt a. M.	12	1	—	11	—	—	—	4	1	—	—	—	—													
Göteborg . .	15	1	—	2	12	—	—	1	—	—	—	—	—													
Hamburg . . .	31	—	—	30	1	—	—	4	4	—	—	—	—													
Hannover . .	8	—	—	8	—	—	—	—	—	—	—	—	—													
Helsingør . .	54	6	—	53	1	—	—	9	5	21	—	—	—													
Kiel . . .	6	—	—	5	—	—	—	1	—	—	—	—	—													
Kristiania . .	74	—	—	60	9	3	2	3	—	20	—	—	—													
København . .	215	26	—	204	4	—	7	6	19	22	—	—	—													
Köln . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—													
Malmö . . .	23	6	—	—	23	—	—	1	5	8	—	—	—													
Mannheim . .	4	—	—	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—													
München . . .	10	—	—	4	5	—	1	1	—	—	—	—	—													
Neumünster .	2	—	—	2	—	—	—	2	—	—	—	—	—													
Odense . . .	29	2	—	29	—	—	—	5	3	3	1	2	4													
Paris . . .	1	—	—	1	—	—	—	1	—	—	—	—	—													
Randers . . .	9	1	—	9	—	—	—	1	—	2	1	—	—													
St. Gallen . .	2	1	—	1	—	—	—	2	—	—	—	—	—													
Stockholm . .	33	1	—	4	22	5	2	—	—	5	—	—	—													
Stuttgart . . .	11	—	—	9	2	—	—	3	—	—	—	—	—													
Södertälje . .	22	—	—	1	21	—	—	1	—	15	—	—	—													
Zürich . . .	16	—	—	15	1	—	—	6	—	—	—	—	—													
Hovedkassen	21	3	—	19	—	—	—	7	1	—	—	—	—													
Tilsammen . .	826	60	—	663	117	22	24	95	49	154	3	20	50													

Resultatet af Statistiken.

Den 26 Februar 1916 talte C. U. K. 826 Medl. (deri er dog ikke medregnet Købnerforeningens 15 Medl., da det ikke har været muligt at faa Statistikblanketterne fra Köln) mod 805 ved forrige Statistikoptagelse, den 3 April 1915. Der er altsaa en. omend lille, Fremgang at notere.

Statistiken over Medl.s Nationalitet og Fag viser ingen stor Forandring, Forholdet mellem Medl.s Nationalitet er omtrent det samme som for et Aar siden, lige saa m. H. t. Medl.s Alder. Af de paa Statistiken opførte Fag dominer som sædvanlig Snedkerne, iøvrigt har de forskellige Fag deres Stærke fra forrige Aar, dog med Undtagelse af Sadelmagere og Tapetserere, som kan notere en rapid Tilbagegang. Det kniber ellers med at faa Plads til de mange forskellige Fag, hvoraf der i Aar er 91 mod 82 ifjor. Fagene bliver sikkert ogsaa altfor meget udspecialiserede fra Kasserernes Side. For Eks. er det næppe nødvendigt at opgive et Medlem som «Drejer», naar der i Forvejen er 2 Rubriker, der hedder henholdsvis «Jerndrejere» og «Kunst- og Trædrejere»!

Det samlede Resultat af Statistiken over Afdelingernes Medlemmer viser vel heller ingen stor Forandring, dog er saavel Antallet af gifte saavel som af ugifte passive Medl. steget, medens Tallene samtidig viser os, at Arbejdsløsheden blandt Naverne nu er ganske minimal.

Det er dog først, naar vi undersøger Medlemsantallet i de forskellige Lande, at den største Forskydning viser sig:

	Skandinavien:!	
	26-2-16	3-4-15
Sverrig	93	31
Norge	108	64
Danmark	377	327
	578	422
	Udlandet:	
	26-2-16	3-4-15
Tyskland	186	289
Svejts	34	35
Rumænien	6	9
Frankrig	1	2
	227	335

Dertil kommer Hovedkassens 21 Medl., som fordeler sig temmelig ligeligt i Skandinavien og Udlandet, og derfor ikke forandrer noget paa den Kendsgerning, at der nu er over 150 Medl. flere i Skandinavien end for et Aar siden!

At Retningen vilde gaa den Vej antydede jeg allerede ved forrige Statistik, og saalænge Krigen varer vil

Forholdet forskubbes endnu yderligere til Fordel for Skandinavien.

Jo længere Krigen vedvarer jo mere strammes Betingelserne for at faa og holde Arbejde i det krigsførende Udland, ikke alene er der nu mere Besværlighed med Pasudstedelse, men den dyre Levetod holder ogsaa mange borte, ja, i Aarets Løb er adskillige af vore ældre Medl. rejst hjem.

Vi maa derfor være glade til kan vi bevare vort nuværende Medlemsantal i Udlandet.

Bemærkelsesværdigt er den stærke Tilgang af Medl. i Sverrig og Norge, dog med den Forskel, at medens «Naverne» i Norge saa godt som alle er danske, er «Naverne» i Sverrig langt overvejende svenske. Ved den Fremgang, de nystiftede Afdelinger har haft i Sverrig, er det lykkedes at opveje Tabet af de mange svenske Medl. i Tyskland, og der er endda al Grund til at tro, at det er «sikre» svenske Medl., vi nu har, i Modsætning til mange af dem, vi havde sidste Aar.

Endelig kan vi notere Tilbagegang paa et Punkt: Den 26 Februar var der slet ingen Tilrejsende i C. U. K.s 32 Afdelinger, sidste Aar var der dog i alt Fald een!

At der heller ingen Forandring sker i dette Forhold saa længe Krigen varer og saa længe der er saa enestaaende gode Konjunkturer i Skandinavien er selvfølgelig.

H. J. Larsen.

Meddelelser fra Forretningsføreren.

Kvitterer for Modtagelsen af følgende Beløb: Bern Fr. 15.—, Odense 75.—, St. Gallen 25.—, Helsingør 44.20, Kristiania 140.15, København 131.50, Malmö 60.50 og Zürich 41.75.

Meddeler hermed, at Kassereren i Bremerafdelingen er uden Skyld i, at jeg ikke i rette Tid modtog Statistikblanketterne fra Bremen. Blanketterne er afsendt d. 5-3. Det samme gælder for Düsseldorfforeningen.

Bog No. 2152 Frk. Martha Roll, er tabt og erklæres hermed for ugyldig.

Fredag den 14 April havde jeg endnu ikke modtaget Martsblanketten fra Afdelingerne i Bergen, Berlin, Bukarest, Essen, Hamburg, Kiel, Odense og Randers.

H. J. Larsen.

En Amerikarejse.

(Sluttes.)

Henimod Aften begyndte der at komme «Vind i Sejlene»; endskønt vi ingen havde, gyngede Baaden alligevel temmelig godt, hvad vi syntes var ganske morsomt, særlig om Aftenen da vi skulde til Køjs. Det var en hel Fornøjelse at blive vugget i Søvn, man kom uvilkaarlig til at tænke paa den Tid, man ikke var større end som saa. Natten forløb ellers godt indtil Folkene begyndte at gøre rent i Kahytterne, hvorved en Del af Passagererne blev vækkede, og gjorde den Opdagelse, at de var søsyge, hvad jeg for mit Vedkommende først mærkede efter at have faaet alt Tøjet paa og paa Vej op ad Trapperne, hvortil ogsaa en Del andre var naaet; men ved at se en og anden ifærd med at øse op, var jeg straks færdig til at vende om igen. I det samme begyndte Musikken at spille «Dejlig er Jorden», det lød helt irriterende, men i Øjeblikket var jeg ikke oplagt til at protestere;

hvad der ellers var god Grund til; eftersom de fleste ønskede sig ligemeget hvorhen. Hele Dagen tilbragte jeg med at staa paa Ryggen, det eneste jeg spiste den Dag var Middagsmaden, som bestod af et Stykke tørt Rugbrød, hvilket egentlig er et udmærket Middel mod Søsygen. Da det blev ved med at være Storm, var mange syge endnu næste Dags Morgen, da vi blev en engelske Krydser var i Horisonten til Styrbords. Efter et Par Timers Forløb, i hvilke den stadig kom nærmere, gav den Signal til os om at standse, hvad vi straks gjorde, hvorefter Krydseren løb op foran os og satte en Baad ud med seks Mand i; det saa ud som en Nøddeskal i en Gryde kogende Vand, men de naaede alligevel ombord til os. I Mellemtiden var vi alle paa enkelte nær, som var for syge, bleven kommanderet ud af Køjerne for at blive eftersete af de engelske Officerer: om der ikke var Tykskere imellem, det viste sig, at vi havde fire Østrigere, som alle maatte med ombord i Krydseren for at gaa til England i Fangenskab, til Krigen er forbi. Jeg kan ikke sige, hvor ondt det gjorde mig at se disse fire unge Mænd, som for at undgaa at komme med i Krigen, vilde flygte til Amerika, blive taget tilfange; selv om det at være «Krigsfange», vel ikke er saa slemt; som at være Soldat, er det dog ulig bedre at være en fri Mand!

Efter et Ophold paa fire Timer kunde vi igen fortsætte den afbrudte Rejse, Søsygen var nu ikke mere saa haard, kun enkelte kneb det med at blive af med den. For dem, som var raske igen gjaldt det om at finde paa noget til Underholdning og Tidsfordriv, Tiden begyndte at blive lang, paa Søen var der ikke noget at se, saa vi maatte nøjes med hvad vi havde paa Skibet. Om Eftermiddagen, fra fire til fem, havde vi Koncert af Skibets Orkester, men der er jo langt fra Klokkerne otte om Morgenen til Klokkerne ni om Aftenen, saa der var ledig Tid nok. Efterhaanden som Tiden gik delte Passagererne sig i Klikker, idet de forskellige Nationer holdt sig for sig selv; den jeg tilhørte bestod af seks Personer, hvoriblandt den før omtalte Danskamerikaner, foruden endnu en af samme Kaliber, som blev kaldt den lange Englænder, endvidere en ganske ung Københavner, og to Damer, hvoraf den ene var gift i New York, den anden en ung Pige fra Jylland, som skulde rejse til Chicago, hvilken By ogsaa var min Rejses Maal. Til at begynde med lavede vi et Sangkor, som gjorde svær Lykke blandt de øvrige Passagerer, da vi sang baade Dansk, Engelsk og Tysk imellem hinanden, den lange Englænder var Dirigent, hvilket han var særlig egnet til, da der ikke var skabt en ærlig Tone i ham, hvorimod han spillede udmærket paa Mandolin. En anden Aften spillede vi Theater, dette vandt god Tilslutning blandt Tilskuerne, saa at vi næste Aften igen blev opfordret til at spille, men den lange Englænder, tillige med den glade Enke fra New York, var pludselig forsvunden, hvorhen maa Skibets Høns vide, for det var ikke muligt at finde dem, og uden dem kunde vi naturligvis ikke. Naar Vejret tillod det lavede vi Bal paa Dækket, hvortil flere af Besætningen skiftedes til at spille paa Harmonika, og saaledes forløb Tiden indtil vi en Morgen fik Land i Sigte, og samtidigt blev der ogsaa en hel Del at se efter paa Søen, idet den ene Sejler efter den anden passerede os. Vi naaede dog først Klokkerne tre at komme ind i Havnen og fik ikke Lov at komme i Land før næste Dag, men vi havde dog nok at se efter, da vi laa lige ved Skyskraberkvarteret, særlig smukt var det om Aftenen, da Lysene blev tændt i de høje Bygninger, og ligeledes i Havnen, hvor der var en Travlhed uden Lige, med Færger og smaa Dampbaade. Om Aften blev der holdt Afskedsbal ombord, det gik

udmærket, da Skibet nu laa stille og Vejret var storartet, med Maaneskin, der manglede blot, at der skulde have været en lille Skov ombord, hvor alle de elskende Par, som nu snart skulde skilles, kunde tage en rørende Af-sked med hinanden.

Næste Dags Morgen blev vi vækkede Kl. fem; for at komme saa tidligt som muligt over i Karantænen, der som bekendt findes paa den lille Ø «Ellis Island», det tog lang Tid inden vi fik alle vores Kuffter udleveret og toldeftersat. Derefter blev vi paa en Færge sejlet over til Øen, hvor vi blev stillet op i en lang Række, for den ene efter den anden at passere igennem den ene Kontrol efter den anden, hvor et Utal af Embedsmænd spurgte ud og eftersaa baade paa Kryds og tværs, og tilsidst endte vi i en stor Sal, hvor vi fik Lov til at være omtrent hele Dagen. Vi havde alle faaet en Plakat hængt paa Brystet, hvorpaa der stod, hvor vi skulde hen. Det blev anbefalet os, at købe en Pakke Made, som kostede en Dollar og som kunde vare i to Dage; en saadan kunde købes i Lokalet hvor vi opholdt os, og da de fleste havde en eller to Dage, og enkelte endnu mere, at køre med Jernbane, var der god Afsætning paa Madpakkerne. Pakken indeholdt Bunde Smørebød uden Beskrivelse, et Brød, en halv Kilometer Pølse, et halv Dusin Äbler, et Stykke Ost og ikke at forglemme tre Daaser Sardinier. Alle udrustede med en saadan Pakke, blev vi om Aftenen Kl. 6 færgen over til de Stationer, hvorfra hver enkelt skulde rejse; her fik vi igen Lov til at vente i tre Timer, saa vi blev øvet i Taalmodighed, især da vi ikke maatte forlade Stationen.

Endelig Kl. ni blev der givet Afgangssignal; med Eksprestog gik det nu mod det fjerne Vesten, mærkelig nok at vi ikke blev søsyge igen; thi Vognen slingrede, saa det næsten var umulig at holde sig fast ved Stolene, der ellers var temmelig behagelige, da de var betrukket med Plyds, akkurat som i anden Klasses Kupér hjemme. Vi fik hver en Stol til Raadighed, for at vi bedre kunde sove, hvad vi forresten trængte haardt til efter den lange og temmelig anstrengende Dag, vi havde haft; det blev dog en kun lidet vederkvægende Søvn vi fik den Nat, eftersom det ikke var let at sove i den Spektakkel, Vognen lavede og tillige var der en utaalelig Varme, som næsten ikke var til at udholde, saa vi var glade den næste Morgen, da vi naaede en større By, hvor vi skulde skifte Tog, og derfor kunde stige ud.

Her havde vi et Par Timers Ophold, og straks blev vi dreven ned i en snavset Kælder, hvor der blev serveret færdiglavet Kaffe, som kostede ti Cent pr. Bæger, da der ikke var Bægere nok, maatte enkelte vente til andre var færdig og saa drikke af samme Bæger, hvilket ikke var særlig appetitlig, da det ikke blev skyllet af; men vi maatte jo nøjes med det som det var. Kl. ti maatte vi igen afsted, men denne Gang kom vi i et rigtig Bummeltog, som holdt hver fem Minutter, saa der var rigelig Tid til at iagttage Omgivelserne, som i Længden blev ensformige. Enkelte Steder kom vi igennem pæne Bjerglandskaber, som hist og her blev afbrudt af store Fabriksvirksomheder, da vi kom ind i Staten Ohio, hvor de mange Stenoliekilder forefindes, blev Landskabet mere øde, Luften var her gennemtrængt af Olieudunster fra Kilderne, hvor Oliien bliver pumpet op i Rørledninger, igennem hvilke den løber ind til Fabrikkerne, hvor den bliver rensat. Endnu en Nat maatte jeg tilbringe i Toget, og den nittende November om Morgenen kom vi da til Chicago, træt af den lange Rejse, hvoraf den paa Toget dog var den værste, da vi ikke engang havde faaet os

vasket siden vi forlod Skibet, saa man trængte i høj Grad til en Hovedrengøring — — — — —

Foreningsmeddelelser.

Aarhus. Paa Generalforsamlingen den 1-4 valgtes til Formand Carl Depenau, Rebslager; Kasserer Rasmus Jørgensen, Snedker (Genvalg) og til Sekretær undertegnede Typograf.

Med skand. Hilsen

J. Fischer.

Bergen. Paa Generalforsamlingen her den 17-3-16 valgtes til Formand Murer Chr. Mohn, Kbhvn., Kasserer Snedker Ludolph Hansen, Kbhvn., samt til Sekretær undertegnede Snedker, Kbhvn.

Med skand. Hilsen

Charles Holst.

Stuttgart. Paa Generalfors. den 1-4-16 valgtes til Kasserer Ove Bøgh, Bogbinder og til Formand undertegnede.

Med skand. Hilsen

Arne Rasmussen.

Sløjhedens Protokol.

Bog-Nr. *Slettet for Restance.* ligger
(Ved Optagelse af slettede Medl. bedes Kassererne huske, at ifølge § 28, kan slettede Medl. kun optages mod at betale nyt Indskud og 6 af Restancerne.)

? **Rath Heinrich,** Snedker, Aarhus 31
Helsingørforeningen.

Ekstra-Efterlysning.

Hilbert Svensson, Blikkenslager, Göteborg maa skyndsomst opgive sin Adresse til sin Moder.

Svende som kan give Oplysninger, hvor Svensson er, bedes sende disse til «Hulen», København. Sidste Opholdsted var Berlin.

G.U.K. KÖBENHAVN G.U.K.
Club for berejste Skandinaver har Lokale i Arbejderforeningen af 1860, Nørre Voldgade 92

Samkvemsløkal: Café «Nansen», Hjørnet af Nansensgade og Gothersgade, hvor Brevskabet forefindes og hvortil al Post bedes adresseret.

Mødeaften hver Lørdag Kl. 9. — Se op, naar I kommer hjem, I farende Svende!

**Husk at tilmelde dig Hovedkassen,
naar Du arbejder paa Steder, hvor
ingen Adeling findes!**

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Genossenschaftsdruckerei Zürich.

VOKIVET AF DE CENTRALISEREDE SKANDINAVISKE FORENINGER

Den forenede Svend

ORGAN FOR SKANDINAVER I UDLANDET

N° 7

Lördag, den 3. Maj 1916.

XV. Aargang

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

Hovedbesyrelsesmødet

den 3 Maj 1916.

Efter at Protokollen fra forrige Møde var oplæst og godkendt, behandlede den ind- og udgaaede Korrespondance:

Fra Bukaresterforeningen var indsendt en Skrivelse, hvori meddeltes, at det under de kritiske Forhold, der for Ojeblikket er i Rumænien, ikke kunde tilraades at indsætte C. U. K.s Penge i en Bank. Foreningen foreslog, at det i Bukarest værende svenske Konsulat skulde opbevare Pengene, hvilket tiltraadtes af H. B.

Fra K. U. var indsendt Regnskab over de hos dette deponerede Penge, og fra Kristianiaforeningen var indsendt Begæring om Eksklusion af et Medlem, der havde opført sig mindre pænt. Det vedtoges at anbefale Eksklusionsbegæringen til videre Anerkendelse af K. U.

Fra Afdelingen i Aarhus var indsendt Forespørgsel, om uberejste Kvinder kan optages i C. U. K. og om § 4, i bekræftende Fald, da kan komme i Betragtning. Det vedtoges at svare, at for Skandinavien kan kun § 5 komme i Betragtning, efter hvilken uberejste Kvinder, som senere ønsker at rejse ud, kan optages som passive Medl. mod et Kontingent af 15 Cts. om Ugen.

Fra Stockholm forelaa en længere Skrivelse om de i No. 3 omtalte Agitationsplakater. Saa snart nærmere er aftalt med Stockholmerafdelingen, vil Konkurrence blive udskreven.

Endelig oplæste Forretningsføreren en Skrivelse fra det danske Indenrigsministerium, der meddelte, at der ogsaa i Aar var bevilget C. U. K. et Statstilskud paa 500 Kr., samt meddelte Forretningsføreren, at Pengene, der i Aar paa Grund af den forbedrede Kurs udgør Fr. 35.02 mere end sidste Aar, nemlig Fr. 714.02, var modtaget.

Efter flere Smaasagers Behandling sluttedes derefter Mødet.

Paa Hovedbestyrelsens Vegne:

L. Guldager Hansen, Formand. H. J. Larsen, Sekretær.

Stuttgarternaver-Paasketur.

Syv morgenduelige Stuttgarternaver «abfahrtede» første Paaskedag Kl. 4 $\frac{1}{2}$ om Morgenen (skær dig ikke Svend!) fra deres rolige og fredssommelige Arbejdsby, velforsynede med Brød-, Smør-, Kød- og Humørkort, — Nej, det er rigtig, det sidste gives dog ikke endnu —, ud for at hilse paa den vinkende Vaarsol, der dog den Dag bestandig holdt „blaa“. Det vil sige, overlod en ikke ganske skyfri Himmel til at besørge Staffagen til vor raske Vandring i det Fri.

Efter at Toget og saa vi havde sat os i Bevægelse — vi med „Fra Arilds Tid drog ud paa Farten“ —, kunde vi overse Situationen og fandt, at vi paa en værdig Maade repræsenterede de tre forenede Kongeriger: tre Svenskere, tre Danskere og en Skandinav (Bornholmer). Sensation vakte en ung Sveas Søn ved at møde op i Tip-Top moderne Knæbukser med Sportstrømper, sliq Luksus var uhørt i Stuttgart, hvor de fri Svende arbejder seks Dage og er syg to (med Understøttelse!) for at opretholde Livet! Paa vore forundrede Spørgsmaal opklaredes det, at han for at hævde de forenede Nationers Åre havde tilføjet sine Dagen i forvejen lange Bukser en lille Operation neden for Knæet. Snart drog vore Tanker dog en anden Vej og ankommen til Weil der Stadt steg vi ud for samlet at aflægge en forhenværende gammel Nav en Årbødhedsvisit. Paa Byens stedlige Torv staar nemlig Tycho Brahe, ganske vist kun som Bilgur til sin Kollega Keppler, som ingen af os dog kendte (!). Nu begyndte den egentlige Tur. Vejen, som var sort af «Ausflügler» af den forskelligste Slags, blev hurtig lagt tilbage efter en god rask Navermarch. Vi som de første tog en Hytte i Besiddelse og nu overraskede en af Deltagerne med vel-tillavet Krebsesuppe (Maggi-Terning, 10 Pfg.) eller Oksehalesuppe af samme bekendte Fabrikata.

Manbrachtal, der skal være bleven «opdaget» for faa Aar siden stiftede vi, takket været vor udmærkede Fører, indgaaende Kendskab til, i hele dens Længde. Efter at være knipset paa de mest romantiske Steder, vil de uforglemmelige Ojeblikke blive bevaret for Efterverdenen. Jeg skal ikke trætte saa mangen en vidtberejst Nav med flere af de ejendommelige Smaating, som just vil gøre denne Tur til en kær Erindring for dens Deltagere, men gaa fremad som vi gjorde, over Liebenzel, Hinau, til Maalet for vor første Dagsrejse, Calmbach. Naver som kender denne Tur ved, at hvad her ses, er Schwarzwald i al sin majestatiske Storladenhed og ejendommelige Skønhed. At min svage Pen ikke finder de Ord, som dækker tilnærmelsesvis over al denne vilde romantiske Skønhed faar de Naver undskyldte, som ikke kender Turen og

Schwarzwald. Trætte og sultne ankom vi saa om Aftenen til vort Bestemmelsessted og tog ind i «Zur Krone» (snobbede bliver man vist i Stuttgart). Da vi kom sad en ung Dame ved et langt Bord, der godt kunde være beregnet til tyve. Paa vor høflige Forespørgsel om der var optaget, svarede hun dybt rødrende Nej, men at hun ventede seks Veninder, der havde gjort en noget lignende Tur som os. Vor Fører som ikke tabte Aandsnærværelsen, forhørte sig om, hvor mange Senge «Zur Krone» var i Besiddelse af. Svaret var meget opmuntrende, nemlig syv. Desværre snød de seks Veninder os, men en mere entusiastisk Opvartning end den unge Dame fik den Aften af seks (hvad maa min Pige tænke om mig, hvis jeg skrev syv!) raske Naver faar hun vist næppe i denne sin jordiske Tilværelse.

Dagen derpaa var, for de seks Vedkommende, de første Morgentimer helliget en uhyggelig ondartet Hovedpine, men da den friske Luft havde gjort sin Indvirkning gældende, trak den bort, som Taagen over Bjærgene. Og nu havde vi, samt vor ene Dame som trofast fulgte os, en herlig Tur til Wildbad. Bornholmeren gjorde i Wildbad et godt Stykke Arbejde for den nyere moderne Skandinavisme. Da vi nemlig saa ham «dikke» afsted over Pladsen, belæsset med tre Pakker, viste det sig, at han havde gjort Indkøb: en Pakke svenske Tændstikker, Myrest og en dansk Kornakkvavit (3 M. 20 Pf.), som selv vor Fräulein kunde gøtere, da hun fik at vide, at det var en yndet Selskabsdrik i Norden.

Sol, Frihed, Ungdom og Sang! Saaledes gik Eftermiddagen alt for hurtigt for os. Og vi vaagnede først rigtig op og tilbage til Virkeligheden da vi sad i Kristelig Forening f. u. Mænd i Calv med vor Fräulein og drak en Kop Kaffe og lagde Planer om med hvilket Tog vi skulde hjem.

De mange «Ausflügler» traf vi igen (og de os), og de blev Vidne til en hæftig, med store Armbevægelser ført Diskussion paa et Sprog, som de ikke forstod, men som var over: *Hvorfor bør man gaar Fodture og hvorledes maales det, om man har haft det rigtige Udbytte deraf?*

Det kunde vi ikke blive enige om og bestemte os saa til at forelægge Spørgsmaalet i vort Blad, til Afgørelse for os og andre lige uvidende.

Vort Maal var snart atter naaet og Maven tom.

Syv store Griesbrei var Punktummet for vor Stuttgarternavers Paasketur

Rouge et Blance.

Meddelelser fra Forretningsføreren.

Kvitterer for Modtagelsen af følgende Beløb: Basel Fr. 10.25, Södertälje 52.35, Stockholm 50.60. Endvidere er til K. U. i Berlin indsendt fra Hannover 3.—, Kiel 37.50, Dresden 62.50, Frankfurt 83.50, Berlin 125.—, Düsseldorf 25.94, Stuttgart 28.25.

I den i Bladet No. 5 offentliggjorte Adressefortegnelse er sket følgende Forandringer:

Hamburg, Udb.: P. Olsen, Hohenfelderstiege 2^a tv., 7—8.
Södertälje, Udb.: E. G. Ekenberg, Ragnhildsgatan 13^a.
Kristiania, Udb.: Nissen, Grænsen 12 b. 4, fra 7—8.

Med dette Nummer følger til de Afdelinger, der har Blikkenslagere som Medlemmer, danske Blikkenslagere fagblade.

H. J. Larsen.

En „Bluest“-Tur.

Naar Svejts' utallige Frugttræer staar i Blomst, da begynder Sommeren for Svejtserne. Næppe noget andet Land kan vise en saadan Blomstpragt som Svejts i Maj Maaned, og skønt Svejtserne, trods al Nationalstolthed og «hængen ved» deres Hjemland, ikke kan siges at have nogen særlig Sans for deres Lands Skønheder, saa danner «Bluest»-Tiden dog en Undtagelse.

«Bluest», siger Svejtserne (altsaa de tysktalende) om Frugttræernes Blomstringspragt, en Tysker vilde sige «Blüte», en Nav «Blomstring», og ikke saa snart er Ordet udtalt efter en lang Vinters solfattige Dvale, før Aviserne vrimler med Annoncer om «Bluestfarten». Paa alle de mange smaa og store Søer sættes Ekstraskibe i Gang, som fører Tusinder af støvede Byboere ud til de mest idylliske Steder; til Fods, pr. Cycle, med Sporvogn og pr. Bane haster alle ud i den fri Natur, hvor Blomme- og Kirsebær-, Pære- og Äbletræer staar iklædt deres prangende Blomsterskrud. Ja, selv den mest forhærdede Jasspiller, som heie Vinteren kun har mumlet Stöck, Bur og Trumpf smider de fedtede Kort og iler fra den mørke Stamknejpe ud i den Solblændede Natur — — —

Det er Søndag Morgen. Skønt Kl. ikke er mere end godt 9 er Gaderne allerede fulde af Spadserende, som nyder den friske Foraarsmorgen. Ned at den brede og med store Lindetræer smykede Bahnhofstrasse, som Zürcherne med Rette er saa stolt af, bevæger sig glade Mennesker, alle sommerklædte — hvor staar ikke de mange hvide Kjoler godt til det friske, grønne Bladhang. Helt ude skimtes den blaa Sø, hvor «Stadt Rapperswil», Zürchersøens nyeste og eleganteste Salondampere allerede ligger med Dampen oppe. I Dag er der jo Bluestfart til Rapperswil, Rosenbyen oppe ved den anden Ende af Søen. I Dagens Anledning har «Stadt Rapperswil» smykket sig med Kantonsflagene. Se dér er Berns Bjørn, dér er Uris Oksehoved, dér Basels Krumstave, paa et Flag staar der «Liberté et Patrie», det er Kanton Waadts Flag. Paa Dækket har Musikken allerede placeret sig: skingrende, uforfalsket Messingsuppe. Naar Herregud, man tilgiver ja mangel disharmonisk og falsk Tone, naar man i Forvejen ved, at det ikke er «rigtige» Musikere, der trakterer Messinginstrumenterne, men derimod Skrædere og Skomagere, Malere og Snedkere. Le ikke, kære Nav, der aldrig har gjort Bekendtskab med Osterlandet, det er virkelig saa: Ikke i ret mange Lande bliver der drevet saa megen Musik som i Svejts, det er slet ikke for meget sagt, naar man siger, at omtrent hver Svejts kan spille et eller andet Instrument (Mund- og Haandharmonika regner vi altsaa ikke med), og i vor «Foreningernes Tidsalder» resulterer selvfølgelig den megen Musikglæde sig i *Musikforeninger*.

Enhver større Forening med lidt Agtelse for sig selv har sin egen «Musiksektion». At Anstrængelserne ikke altid tangerer Begrebet Kunst er baade selvfølgelig og forudsætteligt, naar man, som sagt, kender de Forudsætninger, under hvilken der bliver arbejdet. Dog byder Retfærdigheden at tilføje, at der ogsaa findes mange virkelig gode Privatorkestre.

Kl. er imidlertid bleven 10, langsomt svinger den nu fuldt, med glade Mennesker, beladene Damper fra Landgangsbroen; i Søbækkenet, der vrimler med Ro og Sejlbaade, som alle søger at komme Damperen saa nær som muligt for at blive vippede lidt, vendes, og nu gaar det rask fremad. Først langs Søpromenaderne, hvor Zürichs Ungdom driver en vistnok uskyldig Søndagsflirt, ud forbi *Zürichhorn* (gode, gamle Zürchernaver, kan I endnu huske Udtrykket: «Svend! Gaar Du med ud og vender Hornet?»), hvor man skimter *Nikolaussäule*, der allerede i det 14 Aarhundrede blev opstillet som Vartegn for Zürichsøens Skippere — og nu har vi endelig vundet «rum Sø», dersom man da ellers har Lov til at bruge et saadant Udtryk i Forhold til Zürichersøen; thi denne er paa sit bredeste Sted kun godt 3 Kilometer bred. Derimod er den 44 km lang, og faar derved — paa Grund af sin smalle Bredde — nærmest Karakteren af en stor Strøm eller Flod.

Forbi Gartnerbyen *Zollikon* (paa venstre Side) og *Bendlikon* (paa højre Side), hvor Navernes gamle Madfatter, Severin, nu residerer i et Ol- og Kaffeetablisement, der bærer det fordringsfulde Navn, zur «Neuen Welt» (Naverne skal da ogsaa altid blære sig!) er snart det idylliske Udflugssted *Küsnacht* naaet. Derefter styrer vi tværs over Søen, hvorfra der nu er det bedste Overblik over det snebedækte *Glärnisch*, over *Tödi*, *Böser Faulen*, *Windgellen* og hvad nu alle Spidserne hedder, og nu gaa det langs med den venstre Søbred, hvis Skraaninger synes hvide af den herlige Blomsterpragt; i Sandhed, dette her er «Bluest»!

Skibet anløber de smaa, industririge Byer *Thalwil* og *Horgen*, lægger an ved den skarpt fremspringende Halvø *Au*, der er bekendt for sine saftig-grønne Sletter, samt ved *Wädenswil*, krydser igen Søen, besøge Smaabyerne *Männedorf* og *Stäfa*, der ogsaa ligger indrammet af den herligste Bluestpragt, og styrer derefter over mod den lille O *Ufenau*, hvor 1523 den bekendte Frihedskæmper *Ulrich von Hutten* døde. Oen, der er meget besøgt af Zürcherne, har ellers baade Kirke og Kapel, første er endda grundlagte saa tidligt som 950, samt har den selvfølgelig et Par diverse Værtshuse, dog af den gode gammeldags Slags.

Endelig har vi snart naaet Maalet, thi nu styrer vi direkte mod *Rapperswil*, i hvis lille Havn vi løber ind under Bernermarchens skingrende Toner.

Rapperswil, ca. 4000 Indb., hører til Kanton *St. Gallen*, er en meget gammel By, som før altid laa i Fejde med Zürcherne, der i 1350 ikke lod meget blive tilbage af den, bl. a. ødelagde de ogsaa Slottet *Grafenburg*, som dog straks blev genopbygget og endnu i Dag behersker Byen med sine trodsige Kampstensmure. Slottet er *Rapperswils* Seværdighed, thi det rummer det polske Nationalmuseum. Dette, der blev grundlagt 1870, giver et indtryksfuldt Billede af det engang saa mægtige Polens Historie og Kultur. Fuldtud betegnende er de Ord, der staar i Førereren over Musæet, som jo kun rummer Erindringer om et Rige, der engang *har været*: Men Aanden fra det 25 Millioner Mennesker stærke Folk lever, den raaber «Jeg er!» Og unægtelig giver Musæet Bevis for, at Polen endnu lever, selv om man ikke mere kan finde det paa Europaskortet.

Salene er fulde af Erindringer om Polens Historie og store Mænd, igennem Dragter, Smykker, Malerier og Bøger, vises Livet som det i Aarhundreder er bleven levet af den polske Borger og Bonde og Adelsmand. Hvad der mest interesserer er vel den store Malerisamling, som bl. a. indeholder det berømte Billede af den døende Revolutionære, der under den store Opstand i Warschau med sit Hjærteblod skriver paa Husvæggen: Endnu er Polen ikke tabt, og Mangen saa jeg blive rørt til Taarer overfor det vældige Maleri, der viser Polen som en ung korsfæstet Kvinde, i hvis Ojne og Hjærte tre Orne fraadser. Særlige Værelser er viet Polens store Mænd som Digteren *Mickiewicz*, Astronomen *Kopernikus* og Nationalhelden, General *Kosziusko*, som ogsaa deltog i den amerikanske Frihedskrig. De mange Venner, som den polske Sag har haft og har rundt i Verden, er heller ikke glemt: *Garibaldi* og *Marx* hænger Side om Side med en vældig Hyldestadresse med 100,000 Underskrifter, som det engelske Folk sendte den polske Nation.

Endelig har vi under kyndig og høflig Førerskab af en polsk Munk (i *Rapperswil* ligger ogsaa et polsk Kloster) gennemgaaet det interessante Musæum og aflægger tilsidst et Besøg i det lille Mausolæum, der indeholder Urnen med *Kosziuskos* Hjærte, et Sted som er hellig for hver Polak!

I Gaarden knejser den polske Orn paa en høj Søjle, den er rejst til Minde om de mange af Polens Sønner, der *forgaves* gav deres Liv for Friheden — —

Udenfor Musæet strækker sig en lang høj Promenade, hvor før Middelalderens Riddere ved de store Turneringer fældede Lanserne mod hinanden, nu spadserer agtværdige *Rapperswiler* Borgere og Borgerinder, samt Byens Søndagsgæster dér, nydende den herlige Udsigt over Bjærgene, der her synes saa nære. Som før

nævnt er Rapperswil en meget gammel By, da jeg ikke ved, hvornaar den er grundlagt, benytter jeg dette noget svævende Udtryk, som dog fuldstændig dækker det Indtryk man faar af Byen, som med sine gamle Huse og snævre Gader gør et fuldstændigt middelalderligt Indtryk. Af Seværdigheder kan fremhæves Raadhuset og Kirken, den bedste Tiltrækning øver dog den dejlige Omegn, der sammen med Byens beskyttede Beliggenhed trækker mange Turister til sig.

Resten af Eftermiddagen blev benyttet til Legemets Vederkvægelse og til en Spadseretur paa den 1100 m lange Dæmning, der forbinder Rapperswil med *Pfäffikon* paa den anden Søbred, og som samtidigt deler Zürichersøen i 2 Dele, Over- og Undersøen.

Den stille, tyste Oversø, hvis Bredder besiddes af Kantonerne *St. Gallen* og *Schwyz*, danner forøvrigt en mærkelig Kontrast til den livlige og stærkt trafikerede Undersø. Udfor Mitten af Dæmningen staar *Dreiländerstein*, ved hvilken Kantonerne *St. Gallen*, *Schwyz* og *Zürich* støder sammen.

Det er imidlertid bleven Skumring og ved Landgangsbroen ligger «Stadt Rapperswil» og venter paa os, under fuld Musik forlader vi den lille venlige By og haster for fuld Kraft mod den store By.

Det er sandt, at Vierwaldstättersøen og Lac Léman har prægtigere og mere vilde Omgivelser end den mere idylliske Zürichersø, men er det først Aften og Mørket har sænket sig over Bredderne, da kan intet gøre Zürichersøen Rangen stridig: Fra de blødt opstigende Højder straalder fra begge Sider Tusinder af Lys, der allerede en halv Snes km fra Zürich fortætter sig saa meget, at man næsten bliver sat i den Illusion, at man uafbrudt sejler gennem en eneste By. I den lidt kølige Foraarsaften lagde Skibet til alle Holderpladserne, selv til Landsbyen *Herliberg*, hvor et svensk Medlem har slaaet sig ned, ogsaa som Krofar — selvfølgelig havde jeg næsten sagt —, og nu kan vi skimte Zürichs Tusinder af Lys og Taarnlanterne fra Tonhalle, hvorfra Musikens Toner opfanges af vort Ore. Til venstre hæver truende og mørkt *Uetliberg* sig op, mens Jodlen og Mandolintoner høres fra nogle af Robaadene, der søger at følge i Skibets Køl vand.

Turen er endt, og nu, kære Nav, beder jeg undskyldte, at min Epistel er bleven saa lang. Havde jeg kun vilde skildre den Pragt, som alle de blomstrende Frugttræer forlener Svejs med i den vidunderlige Maj, da havde jeg jo ikke haft nødtigt at skrive saa meget, men jeg har ladet min «Bluestur» været Rammen om meget andet, som egentligt ikke har noget med blomstrende Blomme- og Kirsebær, Pære- og Åbletræer at gøre.

Naa, jeg haaber, at alle de mange Naver, der har gæstet eller arbejdet i Zürich, har haft Interesse af at stifte Bekendtskab med de gammelkendte Steder, og ligesaa haaber jeg, at alle dem, som endnu ikke har været i Zürich, men som engang kommer dertil, vil foretage en lignende Tur som den her skildrede. Sker det, er Formaalet med min Bluestur-Artikel naaet. *

Foreningsmeddelelser.

Berlin. Paa Generalfors. den 14-4 valgtes til Formand, da den gamle Formand ikke længere ønskede at fungere, Th. Thøgersen, Sadelmager, Viborg; til Kasserer genvalgtes Georg Jacobsen, Bogbinder, København.

Med Naverhilsen Aug. Larsen, Sekr.

Göteborg. På generalfors. den 14-4 valdes till ordförande Hugo Olsson, kassör Olof Jönsson (återval) och till sekr. undertecknad.

Med skand. hälsning N. A. Nilsson.

Kristiania. Paa Generalfors. den 7-4 genvalgtes som Formand P. Petersen, som Kasserer Nissen og Sekretær Undertegnede.

Med skand. Hilsen C. Kjeldgaard.

Södertelje. På ordinarie generalförsamling d. 14-4 valdes till ordf. Karl Aberg, till kassör C. G. Ekenberg och till sekr. undertecknad.

Med skand. hälsning Hugo Andersson.

Zürich. Paa Generalforsamlingen den 29-4 valgtes den gamle Bestyrelse: Formand H. J. Larsen, Murer, København, Kasserer R. Fosdal, Maler, Kbhvn., samt som Sekretær undertegnede Blikkenslager, Kbhvn.

Da Medlem af H. B.: A. Knudsen, der ogsaa er Forvalter af Spetzlerfondet, paa Grund af forandret Stilling ikke mere har Aftenerne fri, valgtes samme Aften nyt H. B.-Medlem og Forvalter for Spetzlerfondet. Som saadan valgtes henholdsvis L. J. Laursen, Instrumentmager, Kbhvn., og H. Hansen-Müller, Papirhandler, Hækkerup. Sidstnævntes Adresse er: *Seefeldstrasse 58, Zürich 8.*

Med skand. Hilsen Ch. Möller.

Erindringsliste.

Følgende Svende bedes hurtigst muligt opgive deres Adresse til Berlinerforeningen, der ligeledes er taknemlig for Oplysninger om nævnte Svendes Opholdssted:

Klejnsmed **Ingver Olafsen**, Kbhvn., Klejnsmed **Karl Jansen**, Kbhvn., Tapetserer **G. Jensen**, Kbhvn., Typograf **Hans Madsen**, Aarhus, Sadelmager **Julius Nielsen**, Nørre Sundby, Klejnsmed **Kaj Bielefeldt**, Kbhvn., Klejnsmed **Ejnar Larsen**, Kbhvn., Klejnsmed **Axel Engelberdt Nielsen**, Kbhvn., Tapetserer **John. Bischoff**, Kbhvn., Klejnsmed **Emil Larsen**, København, samt Sadelmager **Kaj M. Andersen**, Kbhvn.

Berlinerforeningen.

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Genossenschaftsdruckerei Zürich.

▼▼▼ UDGIVET AF DE CENTRALISEREDE SKANDINAVISKE FØREMGÅENDE ▼▼▼

Den forenede Svend

ORGAN FOR SKANDINAVER I UDLANDET

Nº 8

Lørdag, den 3. Juni 1916.

XV. Aargang

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

Bjærgenes Dronning.

Bjærgenes Dronning, hvilken stolt Titel for et Bjærg! Det maa da aller mindst være en af de Snepanerede Bjærkæmper, en af dem, som selv paa klare Dage synes at rage ind i selve Himlen! Saadan vil de Fleste, som ikke har været i Svejts, tænke. Og saa skjuler sig under dette Tilnavn, der klinger som en Fanfare, et Bjærg af forholdsvis ringe Højde, nemlig *Rigi*.

«Der Rigi» (ikke «die»), som egentligt havde passet bedre til Tilnavnet er 1800 m højt og skyder sig som en Forpost for Centralalperne frem i Landet og er saa godt som omgivet af Vand: *Zuger-*, *Lowerzer-* og *Vierwaldstättersee*. Og denne fri Beliggenhed, samt dens lette Tilgængelighed, betinger den store Tiltrækning, Rigi øver paa Alverdens Turister.

Thi selvfølgelig er Rigi ingen «Hochtur», dersom det skal være, kan man lave Turen i Lakstøvler, selv om dette just ikke er tilraadeligt. Og for dem, hvis Pung tillader det og som ikke har Interesse af at gaa, fører 2 Baner op til alle Herlighederne, en fra *Vitznau* og en fra *Arth-Goldau*. Og for dem, som vil opholde sig flere Dage paa Rigi for rigtig at kunde nyde alle de Vekselvirkninger, Rigi byder paa, er der ogsaa sørget. Plads til 2000 Gæster huser Rigis Hoteller, hvoraf enkelte endog fører temmelig moderate Priser. Selvfølgelig fører alle disse «Civilisationens Goder» den Gene med sig, at man maa finde sig i at være i Selskab med andre Mennesker. Men er man først bleven mæt af at betragte det Kæmpepanorama, der ses fra Kulmen, da byder Rigi ogsaa Plads til lange Spadsereture, hvor man kan have det for sig selv. Omtrent 20 km strækker Rigi-Massivet sig og ca. 4000 Stk. Kreaturer finder Plads og Næring paa dets Sider — saa der er Plads nok at røre sig paa. —

Det var en vidunderlig Juninat. Med Midnatstoget var vi, ca. 20 Naver, ankommen til Arth. Igennem den stille By ilede vi med alle de andre Passagerer, Toget havde udspyt, og snart var den ikke brede, men forholdsvis bekvemme Vej, som fører op paa Rigi, naet. Under Skæmt og Latter gik det opad i den lune og stille Nat. Foran og bagved bevægede sig som St. Hansorme de Papirlygter, Mange førte med sig, og allerede dybt nede funkede den store Banegaards Hundrede af Lys.

Igennem Skov og mens Vejen indsnævrede sig til en lidt knudret Sti passeredes «Dächli», dog først efter at vi havde drukket et Glas Mælk i dets hyggelige Stuer. Forbi et lille Kapel til en Kilde hvor hurtigt den værste Sult blev stillet. Videre op, igennem den lille Landsby «Klößterli» (1215 m), hvor man allerede kunde skimte

Staffel og helt oppe til højre Kulmhotellerne. Da det gjaldt om at være paa Kulmen inden Dagen løftede sit Aasyn, gik det nu rask opad og efter 1 Times March var *Staffel* (saaledes hedder et af Punkterne paa Rigi) naet. Og allerede her aabnede det herligste Panorama sig. Efter en halv Times Gang naaede vi Rigis højeste Punkt: *Kulmen*. Omkring de store Hoteller, der knejser paa Kulmen, og paa alle Hotelterrasserne, stod Hundreder og ventede paa, at den store Kraftkilde: Solen, skulde dukke op langt ude i Horisonten. Ogsaa de ca. 40 Naver, der var taget med et tidligere Tog, stod i den kolde Morgen og ventede paa det store Øjeblik.

Men se! Er det ikke ligesom et gyldent Skær, der viser sig dér langt ude! Nu farves Skykanterne med den skæreste Purpurfarve og nu stiger selve den større røde Sol op af Taagehavet. Hvor er det vidunderligt! Selv Tyskerne glemmer at sige deres «wunderschön» og «famos», saa betaget er Alle.

Endnu ligger den gloende Kugle dybt nede, endnu ligger dybe, sorte Slagskygger over Berner-Oberlands Giganter, men højere og højere stiger den straalende Planet og nu bliver Bjærgene ligesom levende og ligger snart tindrende hvide i den opgaende Sols Straaler.

Nu bliver der ogsaa Tid til rigtigt at betragte det vældige Panorama, der breder sig for ens Blik.

Omtrent alle Svejtser-Alperne omfatter Blikket, fra *La Dôle* i Jura til *Bussen* i Württemberg spænder Panoramet over, 340 km ialt. Dér ligger *Mythen*, *Säntis*, *Clariden*, *Bristenstock*, og derovre paa den anden Side af Vierwaldstättersøen hæver *Buochserhorn* og *Stanserhorn* sig og over dem rager alle Berner Oberlands Sne-kæmper: *Finsterahorn*, *Schreckhörner*, *Eiger*, *Mönch* og *Jungfrau* og hvad de vældige Spidser alle hedder.

Men ikke alene har man den prægtigste Udsigt til hele den majestatiske Bjærgverden, Udsigten omfatter ogsaa de idylliske Dale i Kantonerne *Luzern*, *Zug*, *Bern*, *Aargau* og *Zürich*; lige til *Jura* og til *Schwarzwald* spænder Horisonten. Hist og her ligger blinkende Diamanter, alle de mange smaa og store Søer: *Zuger-*, *Lowerzer-*, *Hallwyler-*, *Sempacher-* og *Baldeggersee*, ikke den lange, uregelmæssigt formede *Vierwaldstättersee* at forglemme.

Efter Rejsehaandbøgerne skal man fra Rigi kunde overse 14 Søer, 15 Byer, 50 Landsbyer og 70 Gletschere. Jeg ved ikke om det passer, men troligt er det nok, en saadan Fylde af Skønhed aabenbarer sig for Beskueren.

Det var imidlertid bleven koldt, som det altid er paa Bjærgene lige efter Solens Opgang, og alle styrtede ind i Hotel «Rigi-Kulm»s store Spisesal, hvor der for 1 Fr.

Udsigt fra Rigi. I Forgrunden Vierwaldstättersøen, med Bürgenstock, Bauen, Titlis og Spanörter.
I Baggrunden Berner- og Walliseralperne.

blev serveret lige saa megen Kaffe, Brød og Smør, som man kunde stoppe i sig. Aldrig har jeg set Naverne fylde sig saadan, som ved denne «gunstige» Lejlighed, især blev der sat vældige Portioner af det ellers saa dyre Smør til Livs!

Efter at der var skrevet Hundreder af Prospektkort og et Par Plader af den samlede Naverskare var tagen kunde man saa smaat tænke paa at gaa ud igen.

Solen stod nu, skinnende hvid, højt paa Himlen, og snart laa de 60 Naver i alle mulige Stillinger spredt omkring paa Grøntsværet, hvor de lod sig gennembage af den herlige Sol, lige til Kl. 2, da der blev brudt op til en længere Tur over Almen ned til *Rigi-Kaltbad*, en Samling af store Hoteller.

Efter en dejlig Spadseretur paa 3 Timer, afbrudt af et lille Hvil, begyndte det imidlertid at trække op til Regn. For at komme denne i Forkøbet, besluttede vi, allerede at begynde Nedstigningen.

Men vi var ikke kommen langt før Regnen piskede ned fra den overtrukne Himmel. I en Sennhytte ventede vi 1 Times Tid for at se om Regnen dog ikke vilde stilne af. Da det imidlertid blev ved at skylle ned med uformindsket Voldsomhed, var der ikke andet at gøre end at vove Trøjen.

Og nu gik det, saa hurtigt det var muligt, nedad, og i Løbet af $1\frac{1}{2}$ Time var vi ogsaa i Arth, hvor vi ankom lig druknede Mus. Men skønt Enkelte havde faaet ødelagt en ny Straahat, og Andre, der havde været saa ufor-sigtig at tage Søndagstøjet paa, bandede over, at de nu maatte ofre de 3 Fr., som i Svejts er Taksten for Op-presning af et Sæt Tøj, saa opvejedes disse smaa Ube-hageligheder langt af alt det herlige og skønne, Dagen ellers havde bragt. Derom var alle enige! — — —

Skønt Rigi af alle de bekendte Udsigtsbjerge er det, der har de fleste klare Dage, kan man dog ogsaa blive slemt skuffede.

Jeg husker saaledes en Tur i 1914, en af de sidste Naverture før den forbandede Krig kom; efter en gemytlig Aften i Hulen kørte vi i et Antal af 16 fra Zürich og begyndte Opstigningen fra Arth i det prægtigste Vejr, og Alle ventede sig det bedste af den kommende Dag. Men allerede ved Klösterli begyndte det at støvregne og da vi ankom til Staffel var vi gennemvaade. Det meste af Formiddagen tilbragte vi med at tørre os ved Varmeappara-terne i Hotel Staffel. Udsigt var der ikke Tale om, thi alt var dækket af et uigennemtrængeligt Taagehav, hvoraf enkelte Spidser ragede op som Klipper af Havet.

Engang imellem aabnede et kraftigt Vindpust et Hul i Skymasserne, saa vi hurtigt kunde faa Øje paa en Sø- eller Landsby, men straks var alt igen tilhyllet.

Skønt det under Nedstigningen stilnede af med Reg- nen og vi i en Hytte, hvor vi var saa heldig at faa den dejligste, fedeste Alpemælk, under kammeratligt Sam- vær spiste vor medbragte Proviant, var Dagen dog en Skuffelse. Alt havde om Natten jo tegnet saa fint!

Saadanne Skuffelser maa man risikere, gaar man paa Rigi eller overhovedet paa Bjerge, men de Skønheder, som Rigi byder en er saa rigelige, at man gerne tager Ri- sikoen, for at faa en vaad Trøje, med.

Jeg er ogsaa gaet op om Dagen. Det var en anden Nytaarsdag, da vi i et Antal af en halv Snes besteg Rigi, mens en herlig Vintersol lyste over det snedækte Land- skab. Lidt højere oppe gik det, paa Grund af Sneen, der naaede til Bæltstedet og derover, lidt træls med Opstig- ningen. Men da vi først var oppe, blev vi rigeligt be- lønnede ved den prægtige Udsigt, vi havde over de store, tavse Alper, der nu var hvide fra Fod til Spids. Derimod var Lavlandet dækket af «Nebelmeer», men dette har ogsaa sin Charme. I det hele taget byder Rigi i sin let tilgængelige Form en saadan Rigdom af forskellige Indtryk, der altid senere vil præge sig i Hukommelsen, at ingen Nav, der er i eller kommer til Svejts bør undlade at aflægge «Bjærgenes Dronning» et Besøg.

Om at rejse.

I.

I sidste Nummer spurgte Stuttgarternaverne om *hvorfor bør man gaa Fodture og hvorledes maales det, om man har haft det rigtige Udbytte deraf.* Et underligt Spørgsmaal vil vel Mange tænke; er

det virkelig saa svært at fatte, at man gaar Fodture for at komme ud fra Byens Larm og Støv, vil de fleste Naver svare Stuttgarternaverne. Og dog, naar man, som gammel Nav, véd, hvorledes Navernes Fodture ofte laves, er Spørgsmaalet endda slet ikke saa umotiveret. Thi selvfølgelig laver de skandinaviske Haandværkere i Udlandet, eller (for at være mindre højtideligt) Naverne, Fodture. Men saadanne kan ja rigtig nok laves paa forskellig Maade. Hvor ofte har man ikke været Vidne til, at Fodturen eller Udflugten kun strakte sig til den første velrenomerede Kro, hvor de støvede Ganer blev «ordentligt» afskyllede, ja! I Svejts gaar endnu sæere Frasnagn om den Forening, hvis Medlemmer regelmæssigt, naar de var paa «Fodtur», telefonerede fra en bestemt Kro til Hulen for at bede Hulefatter om at have saa og saa mange

Cognacer parat, naar de «trætte» og tørstige Naver ankom. Eller hvem har ikke været Vidne til den Kamp (dog i al Gemytlighed) der gerne opstaar paa Ture mellem de Naver, der vil videre og dem, som ikke gaar et Skridt mere: «før vi har faaet en Bajer!» Nu vil maaske den Indvending blive gjort, at Naverne i Virkeligheden laver «Fodture» nok, thi selv om Valselivet, paa Grund af bedre og billigere Samfærdselsmidler osv. osv., ikke florerer i den Grad som i de rigtige gode, gamle Dage, saa har dog langt de fleste Naver haft Lejlighed til at gaa Ugeja Maanedsviis paa Valsen. En Del har vel bevidst, med saa og saa mange Penge i Lommen, taget Rygsækken paa Nakken, og har derfor haft Raad til virkelig at se sig om, men langt de fleste bliver *tvunget* paa Valsen, og hvor mange af disse er, naar de for Alvor trækker de sømbeslaaede paa, saadan situerede, at de i Ro og Mag kan vandre fra By til By og have Tid til at se det seværdige, hvor de kommer hen.

Knapt nok har de Tid til at beundre Naturen, de kommer igennem. Nej! Af Sted! Af Sted! Det gælder om at tilbagelægge saa og saa mange Kilometer, saa det næste «Zahlstelle» i Fagforeningen, eller den næste C. U. K.-Afdeling kan naas inden Aften. Og desuden, hvem interesserer sig for Naturen, for Seværdigheder eller lign., naar Maven er tom. Nej! Saa har man forbandet lidt Interesse for den Slags! Jeg bemærker ikke dette for at udtale Beklagelse over, at en Nav engang imellem kan komme til at høre Tarmene skringe i Livet. Thi er der noget, man under den nuværende Samfundsordning kan være taknemlig for, saa er det for engang at have følt en rigtig Sult nage ens Tarme. Hvilken Nav er ikke senere i Livet glad for at have prøvet noget i Fortiden. Sikkert Alle!

Naar jeg derfor fremfører de Forhold, mange eller rettere de fleste Naver maa rejse under,

er det kun for at bevise, at Valsen i de fleste Tilfælde kun er en Jagen fra en By til den anden. Derfor er det fuldt berettiget, naar man holder paa, at der af de skandinaviske Foreninger arrangeres Ture for Medlemmerne. At det ikke altid kun kan blive Fodture i dette Ords egentlige Forstand, men at Jerubane eller Skib maa tages til Hjælp, vil man gennemvandre de

„Bluest“ i Kanton Zürich.

skønneste Partier, er selvfølgelig.

Der er sikkert i Fortiden bleven gjort alt for lidt af de skandinaviske Foreninger for at hjælpe Medl. til at lære Byens og Omegnens Seværdigheder at kende, hvad ret beset burde være en af Foreningernes Hovedopgaver. For at fremføre et Eksempel kan jeg nævne, at da jeg i 1910 kom til Zürich blev der fra Foreningen den Gang i Sommerhalvaaret ikke arrangeret en eneste Udflugt, naar man da ikke medregner en traditionsmæssig Paaskeudflugt. Og jeg véd, at mangan en Nav den Gang rejste fra Zürich uden at have besøgt nogen af de mange nære eller fjærnere Udflugtssteder, der er om Byen. Dette er et Tilfælde, jeg kender, og andre Naver vil vel kunde berette lignende fra andre Afdelinger. Ved saadan Ligegyldighed gaar *meget* til Spilde. For det første svigter Foreningerne noget, hvormed de ellers kunde hjælpe Medl., og for det andet er disse gaaet tabt af megen Skønhed og virkelig Glæde, som i mange Til-

fælde er bleven erstattet af en Del Søndagstourneer paa Byens forskellige Knejper, og endelig mister Foreningerne vel ofte Medl. direkte, idet enkelte søger Selskab udenfor Foreningerne, og ogsaa indirekte, idet flere kunde vindes, arrangeredes der regelmæssigt Ture. «Skal maaske Foreningerne være Barnepige for Medl.?», vil en eller anden ældre, selvbevidst Nav udbryde, der har glemt, hvor ubehjælpssom han selv engang var og hvor meget han kunde have set og sparet ved fornuftige Raad.

Selvfølgelig hverken kan eller vil Foreningerne være «Barnepige» for Medl., men at arrangere Ture hører sandelig til en af de skandinaviske Foreningers aller første Pligter, at der

Omkring hver eneste større By vil der i 9 af 10 Tilfælde findes et eller flere «berømte» Steder som *maa* ses; vilde man, naar dette eller disse Steder var besøgt, lade fem være lige, var Foreningernes Pligter dog snart besørget. Thi Hovedparten af Turene kommer selvfølgelig til at bestaa af Udflugter til Steder, som kun er bekendt i Omegnen, det vil sige Steder man ikke kan prale af at have besøgt, eftersom de ikke er videre kendte.

Men ofte morer man sig meget bedre paa en Tur, der ikke fører hen til et Sted, som er almenkendt. Og hvorfor skulde man ikke kunde lave andre Ture end netop dem, som bliver lavet af Alle! Rundt om, i Svejts og Tyskland, som jo

Foraar ved Luzern.

skal en god Portion Overlegenhed og Fornægtelse af de virkelige Forhold, kan man se nogen Art af Barnepigevirksomhed i, at der arrangeres Ture. Selv for en meget personlig og selvstændig Nav, vil der ofte gaa Maaneder, før han er fuldt fortrolig med den By, hvor han arbejder, og med Omegnen, og for en Nav af Dusin-slagsen vil det tage endnu længere Tid, især dersom han kun har været kort Tid i Udlandet, eller kun daarligt behersker Sproget. Selvfølgelig kan man stille sig paa det Standpunkt, at at jo mindre et Menneske bliver hulpen, jo hurtigere bliver han selvstændig i Tænke- og Handlemaade. Men naar det drejer sig om det forholdsvis korte Tidsrum, de fleste Naver tilbringer i Udlandet, er der ikke Tid til mange Eksperimenter af den Slags; det gælder, eller burde gælde, at faa set saa meget som muligt. Og *dér* kan Foreningerne yde en god Haandsrækning ved at hjælpe til, at Medl. faar lært By og Omegn at kende.

nærmest berører Naverne, ligger der, gemt for den store Almenhob, smaa Landskabsperler, eller tænk blot paa den Rigdom af Skønhed, der er til at finde i de mange smaa, afsidesliggende sydtyske og svejtsiske Byer, der ofte har bevaret deres middelalderlige Præg. Og paa saadanne Steder vil Luften i Almindelighed være renere og man vil ikke ved hvert andet Skridt falde over tomme Konserverdaaser og lign., som naar Besøg aflægges paa mere kendte Steder.

Vi er nu naaet til at kunne besvare Stuttgarternavernes første Spørgsmaal, om *hvorfor* man gaar Ture. Ikke for bagefter at kunde prale med, at man har været *dér* eller *dér*, thi i saa Fald har man næppe været ret mange Steder, Nej! Man gaar Tur for Turens egen Skyld, for at se sig om, for at glæde sig over den fri og herlige Natur, som de fleste Steder endnu staar aaben for Rig og Fattig, for, glemmende Hverdagslivets smaa Bekymringer, at henleve

nogle Timer i gemytligt Samvær med Kammerater og Landsmænd, og endelig for at aande Luft, der ikke er fyldt med Værkstedsbaciller og for at røre Lemmerne, der er stivnede af Værkstedets ensformige Slid.

Stuttgarternes andet Spørgsmaal er vanskeligere at besvare, det kan kun bestemtes besvares ud fra Deltagernes individuelle Mening. At de Fleste, naar de f. Eks. kommer gennemblødt hjem fra en Udflugt, vil sige: «Det var Fan' til Tur» er forstaaeligt, men ellers vil som Regel Alle være tilfredse med Turen, naar det har været fint Vejr, naar der har været god Tid til at gennemføre den planlagte Tur, naar Ingen har gjort Forsøg paa at halse op ad Bakke og ned ad Bakke, som visse Mennesker, de saakaldte Naturidioter, har gjort til Regel, og endelig, naar Deltagerne i Mindelighed har forsøgt at rette sig efter hinanden, f. Eks., at Ingen fornærmede er gaaet deres egen Vej, fordi Andre gerne vilde have noget at lædske de tørre Ganer med.

Fortsættes.

Til Hulen!

Mel.: *Hvor Bølgen larmer højt fra Sø.*

Hvor Bjerge knejser højt mod Sky,
i Sydens fjerne Egne,
langs Floden hist og her en By,
du finder allevegne,
og er du træt af Dagens Slid,
naar du har vandret frem med Flid,
:|: paa Landevejens Stene :|:

Er Modet ved at blive sløjt,
fordi du er alene, —
og synes Maalet dig for højt
for dine trætte Bene,
hvis ej du finde kan en Ven,
da søg til Naverhulen hen;
:|: saa er du ej alene :|:

I Hulen finder du Humør,
hvad kan du ønske mere?
Naar det var ved at svigte før,
det er passeret flere,
men naar de først i Hulen kom,
var deres Tanker snart vendt om;
:|: thi der er godt at være. :|:

Thomas Nielsen.

Til Billederne.

Billedet fra Rigi viser os et sjældent benyttet Motiv, med Vierwaldstättersøen i Forgrunden. De to andre Billeder er en lidt forsømt Illustration til Artiklen «En Blust-Tur» i forrige Nummer. Det mindre giver et godt Indtryk af den Blomsterpragt, der udfoldes i Maj i det idylliske Lavland i Svejts, og det andet viser et Parti fra Luzern, som vil være mange gamle Luzernernaver bekendt. I Baggrunden skimtes Bjærgene.

Meddelelser fra Forretningsforenen.

Kvitterer for Modtagelsen af følgende Beløb: Bergen 40.—, København 101.—, Aarhus 100.—, H. Chr. Jørgensen, Stettin 6.60, Aaris, Møen 4.50.

For Varer skylder følgende Afdelinger: Aarhus 22.50 Berlin 1.50, Bremen 1.05, Düsseldorf —.75, Dresden 1.50 Göteborg 28.95, Essen 1.50, Köln 6.60, Mannheim —.50 München 1.—, Odense 8.80 og Paris —.25.

Da Adressefortegnelsen ikke foreløbigt bliver gentaget, bedes de Medl., der i nær Fremtid faar Brug for Afdelingsadresserne, om at opbevare disse.

Som Medl. ser af Regnskabet viser dette en glædelig Opgang, baade m. H. t. Antallet af solgte Mærker og m. H. t. Kassebeholdningen. Efter Mærkesalget har vi i Vinter haft godt 50 Medl. flere end sidste Sommer, ligesaa er Udgiften til Understøttelse stegen temmelig. Dog maa jeg bemærke, at de i Bonn udbetalte 41 Rejseunderstøttelser er udbetalt i Juni og Juli 1914, men først nu er det lykkedes mig at opnaa Afregning. Alt i alt er der Grund til at være tilfreds med Regnskabet.

H. J. Larsen.

Foreningsmeddelelser.

Köln. Paa Kvartalsgeneralforsamlingen her valgtes til Formand A. Ljungström, Kasserer P. Th. Schmidt og til Sekretær underteignede.

Med skand. Hilsen

Ch. Madsen.

Malmö. Paa generalforsamling den 21-4 omvaldes den avgående styrelse: ordf. E. Olsson, kassör W. Sonesson och sekretär undertecknad.

Med skand. Hälsning

A. Andersson.

Odense. Paa den ekstraordinære Generalforsamling her den 28-4 valgtes til Formand C. Madsen, Sadelmager, Kasserer A. Møller, Vaver og til Sekretær underteignede.

Med skand. Hilsen

Oswald M. Jensen.

Revisionsberetning.

Meddeler herved, at vi den 8 og 10 Maj samt Dags Dato har revideret Hovedkassens Varelager, Regnskaber og Kassebeholdning for Maanederne Februar og Marts, samt for Regnskabsaaaret 1 April 1915—31 Marts 1916 og fundet alt i bedste Orden.

Af Kassebeholdningen laa dog, efter en af Kontroludvalget underskreven Skrivelse, Fr. 2095.71 i Berlin ved Kontroludvalgets Tillidsmand.

Zürich, den 17-5-16.

Hovedkasserevisorer:

L. Guldager-Hansen, Formand. C. Möller.

L. J. Laursen. H. A. Hansen. R. Fosdal.

Sløjhedens Protokol.

Slettet for Restance.

Bog-Nr.		Liger
1145	Rasmussen Alfred, Maskinarbejder, Faunerup	55
360	Bech Volmer, Maler, Mørke	63
1630	Hansen A. K., Kelner, Thisted	36
	<i>Aarhusforeningen.</i>	
810	Finzel Gottfried, født i Schweinfurt (Bayern) den 21-11-93	?
	<i>Göteborgforeningen.</i>	

Erindringsliste.

Følgende Svende bedes inden den 15 Juni betale deres Gæld i Kaffeklappen i Köln, da ellers den sorte Tavle følger:

Reinhardt Petersen, Snedker, Kbhvn.

W. Andersen, Snedker, Kbhvn.

G. Mathiesen, Snedker, Kbhvn.

J. C. Andersen, Snedker, Aarhus.

Herlöv Holden, Snedker, Vejen.

Kölnerforeningen.

Ekstra-Efterlysninger.

Svende, der kender **Maler Carl Reicherts Adresse**, bedes venligst opgive denne til Forretningsføreren. R., der er fra København, er ogsaa kendt under Navnet «Den syge Maler». Ligeledes bedes Maler **Th. Christiansen**, der sidst arbejdede i Köln, samt **Bogbinder N. Kristensen**, der ved Krigens Udbrud var Kasserer i Flensborg, hurtigst opg. deres Adr. til Forretningsføreren.

Efterlysninger.

Oluf Wulf, Maler, København, bedes skrive til Aarhusforeningen efter sin Bog.

C. U. K.s Adresser.

Hovedkasserer og Forretningsfører: **H. J. Larsen**, Postfach Zürich

Hovedbestyrelsen: Formand: **L. Guldager-Hansen**, Höschgasse 46 IV., Zürich 8.

Kontroludvalget: **A. Kocik**, Hertzbergstr. 7-8 IV, Berlin-Neukölln.

Spetzlerfondet: **H. Hansen-Müller**, Seefeldstrasse 58, Zürich 8.

Naar ikke andet staar anført, udbetales Understøttelsen i Hulen, hvor Udbetalingen altid finder Sted Mødeaften, som — dersom ingen anden Dag er angivet — er Lørdag.

Endvidere gøres Medl. opmærksom paa, at Kassererne **ikke** ere tvungne til at udbetale Understøttelse paa Søn- og Helligdage.

Foreninger i Svejts.

Basel: Restaur. Schmidt, Untere Rheingasse, Klein-Basel. Udb.: Th. Jacobsen, Ochsen-gasse 17³, fra 7—7^{1/2}.

Bern: Rest. zum «unteren Jucker», Kesslerg. 12. Udb.: Thv. Jespersen, Lorrainestr. 8 IV, fra 7—7^{1/2}.

Davos: Gasthaus zur «Alten Post». Udbetaling: A. Sjursen, hele Dagen.

St. Gallen: Udb.: V. Riisfeldt, Stückelbergstrasse 3, Lachen, hvortil ogsaa al Korrespondance sendes.

Zürich: Rest. «Eintracht», Neumarkt 5—7, Zürich 1, hvor Underst. udbetales fra 7^{1/2}—8.

Tyskland.

Berlin: Reichenberger Hof, Reichenbergerstr. 147. Samkvemslokale: Restaur. Clausen, Reichenbergerstrasse 143, hvor Understøttelsen udb. hele Dagen.

Bremen: Landwehrstrasse 112. Udb. fra 7—8.

Dresden: Gasthof Braunschweigerhof, Freiburgerplatz 11. Udb.: Em. Bjerregaard, Johann Georgen-Allee 3 IV, fra 7^{1/2}—8.

Düsseldorf: Restaur. z. Sportshalle, Oberbilker Alle 1, Ecke Corneliustr.

Udbetaling: Lorenz Möller, Pempelforterstrasse 32, træffes i Reglen hele Dagen, ellers fra 12—3 Middag

Frankfurt a. M.: Restaurant Lieser, Börneplatz 11.

Udbetaling: Thv. Christensen, **Offenbach**: Karlstrasse 50 III, fra 7—8.

Hamburg: H-inr. Hagelstein, Schlachterstr. 44.

Udb.: Peter Olsen, Hohenfelderstieg 2² tv., 7—8.

Hannover: Restaurant Böcher, Schraderstraße 6.

Udbet.: A. Meldgaard, Friesenstr. 63 II tv. fra 6—7.

Köln: Am Weidenbach 4.

Udb.: P. Th. Schmidt, Metzgerstr. 13⁴, fra 7—8.

Mannheim: Rest. Robert Klein, Mittelstrasse-Ecke Jean Becherstr. Udb. fra 6—6^{1/2}.

München: Rest. «Lilienbad», Herrenstr. 48 ved kgl. Hofbräuhaus

Udb. C. Björklund, Kapuzinerstr. 45 III, fra 7—8.

Neumünster: «Rest. zur Sonne», Joachimstr.

Udb.: H. Midskov, Warmtsdorfstr. 18¹, fra 6—6^{1/2}.

Stuttgart: Rest. Wilh. Reuter, Thorstrasse 23. Møde hver Fredag Aften.

Frankrig.

Paris: Rest. Metz, Rue Faubourg St. Antoine 179.

Rumænien

Bukarest: Thorvald Jensen, Strada Porumbaru No. 8.

Skandinavien.

Aarhus: Vestergade 48 o. G., hvor Møde afholdes hver Lørdag Kl. 8^{1/2}.

Udb.: R. Jørgensen, Thunggade 51, st. tv., 6—6^{1/2}.

Bergen: Haandværkersvendenes Forening, Kong Oskars-gaden. Møde hver Fredag Kl. 9.

Udb.: L. Hansen, Harald Haarfagersgaten 29, fra 7—7^{1/2}.

Göteborg, Mötelokal: Tyska Foreningslokal, Norra Hamngatan 28³, Møte varje fredag kl. 8^{1/2}.

Stamcafé: Teatercafeet, Arbetareforeningen.

Udbetaling: O. Jönsson, Vasagatan 33.

Helsingör: Café «Viadukten», Søndre Strandvej.

Udbet.: Høst-Aaris, St. Annagade 53 b, Stuen, 6-7.

Kristiania: Møllergaden 16. Møde hver Fredag.

Udbetaling: A. Nissen, Grændsen 12 b⁴, fra 7—8.

København: Klub for berejste Skandinaver, Arbejderfor. af 1860, Nørre Voldgade 92, Stuen over Gaarden.

Samkvemslokale: Café «Nansen», Hjørnet af Nansensgade og Gothersgade, hvor Brevskabet forefindes og hvortil al Post bedes adresseret.

Udbetaling: Valentin Ph. Jacobsen, Schleppegrellsgade 2st, fra 7—7^{1/2}.

Malmö: Café «Treangelen», Brunngatan 7.

Udb.: W. Sonnesson, Skolgatan 4 b. III, från 7^{1/2}—8.

Odense: Cafe Skjoldborg, Vestergade 68. Møde hver Fredag Kl. 8^{1/2}.

Udbet.: A. Møller, Vandværksstræde 4 o. G., 6-7.

Randers: Søndergades Hotel.

Udb.: Chr. Petersen, Carl Metzgade 1a⁴, fra 7^{1/2}—8.

Stockholm: Malmskilnadsgatan 3a (Cafeet).

Udbet.: K. W. Rosendal, Brännkyrkagatan 105⁴, från 6^{1/2}—7^{1/2}.

Södertelje: Café Ragnhild. Udbetaling: E. G. Ekenberg, Ragnhildsgatan 13¹.

C. U. K. KÖBENHAVN C. U. K.

Club for berejste Skandinaver har Lokale i Arbejderforeningen af 1860, Nørre Voldgade 92

Samkvemslokale: Café «Nansen», Hjørnet af Nansensgade og Gothersgade, hvor Brevskabet forefindes og hvortil al Post bedes adresseret.

Mødeaften hver Lørdag Kl. 9. — Se op, naar I kommer hjem, I farende Svende!

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Genossenschaftsdruckerei Zürich.

Den Skandinaviske Central-Understøttelses-Kasse.

Regnskab per 1 Oktober 1915 til 31 Marts 1916.

Indtægter.

A. Afdelingerne.

Udgifter.

Afdelingens Navn	Indskud		Medlemsbøger		Ugebidrag		Ekstramærker		Tilskud fra H. K.		Kassebehold. 30.-9.-1915		Samlet Indtægt		Rejseunderstøttelse		Sygeunderstøttelse		Arbejdsloshedsunderst.		Porto og Inventar		Indsenkt til H. K.		Samlet Udgift		Kassebehold d. 31-3-16		Medlemsst. efter Mærker.	
	Stk.	Fr.	Stk.	Fr.	Stk.	Fr.	Stk.	Fr.	Stk.	Fr.	Stk.	Fr.	Stk.	Fr.	Stk.	Fr.	Stk.	Fr.	Stk.	Fr.	Stk.	Fr.	Stk.	Fr.	Stk.	Fr.	Stk.	Fr.		
Aalborg	35	17.50	35	8.75	334	100.20	53	76.95	27	5.40	—	26.75	26.75	4	11.25	—	19.50	—	—	—	—	12.27	—	160.	203.02	—	26.75	—	36	
Aarhus	27	13.50	27	6.75	180	54.	155	23.25	4	—	—	25.26	242.36	1	2.	—	—	—	—	—	—	20	—	—	203.02	—	39.34	—	36	
Basel	27	13.50	27	6.75	1732	519.60	—	—	15	3.	—	81.71	89.41	9	2.25	—	—	—	—	—	—	1.95	—	79.65	83.85	—	87.21	—	1	
Berlin	2	1.	2	—	181	54.30	—	—	35	8.75	—	9.75	110.25	1	2.25	—	—	—	—	—	—	1.90	—	425.	505.40	—	26.40	—	13	
Bern	2	1.	2	—	58	17.40	—	—	10	2.	—	22.70	571.30	9	20.25	—	49.25	—	—	—	—	9.	—	40.	79.95	—	65.90	—	67	
Bonn	2	1.	2	—	87	26.10	—	—	2	—	—	20.25	82.75	2	4.	—	—	—	—	—	—	—	—	40.	79.95	—	2.80	—	9	
Bremen	2	1.	2	—	—	—	—	—	1	—	—	75.25	92.65	44	77.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	77.50	15.15	—	15.15	—	3
Budapest	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8.49	36.29	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1.25	—	35.04	—	—	
Bukarest	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	20.14	20.14	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	20.14	—	20.14	—	—
Davos	2	1.	2	—	184	55.20	—	—	—	—	—	89.50	144.70	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	144.	—	144.	—	7
Dresden	2	1.	2	—	85	25.50	—	—	5	1.25	—	5.20	30.70	2	4.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	24.65	—	6.05	—	3	
Düsseldorf	1	—	1	—	200	60.	—	—	2	—	—	15.05	77.80	—	—	—	—	—	—	—	—	1.	—	62.50	63.50	—	14.30	—	8	
Essen	1	—	1	—	136	40.80	—	—	2	—	—	20.06	62.11	—	—	—	—	—	—	—	—	2.26	—	50.94	53.20	—	8.91	—	5	
Flensburg	—	—	—	—	67	20.10	—	—	—	—	—	28.43	48.53	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	20.	20.75	—	27.78	—	3	
Frankfurt a. M.	2	1.	2	—	348	104.40	—	—	9	2.25	—	20.	20.	—	—	—	—	—	—	—	—	1.10	—	80.	105.10	—	52.72	—	14	
Göteborg	9	4.50	9	2.25	359	107.70	—	—	12	2.40	—	49.27	157.82	2	4.50	—	24.	—	—	—	—	—	—	90.	109.50	—	23.10	—	14	
Hamburg	21	10.50	21	5.25	588	176.40	—	—	25	6.25	—	15.75	132.60	5	11.25	—	15.	—	—	—	—	2.40	—	115.	210.65	—	18.47	—	27	
Hannover	1	—	1	—	244	73.20	—	—	—	—	—	18.22	229.12	—	—	—	82.	—	—	—	—	1.55	—	40.	43.80	—	38.20	—	9	
Harburg	19	9.50	19	4.75	104	31.20	—	—	—	—	—	7.80	82.	1	2.25	—	25.	—	—	—	—	—	—	155.	188.43	—	—	—	4	
Helsingør	1	—	1	—	410	123.	31.15	—	19	3.80	—	13.10	49.30	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	49.25	—	—	—	29	
Kiel	1	—	1	—	134	40.20	—	—	3	—	—	14.02	206.22	2	4.50	—	18.	—	—	—	—	—	—	—	19.14	—	61.45	—	5	
Kristiania	33	16.50	33	8.25	1229	368.70	—	—	53	10.60	33.75	38.89	80.59	8	18.	—	111.25	—	—	—	—	—	—	350.	514.50	—	24.19	—	66	
København	26	13.	26	6.50	2609	782.70	—	—	74	14.80	—	28.29	538.69	—	—	—	65.	—	—	—	—	10.25	—	725.	874.46	—	51.49	—	129	
Køln	6	3.	6	1.50	329	98.70	—	—	10	2.50	50.	17.65	925.95	22	49.50	—	116.75	—	—	—	—	34.96	—	—	130.05	—	51.66	—	19	
Leipzig	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	18.16	181.71	1	2.25	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	31.62	—	—	
Malmö	2	1.	2	—	161	48.30	—	—	7	1.40	—	31.62	31.62	—	—	—	—	—	—	—	—	3.	—	36.	39.	—	80.98	—	12	
Mannheim	—	—	—	—	118	35.40	—	—	—	—	—	46.28	119.98	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	33.40	—	33.35	—	5
München	—	—	—	—	272	81.60	—	—	7	1.75	—	31.35	66.75	2	4.	—	27.	—	—	—	—	2.40	—	50.	100.25	—	33.96	—	10	
Neumünster	—	—	—	—	60	18.	—	—	2	—	—	50.86	134.21	1	2.25	—	46.	—	—	—	—	2.	—	—	—	35.20	—	7.60	—	2
Odense	6	3.	6	1.50	422	126.60	—	—	24	4.80	—	9.10	27.60	—	—	—	34.	—	—	—	—	6.75	—	100.	166.75	—	64.09	—	22	
Paris	—	—	—	—	47	14.10	—	—	—	—	—	72.59	230.84	2	4.50	—	55.50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	17.20	—	2	
Randers	—	—	—	—	84	25.20	—	—	6	1.20	—	3.35	17.45	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	25	—	2	
St. Gallen	11	5.50	11	2.75	35	10.50	—	—	9	1.80	—	40.96	72.76	4	8.	—	—	—	—	—	—	2.75	—	25.25	71.	—	1.76	—	5	
Stockholm	5	2.50	5	1.25	383	114.90	—	—	4	1.	—	34.25	44.75	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	50.	108.64	—	19.30	—	1	
Stuttgart	11	5.50	11	2.75	226	67.80	—	—	4	1.	—	47.85	182.70	5	5.25	—	51.	—	—	—	—	2.39	—	25.	108.64	—	74.06	—	17	
Södertelje	11	5.50	11	2.75	162	48.60	—	—	19	3.80	—	10.02	82.57	3	6.75	—	—	—	—	—	—	1.15	—	25.	82.90	—	49.67	—	9	
Wien	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	17.75	131.10	2	4.50	—	—	—	—	—	—	3.20	—	82.	89.70	—	41.40	—	19	
Zürich	1	—	1	—	322	96.60	—	—	9	1.80	35.	36.13	36.13	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	36.13	—	—	
Hovedkassen	2	1.	2	—	409	122.70	—	—	7	1.40	—	134.15	134.15	2	4.	—	44.50	—	—	—	—	—	—	—	85.65	134.15	—	—	—	12
Summa	252	126.	258	64.50	12322	3696.60	2576	385.40	398	84.70	118.75	1121.80	5677.95	125	252.25	818.75	139.	116.35	2996.84	4323.19	1354.76	603	—	—	—	—	—	—	—	16

Revideret og fundet rigtigt, Zürich, den 17 Maj 1916

L. Guldager-Hansen, L. J. Laursen, R. Fosdal, H. A. Hansen, C. Møller, Hovedkasserevisorer.

H. J. Larsen, Forretningsfører.

VVV VORREDE DE CENTRALISEREDDE SKANDINAVISKE FORENINGER VVV

Den forenede Svend

ORGAN FOR SKANDINAVER I UDLANDET

Nº 9

Lördag, den 24. Juni 1916.

XV. Aargang

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

Generalafstemningen.

Ifølge Beslutning paa sidste H. B.-Møde, fra hvilken Referat fremkommer i næste Nummer, finder den aarlige Generalafstemning Sted **Lördag den 25 Juli**. Medlemmerne bedes indrette det saaledes, at de den Aften Alle kan møde i Hulen og deltage i Afstemningen. Ganske vist omfatter denne kun Valg af Administration, men derfor er det dog alligevel ethvert Medlems Pligt at møde frem den Aften!

Til Kassererne!

I Anledning af Kvartalsskiftet nu til 1 Juli, gør jeg opmærksom paa, at alle Afdelinger, — uanset hvor faa eller mange Mærker, der er solgt, skal indsende Blanket for Juni eller for de Maaneder, for hvilken der ingen Blanket er indsendt.

Endvidere beder jeg, som sædvanlig, om Indsendelse af de Penge, der eventuelt er for mange i Kassen og om Afregning af Gæld for Varer. Desuden gør jeg opmærksom paa, at mange Afdelinger, ifølge det i sidste Nummer offentliggjorte Regnskab, ikke har solgt saa mange Ekstramærker som de skulde i Forhold til Medlemstallet.

Fra en Afdelingskasserer, der har sørget for, at alle Medl. har faaet deres Ekstramærke, har jeg faaet nedenstaaende Linier, som jeg her hid sætter, da de — om jeg saa maa sige — slaar Hovedet paa Sømmet. Vedkommende skriver:

«I sidste Regnskab er der flere Afdelinger, som kun har klæbet ca. Halvdelen af de Ekstramærker, de skulde i Forhold til Antallet af solgte Bidragsmærker. Hvorledes hænger det sammen? Af Ekstram. er der solgt 398, Medlemsantallet efter solgte Mærker er imidlertid 603. Gaar man nu ud fra at det skulde være en Pietetssag at klæbe «Dødfaldsmærkerne» og sætter man Medlemsantallet til 800, hvad man efter Mærkesalget kan anslaa det til, faar man det Indtryk, at Naverne ikke viser «den sidste Åre overfor de Afdøde.»

Som Du ved har Foreningen her altid været en Modstander af Ekstramærkerne, men da vi nu engang har dem, skal de dog indløses og det af alle. Ikke Halvdelen af Medl. har løst dem. Egentligt skulde der klæbes flere Ekstramærker, end ellers, hvor Mærket dog var at klæbe i Januar, hvis det ellers skulde gaa, som det gaar hos os. Jeg slaar simpelt hen Naverne for de 20 Rappen, naar jeg ser

dem, selv de Medl., som stod til Restance, løste Ekstramærket uden samtidigt at købe andre Mærker, grundet paa «sløj Tid».

Hvis det er saa, at en stor Del af Medl. trykker sig for Ekstramærkerne maa der skaffes Remedur og det ganske energisk. Det er dog meningsløst, at de «stabile» Medl. betaler Gang efter Gang og, at H.-K. og dermed vi betaler nok engang for de andre.» Saavidt en af vore stabile Kasserere og, at han har Ret i sine Betragtninger, vil sikkert de fleste give ham Ret i, derfor endnu engang: *Alle de Medl., som er indtraadt før den 15 Januar eller paa denne Dato skal have et Ekstramærke!*

H. J. Larsen.

Meddelelser fra Forretningsføreren.

Kvitterer for Modtagelsen af følgende Beløb: Helsingør Fr. 51.46, A. Lindblad, Kreuzlingen 5.—, Odense 50.—, Thomas Nielsen, Chicago 5.15, København 75.—. Endvidere er til K. U. i Berlin indsendt fra Köln 25.—, Hamburg 60.—, Berlin 126.50, Stuttgart 50.—.

I den i forrige No. offentliggjorte Adressefortegnelse er sket følgende Forandringer:

Bergen, Udb.: A. Christensen, Nygaardsgaten 82¹, fra 6¹/₂—7¹/₂.

København, ny Hule: Carlsberg Pavillonen, Strandvej 20. Odense, ny Hule: Café Schipka, Flakhaven.

Bremen, Udb.: R. Westvik, Liniestr. 9.

H. J. Larsen.

Foreningsmeddelelser.

Bergen. Paa Generalforsamlingen den 13 Maj valgtes til Formand Maler Ernst Carlson, Stockholm, Kasserer Slagter A. Christensen, København, samt til Sekretær undertegnede Skræder, Hjørring.

Med skand. Hilsen

Alfred Aae.

København. Paa Generalfors. den 13-5 genvalgtes til Kasserer Maler Valentin Jacobsen, nyvalgtes til Forretningsfører Snedker L. Haas, og til Sekretær undertegnede Snedker, alle af København.

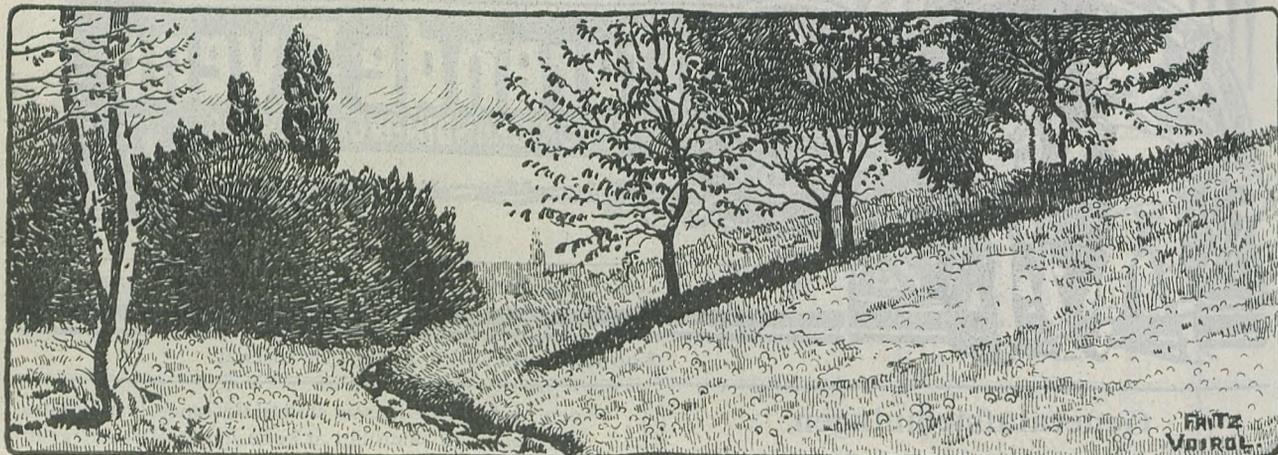
Med skand. Hilsen

J. P. Larsen.

Randers. Paa Generalforsamlingen den 3-6 valgtes følgende Bestyrelse: Formand Murer Hansen, Kasserer Chr. Pedersen (Genv.) og undertegnede Maler til Sekretær.

Med Naverhilsen

Wald. Børglum.

DIE SCHWEIZ
18055

Om at rejse.

II.

Thi selv om vi, som før nævnt, maa komme bort fra den Uskik at aflægge Besøg paa hver Kro, der ligger paa Turen, hvorved denne sjældent gennemføres, saa smager Øllet ikke derfor mindre godt og det er derfor lige fuldt berettiget at gøre et lille Hvil i z. «Rössli», z. «Löwen», z. «Adler», z. «Krone» og hvad de svejtsiske og tyske Kroer nu ellers hedder.

To Ordsprog kommer mig i Sinde: For lidt og for meget fordærver al Ting, og: Den gyldne Middelvej er altid den bedste. Naar disse to Mundheld overholdes, d. v. s., naar det ingen hæsblesende Tur, hvor Deltagerne render med Tungen ud af Halsen, bliver, og det ingen «Øltur» resulterer i, vil Deltagerne, veltilfreds efter Dagens Anstrængelser, strække deres mødige Lemmer i Sengen og straks falde i Søvn, drømmende om Skov og Sø, Vandfald og rislende Bække, om «Abkochen» og Solbad, ja! Maaske endog om en dejlig Käthe, der har serveret ham i en af de gammeldags hyggelige Kroer, han var saa heldig at falde over, og hvis store, blaa Øjne har sat hans unge, letfængelige Hjerte i Brand.

Naar alt dette sker, kan man med Vished sige, at man har haft det rigtige Udbytte af Turen!

I langt højere Grad end hidtil maa vi have vor Opmærksomhed henvendt paa de Skønheder og Glæder, Naturen formaar at give Mennesket. Ganske vist gives der ikke ret mange Nationer, der «gaar» mere i Skoven end for Eks. Danskerne, men Skovturen strækker sig, eller for det meste, Søndag efter Søndag, til den samme Plet, hvor Skrig og Hvinen fra Tusinder af Voksne og Børn opfylder Luften og hvor Grønsværet er overbesaaet med Papir, Pølseskind og lign. Vover en at tage en længere Tur, maaske ofre lidt mere end den 25 Øre, eller hvor meget det nu koster at køre til Klampenborg, da træffes der Forberedelser 14 Dage i Forvejen, og Far

og Mor følger Christian paa Banegaarden og tager en rørende Afsked, og det sidste, han hører, er sin Moders sorgbetyngede Stemme: «Lad mig nu se, at Du er forsigtig og ikke kommer noget til!»

Lad mig med det samme sige (for Sikkerheds Skyld), at ovenstaaende selvfølgelig kun gælder for Hjemmefødningen, for den, hvis Udenlandsophold højst har berørt Malmø eller Helsingborg, thi største Parten af Bladets Læsere: de gamle Naver, de har i Sydtyskland og Svejts lært, uden at fortrække en Mine, at give baade 3—4, ja flere Francs ud i Rejsepenge for en Udflugts Skyld, der ikke har strakt sig længere end over Lørdag Nat og Søndagen.

Men ofte er der rigtignok gaet lang Tid, før man har bekvæmet sig til at tage Eksempel af de Indfødte, og meget er derved gaet tabt; ikke sparet, thi i Byen har man dog brugt lige saa mange eller flere Penge.

For os maa det derfor i Fremtiden gælde om at faa Medlemmerne ud i Naturen, faa dem til at elske den (som Poeterne udtrykker sig), faa dem til at bruge Øjnene, og at det skandinaviske Foreningsliv ikke vilde tabe derved, men tværtimod faa ny Impulser, vinde nyt Land, vil næppe Nogen benægte.

Et vigtigt Led i disse Bestræbelser maa Bladet blive! Det maa bringe Beretninger fra Ture, baade Enkeltture og Foreningsudflugter, bringe Billeder, der illustrerer det skrevne, som det forstøstes i sidste Nummer. Og ikke alene Billeder fra laante Klicheer, Nej! Ogsaa originale Billeder, optaget af Medlemmerne. Selv om de fleste Naver, der fotograferer, vel næppe kommer ud over det almindelige Amatørstandpunkt, gives der dog adskillige, der er naaet videre. Og desuden, naar først gode Billeder blev optaget vilde derigennem flere faa Interesse og Kærlighed til Fotografering. Men det gaar her som med Artikler om Udflugter og Ture: Dem, der er i Stand til at levere noget virkeligt godt, maa gaa foran med et godt Eksempel, saa vil Inte-

Matterhorn med Riffelsö.

ressen og Lysten til ogsaa at levere noget, komme hos mange andre, der ellers tvivler paa deres Evner.

Thi selvfølgelig maa alle Medl., der kan, staa mig bi; Mange har rejst mere eller lavet flere Ture end mig, og desuden: Jeg vilde snart faa paa Puklen, fortsatte jeg med Ture, som udelukkende udgaar fra Zürich!

Derfor alle I, som gør Ture og som nogenlunde forstaar at fæstne Indtrykkene til Papiret, indsend Beretninger om det I ser og hører, og faa ogsaa Andre til det!

«Om at rejse», hedder denne Artikel, den skulde egentligt have heddet «Om Ture», men det var oprindelig Meningen, at jeg ogsaa vilde have berørt Valselivet og den Maade, hvorpaa dette drives eller er bleven dreven, thi *nu* gaar jo Ingen paa Landevejen; derfor har det vel heller ingen praktisk Værd at uddybe dette Emne *nu*, men hellere lade dette vente til Spørgsmaalet faar praktisk Betydning. Men at der ogsaa kan reformeres paa dette Omraade, og at der bør gøres et Forsøg derpaa, vil sikkert Mange indrømme.

Hvor mange Naver har egentligt prøvet paa at faa noget virkeligt ud af Valsen om Sommeren, hvor man kunde føre det herligste Zigeunerliv, var man indrettet dertil og var man bleven gjort opmærksom derpaa.

For en halv Snes Francs eller Mark kan den nødvendigeste Udrustning, som Kogekar, Spise-redskaber og lign. Sager købes, og var først

dette anskaffet, vilde Forplejningen ikke blive dyrere end som at rende fra Værtshus til Værtshus, og var der alligevel ikke Raad til dette, saa vilde Forplejningen i alt Fald blive *bedre*. Og man vilde føle sig fri som Fuglen i Luften, uafhængig af alt, og man vilde bevare de herligste Indtryk fra saadanne Ture.

Thi gives der noget herligere end at *være sig selv*, kunde smide sig i den første den bedste Vejgrøft eller ty ind i det første det bedste Krat, smide Rygsæk og Støvler, tænde under Kogeparatet, lave en god Suppe eller spejle et Par Äg osv. osv.! Nej, der gives ikke meget, der er herligere!

Aa ja! Der er meget at reformere, men det vil føre for vidt at komme grundigt ind paa det nu, lad det være gemt til Navernes sømbeslaaede igen slaar Gnister paa Mellemeuropas Landeveje.

Forøvrigt har jeg paa Fornemmelsen, at enkelte af vore brave gamle Naver mumler noget om «moderne Narrestreger» og «hva' Pokker bilder han sig ind nede i Zürich» og lign.

Til Beroligelse da dette: Det er og har aldrig været min Mening at afskaffe noget af det gode gamle. Fordi man gaar Ture og søger at faa det mest mulige ud af disse, kan man selvfølgelig godt lide at være med i et lystigt Lag i «den spanske», eller være med til at tømme «Mass», fyldt med skummende, fed og herlig Münchenerøl! Eller være med til at gaa en lystig Gaasemarch, eller være med til at slaa et

raskt Bagklap! Hvorfor ikke! Hver Ting sin Tid!

Kun maa noget af det gode gamle sættes tilbage for noget, der ogsaa er godt, for det, der højner et Menneskes Aand, giver ham fornyet Livskraft og som aabner hans Blik for alt det herlige, der findes i Verdenen — trods alle Mennesker!

H. J. Larsen.

Gamle Naver! Giv Agt!

I den senere Tid har jeg ret ofte talt med nogle gamle Naver om, hvorfor de ikke tilmelder sig Afdelingerne herhjemme. Det er jo ret ofte Tilfældet, at mange undlader dette. Ligeledes havde vi haabet, at mange af dem, der er rejst hjem, før der blev stiftet Afdl. i Skandinavien, vilde indmelde sig paa ny, for, som de enkelte, der har indmeldt sig, at opfriske de gamle Minder og Erindringer fra deres forskellige Ture i Udlandet og atter med Liv og Lyst deltage i det muntre Naverliv, der jo ogsaa herhjemme udfolder sig paa delvis samme Maade som i Udlandet.

Men stadigt faar man det samme Svar, at der er ingen rigtige gamle Naver, og de nye, der render og springer med Navernaal og aldrig har været udenfor Landets Grænser, har jo ingen Forstand paa, hvordan Naverne skal være osv. osv.

Man kan ikke andet end harmes, naar man hører saadanne Udtalelser. For det første er vi ca. 30 gamle berejste Naver her i Aarhus-Afdl., og de 45 nye indmeldte Naver er lige saa gode Kammerater, der til hver Tid opfylder deres Forpligtelser overfor Foreningen. Var det da ikke meget mere hensynsfuldt om de rigtige, tidligere gode, gamle Naver, kom ind til os i Hulen og tog Del i Arbejdet at hjælpe de Unge, der nu efter Krigen tænker paa at rejse ud for at blive *rigtige* Naver, med Raad og de nødvendige Oplysninger, som de trænger til.

De unge Mennesker er i Reglen meget mere begejstrede og villige til møde op naar Foreningen kalder paa dem end de ældre. Vi har her i Aarhus lavet Baller og Aftenunderholdninger, ladet afholde Foredrag om forskellige Rejser og foretaget Udflugter, Fodture og lignende, med Indbydelse til gamle Naver; men Resultatet har været meget maadeligt, hvad de gamle Naver angaar, derimod har vi ved disse Lejligheder haft god Tilslutning og mange Indmeldelser af nye Naver.

Maatte denne Artikel tjene til, at nogle flere gamle Naver vilde gaa bort fra deres egoistiske Tankegang og hjælpe til at minde dem om de Dage, da de selv med Iver deltog i Naverlivet, og at C. U. K., er en Organisation, der er værd at støtte da vilde disse Ord ikke være helt spildte.

Vi, der har prøvet at gaa paa Valsen, og var glade ved at modtage vor Understøttelse, maa heller ikke undse os for at hjælpe de Unge, der nu skal ud at prøve Livet, ved at yde det ugentlige Kontingent, om ikke som aktive, da i alt Fald som passive Medlemmer!

Meld jer derfor ind gamle Naver og støt eders unge Kammerater og Landsmænd!

Aarhus i Juni 1916.

Med Naverhilsen

R. Jørgensen.

Til Billedet.

Dette viser os en af Svejts' berømteste Bjerge: Kæmpeobeliskens *Matterhorn*, der, beliggende i Kanton Wallis, i enestaaende dristige Linier hæver sig op til 4505 m. Matterhorn, hvis Spids halvt hører til Italien, halvt til Svejts, hører til en af de sværeste Klatrepartier i Svejts.

Sløjhedens Protokol.

Bog-Nr.

Slettet for Restance.

Uger

(Ved Optagelse af slettede Medl. bedes Kassererne huske, at ifølge § 28, kan slettede Medl. kun optages mod at betale nyt Indskud og 6 af Restancerne.)

2508 **Lundeström**, Skomackare, født i Stockholm den 25-9-90 ?

721 **Persson Erik**, Skomackare, Malmö, den 19-5-89 ?

Malmöforeningen.

Köbenhavner-Naver!

«Klubben» afholder Midsommerfest Lördagen den 1 Juli. — Udflugt til Lejre med Herregaarden „Ledreborg“ Søndagen d. 16 Juli. — Fugleskydning Søndagen d. 20 August. — Kegel- og Skydefest Lördagen d. 16 Septbr.

Svende! deltag talrigt; thi Bestyrelsen gør sig i Aar særlige store Anstrengelser for at Udflugten og Festerne kan foregaa til Medlemmernes fulde Tilfredshed, men for at dette kan ske kræves stor Tilslutning — *derfor möd op!*

G.U.K. KÖBENHAVN G.U.K.
Club for berejste Skandinaver har Lokale i Carlsberg-Pavillonen Strandvej 20

Samkvemsløkal: Café «Nansen», Hjørnet af Nansensgade og Gothersgade, hvor Brevskabet forefindes og hvortil al Post bedes adresseret.

Mødeaften hver Lørdag Kl. 9. — Se op, naar I kommer hjem, I farende Svende!

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Genossenschaftsdruckerei Zürich.

Nº 10

Lördag, den 15. Juli 1916.

XV. Aargang

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

👉 i Aften, den 15 Juli 👈

(ikke den 25, som sidste Blad, paa Grund af en beklagelig Fejl fra Trykkeriets Side meddelte) **finder Generalafstemningen Sted.** De enkelte Afdelinger, som afholder deres Møder om Torsdagen eller Fredagen, kan dog selvfølgelig lade Afstemningen foretage den 13 eller 14 Juli.

Da ingen nye Forslag er indkomne, stilles C. U. K.s Administration atter op til Afstemning i sin gamle Form, som følgende:

1. Sæde for Hovedbestyrelsen: Zürich.
2. " " Kontroludvalget: Berlin.
3. Forretningsfører: H. J. Larsen.

Afstemningen, hvori alle aktive Medlemmer kan deltage, foregaar skriftlig. *Resultatet af Afstemningen som noteres paa den Stemmeseddel, der er vedlagt dette Nummer, bedes indsendt pr. omgaaende, saa Resultatet kan offentliggøres i næste Blad.*

Hovedbestyrelsen.

Hovedbestyrelsesmødet

den 20 Juni 1916.

Protokollen fra sidste Møde oplæstes og godkendtes.

Fra Afdelingerne i Helsingør og København var indsendt Forespørgsel angaaende Optagelse af en Vinkyper og en Gartner, der ikke er organiseret. For Vinkyperens Vedkommende gaves, for Gartnerens nægtedes Tilladelse til Optagelse.

Fra Bremen var indsendt Meddelelse, at et af vore stabile Medlemmer dér, var faldet i Frankrig. Det besluttedes at udskrive Klæbning af det sædvanlige Ekstramærke, samt opfordre saavel Kassererne som Medlemmerne selv til at sørge for Klæbning af de reglementerede Ekstramærker — i højere Grad end det hidtil har været Tilfældet.

Som Dato for Generalafstemningen fastsattes den 15 Juli, og efter at en hel Del smaa og

mindre vigtige Sager var behandlet og Forretningsføreren havde oplæst den af ham modtagne og besørgede Korrespondance, sluttedes Mødet.

Paa Hovedbestyrelsens Vegne:

L.Guldager Hansen, Formand. H. J. Larsen, Sekretær

Svende!

Möd i Hulen til Generalafstemningen!

Herved har vi den sørgelige Pligt at meddele, at

Rasmus Svenningsen

Restaurator, födt i Viborg den 4-8-78, er falden i denne frygtelige Krig, den 22 Maj ved Arras.

* * *

Svenningsen, der var Medlem af Bremerforeningen lige siden dens Stiftelse, var desuden i ca. 3 Aar Foreningens Kasserer, lige til han maatte indrykke, og vil i den Egenskab være kendt af mange Naver. Indenfor Bremerforeningen var Svenningsen skattet af alle og vil derfor ogsaa blive savnet, ligesom vi tror det samme er Tilfældet med alle de mange andre Naver, Svenningsen i Aarenes Løb kom i Berøring med.

Hans Minde i Äre!

Bremerforeningen.

DIE SCHWEIZ
1887

Atter paa Farten!

Fin Dag med vældende Sollys, med en skyfri Himmel, saa blaa som den lille nordiske Piges Øjne, blot mindre letfærdig og troløs, har atter sét Stuttgarternaverne paa Langfart i det skønne Schwabenland.

Atter det hellige Tal syv og atter Broderlandene harmonisk repræsenteret, denne Gang af tre Svenskere, tre Danskere og een Københavner! Turen gik til den «Schwäbische Alb» og startedes Kl. 5.05 Morgen fra Hovedbanegaarden. Dagen begyndte da langsomt at gry og Solen hævede sig over de grøntklædte Skrænter. — Efter to Timers Kørsel havde vi en halv Times Ophold i Metzingen, som benyttedes til at udrette vor lille men nødvendige Morgengerning. Derefter blev der drukket Kaffe med Kiks til paa en morderlig fin Beverding, hvis Glassvingdør og gummibelagte Forhal i den Grad satte Københavner i Svingning, at han udstødte vilde Hyl af Begejstring, uden først at tænke over, hvad hans Pige vilde sige til det. Igen $\frac{3}{4}$ Times Jernebanekørsel og vi var Kl. 8 $\frac{1}{2}$, ved vor Startplads: Urach, en lille Kurby, der ligger malerisk i en Dalkedel mellem høje skovbevoksede Bjerge. Til Mandolinens Klang og lystig Sang begyndte nu Marschen henad den hvide Landevej i den morgenfriske Luft. Snart maatte vi dog til at kravle opad og Mandolinen forstummede; i Stedet for hørtes af og til opmuntrende Raab fra den ene til den anden: «Det skal gaa langsomt — men sikkert — med lange, bløde Tavs». Og med lange bløde Tag naaede vi op til «Urach-Festung», hvorfra der var glimrende Udsigt over grøntklædte Fjelde og smilende Dale. Derfra en halv Times Gang til «Urach-Wasserfall», hvor der blev holdt Rast og spist Frokost, som om der ikke eksisterede Brød-, Kød- og Smørkort i Tyskland. Frokostbordet blev foreviget i et meget vellykket Fotografi, der dog nær var blevet spoleret, fordi Repræsentanten for Nordens Hovedstad absolut vilde sidde og tage sig altbeherskende ud med en vældig Thermosflaske i Haanden. Men Nordens Enhed og Samdrægtighed har dog ikke ladet sig forstyrre af slige urene og selviske Hensigter, hvad de øvrige veltilfredse og fornøjede Ansigter paa Billedet afgiver et slaaende Bevis for.

Styrkede og vederkvægede genoptog vi Marschen mod vort fjerne Maal, gennem Skov og over aabne Sletter, hvor Solen brændte vor Pande og Nakke. Hvor føler man sig befriet og let paa den støvede Landevej ovenpaa Ugens Fortrædelser og Bryderi! Der blev sunget af Lungerne fulde Kraft uden Hensyn til Stemmens mere

eller mindre skønne Klang og periodiske Mislyde. Kun en virkelig Mislyd blandede sig i vort Kor, nemlig da Københavneren ganske umotiveret gav sig til at synge: «Jeg tror der er skønnest i Danmark», som en Protest mod den Skønhed, Naturen med overflødig Haand skænkede os. Men det taler til syvende og sidst kun til Gunst for hans gode Hjærte og Ordene var sikkert indgivet ham af Længsel efter den Pige, som han, nebenbei gesagt, altid sørgede for at glemme, naar han skulde klappe de smaa Bønderpiger «faderligt» paa Hovedet.

Til hvilken Nytte skal jeg opremse Navne paa Steder vi passerede? «Grüner Felsen», «Wolfelsen» etc., Udsigtspunkter, hvis Skønheder ikke kan beskrives men maa ses med aaben Øjne. Med et Par korte Hvil travede vi videre til Kl. 4 Em., da der blev holdt Rast paa et prægtigt Højdeplateau, hvor Rygsækkene saa godt som tømtes for de medbragte Foderstoffer.

Og Marschen gik videre langs Højryggens stejle Kant — — —

Paa en fremspringende Klippe blev Nordens Sønner atter foreviget i en livsfarlig, halsbrækkende Stilling og naturligvis havde den al Livets Alvor forhaanende Københavner nær ødelagt ogsaa denne Plade ved sit morderiske Forsøg paa at nedstyre to af Sveas stolte Sønner i den gabende Afgrund, ene og alene for selv at kunne indtage en malerisk Stilling. Hans Forsøg mislykkedes dog, men lyst og klart gik det op for os alle, hvorfor Svenskerne den Dag i Dag ser skævt til Københavnerne. Vor Tur fik dog ved denne Begivenhed et positivt Resultat, nemlig Løsningen af det af «rouge et blanc» i hans Artikkel om Stuttgarternavernes Pasketur opkastede Spørgsmaal: «Hvorfor gaar man paa Fodtur etc.?» Nævnte Pseudonym løste nemlig dette vanskelig Spørgsmaal selv, som ved en guddommelig Indskydelse, med den Udtalelse, at man gaar paa Fodtur for at lade sig fotografere i de mest maleriske Stillinger.

Henmod Aften blev det os klart, at vi ikke kunde naa det Maal vi havde sat os, Lichtenstein, dersom vi vilde komme i rette Tid til Toget Kl. 7 $\frac{1}{2}$ og det blev derfor vedtaget at gøre Turen kortere og tage den lidt mere med Ro, og hvile de trætte Ben. Beboerne af den nedenforliggende By, Honau, blev nu, forsaavidt de havde gode Øjne eller stærke Kikkerter, Vidne til en almindelig Afklædningsscene og snart soled Nordens Ungdom deres slanke Legemer paa et græsklædt Hang i en Højde af 800 m over daglig Vande. Af Anstændighedshensyn beholdt man dog Bukserne paa, skønt Københavneren viste megen Lyst til ogsaa at lufte Permissionerne. End-

skønt vi ingen Grund havde til at betvivle denne Handlings Hensigtmæssighed, bad vi os dog forskaanet for den dermed følgende Blottelse af Danmarks Fremtid og truede med at hive ham ud over Skrænten saa nogen som han var. Det hjalp, thi det skammede han sig nu alligevel for. Under Paaklædningen kunde dette «enfant terrible» dog ikke dy sig for at vise Dalens Beboere hvor langt der var til næste Søndag — og da skammede vi os paa Nationens Vegne.

Nedturen gik hurtigt og let og paa Vejen mødte vi 7 blomstrende Ungmøer, som vi havde gjort en Del af Udturen med, desværre var de nu under militær Bevogtning. Vi bestemte at køre det sidste Stykke af Vejen hjem med Hurtigtog, men en galant Svensker skulde under Farten absolut vinke til Skønjomfruene, der havde taget Plads i Vognen bag os, med det smertelig Resultat, at han tabte sine Billeter ud af Kupévinduet, saa at sige ofrede dem paa Kærlighedens Alter. Paa Omstigningsstationen voldte denne Omstændighed tilligemed med nogle tørstige Sjæles Trang til et Glas Øl og den Biomstændighed, at Turens forøvrigt udmærkede Leder havde set forkert paa Køreplanen, at Hurtigtoget uden Hensyn til os satte sig i Be-

vægelse ti Minuter før vi syntes det var nødvendigt — fulgt af seks Navers kraftige Eder og Forbandelser. Skriveren af dette tog naturligvis Tilfældet med stoisk og op-højet Ro, som sig hør og bør, thi man skriver jo ikke for at blamere sig selv. Heri er ogsaa min udmærkede Broder i Kunsten «rouge et blanc» fuldkommen enig med mig.

Syv store Griesbrei satte, Traditionen tro, Punktummet for ogsaa denne vellykkede Dag, og til Oplysning for de tvivlende Sjæle, der kan opkaste umodne Spørgsmaal om, hvorledes man maaler, om man har haft det rette Udbytte af en Fodtur skal jeg som min personlige Mening sige, at Udbyttet af en saadan Tur ikke kan maales med Alen, ej heller vejes med Vægt. Men rent umiddelbart skal vi føle, at vi har Del i den Sol, der har skænket os en straalende Dag og Synet af de grønne Højder og Dale skal give vort Sind den Løftning som maa til for at hæve os over Hverdagens Graa og evige Einerlei — og, frem for alt, Mindet om en sollys Dags Samvær med gode og glade Kammerater vil leve videre og blive i vort Eje til vort Haar bliver graat.

The blue boy.

Luzern med Pilatus. (Photoglob.)

En Pilatus-Tur.

Pilatus — Luzerns stolte, mangetakkede Vartegn — er beliggende ved den vestlige Del af den lovpriste, vidt forgrenede Vierwalstättersø.

Efter Rigi er Pilatus vel nok det mest besøgte Bjerg i Svejts. Og det er endda først i den nyere Tid, efter at Rigi er bleven omklamret af Baner, at Pilatus har maattet afgive sin Stilling som den populære Spids. Længe før nogen tænkte paa Rigi var Pilatus bekendt — og frygtet. Saa langt tilbage som for 2000 Aar var Pilatus betragtet som helligt Bjerg, viet som

Offerbjerg til Wotan — Germanernes Odin — og langt op i Tiden omgav Overtroen Pilatus med allehaande Myter og Sagn. Det gik endog saa vidt, at det i det 14 Aarhundrede af Luzerner-Raadet blev forbudt at besøge Pilatus.....

Nu skænker selvfølgelig ikke et Menneke de gamle Sagn en Tanke. Tusinder bestiger derimod, under Latter og Spøg Pilatus' Flanker.

Skønt den alpine Tourestik i de sidste Aartier har gjort saa mægtige Fremskridt, har Pilatus dog formaaet at bevare sin Popularitet. Under forholdvis let tilgængelige Forhold byder Pilatus nemlig det, der kendetegner Høj-

bjerget: vældige Klippemasser, dybe Spalter og vilde, opragende Bjergvægge og Spidser.

I Forhold til Rigi forholder Pilatus sig om-trent som en knyttet Haand til et smilende Oje: Rigi: bred og jævnt opstigende, bedækket med saftig-grønne Flader; Pilatus: stejl, kløftet, i sin Karakter mere mørk og truende.

Pilatus, der ogsaa fra sin Kulm byder Bestigeren et vidunderligt Panorama, er ogsaa godt 300 m højere end Rigi, dens højeste Spids, Tomlishorn, hæver sig 2133 m o. Havet.

Det var en lun Septembemat, at vi i sluttet Kolonne travede fra Luzern. Under Sang og Latter blev den ene Kilometer lagt tilbage efter den anden og snart var Hergiswil naaet. Igennem den stille Landsby, med Kirken til-højre for os, svingede vi ind paa Stien, der fører op til Pilatus kløftede Spidser. Foreløbigt maatte vi dog nøjes med at trave igennem jævnt op-stigende Enge, og længe varede det ikke, før der i Nærheden af en rislende Bæk blev holdt Rast. Da vi havde god Tid til at naa Kulmen i Tide, d. v. s. inden Solen løftede sit gyldne Skær over Horisonten, strakte vi Lemmerne en hel Time, nogle skyndte sig endog at faa et lille Blund. Atter gik det op ad, temmeligt stejlt, igennem Skov. Desværre kunde vi ikke nyde de vekslende Udsigter, der ellers viser sig under Opstigningen.

Som de Proletarer, vi er, tillader Pengepun-gen ikke at gaa op om Dagen, overnatte i Kulm-hotellet og næste Morgen se Solen staa op. Da man altsaa dog ikke kan faa det hele med, vælger man det bedste: at være paa Toppen, naar det store Øjeblik: Dagens Opvaagnen indtræffer. Udsigten under Opstigningen maa man da re-signeret give Afkald paa. (Fortsættes.)

Meddelelser fra Forretningsføreren.

Kvitterer for Modtagelsen af følgende Beløb: Bergen Fr. 50.—, Foreningen f. be. Haandv., København 8.—, Fritz W. Glund, Kbhvn. 4.—, Jb. Andersen, Entlebuch 7.45, Göteborg 30.—. Bern 25.—.

For det i nærværende No. offentliggjorte Dødsfald klæbes Ekstramærke. Da forrige Ekstramærke jo ikke er bleven klæbet, som det skulde, af alle Medl., henleder jeg endnu engang Kasserernes Opmærksomhed paa, at alle Medl. skal have et Ekstramærke!

Endnu har jeg ikke modtaget mange Juni — Blan-ketter. Det er ganske vist ogsaa endnu tidlig paa Ma-neden (for at være vis paa at dette No. er alle Afdelinger i Hænde til Afsejningen, er det udsendt allerede den 8 ds.), men jeg gør dog for Sikkerheds Skyld endnu en-gang opmærksom paa, at alle Afdelinger skal indsende Blanket for Juni Maaned.

Forventer derfor snart at modtage de manglende Blan-ketter!

Bog No. 10426, Sören Jensen, Tjener, f. i. Bælum d. 5-6-97, og Bog No. ?, Chr. Preetzmann, f. i. Kbhvn., d. 8-8-94, er tabt og erklæres hermed for ugyldig.

I den i No. 8 offentliggjorte Adressefortegnelse er sket følgende Forandring:

København, nyt Sommerlokale: «Vangehuset», Strand-vejen 85. H. J. Larsen.

*

Ekskluderet.

Möehrdel Hermann, Bogbinder, f. i. Lind-holm, d. 17-9-95.

Paa Grund af daarlig og ukammeratlig Op-førsel i Hulen.

Kristianiaforeningen.

Læs Svende!

Alle Medl., der er indmeldt før d. 15 Januar eller paa denne Dato, skal have 2 Ekstramærker i deres Bog for i Aar. De Medl., der er indmeldt efter 15 Januar til og med 15 Juli, skal have 1 Ekstramærke.

Svende! Forlang selv Ekstramærkerne hos Kassererne!

Københavnner-Naver!

«Klubben» afholder Udflugt til Lejre med Her-regaarden „Ledreborg“ Søndagen d. 16 Juli. — Fugleskydning Søndagen d. 20 August paa „Emdruplund“. — Kegle- og Skydefest Lørdagen d. 16 Septbr. ligeledes paa „Emdruplund“.

Svende! deltag talrigt; thi Bestyrelsen gør sig i Aar særlige store Anstrengelser for at Udflugten og Festerne kan foregaa til Medlemmernes fulde Tilfredshed, men for at dette kan ske kræves stor Tilslutning — derfor möd op!

G. U. K. KÖBENHAVN G. U. K.

Club for berejste Skandinaver har Sommerlokale i Vangehuset, Strandvej 85

Samkvemslokale: Café «Nansen», Hjørnet af Nansens-gade og Gothersgade, hvor Brevskabet forefindes og hvortil al Post bedes adresseret.

Mødeaften hver Lørdag Kl. 9. — Se op, naar I kommer hjem, I farende Svende!

Svende! Gör Kassererne Arbejdet lettere ved selv at indbetale Kontingentet til rette Tid. 5 eller 6 Ugers Bidrag mærkes ikke, mens det dog kan blive en temmelig Sum, gaar længere Tid hen. Lad os derfor alle sørge for at have vor Bog i Orden.

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Genossenschaftsdruckerei Zürich.

En Tur ad „Sveriges vackreste vattenväg“.

Min Kammerat og jeg kom akkurat i rette Tid ombord paa Motorskuden «Ströms-holms Kanal». Klokken var fem paa Eftermiddagen. Klokken tre havde vi sluttet «jobbet» paa Værkstedet, havde spist Middag forfærdelig hurtigt og endnu hurtigere pakket vore 17 Sager ned i Kofferten, drukket Logismutters Afskedskaaffe, havde sagt pænt Farvel til hendes to «grabbar» og kom saa noget forpustede til Pladsen, hvor den Baad laa, som skulde bringe os over Mälaren og en Mængde mindre Søer op til Smedjebakken i Dalarna.

Saa snart vi var kommet vel ombord, begyndte Baaden at sætte sig i Bevægelse, saa at vi naturligvis absolut maatte tro, at vi var Hovedpersonerne blandt de fem Passagerer. Inde paa Kajen stod Barbären og «Flottisten» som Repræsentanter for Stockholms Naverkoloni og vinkede det sidste Farvel. en god Del rasende utilfreds med at skulde blive tilbage i det sommervarme Stockholm.

«Stömsholms Kanal» var en prægtig Skude; den var næsten ligesaa bred som lang, lastede 50 Tons Gods og 10 Passagerer, dreves frem af en Motor, hvis gode Vilje var stærkere end dens samlede Antal Hestekræfter, og kunde slet ikke sættes i Klasse med Kapsejlsfartøjerne. Nej, den tog det med en velgørende Ro, saa vi fik god Tid til at nikke Adjö til Stockholms Taarne og Spir. Kammeraten, som i højtidelige Stunder kunde blive ikke saa lidt poetisk, slog Guitarrens Strænge og improviserede:

„Stockholm, du vakreste blandt Stæder,
ved Rejsen bort fra dig jeg næsten græder!
Hav Tak for alle dine glade Glæder
og gid dig altid følge Held og Hæder!“

Her blev han uheldigvis afbrudt af Skipperen som med ægte svensk Høflighed spurgte om «Herrerne — det var os to rejsende Svende — vilde have «Hytt» eller rejse paa Dæksplads. I denne Forbindelse vilde han tillade sig at gøre os opmærksom paa, at vi vilde komme til at være to Nætter paa Søen og at Nætterne var

begyndt at blive noget kolde; Dæk kostede 5 og «Hytt» 10 Kr.

Jo, «Herrerne» bestemte sig for «Hytten» i Betragtning af, at Tegnebøgerne omtrent struttet ligesaa meget som Rygsækkene. Disse sidste blev saa anbragt i «Hytten», der viste sig at være saa stor som en Jernbanekupé, med to Bænke, som kunde bruges som Soveplads ved en fornuftig Anvendelse af de til hver Plads hørende Tæpper og Lagner. Kammeraten, «Krisjan», der altid havde et aabent Oje for Tingenes erotiske Anvendelse, fandt hurtig ud af, at «Stömsholms Kanal» med saadanne Kupéer ypperligt egnede sig for Naver og andre som skulde paa Bryllupsrejse med den Pige, som de havde giftet sig med eller som de vilde gifte sig med.

Vi aabnede Rygsækkene, fremtog Værktøj og Materialer til Fremstilling af nogle forsvarlige og velsnagende «Smörgåsar» og idet vi konsumerede dem, betroede vi hinanden vor gensidigede Tilfredshed med Idéen at rejse fra Byen et Par Timer efter at have sluttet paa Værkstedet; saadan skulde man altid gøre, det var «kult». Efter Maaltidet kom Tobakken frem, og «Herrerne» begav sig, dampende paa henholdsvis Snadde og Cigar frem til Skipperens Plads ved Rattet for at faa en Aftenpassiar. Solen var ved at gaa i Seng ude i Vest-Nord-vest bag Sø og Skov og lave Bjerge. Violette Skyer med gyldentgule Kanter forsøgte at agere Sovekammergardiner, men med et Kokteri og Skælmeri som ingen ung Pige kunde gøre bedre, blinkede Solen frem mellem Gardinerne: «Paa Gensyn i morgen!»

Saa begyndte Skipperen at snakke, efter at han havde faaet Ild paa en af Krisjans Cigarer, om hvad der var hændt af mærkeligt i de 35 Aar, han havde ført Skuden mellem Smedjebakken og Stockholm — naturligvis om det mærkelige som var sket indenfor hans Omraade. Om det Aar, da Vandet var steget saa stærkt, saa det havde dækket mange af Mälarens Holme, om det Aar, da Vinteren havde været saa stræng og Frosten saa haard, at Søen ikke var blevet farbar før i Slutningen af Maj, og om den Gang,

Schwyz og store Mythen.

da Styrmanden druknede — aah jo gennem 35 Aar oplevedes der en Del ved at sejle paa Mälaren. —

Det var efterhaanden blevet baade mørkt og køligt. Enkelte Lys blinkede frem fra de spredte Huse inde paa Kysten; lidt efter lidt slukkedes de. De skovbevoksede Holme, vi gled forbi, blev til store uformelige Skygger, hvor man kunde tænke sig at alle dystre Hemmeligheder holdt til. Vi skutede os, Piben blev banket ud, Cigarstumperne kastede i Søen og saa gik vi til Köjs og sov sødelig trods Motorens dung! dung! dung!

* * *

Da vi vaagnede næste Morgen, laa Skuden ganske stille. Vi tænke straks paa Maskinskade, men et Blik ud af Vinduet fortalte os, at Grunden var en tyk, mælkehvid Taage. Vi kom snart ud paa Dækket for at faa lidt Rede paa, hvor vi befandt os. Skipperen modtog os med Spørgsmaalet om det var «Herrerne», der var Skyld i, at den «jäkla tjocka» ikke vilde lette. Vi gik straks til Bekendelse, og formodentlig i Glæde herover fortalte Skipperen en Historie om en Frelsersoldat, han engang havde haft ombord, som med Guds Hjælp og liggende paa Ryggen vilde føre Skuden ud af Taagen og i

Løbet af fem Minutter havde ført den nok saa nydelig paa Grund.

Naa, omkring Kl. 11 paa Formiddagen dampede Taagen bort og Sejladsen fortsattes gennem Søen til en lille By *Strömsholm*. Her skulde vi ind i en Kanal, som forbinder Mälaren med en hel Række Smaasøer, hvis Navne jeg ikke husker mere. Mellem Søerne findes Vandløb, som mange Steder danner store Fald, uden om hvilke fører adskillige Sluser — ialt 26 — inden man kommer til Smedjebacken. Den sidste Sø ligger ca. 100 Meter højere end Mälaren.

Da der ved Strömsholm fører en Jernbanebro over Kanalen, og der just som vor Hurtigsejler ankom, ventedes et Tog, maatte vi værs'go, vente til dette var raslet forbi. Saa drejedes Broen og vi sejlede nu langsomt frem i Kanalen, der førte gennem grønne Enge med græssende Kvæg. Efter en god halv Times Sejlads kom vi til den første Sluse, hvor vi i Løbet af et Kvarters Tid blev hævet fire Meter højere op. En stor Papirfabrik udnyttede Kraften fra Vandfaldet.

Hele Eftermiddagen sejlede vi snart i en lille Sø, snart ad Kanalen gennem store, mørke Granskove, hvis Træer stod som en Mur ved Kanalens Sider, snart forbi Papir- eller Jærnbruk, store Anlæg, som man forbavsedes ved at se, som det syntes midt i Skoven, og snart forbi

smaa Landsbyer med graa eller røde «Stugor». En behagelig Afveksling var Sluserne; ved nogle var Stigningen, som skulde overvindes, 12—15 Meter; en saadan Højde blev taget i tre eller fire Trin, og ganske morsomt var det at staa ved det øverste Trin og se ned ad «Trappen». Paa en lang Strækning var Afstanden mellem Sluserne saa kort, at vi foretrak at spasere langs Kanalen og saa kravle ombord ved den sidste Sluse. — — — Timerne gled, Skyggerne blev lange, Vindens Sus i Granerne blev sagtere — det blev Aften den anden Dag. Skuden blev fortøjet ved et Savværk længe efter at Sol var var borte; vi gjorde os det bekvemt i «Hytterne» og sov ind ved Lyden af Bølgernes kærtegnende Klap mod Baadens Planker.

Den næste Morgen var Baaden kommet i Fart længe før vi stod op. Skipperen vilde forsøge at indhente noget af den Tid, som var tabt den foregaaende Morgen. Op paa Formiddagen passerede vi ved *Fagersta Bruk*, den sidste af de 26 Sluser. Fagersta Bruk er et Jærnværk med 2000 Arbejdere. Malmen brydes i Bjergene i Omegnen og forædles i Værkets store Ovne. Det ejes for største Delen af den bekendte tyske «Patriot» Senator Posselt i Lübeck. — Der var ved Fagersta to Sluser; da vi var ved den første, mente «Herrerne» at det vilde være gavnligt for Sundheden at tage sig en Morgentur til den anden. Der var en halv Times Gang mellem dem, men da Skipperen havde fortalt os, at han ved den sidste skulde tage 10 Tons Jærn ombord, saa mente vi, at vi nok skulde naa Baaden. Vi kom ogsaa i god Tid, Baaden laa endnu langt nede i Kanalen og lod Tudehornet lyde. Langt om længe kom den glidende frem, men du forbarmende, hvor Kaptejnen var gal i Skallen. Inte fan havde han kunnet tænke sig at «Herrerne» vilde promenerer til Fagersta; nu havde han ligget og ventet paa «Herrerne» i 20 Minutter, og om vi troede, at Skibsfarten paa Strömsholm Kanal befandt sig i en saadan Højkonjunktur at den kunne taale saadanne unødvendige Forsinkelser, saa var det et jækla Misstag fra vor Side! Jo, jo, vi fik baade læst og paa-skrevet.

En halv Times Tid efter vilde Krisjan formilde Skipperen med sin sidste Cigar, men da var han allerede kommet i bedre Humør, saa Krisjan i Stedet ofrede Cigaren paa Styrmanden; han mente, at han derved fik en Slags Hævn over Skipperen.

Snart passerede vi Grænsen mellem Västmanland og Dalarna, betegnet ved to store Sten, som laa paa hver sin Side af den smalle Sø. De blaanende, skovklædte Bjerge i Vest var højere end dem vi hidtil havde set, men det var ogsaa den hele Forandring som var synlig i Landskabets Karakter. Hen paa Eftermiddagen kom vi til Byen Smedjebacken, Rejsen paa «Sveriges

vackreste vattenväg» var til Ende, og vi skulde nu til Fods eller pr. Bane gennem Dalkarlenes Land.

Jörgen.

Paa begge Mythenerne.

Ikke langt fra Schwyz, Hovedstaden i Kantonet af samme Navn, ligger *Mythenerne*, den store og lille, og nu havde vi altsaa besluttet at aflægge de samme et Besøg.

I et Antal af 12 havde Ekspressen ladet os af paa Schwyz-Seewen Banegaard, følgende Strømmen, thi mange — maaske Hundrede — var kommen til Schwyz i samme Anledning som os, gik vi rask igennem den af Villaer flankerede Vej, som fra Banegaarden fører ned til selve Byen. Efter et Kvarter Gang naaede vi Torvet, hvor den skarpe Maanebelysning tydeligt lod Kirken og Raadhuset og alle de andre gamle Bygninger, som indeslutter Torvet, træde frem. Selvfølgelig fandtes der ogsaa en «Marktbrunne», en af den Slags, som det er Ojet en Fryd at hvile paa og som har Hundreder af Kammerater i det ganske Svejtserland, og ligesaa selvfølgelig blev, i Mangel af bedre, vor værste Tørst stillet af det klare og kolde Kildevand. Da vi vidste, at vi foreløbigt ikke traf mere Vand, blev de medbragte Feltflasker og Dunke fyldt.

Under alt dette var vi imidlertid bleven alene tilbage paa den store Plads, men da Naverne nødigt holder af at være de sidste, var alle enige om at tage Benene paa Nakken og efter at være kommen ud af Byen halede vi da ogsaa stærkt ind paa vore Medrejsende, og da først et Selskab var naaet var snart hele Klyngen overhalet og Navernes «Sportsære» dermed reddet. Men Arbejde — i dette Tilfælde Ilmarch — giver Appetit og da flere begyndte at mumle saadan noget lignende som: «skal vi ikke snart have noget at æde», erklærede vor Fører — dog først efter i længere Tid at have afvist alle Krav om en Rast, «Førerværdigheden» skulde jo hævdes og «vises» —, at «nu skreg Tarmene i Livet paa ham». Alle de andre Deltagere velsignede hans Tarme, der jo indirekte var Anledningen til, at Rasten blev holdt — thi man skal jo altid rette sig efter Føreren, og vor var streng —, og med Udsigt ned over det fredeligt slumrende Schwyz og over den stærkt oplyste Banegaard blev nu «Skorperne» indtaget. Ja, det var kun Skorper, thi vor strænge Fører erklærede kategorisk, at der ikke var Tid til at udfolde den højere Kogekunst. Altsaa blev det tørre Brød klemt ned saa godt det gik og da det nu var vor Tur til at blive overhalet «befalede» vor Fører os at tygge af Munden i en Fart, eller «Svende», sagde han, «vil I komme bagefter ligesom det tynde Öl?» Da vi ikke følte Trang til dette blev Rygsækkene derfor snørede, kendende sine Pligter eftersaa vor Fører samvittighedsfuld Rastpladsen «de unge Mennesker, som aldrig før har været, paa Bjergtur, plejer gerne at glemme det halve, naar de har holdt Rast», mente han, og efter mumlende at have givet vort Bifald tilkende med hans glimrende Føreregenskaber, blev Tempoet med et Par kraftige Stempelslag sat op til Ilmarch — 7 km i Timen —, det ene Selskab efter det andet blev haanligt forbigaaet, «deres Gang ligner jo nærmest Lusens over en Tjærspan» mente vor Fører, idet han med Velbehag lod sit skarpe Blik glide hen over den Klynge nordiske Ungdom, der rank og strunk som i en Leg lagde den ene Kilometer tilbage efter den anden.

Nogen bekvem Vej var det ikke vi tilbagelagde, knudret var den igennem en Granskov og da vi naaede Alpen indskrankede den sig til en smal Sti, som ofte tru-

ede med helt at forsvinde. Under temmelig Tavshed — naar man «stiger» har Lungerne ikke megen Kraft tilovers for Sang eller Tale — naaede vi i Løbet af to Timers Tid et Par Hytter. Da vor Fører nu pludselig erklærede, at vi havde god Tid, mente han det var bedst, at hvile Lemmerne lidt inden Opstigningen paa Spidsen begyndte. Da Hytten, vi havde udsøgt os, imidlertid var lukket, maattes der først skaffes Adgang dertil, men skønt først vor energiske Fører og siden hele Naverflokkens hamrede løs paa Døren, først med Knoerne og derefter med Bjergstokkene og Støvlerne, og trods vor Fører raabte «mached ufl!», som en ægte Indfødt, hjalp intet; Døren var og blev lukket, og det skønt vi mente at høre Stemmer fra Hyttens Indre. Vi kastede forundrede Øjne paa vor Fører, «at vi blev holdt saadan til Nar under hans Førerskab». Formodentligt under Vægten af den stiltiende Haan, han læste i Deltagernes Øjne, mandede han sig op og erklærede, at «endnu havde han, «den danske Ost», aldrig truffet en Hytte, han ikke var kommen ind i, naar *han* vilde og denne her», og saa bandede han som kun en osteriseret Nav kan bande, «skulde han ogsaa nok vide at faa aaben, koste, hvad det koste vilde.» Straks gaaende til Værket lirkede han lidt ved et lille Vindue, der sad i en 1½ m Højde. Med en veltilfreds Mine lykkedes det ham virkelig at faa aabnet Vinduet og under Navernes beundrende Blikke krøb han ind gennem den saaledes frembragte Aabning.

Længere Tid forgik og vi var allerede bleven enige om at sende et Par behjærte Mænd ind som Hjælpe-ekspedition, da pludselig — hurtigere end det kan beskrives — vor ellers saa overlegne Fører farer ud igennem Vinduet — med Hovedet først og med Skrækken malet i Ansigtet. Sjælden har jeg set en saadan uimodstaaelig Munterhed som den, der greb hele Naverflokkens. Omkring paa Engen laa den, vridende sig i Latter, holdende sig paa Maven, medens Føreren med alvorlig Mine søgte at redde den tabte Værdighed. Fortsættes.

Revisionsberetning.

Meddeler herved, at vi den 6 Juli og Dags Dato har revideret Hovedkassens Varelager, Regnskaber og Kassebeholdning for Maanederne April, Maj og Juni og fundet alt i bedste Orden.

Zürich, den 24-8-16.

Hovedkasserevisorer:

L. Guldager-Hansen, Formand. C. Möller.
L. J. Laursen. C. Möller. R. Fosdal.

Meddelelser fra Forretningsføreren.

Kvitterer for Modtagelsen af følgende Beløb: Zürich Fr. 52.65, Randers 14.85, København 150.—, Aarhus 125.—, Kiel 30.—.

Endvidere er til K. U. indsendt fra Düsseldorf Fr. 25.—, Hamburg 50.—, Hannover 40.—, München 20.—.

Fra Afdelingen i Bukarest har jeg nu modtaget Stemmeseddel, der er dér afgivet 8 Jastemmer.

Med dette Nummer følger til de Afdelinger, der har Blikkenslagere som Medlemmer, danske Blikkenslagere-fagblade.
H. J. Larsen.

Foreningsmeddelelser.

Zürich. Paa Juli-Generalforsamlingen her valgtes som Formand H. J. Larsen, Murer, Kbhvn. (Genv.), Kasserer Ch. Møller, Blikkenslager, Kbhvn., og til Sekretær undertegnede Farver, Kbhvn.

Med skand. Hilsen

Harry Jessen.

Sløjhedens Protokol.

(Ved Optagelse af slettede Medl. bedes Kassererne huske, at ifølge § 28, kan slettede Medl. kun optages mod at betale nyt Indskud og 6 af Restancerne.)

Bog-Nr.	Slettet for Restance.	Uger
3060	Robenhagen Otto, Kelner, født i Stege den 5-10-97	31
	Züricherforeningen.	
?	Boltvig M., Kleinsmed	30
?	Christensen, Snedker	30
?	Snor Hjalmar, Karetmager	30
?	Johansen Gustav, Maler	29
?	Vesterdal B. J., Murer	30
?	Jensen C. E., Murer	30
?	Christensen G., Snedker	24
	Kristianiaforeningen.	

Ekstra-Efterlysninger.

Maler Oluf Jensen (den stille Maler) bedes ordne sin Gæld i Klappen i Köln, samt bedes Wald. Anderson, ordne sit Mellemværende med Biblioteket samme Steds.

G.U.K. **KÖBENHAVN** G.U.K.
Club for berejste Skandinaver har Sommerlokale i Vangehuset, Strandvej 85

Samkvemsløkal: Café «Nansen», Hjørnet af Nansensgade og Gothersgade, hvor Brevskabet forefindes. Al Post bedes adresseret til L. Haas, Vald. Holmersgade 45¹.

Mødeaften hver Lørdag Kl. 9. — Se op, naar I kommer hjem, I farende Svende!

Köbenhavner-Naver!

«Klubben» afholder:

Kegle- og Skydefest Lørdagen den 16 September paa „Emdruplund“.

Svende! deltag talrigt; thi Bestyrelsen gør sig i Aar særlige store Anstrengelser for at Festen kan foregaa til Medlemmernes fulde Tilfredshed, men for at dette kan ske kræves stor Tilslutning — derfor möd op!

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Genossenschaftsdruckerei Zürich.

Hovedbesyrelsesmødet

den 7 September 1916.

Efter at Protokollen fra sidste Møde var oplæst og godkendt behandledes den ind- og udgaaede Korrespondance.

Fra Kristiania var indsendt Forespørgsel, om strejkende, ugifte Medlemmer havde Ret til dobbelt Understøttelse til Jul, Paaske og Pinse. Forretningsføreren havde svaret, at det kun var i Tilfælde, at de overhovedet var understøttelsesberettiget, altsaa havde været tilmeldt Afdelingen i mindst 3 Aar.

Fra Berlinerforeningen forelaa en Skrivelse, hvori forespurtes, hvilken Stilling man skulde indtage overfor et Medlem, der nægtede at betale Ekstramærkerne: om man skulde slette ham, eller — i Betragtning af, at Ekstramærkerne dog ikke bliver klæbet som de skal — se igennem Fingrene med Vedkommende, der iøvrigt er mangeaarigt Medlem.

H. B. vedtog at svare, at alle Medlemmer ifølge Lovene er pligtige til at købe de Ekstramærker, der udskrives og, at derfor intet Medlem har Ret til at nægte at købe disse og at vedkommende Medlem derfor enten maa opfylde sine Forpligtelser eller slettes. Skønt H. B. ikke forstaarnævnte Medlems Standpunkt — det drejer sig jo kun om Smaabeløb — vedtog den dog samtidigt at rette en Henstilling til Bestyrelsen for Berlinerforeningen, om endnu en Gang at forsøge at faa det ordnet i Mindelighed.

Endvidere vedtoges det at rette en indtrængende Anmodning til saavel Kassere som Medlemmer, om at sørge for, at Ekstramærkerne bliver klæbet af Alle, saa ingen skal kunne henvide til, at «Ekstramærkerne jo dog ikke bliver klæbet som de skal, i Forhold til Medlemstallet.»

Fra K. U.s Tillidsmand oplæstes et Par Skrivelser, bl. a. handlende om de Penge, Bukaresterforeningen ligger inde med, idet han hævdede, at Pengene uden Tab kunde sendes til Berlin. Forretningsføreren havde meddelt Bukaresterforeningen dette; men i et Svar til H. B. fastholdt Foreningen, at den med Mellenrum havde

forhørt sig om Kursen og, at det stadigt var ugunstigt at sende Penge fra Rumænien (Tabet vilde andrage ca. 40 %), bl. a. fordi Regeringen havde lagt Skat paa alle de Penge, der sendes ud af Landet. (Imidlertid er Rumænien jo ogsaa bleven inddraget i Krigen og det bliver vel endnu vanskeligere at faa Pengene afsendt end det før har været, det drejer sig om ca. 180 Fr.).

Som Svar paa en Forespørgsel fra Forretningsføreren var indsendt en Skrivelse fra O. Breuning, hvori han forklarede sine Forhold, der for Øjeblikket ikke tillader ham at afbetale Raterne.

Toges til Efterretning, ligesaa flere forskellige Smaaskrifter, hvorefter Mødet, der i Formandens Fraværelse lededes af Næstformanden, sluttedes.

Paa Hovedbestyrelsens Vegne:

R. Fosdal, Næstformand. *H. J. Larsen*, Sekretær.

Meddelelser fra Forretningsføreren.

Kvitterer for Modtagelsen af følgende Beløb: Stockholm 50.—, Helsingør 50.—, Malmö 40.—, København 148.53, deraf 73.53 til Spetzlerfondet. Til K. U. er indsendt fra Bonn 8.65, Essen 13.58, Berlin 76.—, Mannheim 37.—, München 1.—.

Fra Berlinerforeningen har jeg faaet Meddelelse, at det i Bladet Nummer 11 slettede Medlem: Bog No. 2036 **Olsen Peder**, Holbæk, havde ordnet sin Bog før Slettelsen fandt Sted i Bladet. Olsen bedes derfor strøget af „Sløjhedens Protokol“.

Bøgerne No. 14 **E. Landgreen**, Snedker, f. i Kbhvn. den 30-8-93 og No. 2163 **Augusta Christensen**, født i Sønderborg den 4-12-92 er tabt og erklæres hermed for ugyldig.

I den i Bladet No. 11 offentliggjorte Adressefortegnelse er sket følgende Forandringer:

Odense, Udb.: V. Petersen, Georgsgade 59st, fra 6—7.
Randers Udb.: Wald. Børglum, gl. Markedsgade 15st, fra 7½—8.

H. J. Larsen.

L. NCK

II.

I Dalarne.

Saa var vi altsaa i Dalarne, „Masernes“ og „Kullornas“ Land. Til en Begyndelse saa det ikke videre indbydende ud. Pladsen, som vor Hurtigsejler lagde til ved, var opfyldt af Jærn og Træ og Kul i store Masser. Sort og støvet og beskidt, hvor man saa hen — jo, du vor dejlige, store industrielle Tid, du er praktisk, men morsom eller smuk er du ikke! — Naa, vi var jo ogsaa foreløbig bare i søndre Dalarne, hvor Industrien har Overtaget, desuden var det Søndag Eftermiddag og det saa ud som hele Byen sov Middagsøvn. Efter nogen Søgen fandt vi et passende Hotel eller Pensionat, hvor vi for en passende Betaling fik en lige saa passende Middag. Saa skulde vi til at se efter i Rejsehaandbogen for at se efter mulige Seværdigheder i Smedjebacken, men saa — hast du mir gesehen — viste det sig, at Rejsebogen havde vi ladet blive liggende i Grev Turegatan i Stockholm, altsaa et Brevkort afsted efter Bogen og vi afsted efter Seværdigheder paa egen Haand. Vi blev snart færdig, for det viste sig, at der ingen Seværdighed fandtes. *Ufberget*, Byens Udsigtspunkt, kunde vi vel have ofret et Par Timers Tid paa, men vi foretrak at forsøge naa *Ludvika* til Fods samme Eftermiddag og saa „knallade vi iväg“.

Nu vilde Tilfældet, at vi kom til at følges med en Mand, som skulde samme Vej som vi, og da han hørte, at vi var fremmede, saa fortalte han os alt hvad vi ønskede om den Del af Sverige, som vi nu befandt os i, Manden vidste god Besked, saa det var den bedste Følgesvend vi kunde faa.

Dalarne er 30,000 □ km stort, fortalte han, og har baade Norrlands og Svealands (Mellemsverigs) Natur og kan derfor godt kaldes «Sverige i Sammendrag». Her findes Bjerge og store Skove, frugtbar, dyrket Jord, Søer og store Vandløb, alt hvad der er typisk for svensk Natur. Klimaet er haardt. I øvre Dalarne er Vintrene lige saa haarde som i de nordlige Egne af Norrland og det er ikke sjældent at Temperaturen kan gaa ned til -40° , endda i *Falun*, som ligger i søndre Dalarne, kan der forekomme Kuldegrader paa -30° og derunder. Men Sommeren er, hvad Varme angaar, for søndre Dalarnes Vedkommende fuldt ud at sammenligne med Sveriges sydligere Landskaber, dog er Sommertiden noget kortere.

Paa Grund af Klimaet er *Landbruget* ikke af samme Betydning som i søndre Sverige. I nedre Dalarne drives det temmeligt rationelt, men i øvre Dalarne er det almindeligt, at Mændene gaar paa Skovarbejde medens Ejendommens Pasning overlades til Kvinderne. I en Del af Landet hersker den Skik, at Jorden ved Arv deles

mellem Børnene, saa at de hver faar sin Lap af baade den gode og den daarlige Jord. Det er jo indlysende, at Jordestykkerne paa denne Maade bliver saa smaa og saa spredte saa de ikke kan drives med ret megen Fordel. Desuden opkøber de store Savværksselskaber Ejendommene for Skovens Skyld — i 1905 havde 178 Selskaber Ejendomme til en Værdi af 69 Mill. Kr. — og Jorden lejes saa bort, ofte til de forrige Ejere, som nu ikke har den samme Interesse af Jordens Pasning som før.

Bjergværksdriften har haft hjemme i Dalarne i flere Hundrede Aar. *Stora Kopparbergs Bergslags Aktiebolag* mener man er Verdens ældste Aktieselskab, da det er stiftet 1347 og har bestaaet siden da. Sølvbjerget i Tuna, Kobberbjerget i Falun og Jærnbjergene i nedre Dalarne udgjorde under hele Middelalderen og langt ind i den nyere Tid Sveriges største Rigdom, Kronens Skatkammer. *Industrien* har været i stadig Fremgang idet der er kommet en Mængde nye Anlæg til, mest Papir- og Træmassefabrikker. Produktionen havde 1911 en Værdi af ca. 50 Millioner Kroner.

I højere Crad end Almuen i de fleste af Sveriges øvrige Landskaber har Befolkningen været henvist til at søge Biindtægter ved Hjælp af *Husfid* (Hemsløjd), som Regel hvert Sogn med sin Specialitet, haandvævede Tøjer fra Leksand, Mora, Orsa, Rättvik og Floda, Kniplinger fra Gagnef, Møbler fra Bjursås og Siljansnæs, Skindvarer fra Malung, Kurvearbejder fra Vämhus og Mora osv. Særlig i Textilhusfliden finder man en ubestridelig kunstnerisk Begavelse i Komponering af Mønstre og Sammenstilling af Farver.

Alt dette og meget mere om Dalafolket fortalte vor Ledsager os paa Vejen til *Ludvika*. Undervejs gjorde han os ogsaa opmærksom paa, hvad der fandtes af bemærkelsesværdigt i Nærheden. Spasereturen bød paa baade storslaaede og smilende Naturbilleder af «äkta bergslagsnatur». Vi kom forbi et stort Kraftanlæg, *Lernbo*, hvor der udnytttes 5000 Hestekræfter, som driver *Grängesberg Gruber*, der ligger nogle Kilometer længere mod Syd, videre forbi *Risingbo Gaard*, som ligger aldeles „förtjusande“ ved *Kolbäcksaens Udløb* fra *Søen Leran*. Lidt før *Solnedgang* naaede vi *Ludvika* og blev enige om at tage med Toget til *Falun*, Dalametropolen, endnu samme Aften. Altsaa rumlede vi afsted gennem Skove og Smaabjerge, kom ved *Borlänge* over den brede og mægtige *Dalelv*, som paa sin stærke Ryg bar Tusinder af Træstammer, rullede forbi de rygende *Højovne* ved *Dornnarvet* og kom just i Mørkningen til *Falun*. Her traf vi paa en Nav som ved Hjælp fra sin elskværdige Værtinde sørgede for Soveplads til os om Natten.

Faluns største Seværdighed er den store Grube som man mener er blevet bearbejdet siden 1220. Fra 1633

har man nøjagtige Oplysninger om Udbyttet. Man beregner at det har udgjort 500,000 Tons Kobber, noget over 1 Tons Guld og 15 Tons Sølv foruden store Mængder Rødfarve (som bruges til Farvning af Træhuse) samt Jærn- og Kobbervitriol, alt i alt til en Værdi af omtrent en Milliard Kroner. Mod en Betaling af et Par Kroner kan man komme ned i Gruben og se hvorledes Arbejdet foregaar og bliver af Føreren fyldt med Beretningen om Grubens Historie.

Hen paa Eftermiddagen havde vi faaet nok af Falun. Vi var jo ikke rejst ud for at se paa sorte Gruber eller kedelige Byer, men for at nyde Naturen og Friheden saalænge vi havde Penge — naar vi kom saa langt at vi ikke havde flere, saa vilde vi jo nok blive tvunget ind paa et eller andet støvet Værksted, men den Tid den Sorg! Nu satte vi Kursen i Retning af Siljansøen ogsaa kaldet „Svcriges Hjærte“.

Enhver, som har været paa Farten, véd, at naar man skal fortælle om eller beskrive en Rejse, saa kan man aldrig gøre det saa smukt som man synes at Rejsen var, og saadan gaar det mig nu, naar jeg i Erindringen skal genkalde de herlige Dage i Dalarne. Rejsestemningen, Følelsen af at være fri, Glæden over at Verden dog er saa stor at man godt kan bevæge Albuerne i store Sving uden straks at støde en æret Medborger i Siden, Vindens Sus i Trætoppene, Fuglenes Pippet og Syngen, en Kokloke som man hører ringle et Steds inde i Skoven uden man ser den gumlende Ko, som bærer Klokken, den fornøjelige Pludren fra en Bæk, som hopper nedad mellem smaa og store Sten og gamle mosgroede Trærødder, det pludselige Udsyn man, efter en Stigning af Vejen faar over Træerne til en Dalgang med grønne og gule Agre og med Huse og Gaarde, som man synes er saa smaa, at man kan tage dem med Tommel- og Pegefingern og flytte dem et andet Sted hen, Følelsen af Naturens mægtige Ro og Storhed og de menneskelige Skrøbeligheders Lidenhed — alt forener sig til en jublende Glæde over at være til, som ikke kan beskrives, men maa føles.

Vi gik til vi blev trætte og saa kørte vi et Stykke Vej, da vi netop var kommet i Nærheden af Jernbanen. Henad Aften traf vi en Dame, som vi kendte fra Stockholm. Hun tilbragte sin Sommerferie i en Landsby som laa noget fra Alfarvej op ad en jævnt stigende Bjergskraaning, hvorfra der var en henrivende Udsigt over Siljan. Paa hendes indflydelsesrige Anbefaling fik vi Natte-logis hos en gæstfri og livlig Bondemand.

Næste Dag paatog Damen sig at være vor Vejviser over Lerdalshøiden til Rättvik og fortalte under Turen en Mængde Smaatræk om Befolkningen. Om Brændevinsgilderne, som Smaa bønderne holdt, naar de kom fra Skovarbejde. Saalænge de var i Skovene drak de ikke Spiritus, men naar de kom til Bygden igen, saa skulde der festes, og et Gilde, som ikke endte med Slagsmaal var ikke vellykket. Om Bøndernes Mistro og Sky overfor Turister, saa disse mange Gange troede, at Landbefolkningen i stort set var ugæstfri, hvad der aldeles ikke var Tilfældet, naar man blot passede ikke at optræde udæskende eller overlegent. De gamle Folkedragter, som endnu bruges, især af Kvinderne, i Sognene omkring Siljan omtalte „Stockholmskan“ med en Varme, der lod formode, at hun var aldeles indtaget i dem, og til sidst fortalte hun os om den kuriøse Egenhed, de ældre Bondkoner har, nemlig Piberøgning, medens det derimod er sjældent at se en Mand røge.

Efter en god Times Gang naaede vi Lerdalshøjdens Top. Der er bygget et Udsigtstaarn deroppe og fra dettes Plattform har man et herligt Rundskue over Siljan og

det omgivende Land. Rättvik naaede vi efter en mægtig Spaseretur som blev forlænget ved at vi gav os til at plukke Blaabær i Skoven. Rättvik er en lille By med nogle store Turisthoteller. Kirken ligger, skinnende hvid, saa den ses langvejsfra, paa en Odde som skydes sig ud i Søen. Udenfor Kirkegaarden findes en Mængde „Kyrke staller“, hvor Bønderne sætter Hestene ind, naar de kører til Kirken. Staldene var saa gamle og graa, at man skulde tro de havde staaet der i flere Hundrede Aar. Paa en lille Høj ud imod Søen er rejst en stor Mindesten for Gustav Vasa, omgivet af 12 mindre Stene med Navne paa Mænd og Kvinder af Kongens Dalahistorie.

Næste Dag skulde vi til Mora. To Timers Sejlur med et lille Dampskib og vi var i Mora, tittede paa Anders Zorns Gustav Vasa-Statue, som staar paa det Sted, hvor Gustav talede til Moramændene Aar 1520 for at faa dem til at rejse sig mod den danske Konge, besaa Kirken og den gamle Klockstabel og satte os saa i Bevægelse mod Nord for at komme til Orsa, som ligger en 17—18 km fra Mora. Det blev en varm Dag, Solen skinnede os paa Ryggen, saa Smørret i Rygsækken smeltede, ikke en Vind rørte sig, det var forskrækkeligt lummert i Gran-skoven. Med lange Mellemrum kom vi forbi nogle smaa Bøndersteder, som laa med deres lille Jordstykke omgivet af Skov til alle Sider, og hos de snadderøgende Koner bad vi om Vand og spurgte, hvor langt der endnu var til Orsa. Svaret lød stadigt paa „godt en Milsvej“, det saa ud til at Byen flyttede sig mod Nord med akkurat samme Hastighed som vi! Langt om længe slap vi ud af Skoven og saa Orsa hvide Kirketaarn paa 5—6 km Afstand. Nede til Venstre blinkede Orsasøen og vi blev snart enige om, at et Bad ikke var det værste i en saadan Hede. Efter Badet gik vi langs Søen til den lille By, hvor vi om Natten maatte udkæmpe en drabelig Bataille mod Vægglusene før vi kunde sove i Ro. Næste Dag smaaregnede det og vi besluttede at sætte Fart paa for at komme de adskillige Hundrede Kilometer til Kristiania over Trondhjem og Bergen. Vor Dalatur var forbi, andre Egne vinkede i det fjærne. Vi var tilfreds med Turen og vi besluttede at sige til alle Stockholmnaver: „Rejs til Dalarne en Uge eller to, I vil ikke fortryde det! men læs først Johan Nordlings prægtige Bog „Siljan“ og I faar dobbelt Udbytte af Turen!“

Forresten burde „Siljan“ findes i enhver Naverfor- enings Bibliotek, den skildrer paa en glimrende Maade det ejendommelige Folkeliv i Dalarne. Den er paa Svensk ganske vist, men mon ikke enhver „rigtig Nav“ lige let burde kunne læse alle tre skandinaviske Sprog?

Svende!

Husk at forlange Ekstramærkerne, naar I betaler Kontingent!!

Vandring.

Der ligger Dug paa Blomst og Straa
og Engen er skærende grøn.
Der stiger en Lærke mod Himmelen blaa,
den synger, at Verden er skøn.

Der vandrer en Vandrer ad støvede Vej,
han lytter til Lærkens Sang:
«Du lille Fugl, som synger for mig,
saa har jeg og sunget en Gang.»

Men Tonerne svandt i det evige Rum,
for vildt og fandt aldrig hjem.
Nu vandrer jeg ene mod Brændingens Brum
og vinder kun langsomt frem.

Og Engen, der ligger i Solglans og lér
med Dug paa hvert dirrende Straa,
kan ikke give mig Hvile mer,
under Himlens hvælvede Blaa.

Thi, jeg er en hvileløs Vandrer,
den støvede Vej er mit Hjem,
Og Engen er kun for de andre,
som ikke maa hige frem.

Erasmus.

Paa begge Mythenerne.

(Fortsættelse.)

Han havde mødt noget derinde, som han ikke kunde forklare, hvad det var, men som han havde fundet raadeligst — Naverne holder jo mest af at gaa af Vejen for alle Vanskeligheder — at flygte for. Imidlertid blev Døren aabnet, vor Fører konstituerede sig igen som saadan og efter en Smule Parlamenteren fik vi ogsaa Lov til at smide os i det nederste Rum, Kostalden, der dog var tom, medens det Selskab af Herrer og Damer, der for den Nat havde lejet Hytten, gjorde sig tilgode paa Høstænget.

Saa godt det lod sig gøre gjorde vi os behageligt i det sparsomme og ikke helt rene Hø, der var dog ikke Tale om at sove, da Selskabet oven paa unden smaa Damehvin brød op, og efter 1 Times Hvile besluttede vi ogsaa at gaa videre. Da vi kom ud var det bleven lyst og nu kunde vi tydeligt se store Mythens nøgne og stejle Spids. Efter en lille $\frac{1}{2}$ Times Gang havde vi naaet *Holzegg*, et Værtshus, liggende lige ved Foden af Spidsen og ved den Vej, som fra *Einsiedeln* fører til Mythen. Inden vi begyndte Opstigningen drak vi et Glas frisk og fed Alpemælk i Krostuen som var fuld af Officerer, der var paa Opmaaling i Mythenegnen.

Derefter begyndte Opstigningen: i 48 Vindinger snor Stien sig op til Toppen, ofte langs Afgrunde, der maaler indtil 400 m, dog er der overalt paa farlige Steder opsat Gelænder eller udspændt Tove, saa Turen er i sig selv ufarlig — naar man holder sig paa Stien. Da Menneskene imidlertid som bekendt holder af at gaa dér, hvor de ikke skal, styrter der *alligevel* regelmæssigt hver Sommer 2—3 Turister ned fra store Mythen: de vover sig udenfor Gelænderet — maaske er det en Blomst de lokker; — de første Par Skridt gaar godt, men Græsset er glat, Støvlerne begynder at rutsche, trods alle Anstrængelser

gaar det stærkere nedad mod Kanten af Bjergvæggen — og et blomstrende Menneskeliv har ophørt at være til. Og næste Dag i alle Svejtsbladene en kort og tør Notits, at nu har store Mythen igen fordret et Offer.

Vi holdt os imidlertid pænt paa Stien, og inden Solen var staaet op, gjorde vi os det bekvemt paa «Gipflin», som iøvrigt ikke byder megen Plads, ikke mere end at de ca. 100 Turister, der den Morgen var klavret op paa Mythen, maatte holde sig temmelig tæt sammen for overhovedet at faa Plads deroppe.

Koldt var det, selv efter at den dejlige Sol var staaet op som i et Hav af Ild, saa brændende rød blev den nærmeste Skyer farvet; men da alle havde set sig nogenlunde mætte paa Solens Teaterforstilling, blev der ogsaa straks tænkt paa at faa noget at varme «Skrutten» paa. Nogle foretrak det behageligste, nemlig at aflægge et Besøg i det diminutive Værtshus, der findes deroppe, og dér til en Kop Kaffe faa en Sludder med den typiske Ursvejtsler, der residerer i Hytten. Andre — dem, der skulde spare — lavede selv Tevand, og da alle var varmede op blev i Fællesskab de mange Spidsler diskuteret.

Store Mythen er ikke særlig høj, kun 1903 m og den ligger ikke saa centralt for Højalperne som f. Eks. Rigi og Pilatus eller Stanserhorn, men alligevel er der en vid og storslaaet Udsigt fra dens spidse Top.

Sløjhedens Protokol.

(Ved Optagelse af slettede Medl. bedes Kassererne huske, at ifølge § 28, kan slettede Medl. kun optages mod at betale nyt Indskud og 6 af Restancerne.)

Bog-Nr.	<i>Slettet for Restance.</i>	Uger
2635	Worm Oluf, Bager, København, født den 8-6-93	9
2636	Larsen Villards, Bager, Skelskør, født den 12-4-95	9

Stuttgarterforeningen.

Ekstra-Efterlysninger.

Medlem No. 1155 Oluf Jensen (den «stille Maler»), København, bedes hurtigst muligt opgive sin Adresse til Georg Jacobsen, Hulen, Berlin. De, der eventuelt maatte vide hans Adresse bedes godhedsfuldt meddele den.

C.U.K. KÖBENHAVN C.U.K.
Club for berejste Skandinaver har Sommerlokale i Vangehuset,
Strandvej 85

Samkvemlokale: Café «Nansen», Hjørnet af Nansensgade og Gothersgade, hvor Brevskabet forefindes. Al Post bedes adresseret til L. Haas, Vald. Holmersgade 45¹.

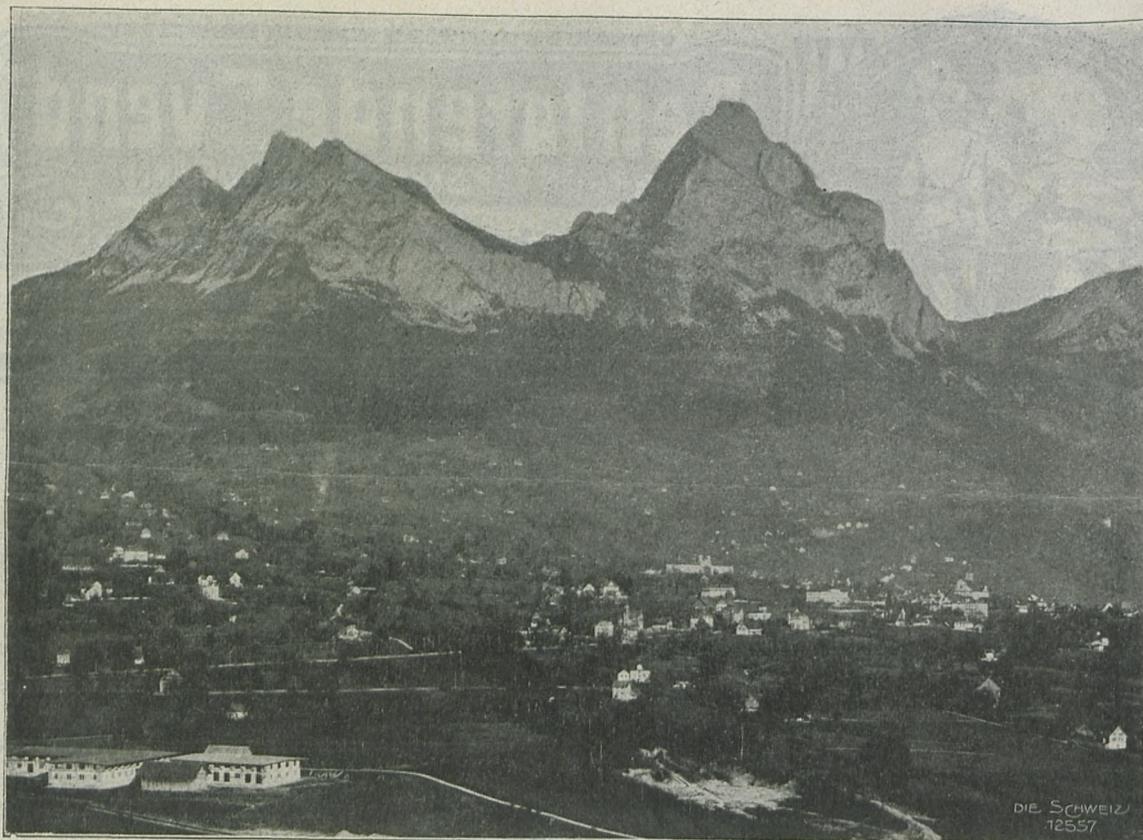
Mødeaften hver Lørdag Kl. 9. — Se op, naar I kommer hjem, I farende Svende!

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Genossenschaftsdruckerei Zürich.

Schwyz og begge Mytherne.

Paa begge Mythenerne.

(Fortsættelse fra No. 12 og 13.)

Vel er Centralalperne mere paa Afstand, men samtidigt byder Udsigten fra Mythen et herligt Indblik i det idylliske Lavland. Ved Foden ligger Schwyz klinet op, men hvor Husene, Kirken og alle de offentlige Bygninger dog synes smaa — —.

Efter at Naverskaren var bleven foréviget satte vi Farten nedefter. Det kan nok være det lange Ben blev sat foran — alle var sultne og oppefra havde vi allerede udsøgt os en Rastplads ved Siden af en Hytte, der havde Kilde. Over store Sten og igennem højt Græs naaede vi ogsaa derhen og nu skulde der rigtig brases og koges. Men først vilde vi dog smide Tøjet og lade Solen bage den svedige Ryg. Altsaa blev de medbragte Badebukser hevet frem af Rygsækken, men bedst som Afklædnings-scenen var i Gang aabner Hyttens Dør sig og ud træder Bonden, en rigtig Type paa en Ursvejtser, knoglet og langskægget. Av, tænkte jeg, dette her gaar vist galt; thi det var jo den samme som i 1911 havde truet os med Bøsse fordi vi havde tilladt os at tage Solbad. Det var ganske vist ved en anden Hytte, en 20 Minutter derfra, hvor vi nu laa, men den samme var det, derom var ingen Tvivl.

Han kom ogsaa ganske rigtig stavrende hen i mod os og uden at agte paa Navernes höflige «Grüetzi», begyndte han straks at gøre os forstaaelig, at han ikke tillod at vi tog Solbad: „Hier wird nüt badet, lueget, dass Ihr Ech aleget, sonst müent Ihr gah!“ Selvfølgelig blev det hele ledsaget af de værste Svejtsereder — den

kristelige Mand, der ikke kunde taale at se et Par nøgne Mandfolk! —: Herrgott-Sakrament, Sterne-Kaib osv. væltede under skurrende Halstøner frem af Munden paa ham.

Vor «vagre» Fører tabte dog ikke Mælet, samlede sine bedste Svejtserbrokken sammen: „Ja, dörfemer au nüt abkoche, das cha doch nüt schade?“ Jo, det kunde vi dog faa Lov til, men først maatte vi klæde os paa, han (Bonden) taalte ikke den Slags Uanstændigheder paa sin Grund.

Skønt det var en aldeles afsidesliggende Plet, hvor ingen Mennesker kom forbi, maatte vi lave gode Miner, til slet Spil. Lidt slukørede blev „Kludene“ trukket paa, og efter at Sulten var tilfredsstillet, maatte vi nøjes med at lade Solen bage igennem Klæderne. Lang Tid kunde vi dog ikke «tælle» den i; vi havde jo endnu en «Gipfel» at bestige den Dag. Efter et Par Timers Ophold blev der derfor brudt op og langs Foden af store Mythen gik vi ind i den Dal, der ligger imellem begge Mythenerne til vi naaede Foden af lille Mythen.

En herlig Tur var det! Solen bagede, og tyst var der i de vældige Omgivelser.

En god Lejrplads var snart fundet og nu blev der for Alvor taget Solbad. Ved Middagstid brød dog dem som ogsaa agtede sig paa lille Mythen op. — Syv var der ialt, Resten foretrak at tage det fra den mere behagelige Side og blive hvor de var.

Over vældige Rullestensskraaninger gik vi opad; Føreren selvfølgelig først, stolt bærende paa det Reb, der skulde markere, at vi var i Færd med en Klatretur. Efter en Times besværlig Marsch eller rettere Kravlen over Sten naaede vi Grønsvær og nu gik det temmelig hurtigt

opad til vi naaede selve Massivet. Nu gjaldt det kun om at finde den rette Vej som førte op til den højeste af de Spidser, som hævede sig et Hundrede Meter over vore Hoveder. I Gaasegang traskede vi efter vor Fører, som dog lod til at være i Tvivl om *hvor* den rette Sti var. At vi ikke sparede paa smaa diverse Stikpiller i den Anledning, er klar, og efter at vi et Par Gange var løbet den samme Vej frem og tilbage men dog hver Gang endt foran en Kam, som førte over to vældige Afgrunde, besluttede vor Fører at undersøge, hvad der var paa den anden Side af Kammen. Med Fagmandsmæssig Mine spændte han Rebet om sig, „befalede“ en til at holde i Enden af Tovet og begyndte saa at klavre frem over Kammen.

Imedens benyttede vi Tiden til at kaste et Blik ned i den største af Slugterne. Liggende paa Maven betragtede vi den øde og vilde Afgrund. Fra hvor vi laa, gik det flere Hundrede Meter lodret nedad inden Bunden naaedes, og denne var opfyldt med vældige Bjergblokke. Der hele gjorde et saa vildt og forrevent Indtryk, at flere af de ellers saa raske Naver følte Svimmelhed ved at se ned. Vi andre som holdt længere ud, belønnes ved at opdage nogle Gemser som sprang omkring nede paa Bunden.

Imidlertid var vor Fører kommet tilbage og erklærede, at paa den anden Side var ingen Vej til Spidsen. Det saa altsaa ud til, at vi maatte vende om uden at naa det os foresatte Maal. Dybt nede fra Dalen naaede Raab op til os, ved opmærksomt med Blikket at afsøge Dalbunden fik vi Øje paa de øvrige Naver, der laa og soledede deres slanke Legemer. Vi sendte ogsaa nogle mislykkede Jodlertoner ned til dem og raabte ogsaa, at vi var gaaet paa en slem Vildmand og at vor «Fører» efter alle Solemærker at dømme aldrig før havde været paa lille Mythen.

Med stoisk Ro hørte Føreren paa alle Beskyldninger og havde endda det Mod at erklære, «at nu havde han sgu nok af det Klavrereri og at han vilde ned og have noget at æde.» Vi udbad os nærmere Forklaring. Om vi ikke var gaaet op for at bestige lille Mythen og om han ikke havde paataget sig at føre os derop. Dette maatte han selvfølgelig give til, men han havde glemt Vejen og desuden fjøede han medlidende til: «I er jo heller ikke mere «fåhige» til at bestige nogen «Gipfel», vær I hellere glade for, at jeg tager Jer med ned.»

Og saa gik han nedad, men vi var dog tre, som blev oppe for ved egen Hjælp at forsøge at naa et Resultat. I over 2 Timer klavrede vi omkring og lige saa ofte vi troede at være paa rette Vej, endte vi ufravigelig foran en høj Fjældvæg. Ofte kneb det ned at komme ned, hvor vi var gaaet op, og tilsidst blev vi ogsaa kede af den forgæves Søgen, især da Taagen kom og slog imod vore svedige Legemer; i Løbet af godt en halv Time naaede vi Dalbunden, hvor vi fandt de andre i bedste Velgaaende. Igen fik vor Fører en Overhaling for sit Førerskab, men efter et godt Foder faldt dog alle Gemytter i Ro. Lemmerne trængte ogsaa til det, thi det havde været en haard Dag for dem, som var gaaet paa begge Mythenerne. Desværre varede Hvilen ikke længe, vi maatte bryde op for ikke at forpasse det sidste Tog fra Schwyz.

Vi gik dog ikke den samme Vej tilbage, men derimod igennem den Slut, som Mellemløbet mellem store og lille Mythen danner. Det var en prægtig Tur, igennem Skov med en yppig Bund, hvor vældige Bregner dominerede. Et langt Stykke gik vi paa Bunden af en udtørret Bæk, hvorved vi skød en god Genvej, men i Anklerne gjorde det ikke godt at støde mod de mange

Sten. Det fik ogsaa Ende; efter en Times rask March naaede vi den mere bløde Alp, og efter nok en Times Gang fandt vi os selv siddende i Banegaardsrestaurationen i Schwyz, nydende et Glas koldt Münchenerøl og diskutere Dagens mange Oplevelser. Men selv om vi hændede lidt over, at vi var bleven snydt for «Gipflen» paa lille Mythen, var vi dog rørende enige om, at det havde været en «fin» Dag, fuld af Sol og frisk Luft, af Kammeratskab og godt Humør.

Og saa tog vi hjem, da Ekspresen afbrød os i vore Betragtninger. *

Sløjhedens Protokol.

(Ved Optagelse af slettede Medl. bedes Kassererne huske, at ifølge § 28, kan slettede Medl. kun optages mod at betale nyt Indskud og 6 af Restancerne.)

Bog-Nr.	Slettet for Restance.	Lger
1615	Sannon A., Maler, Florida 8-12-89	23
1616	Hansen G. E., Maler, København, 2-1-90	21
2651	Hansen M., Guldsmed, Lunderskov 25-8-91	19
10043	Lund K., Maskinarbjd., Kbhvn. 10-10-91	17
2107	Glob Vilh., Snedker, Kbhvn., 18-2-85	37
2121	Mathiesen G., Snedker, Kbhvn. 2-11-90	32
10284	Sørensen S. M., Snedker, N. Sundby 14-3-81	29
2289	Sørensen A. Chr., Maler, Roskilde 28-10-90	25
2141	Boesgaard E., Snedker, Rudkøbing 25-10-83	19
2143	Nielsen Peter, Snedker, Haderslev 10-4-91	23
1881	Christensen W., Farver, Skive 3-2-92	21
2151	Christoffersen John, Snedker, Sneslev 11-7-87	19
2142	Petersen Paul, Smed, Holbæk 11-2-96	18
2147	Hvarfvenius N. O., Sadelmager, Oscarskavn 17-7-87	17
2158	Nielsen R., Bogbinder, Horsens, 20-10-85	16
1778	Nielsen R., Maler, Åbeltoft 1-1-88	17
1815	Nielsen Gotschakoff, Bager, Frederiksberg 3-6-90	26

Københavnnerforeningen.

Husk!

Send ingen Breve eller Kort afsted, uden at paaklæbe dette vort **Agitationsmærke**.

Beskyt din Medlemsbog imod Beskadigelse og Smuds, ved at købe et **Bogfutteral**, koster kun 10 Cts.

Naar Du gaar paa Valsen, eller tager paa Udflygt, da sørg for at have en af vore ny Sangböger hos dig, saa Du kan fordrive Tiden med Sang og Skæmt. Sangbogen, der koster Fr. 1.25, er ogsaa en kær Erindring fra de glade Dage i Udlandet, derfor: **Hver Mand sin Sangbog**.

Har Kassereren ikke det Du ønsker, da lad ham skrive til Hovedkassen; det ønskede følger da pr. omgaaende.

C. U. K.s Adresser.

- Hovedkasserer og Forretningsfører:** H. J. Larsen, Postfach Zürich
- Hovedbestyrelsen:** Formand: L. Guldager-Hansen, Höschgasse 46 IV., Zürich 8.
- Kontroludvalget:** A. Kocik, Hertzbergstr. 7-8 IV, Berlin-Neukölln.
- Spetzlerfondet:** H. Hansen-Müller, Seefeldstrasse 58, Zürich 8.
- Naar ikke andet staa anført, udbetales Understøttelsen i Hulen, hvor Udbetalingen altid finder Sted Mødeaftenen, som — dersom ingen anden Dag er angivet — er Lørdag. Endvidere gøres Medl. opmærksom paa, at Kassererne **ikke** ere tvungne til at udbetale Understøttelse paa Søn- og Helligdage.

Foreninger i Svejts.

- Basel:** Restaur. Schmidt, Untere Rheingasse, Klein-Basel. Udb.: Th. Jacobsen, Ochseengasse 17³, fra 7—7^{1/2}.
- Bern:** Rest. zum «unteren Jucker», Kesslerg. 12. Udb.: Thv. Jespersen, Lorrainestr. 8 IV, fra 7—7^{1/2}.
- Davos:** Gasthaus zur «Alten Post». Udbetaling: A. Sjursen, hele Dagen.
- St. Gallen:** Udb.: V. Riisfeldt, Stückelbergstrasse 3, Lachen, hvortil ogsaa al Korrespondance sendes.
- Zürich:** Rest. «Eintracht», Neumarkt 5—7, Zürich 1, hvor Underst. udbetales fra 7^{1/2}—8.

Tyskland.

- Berlin:** Reichenberger Hof, Reichenbergerstr. 147. Samkvemslokale: Restaur. Clausen, Reichenbergerstrasse 143, hvor Understøttelsen udb. hele Dagen.
- Bremen:** Landwehrstrasse 112. Udb.: R. Westvik, Linienstr. 9.
- Dresden:** Gasthof Braunschweigerhof, Freiburgerplatz 11. Udb.: Em. Bjerregaard, Johann Georgen-Allee 3 IV, fra 7^{1/2}—8.
- Düsseldorf:** Restaur. z. Sportshalle, Oberbilker Alle 1, Ecke Corneliusstr. Udbetaling: Lorenz Möller, Pempelforterstrasse 32, træffes i Reglen hele Dagen, ellers fra 12—3 Middag.
- Frankfurt a. M.:** Restaurant Lieser, Börneplatz 11. Mødeaften den første og tredje Lørdag i Maaned. De andre Lørdage træffes der dog et Bestyrelsesmedlem til Kl. 9^{1/2}. Udbetaling: Thv. Christensen, Offenbach: Karlstrasse 50 III, fra 8^{1/2}—9.
- Hamburg:** 11 inr. Hagelstein, Schlachterstr. 44. Udb.: Peter Olsen, Hohenfelderstieg 2² tv., 7—8
- Hannover:** Restaurant Bücher, Schraderstraße 6. Udbet.: A. Meldgaard, Friesenstr. 63 II tv. fra 6—7.
- Kiel:** Restaurant Kähler, Kl. Kuhberg.
- Köln:** Am Weidenbach 4. Udb.: P. Th. Schmidt, Metzgerstr. 13⁴, fra 7—8.
- Mannheim:** Rest. Robert Klein, Mittelstrasse-Ecke Je Becherstr. Udb. fra 6—6^{1/2}.
- München:** Rest. «Lilienbad», Herrenstr. 48 ved kgl. Hofbräuhaus Udb. C. Björklund, Kapuzinerstr. 45 III, fra 7—8.
- Neumünster:** «Rest. zur Sonne», Joachimstr. Udb.: H. Midskov, Warmisdorfstr. 18 I, fra 6—6^{1/2}.
- Stuttgart:** Restaurant Wilh. Reuter, Thorstrasse 23. Udb.: H. Kindberg, Hauptstätterstr. 14³, fra 6-6^{1/2}.

Frankrig.

- Paris:** Rest. Metz, Rue Faubourg St. Antoine 179.

Rumænien

- Bukarest:** Thorvald Jensen, Strada Porumbaru No. 8.

Skandinavien.

- Aarhus:** Vestergade 48 o. G., hvor Møde afholdes hver Lørdag Kl. 8^{1/2}. Udb.: R. Jørgensen, Thunøgade 51, st. tv., 6—6^{1/2}.
- Bergen:** Haandværkersvendenes Forening, Kong Oskarsgaden. Møde hver Fredag Kl. 9. Udb.: Kafé Hanseatet, Hj. af Tyskebyruggen, fra 8—9.
- Göteborg:** Mötelokal: Tyska Foreningenslokal, Norra Hamngatan 28³, Møde varje fredag kl. 8^{1/2}. Stamcafé: Teatercafeet, Arbetareföreningen. Udbetaling: O. Jönsson, Vasagatan 33.
- Helsingör:** Café «Viadukten», Søndre Strandvej.
- Kristiania:** Møllergaden 16. Møde hver Fredag. Udbetaling: A. Nissen, Grændsen 12 b.⁴, fra 7—8.
- Köbenhavn:** Klub for berejste Skandinaver, Sommerlokale: «Vangehuset», Strandvejen 85. Samkvemslokale: Café «Nansen», Hjørnet af Nansengade og Gothersgade, hvor Brevskabet forefindes. Al Post bedes adresseret til Forretningsfører L. Haas, Valdemar Holmersgade 45¹. Udbetaling: Valentin Ph. Jacobsen, Schleppegrellsgade 2st, fra 7—7^{1/2}.
- Malmö:** Café «Treangelen», Brunnsgratan 7. Udb.: W. Sonnesson, Skolgatan 4 b. III, från 7^{1/2}—8.
- Odense:** Café Schipka, Flakhaven. Møde hver Fredag Kl. 8^{1/2}. Udbet.: V. Petersen, Georgsgade 59st, fra 6—7.
- Randers:** Søndergades Hotel. Udb.: W. Børglum, gl. Markedsgade 15st, fra 7^{1/2}—8.
- Stockholm:** Malmuskilnadsgatan 3a (Cafeet). Udbet.: K. W. Rosendal, Brännkyrkagatan 105⁴, från 6^{1/2}—7^{1/2}.
- Södertelje:** Café Ragnhild. Udbetaling: E. G. Ekenberg, Ragnhildsgatan 13¹.

Köbenhavner-Naver!

«Klubben» aabner Vintersæsonen i den gamle Hule, Nørrevold Nr. 92, Lørdagen den 30 September med en «Dameaften».

Gratis for Medlemmerne!

Medlemsbogen forevises.

G.U.K. KÖBENHAVN G.U.K.
Club for berejste Skandinaver har Sommerlokale i Vangehuset, Strandvej 85

Samkvemslokale: Café «Nansen», Hjørnet af Nansengade og Gothersgade, hvor Brevskabet forefindes. Al Post bedes adresseret til L. Haas, Vald. Holmersgade 45¹.

Mødeaften hver Lørdag Kl. 9. — Se op, naar I kommer hjem, I farende Svende!

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Genossenschaftsdruckerei Zürich.

Efteraar — —

Atter staar Skoven klædt i sin spraglede Dragt — dog ikke længe; thi det ene guldene Blad falder til Jorden efter det andet. Og snart kommer den stride Efteraarsvind og opfører en fejende, hvislende Dans med det nedfaldne Løv. Ja, Dagen og Aaret gaar paa Hæld! Vi gaar en mørk og kold Tid i Møde — og endnu ingen Udsigt til den store Krigs Ophør!

I «gamle Dage» (siger vi Naver i Udlandet og mener dermed *för* Krigen) var den Tid, der kommer nu, den bedste for det skandinaviske Foreningsliv. Selv om Naverne tjente Penge om Sommeren, var der dog ofte noget vist tomt og øde over Sommerens Foreningsliv. Vist blev der i mange Foreninger lavet gode Ture med stor Tilslutning, men det *hyggelige* Foreningsliv bragte Sommeren ikke. Hvem gider sidde i et tilrøget Lokale, naar Solen staar højt paa Himlen! Nej, saa bliver der lavet Ture; engang imellem en Foreningsudflugt, men ellers bliver der dannetsmaa Klikker, der hver gaar sine Veje — og Naverne glider ligesom mere fra hinanden.

Da kommer Efteraarsregnen, Taagen og alt det, der bebuder Efteraarets og Vinterens Komme — og Naverne finder hinanden. Aften efter Aften fylder de Pladsen ud om det runde Naverbord i Samkvemslokalet, ja, det som ofte stod saa tomt i Sommerens Løb, er bleven for lille. Godt, saa tages andre Borde med, selv tirkantede — og Knoerne hamrer uafbrudt deres Goddag og Farvel, saa det runger i Bordpladerne.

Og om Lördagen? Ja, da er Hulen fyldt — og i god Tid, ikke som om Sommeren, hvor de fleste kommer drattende efter 9. Der synges, byttes Bøger; Bibliothekaren har nok at gøre med at ekspedere de mange læselystne Naver — naa, hele Sommeren var hans Post jo

ogsaa nærmest en «Tællepost» —, og naar Medlemmerne er kommen nogenlunde til Ro slaar Formanden et lille Slag paa Klokken, i mer eller mindre poetiske Vendinger bydes de Tilrejsende Velkommen, og Foreningens Anliggender bliver derefter drøftet med en Iver og Alvor, som det gjaldt hellige Statsinteresser. Langt om længe faar Diskussionen dog ogsaa Ende og er Klokken ikke bleven altfor mange, bliver endnu et Par raske Sange sunget, et Par «Numre» givet, indtil Naverne sluttelig forlader Hulen, der trods al Røg og daarlig Luft (eller maaske netop derfor?) forekommer dem saa hyggelig, i Mod-sætning til Storm, Sne og Regn udenfor.

Traekfugle.

Hvad flygter I for, I Fugle fra Nord?
Blev der for koldt for Eder derhjemme.
Søger i Syden nu Sangfuglekor,
mildere Luft for jer kvidrende Stemme?

Kan I ej standse paa Vejen en Gang,
bringe mig Bud fra de hjemlige Strande?
Fugle fra Nord, skænk mig en Sang,
en Sang om de nordiske Lande.

Ak, lad mig høre jer Sangfuglerøst,
end har den Klang af de hjemlige Lunde,
Lød af den fagre, guldunge Høst,
langs med de blaanende Sunde.

Fugle fra Nord, skænk mig en Sang,
en Sang om de brusende Vover,
Fugle fra Nord, hvisk mig en Gang,
— — — hvorledes min Elskede sover!

Stuttgart, Efteraar 1916.

Erasmus.

kere, hvorfor enkelte Afdelinger endog kunde notere en forholdsvis stor Tilgang for Medlemmer. Men siden dette Foraar er Vanskelighederne bleven større og større, især for vore tyske Afdelinger. Den ene efter den anden meddeler, at nu er det ældre Medlem rejst hjem, og andre tænker paa det samme. Det er som en Kræft æder bort af Afdelingerne, langsomt men ustandseligt.

Og dog maa vi være taknemlig, at det er gaet saa godt som det har. For det skylder vi især vore gamle og for det meste gifte Medlemmer Tak. Rundt om sidder de og holder Afdelingerne oppe, og Troen paa, at deres

Arbejde ikke er forgæves: i Basel, Bern, Davos, St. Gallen, Bremen, Bukarest, Dresden, Düsseldorf, Frankfurt, Kiel, Köln, Mannheim, München, Paris sidder vore trofaste, gamle Medlemmer og holder Stumperne sammen. Ja, i hver eneste By, hvor der er Afdeling, gives der Medlemmer, som med Iver og Glæde virker for C. U. K. Naar jeg da særlig fremhæver nævnte Byer, er det kun fordi jeg synes, at det især er paaskønnelsesværdigt at Naver, der har opholdt sig Aartier i Udlandet dog ikke har tabt Interessen for vor Sag, selv om Forholdene er bleven uhyre smaa. Thi vi maa vel huske paa, at naar Medlemsantallet synker til 3—4 eller maaske kun til 5—6, da kan Foreningen ikke byde meget. Arbejdet for at holde sammen paa de faa tiloversblevne Skandinaver, bliver da kun et uegenyttigt Arbejde, kun med det Formaal at holde Foreningen oppe for Sagens Skyld — for Fremtidens Skyld!

Naar man da samtidigt husker paa, hvor de fleste Skandinaver, der har opholdt sig længere Tid i Udlandet, hurtigt bliver interesseløse for alt, bliver «mosgroede», kun beholdende Sansen for det mest primitive: for at æde, drikke og sove og maaske spille Kort, da bliver man dobbelt taknemlig mod vore brave, gamle Medlemmer. *Dem vil vi aldrig glemme.*

Nej, vi vil være taknemlig mod hver en, der viede vor Sag Interesse, mod hver en, der blev vor Fane tro.

Ikke alene dem i Udlandet, men ogsaa dem, som i Skandinavien har plantet vor Mærke i snart hver større By. Vi i Udlandet holder de gamle C. U. K.-Afdelinger oppe for at være beredt, naar Strømmen af skandinaviske Haandværkere igen kan brede sig, hvor den vil; men dem «derhjemme» udbreder Kundskabet til C. U. K. og holder dem sammen, som holder af at mindes de glade Dage i Udlandet. Og vore Venner og Forkæmpere i Danmark, Norge og Sverige har gjort det saa godt, at vi stadigt kan tælle ca. 800 Medlemmer, og stadigt udøve vore normale Funktioner med H. t. Understøttelse og Blad.

Nu da først Afdelingerne er kommen i Gang hjemme, er der heller ikke Spor af Grund til at tro, at de ikke skulde leve Krigen over. Tværtimod, det er de Afdelinger, der ifølge deres Medlemsantal er i Stand til at byde Medlemmerne mest, og saaledes ogsaa virker agiterende paa saavel udenforstaaende som paa de Medlemmer, der ellers hurtigt vilde blive C. U. K.s Fane utro.

Der er endog Sandsynlighed for, at vi vil kunde vinde endnu mere nyt Land i Skandinavien; hvad der derimod særligt for Øjeblikket er udsat, er mange af vore gamle Afdelinger, dem som en Gang alene bar C. U. K. og som engang kunde møde frem med stolte Medlemsantal. Jo længere Krigen trækker i Langdrag, jo vanskeligere blive Stillingen for vore Medl. i de krigsførende Lande, paa Grund af den uhyre Dyrtdid — og det er dog især i Tyskland, der vel nok er haardest ramt af Dyrtdiden, at vore udenlandske Afdelinger ligger.

Derfor ser vi ogsaa med Bekymring den sig nærmende Vinter i Møde, og dog er jeg vis paa, at selv om Forholdene er smaa, selv om vore Afdelinger i Udlandet ikke kan byde Medlemmerne de Fester som ellers, og ellers alt det, som under normale Forhold holder Medl. til Foreningerne, saa vil vi dog ogsaa holde Enden ud. Selv om Krigen først sluttes til næste Eftersommer, har vi dog holdt den længste Tid ud, og har vi holdt ud saa længe, kan vi vel ogsaa holde Resten ud!

Hold ud! er Løsenet i alle Lande, et Løsen, der sikkert er blevet meget misbrugt, men naar vi ogsaa gør dette Løsen til vort, da véd vi, at Løsenet hos os dæk-

ker over noget godt, som ogsaa bør bevares for Fremtiden, over en Opgave, som — selv om den er lille imod alle de Opgaver, Verden skal løse efter Krigen — vi uden Pral kan kalde en *Kulturopgave*.

Thi er det ikke en Kulturopgave at faa de Arbejdere, som staar os nærmest, de skandinaviske, ud i Verpen, at se og lære andre Forhold! Og er det ikke ligeledes en Kulturopgave at samle disse til fælles Formaal: gensidig Understøttelse, Belæring, Kammeratskab osv.

Kun Taaber og dem som ikke kender noget til det, der skiller Mennesket fra Dyret, kan paastaa det modsatte!

Lad da vort Løsen i Udlandet blive «Hold ud!» ikke alene i nævnte Byer men ogsaa i dem, der endnu tæller en Del Medlemmer, som Berlin, Hamburg, Hannover, Stuttgart og Zürich. Og vil da alle vore nordiske Afdelinger sørge for at holde den vundne Stilling, vil vi efter Krigen komme til at høste Frugterne af vor *Troskab* og *Vilje*.

Da vil Tusinder af skandinaviske Arbejdere rejse ud; Mange vil allerede direkte været vundet for C. U. K., allerede før Krigen staaet som Medlemmer hjemme; og mange andre vil — takket været vore nordiske Afdelingers energiske Arbejde — have Kendskab til C. U. K. og derfor lette at vinde.

Og herude vil vi tage hjærtelig imod dem. Og selv om vi da ikke er mange, saa er det ikke Svende, som trykker sig om uden Fagforeningsbog — den lave Slags som — benyttende sig af Forholdene — der nu desværre findes en Del af.

Nej, det bliver Svende, der stadigt har kendt deres Pligter som Fagforeningsmedlemmer, som Kammerater og Landsmænd!

Og skal vi saa give hverandre Haanden paa, at vi ogsaa — selv om Forholdene i Udlandet skulde blive endnu mindre end de er — vil holde ud!

H. J. Larsen.

Over Hav og Fjæld.

Østersund er Jämtlands Hovedby. Vi kom dertil efter nogle Dages Rejse gennem tilsyneladende endeløse Skove.

Byen ligger paa en Skraaning ned mod Storsjøen. En herlig Udsigt over Byen og Omegnen har man fra Udsigtspunkterne paa Frøsøen, som ligger ude i Søen, men saa nær Byen, at der fører en Bro dertil. Der var stort Marked den Dag vi kom til Byen. Geschæftige Handelsfolk, som anbefalede deres Varer i høje Toner, forsigtige Bønder, som aabenbart var bange for at komme til at købe Katten i Sækken, fulde Tjenestekarle, forfærdelig stærke og selvtillidsfulde, frække Kanon-Fotografer, som overfor Bønderpigerne aabnede for Veltalhedens Sluser for at faa Lov til at forevige deres skønne Ansigtstræk; Frugtsælgere, som solgte skaanske Åbler og Pærer — saa højt mod Nord som Østersund vokser ingen Frugttræer — snurrende Motorer, som trak Tærskværker og Rundsave, Masser af Folk i alle Gader, stuvede fuldt i alle Caféer og Forretninger, rigtig Markedsliv.

Naturligvis traf vi et Par Naver — hvor er man vel fri for dem — og eftersom at tilrejsende var sjældne Fugle paa de Kanter af Kristenheden, yste de knapt alt det Gode, som de vilde gøre os, Aftensmad og Natteløgis og Frokost! Det var et Par Snekere, en svensk og en dansk, som var havnet der for nogle Maaneder siden, men de vilde se at komme væk inden Vinteren, for . . . 40°

og Sne i Metervis og Bjørne og Ulve i Skovene udenfor udenfor Byen — nej Tak!

Om Formiddagen, Dagen efter Ankomsten, forlod vi den lille, lyse, hyggelige By for med Banen at naa frem den 250 km lange Strækning til Trondhjem samme Aften. Vi begyndte at blive urolige og faa Hastværk, thi Tegnebøgerne struttede ikke om Kap med Rygsækkene mere, Fagforeninger, hvor der vankede Understøttelse, havde vi slet ikke truffet paa hele den over 600 km lange Vej fra Stockholm — det var ikke som i Svejts eller i Tyskland, hvor man i Løbet af en Dag kunde valse fra den ene betydelige By til den anden, dette havde været en Rejse i Egne med bare 7 Indbyggere pr. □ km, til Sammenligning tjener, at Danmark har 71 Indb. pr. □ km, Svejts 92 og Tyskland 121. Vi begyndte at længes efter en By, hvor vi eventuelt kunde faa vore ødelagte Financer i

Toget rullede frem paa Siden af et Bjerg. Til Højre havde vi det stejle Fjæld og til Venstre Udsigt til en dyllisk Dal, i hvis Bund en Elv snoede sig frem. Krisjan blev vildt begejstret over denne Udsigt og sagde, at det var li'som han var i Svejts igen, og jeg maatte give ham Ret.

Vi naaede ned til Elven, som viste sig at være et meget ubestandigt Væsen, for snart havde vi den paa højre og snart paa venstre Side af os. I Dalen stod Byg og Havre helt grøn paa Markerne endskønt det var i Mitten af September, og vi undredes over at nogen vilde paastaa, at Norge kunde avle Korn nok til eget Brug, saaledes som vi hørte, at det var et af Højres Program-punkter ved den just paagaaende Valgkamp. Vi slap ud af Dalen og kørte langs Trondhjemsfjorden. Et lille Stykke fra Land laa den internerede store tyske Dampner „Ber-

Efteraarstemning ved Zürichersøen.

Orden igen enten ved Fagforeningen eller — o Skræk — ved Arbejde, og Trondhjem var den nærmeste og forresten den eneste, der kunde være Tale om, altsaa: Allons enfants, pr. Jærnbane!

En lang Tid kørte vi langs Storsøen, men siden begyndte Stigningen i Terrainet, vi kom til Åre, den bekendte lille Turistby, som ligger ved det 1460 m høje Åreskutan. Det smaaregnede og blæste, tunge Skyer dækkede Bjergtoppen, ingenting at se. Stigningen fortsatte, Grantræerne stoppede op, men Birktræerne holdt ud et Stykke Tid endnu, saa blev de til smaa ynkelige Buske; vi naaede Storlien, den sidste svenske Station, og var nu oppe paa Fjældvidderne omtrent 700 m over Havet. Men saa blev der Fart nedover igen. Grænsen, en bred „Gade“ hugget i Skoven, passeredes. Den første norske Station gav det Indtryk, at den norske Stat havde det med Fattigdom, thi Bygningen var helt dækket af store skrigrigende Emalje-Reklameplakater. Norske Passagerer kom ind, Arbejdere fra Udbygningen af et Fossefald i Nærheden var det. Det var Folk, som havde overordentlig vel udviklede Spyttekirbler, i hvert Fald spyttede de uafladelig.

lin“. Om Aftenen Kl. 8 kom vi til Trondhjem. Det første vi lagde Mærke til i Byen var Lugten af saltet Sild. Na, Fisken spiller jo osaa en stor Rolle i Norges økonomiske Liv, Værdien af Fiskerierne var i 1914 60 Mill. Kroner, hertil kommer saa Arbejdet i Hermetikfabrikkerne og Handelsfortjenesten.

Fiskelugten vænnede vi os hurtig til, ligesaa den specielle norske Nationalspise Kaffe og Smørrebrød. Saalænge vi var i Sverige, troede vi at Sverige var No. 1 paa Kaffedrikningens Omraade, men vi blev hurtig klare over, at det var en Fejltagelse, Norge maa absolut være den første.

Saalænge jeg lever skal jeg huske paa Trondhjem. Der begyndte vore pekuniære Vanskeligheder for Alvor. For det første var der Strejke i vort Fag; det havde vi ikke vidst noget om. Kollegerne trøstede os med, at den vilde være sluttet om to Dage, og saa skulde vi aldeles bestemt faa Arbejde. I Tillid hertil optraadte vi maaske mindre sparsommeligt med de sørgelige Rester af Tegnebøgernes Indhold og modtagne Rejseunderstøttelse. Vi skrev Prospektkort, drak Kaffe og spiste Smørrebrød, besaa Domkirken og læste danske Aviser og det kostede

Penge altsammen. Men det viste sig, at Strejken var sejglivet, den sluttede ikke, og vi blev hede om Øerne og utaalmødige.

For det andet var der saa langt til Kristiania, at vi slet ikke kunde tænke paa at gaa dertil.

For det tredje var den danske Konsul ikke pligtig til at hjælpe rejsende Svende, vi kunde gaa til Fattigvæsenet, sagde han, og paa dets Regning blive sendt til Danmark; men det var jo ikke det, vi havde mest Lyst til, vi vilde til Bergen.

For det fjerde sagde Styrmanden paa en dansk Dampers, at „D. F. D. S.“ ikke var filantropisk Foretagende som kunde være Landstrygere behjælpelig med at komme til Bergen.

Altsaa stod vi fast. Men saa vaagnede Kollegernes Samvittighed. Det var dem, som havde faaet os til at

Lidt før Solnedgang løb Damperen ind til Aalesund. Naar man ser de isolerede Byer paa Kyststrækningen deroppe, forstaar man, hvilken Ulykke det er, naar en saadan By hægges af Ildebrand, som for nogle Aar siden Aalesund og i Vinter Molde, der er langt til de Steder, hvorfra Hjælpen skal komme og i Nærheden er ingen Steder, hvor de Husvilde kan skaffes Tag over Hovedet i en Fart.

Hele Natten sejlede vi og Lørdag Formiddag kom vi til Bergen, den gamle travle Hansestad. Damperen bruger 14 Dage fra Bergen og til det øverste Nordland og tilbage igen, ligesaa længe som en Amerikatur.

I Bergen var der Liv, eller man mærkede det maaske mere fordi man havde været under Inflydelse af den øde Kyststrækning, alting er jo forholdsvist her i Verden. Havnen var fuld af Skibe, Dampere og Sejlere imellem

Det sidste Hö bjerges (Paa Schatzalp, Svejts).

blive i Byen flere Dage end vi havde tænkt, altsaa maatte de vel ogsaa have en Forpligtelse til at hjælpe os derfra nu da det saa ud til at Strejken vilde blive langvarig, og vi fik saa netop saa mange Penge til Laans i Fagforeningen, at vi kunde tage os frem til Bergen. Midt paa Natten mellem en Torsdag og en Fredag sagde vi uden Sorg Trondhjem Færvel. Tidlig paa Formiddagen kom Damperen til Kristiansund, en lille By med vel 14,000 Indb. som lever af Havet og hvad dermed staar i Forbindelse Sejladsen gik indenfor Skærene den meste Tid, kun en Gang kom vi ud for Atlanterhavets Bølgeomasser, men da blev det ogsaa en ordentlig Gyngetur. Om Eftermiddagen kom vi til det idylliske Molde. Byen ligger terrasseformigt paa Bjergskraaningen og mod Syd har man en henrivende Udsigt over Fjorden til de store takkede og vilde Fjælde mod Syd. Efter et ganske kort Ophold fortsattes Farten langs den øde og klippefulde Kyst. Med lange, lange Mellemrum saa man en lille Fiskerby der ligesom havde søgt Ly paa Indersiden af de Øer, der laa som Landets Forposter mod Havet. Ingen Træer saa man, bare Klipper og graagrønne Bølger saa langt Øjet kunde række.

hinanden, Trængsel og knapt med Plads overalt, mindede ikke saa lidt om Hamborg. Byens Beliggenhed er enestaaende. Aldrig har jeg set en Storby, som har saa vilde Fjælde saa tæt inde paa Livet af sig. Fra Fløjfjældet har man en prægtigt Udsigt over Fjorden og Byen, som man synes ligger lodret under En. Bergen er Skibsfartens By, den har en Handelsflaade næsten lige saa stor som hele Danmarks, 482 Skibe med 311,000 Tons, kanske nu endda meget mere.

Højjældsbanen, som forbinder Bergen med Kristiania, Vestlandet med Østlandet, er Norges største Ingenieurarbejde. De første 100 km fra Bergen til Voss er Stigningen bare 56 Meter, men saa tager det fat for Alvor paa Strækningen til Myrdal ca. 50 km, kommer man op til 866 m Højde, 35 km længere frem og man har naaet Højdepunktet ved Taugevand 1301 m o. H. I Løbet af en Dag kommer man gennem forskellige Aarstider. I Bergen skinnede den dejligste forsinkede Sommersol man kunde ønske sig, paa Vossevangen var Bønderne i Færd med Indhøstningen og Äblerne rødmede i Frugthaverne, men paa Finse, Stationen paa 1222 m Højde, laa Sneen tommetykt og den vældige Hardanger-Glet-

schers Is- og Snemasser glinsede i Solskinnet. Paa lange Strækninger var Banen dækket af Sneskærme, helt overbygget, saa man troede sig køre i Tunnel. Stigningen er ikke saa stærk fra Øst som fra Vest, men i alle Fald dog saa stærk, at Toget kan køre nedad bare ved Hjælp af sin Vægt. Nogen «Bjergbane» med Tandhjulsskinner er Højfjældsbanen ikke.

Ved Gjeilo kommer man ind i Hallingdalen og Vegetationen tager fat igen. Det bærer af Sted paa Dalens højre Side med vakker Udsigt over den frugtbare Dal til de granbevoksede Fjælde paa den anden Side. Man kommer frem til Hønefoss og et Par Timer derefter til Civilisationscentret Kristiania. Saa er man akkurat 516,09 km fra Bergen. Og hvis man ikke er mere velhavende end Krisjan og jeg var da vi havde gjort den her skilrede Rejse Stockholm-Kristiania, saa er det forbi med Friheden og man kan begynde at slide i det som vore første Forfædre, da de var blevet sparket ud af Paradiset.

Jörgen.

Styrelsesemedler!

Læs Forretningsførerens Meddelelser!

Hvad H. K. (Hovedkassen) sælger.

I sidste Blad var indsat en lille Reklame for de forskellige Sager, Hovedkassen sælger. Desværre blev ved en Fejltagelse Futteralerne ogsaa nævnt. Futteralerne er, som bekendt, for længe siden *udsolgt*, og H. B. har besluttet, at foreløbigt skal der ingen ny bestilles, da vi ikke kan faa dem til den gamle Pris mere, selv om vi bestilte saa mange som ellers. Da Efterspørgslen ogsaa er forholdsvis ringe, kan det heller ikke betale sig at have et saa stort Lager liggende, især da Futteralerne, som sagt, *nu* vilde blive dyre. De faar altsaa vente til mere normale Tider.

Derimod har vi stadigt *Lokalmærker, Agitationsmærker, Agitationspostkort, Emblemer, Sangbøger og Plakater* paa Lager, og beder jeg Kassererne og ogsaa Formandene, om at reklamere i Foreningen for Salg af de nævnte Sager.

Ja, *Lokalmærkerne og Plakaterne* bruger selve Foreningerne, derimod er Salget af Emblemer, Agitationsmærker og -Postkort, samt Sangbøger fuldstændig afhængig af de enkelte Medlemmer, og jeg er vis paa, at der med god Vilje godt kunde sælges en Del mere. Emblemer er egentligt den eneste Artikel, der «løber», derimod staar Salget af Sangbøger, Agitationsmærker og -Postkort omtrent i Stampe, og det skønt vi har mange Medlemmer, som endnu ikke har købt nogle af disse.

Altsaa Svende: Naar I gaar ud, især naar I har Udflugt sammen, bær da *Navernaalen*, saa enhver kan se, at I virkelig er Naver, C. U. K.-Naver! Og hav i Inderlommen *Sangbogen*, saa I kan fordrive Tiden med alle de mange herlige Folke- og Naversange, den indeholder.

Hvormange Gange har en Nav, der har opholdt sig længere Tid i en By, ikke været i Forlegenhed med, hvilket Kort, han nu skulde sende. Husk da paa, at C. U. K. har sit eget flotte *Postkort*, som er trykket i 4 Farver. Og der er jo slet ikke noget i Vejen for, at Du kan sende alle dine Bekendte og Venner (og Veninder) *hvert* et, og ejheller er der noget til Hinder for, at Du et Par Gange kan klæbe et *Agitationsmærke* bag paa et Brev eller paa et Kort (men da ikke, hvor Adressen staar). Agitationsmærkerne koster jo næsten ingen Ting; Afdelingerne faar 100 for 1 Fr. og sælger dem igen for 1½

Cts., Pfg. eller Ore pr. Stk.; og Kortene koster fra Hovedkassen 8 Cts. pr. Stk. og sælges igen for 10 Cts., Pfg. eller Ore. Der er altsaa ogsaa en lille Fortjeneste for Afdelingskasserne, ligesom ved Emblemerne, der som bekendt sælges herfra for 60 Cts., og som igen sælges Medl. for 80 Cts., Pfg. eller Ore. Endelig koster Sangbogen Afdelingerne 1 Fr., og sælges igen for Fr. 1.25, 1 Mark eller 1 Kr.

Selvfølgelig kan man ikke regne et Medlems Stabilitet efter hvormeget han køber. Jeg har kendt prægtige Naver, der f. Eks. ikke vilde gaa med Emblem, fordi de ikke vilde være «uniformeret», og det skønt det kan have praktisk Betydning at bære Naalen, i hvert Fald i Udlandet. Jeg kan bevidne det af egen Erfaring, da jeg et Par Gange i en vildfremmed By paa den Maade er bleven kendt af Naver eller har kendt dem paa «Naalen», og da har faaet Oplysninger, som var til Nytte.

Naar jeg derfor fremsætter ovenstaaende, er det for kun i al Almindelighed at gøre Medl. opmærksom paa, hvad H. K. har at sælge, idet jeg er overbevist om at der kun bliver solgt saa lidt, fordi Medl. ikke tænker derpaa eller maaske slet ingen Anelse har derom.

Nu bringes det altsaa til alle Medlemmernes Kundskab og jeg haaber da, at jeg i nærmeste Fremtid vil faa vældig travlt med at efterkomme Ordrene.

Husk, at naar Du køber nævnte Ting støtter Du ikke alene C. U. K., men ved for Eks. at sende Agitationsmærke og -Kort, udbreder Du ogsaa Kendskabet til vor Organisation. Og mon det ikke var en Idé, nu til den sig nærmende Jul, hvor Naverne dog istedet for de sædvanlige Nisse- og Julekort sender vort *egget* Kort, samtidigt at sende en eller anden Ven, som vi jo ogsaa alle har, en *Sangbog*? Jeg er sikker paa, at det vil være en billig og dog kærkommen Julegave; thi en saa *alsidig* Sangbog, som vor, faar man ikke i hele Skandinavien!

Altsaa beder jeg Afdelingerne om at gøre deres Bestillinger i Tide, saa de har noget at sælge af!

Forretningsføreren.

Meddelelser fra Forretningsføreren.

Kvitterer for Modtagelsen af følgende Beløb: Odense Fr. 50.—, Davos 20.—, Kristiania 115.75, Carl Svensson, Buffalo U. S. A. 10.30, Randers 37.91, Kristiania 75.—, Zürich 28.50, København 175.—.

Som jeg ser af «Svalen» har «Foreningen for ber. Haandv.», København atter i Aar faaet et Beløb af Staten til Uddeling blandt danske Haandværkere, som i Udlandet agter at frekventere Fagskoler.

Desværre fik jeg Meddelelsen saa sent, at jeg ikke i sidste Nummer kunde gøre opmærksom derpaa — og Skemaerne skal returneres inden den 20. ds. Men forhaabentligt er det dog kommer til alle Interesseredes Kendskab.

Bog No. 8402 P. Chr. Jörgensen, Bager, f. i Frederiksværk den 11-1-91 er tabt og erklæres hermed for ugyldig.

I den i sidste Nummer offentliggjorte Adressefortegnelse er sket følgende Forandringer:

Stuttgart, Udb.: I Hulen, Lørdag Aften.

Aarhus, Udb.: R. Jørgensen, Sølystgade 44¹, fra 7—8.

Kristiania, Udb.: Café «Kringen», Møllegaden, fra 7—8.

Neumünster: Indgaaet.

Köln, ny Hule: Schaafenstr. 45, ved J. Birekhoven.

Som det fremgaar af Adressefortegnelsen, er Tiden for Udbetaling af Rejseunderstøttelse ikke opført for alle Afdelingers Vedkommende, og enkelte har kun fastsat en vis Dag i Ugen. Under de Forhold, vi nu har og hvorunder der maaske kommer een Tilrejsende hver eller hveranden Maaned (i flere svejtsiske og tyske Afdelinger ikke engang det), kan man selvfølgelig heller ikke forlange, at en Kasserer skal være bundet til en bestemt Tid, Aften efter Aften. Men paa den anden Side maa der naturligvis sørges for, at de enkelte Medlemmer, der kommer, ogsaa kan faa deres Understøttelse. Det gælder især for de Afdelinger, der kun har fastsat een Udbetalingsdag om Ugen. Ganske vist flyver de faa Tilrejsende ikke saadan gennem Byerne som i «gamle» Dage, men — det kunde jo ske, at en Svend kun havde Tid til at opholde sig en Dag i en By, og det maa da være Afdelingernes Pligt at sørge for, at Vedkommende ogsaa kan faa sin Understøttelse. De Kasserere, som altsaa ikke kan træffes hver Dag, bedes træffe Aftale med et andet Medlem, som da i givet Tilfælde kan udbetale Understøttelsen, samt ved Opslag i Hulen meddele det.

Paa den Maade vil da ingen Svend blive narret for sin Understøttelse.

En Kasserer spørger: Da Kursen paa Francs for Tiden er 68 Øre, har jeg ved Indsendelsen af de 50 Fr. til Hovedkassen faaet et Overskud af 2 Kr. Skal nævnte Beløb indføres i Regnskabet eller tilfalder det Lokalkassen?

Da Spørgsmaalet jo har Interesse for alle Kassererne i de nordiske Afdelinger besvarer jeg Spørgsmaalet her:

Selvfølgelig tilfalder «Overskudet» Hovedkassen. Da Kursen paa Francs var højere end Kronekursen maatte H. K. bære Tabet; ergo maa den derfor nu ogsaa faa Gevinsten.

Det Beløb, der indvindes ved Indsendelse af Penge til H. K. opføres derfor paa Blanketten paa Indtægtssiden udfor Rubriken: Tilskud fra Hovedkassen. Ved Siden af skrives da: Kursgevinst.

Har modtaget September-Blanketten fra Aarhus, Basel, Bern, Davos, Düsseldorf, Frankfurt, Hannover, Kiel, Kristiania, København, Mann-

heim, München, Odense, Paris, Randers, Stuttgart og Zürich.

Mangler altsaa endnu Blanketten fra Bergen, Berlin, Bremen, Bukarest, Dresden, Gøteborg, Hamburg, Helsingør, Köln, Malmø, St. Gallen, Stockholm og Södertelje.

Jeg maa paa det instændigste bede de Afdelinger, som endnu ikke har afsendt September-Blanketten, naar disse Linier læses, om at gøre dette pr. omgaaende!

Die wirtschaftlichen Beziehungen zwischen Dänemark und der Schweiz.

Under ovenstaaende Titel er der paa Orell Füssli's Forlag i Zürich udkommen en Bog af *Dr. Karl J. Benziger*, en Bog som jeg vil anbefale paa det bedste.

I Forordet gør Forfatteren opmærksom paa, at de smaa Stater efter Krigen faar en udsat Stilling i den Handelskamp, der efter Krigen vil sætte ind med intensiv Kraft, og at — selv om det diplomatiske Forhold til andre Stater ikke bør forsømmes — de smaa Stater derfor bør lægge Hovedvægten paa gode konsulære Fortrædere for den indenlandske Handel og Industri. Og der göres opmærksom paa, at det ikke alene gælder om at skaffe sig Indpas og Anseelse hos Stormagterne, men at Smaastaterne, har den største Interesse af at lære hinanden at kende og træde i nærmere Handelsamkvem, hvor dette overhovedet er muligt.

Som et Udtryk for disse Bestræbelser er da nævnte Bog udgivet. Forfatteren gør selv opmærksom paa, at Begyndelsen er gjort med en Stat, som staar i forholdsvis lidt Samkvem med Svejts; Formaålet med Bogen bliver da at paa- vise hvor og *hvorledes* der kan skabes en rigere Forbindelse mellem Svejts og Danmark.

Først indsættes den svejtsiske Læser grundigt i det som betinger en bedre Udvikling af Handelen mellem de to Lande. Læseren faa Kendskab til Grundlaget for Danmarks Handel og Industri, faar Oversigt over Danmarks geografiske Stilling, over Jordens Beskaffenhed, over Befolkningen. Videre vises, hvilke Midler, der i Danmark tjener til at befordre Handel og Industri: som Handelstraktater, Handelsmyndigheder, Handelsstatistik. Man faa Oversigt over Danmarks store og enestaaende Landbrugsorganisationer, og selvfølgelig ogsaa over Handels- og Industriorganisationer. Hele Finansvæsenet faar en indgaaende Behandling, og ligesaa Danmarks handelspolitiske Forhold til de forskellige Stater.

Efter disse indledende Afsnit, som er nødvendige for overhovedet at lære Danmark at kende, kommer vi derefter til det centrale i Bogen, Afsnittet om «Die dänisch-schweizerischen Aussenhandelsbeziehungen.»

Igennem Underafsnit handlende om Handels-traktaterne mellem de to Lande, om deres konsulære Forbindelse, om begge Landes gensidige Handelsstatistik føres man til sidst til Forfatterens Bemærkninger, om *hvorledes* Handelen bedst kan udvikles mellem de to Lande. Det kunde være fristende at anføre hele Sider af Bogen og nogle af de mange oversigtlige Tabeller, den bringer, men for rigtig at faa Begreb om Bogens interessanteste Afsnit maa den læses helt.

Forfatteren har igennem Studium af den temmelig store Literatur, hvori Danmarks og Svejts' Handel, Industri og Landbrug er nævnt, faaet alt med, og hvad der i Forvejen ikke var berørt i tidligere Afhandlinger, er bragt tilveje ved Studium i svejtsiske og danske Arkiver. Bogen véd endda, at de rejsende skandinaviske Haandværkeres eget lille Organ udgaar i Zürich.

Et Par af de svejtsiske Afdelinger har straks anskaffet Bogen til Indlemmelse i Biblioteket, og jeg vil paa det kraftigste anbefale, at alle Afdelinger, som er i Stand til at afse de 4 Fr., Bogen koster, gør det samme. Det angaar ogsaa os, hvad Bogen bringer, da ogsaa vi er interesserede i, at Landene, og især de smaa, der har saa meget tilfælles, lærer hinanden at kende og træder i nærmere Forbindelse med hverandre. De danske Arbejdere har jo forøvrigt ogsaa Interesse af, at den hjemlige Industri og Handel faar nye Afsætningsmuligheder, og Bogen vil netop fremme Sankveinmet mellem den lille Alperrepublik og det Havombruste lille Kongerige deroppe mod Nord.

Ganske vist, Morskabslæsning i en vis Forstand er Bogen ikke, men Bogen bringer saa mange almen-interessante Meddelelser og Betragtninger, at den slet ikke er «tør». Alle dem, der er i Svejts eller agter sig dertil, faar ikke alene en hel Del at vide om dette Land, nej! De faa ogsaa en Masse at vide om deres eget, Indblik i Forhold, som før var som en lukket Bog. Ogsaa for Svenskere og Nordmænd har Bogen Interesse, da de tre nordiske Stater jo har saa meget tilfælles, at Bogen ofte berører svenske og norske Forhold. Forøvrigt er det Forfatterens Mening, senere at bringe lignende Bøger om Svejts' Forhold, og Muligheden for at udvikle dette, til Sverige og Norge.

Bogen koster, som nævnt, 4 Fr., og faas fra Orell Füssli's Verlag, Zürich. De Afdelinger, der for Nemheds Skyld ønsker det, kan ogsaa bestille Bogen gennem mig.

Naar nu blot rigtig mange Afdelinger vil anskaffe Bogen!

H. J. Larsen.

Svende!

Husk i Tide at betale Jeres Restancer.
I Aften slutter den 42 Bidragsuge!

Revisionsberetning.

Meddeler hermed, at vi Dags Dato har revideret Hovedkassens Varelager, Regnskaber og Kassebeholdning for Maanederne Juli og August og fundet alt i bedste Orden.

Zürich, den 12-9-16.

Hovedkasserevisorer:

C. Möller. R. Fosdal.

Lauritz Laursen.

Foreningsmeddelelser.

Köln. Paa Generalforsamlingen den 7-10-16 genvalgte Ljungström til Formand og Undertegnede til Sekretær.

Med skand. Hilsen

Hans Chr. Holst.

Kristiania. Paa Oktobergeneralforsamlingen her valgte som Formand M. N. Hald, Bogbinder, Randers, Kasserer Chr. Petersen, Snedker, Randers, og til Sekretær undertegnede Tømrer, Farsø.

Med skand. Hilsen

Chr. Hansen.

Odense. Den herværende Afdelinger afholdt, under beskedne Former, den 23 September sin Stiftelsesfest i „Hunderupskoven“. I et Par Timer bragte de glade Naver, til Tonerne fra et lille flinkt Orkester, de medbragte „Pakker“ i passende Svingninger; og senere, ved et fælles Kaffe bord med „blødt Brød“, gik det Slag i Slag med Sang, Taler og „Leveraab“ for det 3aarige Fødselsdagsbarn, saavel som for C. U. K. Det blev sent før Naverne (paa forskellig Maade) begav sig hjem. Vi skiltes fornøjede, og i Haabet om endnu mange Gange at komme sammen i samme Anledning.

Paa den ordinære Generalforsamling genvalgte Sadelmager Chr. Madsen og Drejer V. Petersen henholdsvis som Formand og Kasserer. Til Sekretær valgte undertegnede Snedker.

Med skand. Hilsen

Aage Høst-Aaris.

Zürich. Paa Generalforsamlingen her den 14-10-16 genvalgte den gamle Bestyrelse: Formand H. J. Larsen, Murer, København, Kasserer Ch. Møller, Blikkenslager, Kbhvn. og til Sekretær undertegnede Farver, Kbhvn.

Samtidigt foretoges Valg af Hovedbestyrelsen. Den afgaaende genvalgte, nemlig Formand L. Guldager-Hansen, Skræder, Skelskør; Næstformand Ch. Møller, Blikkenslager, Kbhvn., og til Bisiddere A. Hansen-Müller, Papirhandler, Hækkerup, L. J. Laursen, Instrumentmager, Kbhvn., samt R. Fosdal, Maler, Kbhvn.. Med Undtagelse af sidstnævnte, der fik 8 Stemmer, genvalgte alle med 9 Stemmer.

Dagen derpaa, altsaa Søndagen den 15 ds., foretog Züricherforeningen Udflugt til *Herrliberg*, hvor vi besøgte vort Medlem, Værten i Hotel „Raben“. I det prægtige Efteraarsvejr sejlede vi til Erlenbach og spadserede derfra langs Søen til Herrliberg, hvor vi straks satte os til Rette i den dejlige Have, hvor vi lod diverse *Bauernschüblinge*, *Emmenthaler*, *Landjäger* og *Sausen* vederfares Retfærdighed.

Efter at den solide „z'Vieri“ var kommet godt ned, blev hele Naverselskabet foréviget og derefter blev foretaget en Tur udad Meilen til. Dog ikke saa langt, thi fra «Raben» lokkede Dansetonerne. Altsaa fik Tærne Lov til at dreje den Vej, de gerne vilde, og ikke lang

Tid efter svang Naverne dels de medbragte Damer, dels Uskyldighederne fra de omliggende Landsbyer, og det lige til det sidste Tog dampede af Sted til Zürich.

Forøvrigt har vi her i Sommerens Løb lavet mange gode Foreningsudflugter, de mere «private» ufortalt. Det vil blive for omstændeligt at komme ind paa hver enkelt, men naar jeg nævner Navne som *Baden*, *Küsnachter-Toblen*, *«Kittenmühle»*, *Bendlikon*, *Sihlwald*, vil i alt Fald de gamle Zürichernaver forstaa, at vi ret grundigt har afsøgt Omegnen.

Tilslutningen har ogsaa været temmelig god, fra en 10 til 15 Stk. og det smukke Køn har stadigt været godt repræsenteret.

Som det fremgaar af ovenstaaende har vi, trods alle Krigsforhold, søgt at opretholde det gamle Naverliv. Ganske vist, vi kan ikke operere med Tallene fra de gode, gamle Dage, men den rigtige Naveraand eksisterer dog endnu i det skønne Svejts, og vi vil gøre vort til, at den vedbliver dermed, lige til den ny Tid bryder frem, *den*, som ogsaa vil drage Masser af Naver herved — *dem* vil længes saa meget efter!

Med Naverhilsen

Harry Jessen.

Sløjhedens Protokol.

(Ved Optagelse af slettede Medl. bedes Kassererne huske, at ifølge § 28, kan slettede Medl. kun optages mod at betale nyt Indskud og 6 af Restancerne.)

Bog-Nr.	Slettet for Restance.	Uger
1063	Danborg J., Restauratør, Randers	24
10050	Nielsen Hans, Snedker, Lille Viborg Odenseforeningen.	28
2498	Keilstrup Chr., Typograf, Horsens Aarhusforeningen.	30

Efterlysninger.

Maskinarbejder J. Chr. Rasmussen, Odense, bedes opgive Adresse til Hjalmar Fallesen, Restaurant Metz, Rue Faubourg St. Antoine 179, Paris.

En Hilsen

sendes alle Stockholmsnaverne fra deres gamle Formand Gösta A. Lindell, som befinder sig i bedste Velgaaende i Moskva.

C. U. K.s Adresser.

Hovedkasserer og Forretningsfører: H. J. Larsen, Postfach Zürich

Hovedbestyrelsen: Formand: L. Guldager-Hansen, Hüschgasse 46 IV., Zürich 8.

Kontroludvalget: A. Kocik, Hertzbergstr. 7-8 IV, Berlin-Neukölln.

Spetzlerfondet: H. Hansen-Müller, Seefeldstrasse 58, Zürich 8.

Svende!

Husk at forlange Ekstramærkerne, naar I betaler Kontingent!!

Köbenhavnernaver!

„Klubbens“ Vinterprogram er saaledes:

Lördagen d. 11 November; **Mortensaften** i Hulen.

Tirsdagen d. 26 December (2. Juledag): **Julefest** i den store Sal.

Lördagen d. 27 Januar: **Stort Naver-Karneval**.

Søndagen d. 25 Februar: **Fastelavnsfest** med Bal til Kl. 3 Morgen.

Onsdagen d. 4 April (før Paaske): „**Dameaften**“ fra Kl. 8—4 Morgen (Afslutningsfest for Vintersæsonen).

Det udførlige Program findes opslaaet i «Hulen»
Deltag talrigt — husk Datoerne!

NB. Den halvaarlige **Generalforsamling** finder Sted Lördagen den 4 November, Kl. 8^{1/2} Aften. Dagsordenen er opslaaet i „Hulen“.

Aarhusnaver!

Kom til

Stiftelsestest og Mortensaften

i Hulen

Søndag den 19 November 1916

Fællesspisning og Bal.

Original Naverfest.

Kun for Medlemmer med Damer. Liste for Paategning slutter **Torsdag den 16 ds.** i Hulen. Festudvalget.

Alle maa med!

G. U. K. KÖBENHAVN G. U. K.

Club for berejste Skandinaver

Samkvemslokale: Café «Nansen», Hjørnet af Nansensgade og Gothersgade, hvor Brevskabet forefindes. Al Post bedes adresseret til L. Haas, Vald. Holmersgade 45¹.

Mødeaften hver Lørdag Kl. 9. — Se op, naar I kommer hjem, I farende Svende!

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Genossenschaftsdruckerei Zürich.

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

Svende!

Glem ikke at indsende Bidrag: Poesi, Prosa eller Tegninger til «Julesvenden», og har Du en god Idé, som kan gøre vort Julenummer interessantere da meddel Forretningsføreren denne!

Malmö

Det är nu ett gott stycke över ett år sedan det i «D. F. S.» meddelades att i Malmö danades en avdelning av C. U. K. med den välbehövlige uppgiften att göra de unga handverkssvennerna här i denna landsända förtroliga med C. U. K., som särskildt efter krigets slut kan tänka sig vilja företaga en resa syden, och såmedels få det svenska medlemsantalet lite mera representabelt än vad hittills varit fallet.

Kriget rasar emellertid, ju längre ju häftigare, skymmande bort varje utsikt för den reslystne att kunna ge sig ut och fritt röra sig bland sina medmenniskor, och detta i sin mån har bidragit till att avdelningen ej rönt den förstäelse som man från början tänkt sig. Men så var det även Naver som varit ute och prövat motgangen förr som gingo i breschen, och att vi därför med gott hopp ännu lever och även en och annan gång äro ute och slår ett slag för C. U. K. skola vi i det följande meddela.

Innevarande års pingsthelg hade avdelningen en utflykt som skulle gälla en rundtur kring Öresund varvid vi naturligt även skulle söka sammanträffa med de två avdelningarne på den andra sidan sundet. På grund av tillstötande omständigheter blev det inget samman träffande med Köbenhavnerne (dem kunna vi ju alltid komma till en gång), utan var det endast Helsingörnaverna vi fingo stifta bekantskap med.

Som pingstdagsmorgon ingick med ett hällande ösregn var det endast de oförskräckta som vågade sig åstad, naturligt även de med den

förhoppningen, att det skulle bliva bättre väder när vi kommit till ett annat land. Men även här syntes vädrets makter obevekliga. Vi svuro på modersmälet så gott vi kunde, men, nix zu machen, och våra planer, som vi i förväg gladt oss över, att av en fottur njuta av naturen i den danska Revieran, förbyttes i krossade illusioner.

Men «Gott sei Dank!» att vi lämnat restriktionernas land. Vi morade os med Tuborg och Karlsberg o. s. v. så gott vi kunde på de tomma restaurationerna under det vi, så gott sig göra lät, sökte trösta och muntra upp de över det dåliga pingstvädret allt annat än belättna restauratörerna, emellan varje gång som vi växlade Fahrzeug, och efter detta program anlände vi här mod aftonen till Helsingör, där vi ganska nerblötade, icke minst invändigt, hammade i «Viadukten» med des härliga läge dikt am Öresund.

Hade emellertid dagens misräkningar bidragit till att trycka ner stämningen hoss oss, så förstodo Helsingörnaverna att sätta upp humöret, ty efter att vi lite misströstig väntat en stund begynnade det naver att strömma till, och snart var Hulen full och festen i full gång, där alla de gamle naversånger och solonummer kommo till heders, och där många voro de talor som höllos och de skåler som druckes, och otaliga de hurrahrop som utbringades för C. U. U. och naven på bägge sidor om sundet; och som slutkläm på denna vällyckade fest ledsagade de oss i en äkta naver-gåsegång vars likke vi aldrig upplevat, icke ens in lieben Zürich, genom byns gader till det Wanzenlose Logis som snart oss inneslöt i Morfei armar.

Påföljande dags morgon mötte åter Helsingörnaverna upp, d. v. s. de der kunde stå upp, några voro visst nygifta, før att visa oss lite i Byn. Efter att hava spatserat lite rundt och besett en del sevärigheter, inklusive restaurationer, besöktes det intressanta och från sina historiska minnen och svensk-danska krigsfejder beryktade Kronoborg, hvarefter vi, efter åter en stunds vandring, och efter att först vid prins Hamlets grav hava sjungit en naversång, och för C. U. K.

åter utbringat ett leve så pass kraftigt, att det ekade över sundet, och som vår älskvärdige ciceron förklarade, och som vi även tro, at Hamlet vände sig i sin grav, skildes från Helsingörnaverna. Det senare visade sig också välbetänkt ty våra reskassor hade svunnit in betydligt, och länge dröjde det ej förrän vi stodo på sundsfärjan vinkande farväl åt den lille glade Holger danske by, medbringande därifrån ett minne som vi sent vill glömma.

Söndagen d. 10 September hade åter avdelningen här anordnad en utflykt, denna gången var det inom våra egne landamären, och icke längre än till vår närmaste grannstad eller universitetsstaden Lund. Det är jo som bekant här som ljusets riddarvakt i södra Sverige har sitt högsäte.

Som vi ännu från Helsingör hade krigsminnena i huvudet, ställde vi så snart vi anländt till Lund genast våra steg till den 15 minuters väg utan för staden belägna platsen benämnd Sliparebacken, varest på sin tid svenska och daoska trupper slogos om vem som skulle äga herraväldet över Skåne, och som om man får tro historien även var ett av de blodigaste slag som stått mellan svenskar och danskar.

Här finnas emellertid inga fästningsruiner eller några som helst spår efter dessa ofredens dagar. Ensamt på en liten kulle, belägen på den jamna och frodiga Lundaslättan, där endast kunde skönjas fridens och det fredliga arbetets idyll, reser sig ett i enkel barokstil av redan förvitrad sandsten, uppfört monument, som fått till uppgift, att för eftervärlden förkunna om, eller som det i inskriptionerna heter år:

1676 Den 4 december
Stridde och blödde här
Folk av samma stam.
Försonade efterkommande
reste minnesmärket

Vidare läste vi bland inskriptionerna följande, som vi antaga gammal dansk stil:

Her ligger kecke Mend
hvis Been oc Blod er blandet
iblandt hinanden saa
at ingen siger andet
end de er aff en Slect;
de var oc aff een Troe
dog kunde de med Fred
ey hos hinanden boe.

Bland andra sevärdheter som vi besökte märkes den äldriga domen, vars äldsta del s. k. kryptan räknar sina dagar från år 1080 och vari bland andra sevärdheter befinner sig en rad av gamla gravstenar över avlidna danskar biskopar och bland vilka även befinner sig nordens äldsta ornamenterade gravsten. Vidare ej att för-glömma jätten Finn, som omfammande grundpelaren, efter sägnen, till straff för sitt oförsynta tilltag att vilja skaka ner helgedomen, förvand-

lades till sten eller som vår förevisare uttydde, skulle symbolisera kristendomsseger över heddendomen.

Vidare besöktes de kulturhistoriska samlin-garne som med sina ryggåstugor, kyrkor och museum m. m. utgör ett värdefullt stoff för den som har lust och intresse av att studera gammal nordisk kultur.

Efter att här hava kikat oss trötta och långt ifrån att vara färdiga med någonting reste vi åter till Malmö där vi för våra siste pengar spiste oss en ordentlig aftonvard, varpå vi skil-des, enige om att även denne gång hava tillbringat en intressant och angenäm tur.

Med hänsyn till ävanstående, och i betraktning av att Malmö med avseende på natur och omgivning väl torde vara en av de sämst lot-tade platser, vilja vi sålunda påpeka att även här kan det planeras turer och utflykter värdiga att i en naverdagbok inregistrera.

Slutligen vilja vi uttala den förhoppningen att den gång då äntligen fredens dag randats, och gränserna åter öppnats för det fredliga arbetets män, att det även då skall lyckas att förverkliga den av C. U. K.s grundläggare vackra idee, at samla alla i utlandet resande skandinaviske arbetare till gemensamt arbete, i kam-pen för tillvaron, för sina rättigheter och in-tressen.

Med Naverhälsning

Edu. Olsson.

Med Interesse har jeg læst om Malmönavernes Liv og Færd, og forhaabentligt vil det samme blive Tilfældet med alle øvrige Medlemmer, der af Artiklen vil se, at «Hold ud!» ogsaa er Løsenet i Malmö. Olsson har rigtigt paapeget, at vi desværre faar daarligere Kaar at arbejde under ogsaa i Skandinavien, da man jo nu ikke engang mere kan reklamere med en snarlig Afslutning af Krigen. Mange af dem, som efter Krigen har i Sinde at drage ud, tænker derfor: »Det har jo ingen Hast med at mælde sig ind i Rejseforeningen (C. U. K.), det er tidnok, naar der virkelig er Udsigt til Krigens Slutning. Før kan vi dog ikke komme ud alligevel.»

De forringede Agitationsvilkaar maa da erstattes med en paagaende Energi. Vi vil da ikke alene kunde hævde Stillingen i Skandinavien men ogsaa — naar Viljen er til Stede — vinde, ny Medl., selv om Krigen skulde trække meget i Langdrag.

Helt underligt er det at faa sin Historie frisket op af Malmönaverne. Underligt at høre om blodige Slag mellem Svenskere og Danskere. Dem som nu søger hinanden

Gid alle Folk vilde lære at gøre det samme, saa at vi ogsaa snart kun kan blive mindet om den frygtelige Verdenskrig 1914—17 ved en Indskrift:

Försonade efterkommande
reste minnesmärket.

Red.

Afdelingsbestyrelser!

Sörg for at Bladet **regelmæssigt**
kommer **hvert** Medlem i Hænde!

Læs Artiklen: Bladet —!

En Fjeldtur til Krokkleven i Ringerike.

Naar man arbejder i Kristiania og vil have noget ud af Opholdet dér, maa man ikke forlemme at benytte Tiden til Ture i Byens Omegn. Mange Naver er imidlertid her i næsten Aarevis uden at ane, hvilken Naturskønhed der er rundt om Byen. Man kan tage mange kønne Ture og en af de smukkeste er følgende, som jeg skal beskrive fra en Naverudflugt til Krokkleven i Ringerike.

En Lørdag Aften i August samledes Naverne ved Vestbanen ved 6 Tiden, alle med vældige Oppakninger og, hvad der var det vigtigste,

blev taget godt af de medbragte Madvarer, og efter endt Maaltid følte vi os ogsaa godt tilpas. Selvfølgelig begyndte et Par af Naverne at spinde og i Ro og Mag laa vi andre rundt om i Græsset og hørte til.

Men saa maatte vi atter fremad. Det var nu blevet mørkt og efter at have gaaet til Midnat var vi kommen til «Sollihögda», et lille Hotel som laa ved Vejen, og da vi saa, at der var Lys derinde, sendte vi en Deputation ind for at forespørge, om vi kunde overnatte der. Det var der ikke noget i Vejen for, og i en Hytte blev vi anbragt, tre i hver Seng, der var nemlig ikke mere Plads. Det varede længe før der blev Ro,

Kroksund, Ringerike.

med godt Humør. Vi skulde med Toget til Sandviken. Med en rask Naversang satte Toget sig i Bevægelse og Naverne fik nu travlt med at se paa den glimrende Udsigt, vi havde fra Toget hen over Kristianiafjorden. Vi gled forbi Bygdø, som er et af de smukkeste Partier ved Kristiania. Her ligger et lille Slot «Oscarshal», som skønt sin Lidethed, tar sig godt ud i sine Omgivelser. Efter en god Times Kørsel ankom vi til Sandviken, hvor vi steg ud og Naverne stormede nu en Afholdscafé, hvor den første Forfriskning blev nydt i Form af en Kop Kaffe. Det var Meningen, at gaa fra Sandviken til Krokkleven og ved 8 Tiden begyndte Naverne Marchen med et Par langbenede Kapgængere i Spidsen, som satte Farten saaledes op, at det var umuligt for de mere langsomt gaaende at følge med. Først da der lød Nødraab fra Bagtruppen blev Farten nedsat.

Da vi havde gaaet et Par Timers Tid, blev vi enige om at nyde vor Aftensmad. Rygsækene kom af, Spritapparaterne i Gang og der

Navernes Snakketøj var rigtig kommen i Gang, men endelig faldt vi i Søvn, det var heller ikke for tidlig. Ved 6 Tiden om Morgenen stod vi nemlig op og fortsatte Turen nedover, hvor vi straks fik det første Glimt af den vakre Holsfjord at se, som ligger ret ned i en Dybde af 240 Meter fra Vejen. Efter et stort Sving forener Chausséen sig med den egentlige Svangstrandvej, der fører Sydover til Drammen. Derpaa kommer man gennem den i Fjeldet sprængte Port, Skaret, hvorefter man har et glimrende Skue over Fjorden, og paa den anden Side Lierdalen. Fotografiapparatet kom frem og Plader blev taget, baade af Naverne oppe i Fjeldet og af det smukke Landskab, som formede sig langs Fjorden.

Hen paa Formiddagen kom vi til en klar Kilde og vi holdt da Hvil, for at nyde vor Frokost. Derefter gik vi videre og ved Middagstid kom vi til Sundevolden, en smukt beliggende lille By, som ligger ved Foden af Fjeldet Krokkleven. Bestigningen af Fjeldet begyndte, det

MORTENSAFTEN 1916.

(Melodi: Ved Bov der slog en Kugle . . . .)

Der var en Gang vi kunde æde Fraas,
Mortensgaas.
De Tider er forbi, hvor den ka' faa's
Mortensgaas.
Nu koster Gaasen henved fyrrer Krus,
uden Hus,
og Naven er saa fattig som en Lus,
gammel Lus.

Nu Gaasen er en Fugl med Ambition,
en Portion.
Og Naven han er sat paa halv Ration,
af sin «Lohn».
Det blir en Mortensaften uden Gæs,
eller Kræs,
saa Naverne maa ud at gaa paa Græs,
spise Græs.

Dog vi vil ta' det hele med Humør,
som sig bør.
Og skrive stolt «Velkommen» over Dør,
ja vi gør.
Trods Krig og Dyrtid staar vi klippefast,
i Last og Brast,
og Haabets grønne Banner gør vi fast,
til vor Mast.

Vi haaber alle at det næste Aar,
Faldera,
vil bringe C. U. K. de bedre Kaar,
Faldera.
Saa hæver vi vort Glas og alle Mand,
Faldera,
vi raaber et Hurra, saa højt vi kan,
Faldera.

Erasmus.

var en haard Tur, og det kostede Naverne en Masse Sved at naa Toppen af den temmelig stejle Fjeldvej, men derop kom vi, og Naverne stormede straks Hotellet under stor Gemytlighed.

Saa gik Turen til den saakaldte «Kongens Udsigt», hvor vi havde den dejligste Udsigt over en stor Del af Tyrigsfjorden, Kroksund og Ringerike. Endvidere kunde vi se mange Fjelde, blande andet to af de højeste dér i Nærheden, nemlig Gausta (1910 m) og Norefjeld (1450 m). Vi opholdt nu Tiden til sidst paa Eftermiddagen, saa gik Turen atter nedad til Sundevolden. Hjemturen foregik av en anden Rute end Henturen. Vi sejlede ved Aftenstid derfra med en lille Turistbaad til Svangstrand. Turen derover forløb paa den mest gemytligste Maade. Naverne sang, saa det klang over hele Fjorden til de Indfødtes store Forbauselse og Beundring. I Svangstrand steg vi ind i Verdens værste Slingrebane. Naverne blev kastet frem og tilbage i Kupéen, det var umuligt at holde sig fast nogen Steder, og Lokomotivføreren maa vist have tænkt det var for ensformig at køre fremad hele Tiden, for ofte kørte vi en Station tilbage igen. Vi skulde med dette Tog til Lier, og vi havde da Lejligheden til at se Lierdalen paa nær Haand.

Langt om længe ankom vi til Lier, hvor vi skulde skifte, da Toget vi kørte med fortsatte til Drammen, som man herfra tydeligt og klart saa, som en nydelig lille By, smukt beliggende ved Drammensfjorden. Vi kom nu ind i mere moderne Vogne og var saa paa Vej til Kristiania igen. Vi kom paa denne Vej igennem et

Par Tunneller og vi kunde fra Vinduerne i lang Tid se Drammen og det smukke Landskab omkring Byen, men saa blev det mørkt og vi var ogsaa snart i Kristiania. Saa sluttede vi Turen med en Gaasemarsch til Hulen, og vi var alle enige om at have tilbragt en dejlig og smuk Tur.

M. N. H.

Ingen **ærekær** Svend lader sig slette for Restance!!

En Tur til Algier.

I.

Vi har i den senere Tid haft Lejlighed til at stifte Bekendskab med forskellige af de smukkeste Egne i Svejts; men vi har ogsaa nu og da faaet Beretninger om tidligere gamle Navers æventyrlige Rejser til andre, fremmede Verdensdele. Det er fra Amerika og Australien vi sidst fik Nyheder, og jeg vil da fortælle lidt om mine Oplevelser og Iagttagelser i Nord-Afrika, der vistnok endnu ikke er blevet saa stærkt besøgt af Naverne og som, endskønt ikke saa langt fra Europa, dog byder paa en saa rig Afveksling fra det vi ere vant til at se baade med Hensyn

til Folk og Sæder og ikke mindst Landets orientalske Karakter og tropiske Vegetation.

Landet afgiver ikke noget særlig gunstigt Valsefelt, og dette er vel én af Grundene til at saa faa Naver, trods den billige Rejse, finder Vej, derover. Ligeledes kan Grunden søges i Vanskelighederne med Sproget; thi hvis man ikke kan lidt Fransk, kommer man til at hænge paa den, det vil sige, hvis man da ikke taler Arabisk; men dette Sprog lærer jo Naverne sjældent i Skolen.

Vi tog 3 Naver med Damper fra Marseille, og Rejsen varede 42 Timer, da det nemlig var en Fragtbaad; med Postdamper kan Rejsen derimod gøres paa 26 Timer. Vi betalte ogsaa kun 12 Fr. for de 2 Dages Rejse, saa man maa sige, at det var en billig «Fornøjelse», som man vel tør kalde det, naar man fraregner det første Døgns Ubehageligheder med tilhørende Ildebefindende m. m., som altid er Følgen af den første Sørejse. Naah, det kender jo enhver, og vi klarede den ogsaa temmeligt stolt, tilbringende baade Dage og Nætter paa Dækket i den friske Søluft. Vi var nu alligevel glade, da vi hørte Styrmanden raabe: «Land i Sigte!», vi syntes, at vi havde tilbragt en hel Maaned paa Havet og længtes atter efter at faa fast Grund under Fødderne.

Vi saa nu efterhaanden Kysten af Afrika tegne sig svagt i Horizonten, og snart havde vi Byen Algier foran os. Prægtig tager Byen sig ud set udefra med alle sine hvide Huse, til højre det arabiske Kvarter «Casbah», der ligger op ad en Bjergskraaning og hæver sig til op imod et Par Hundrede Meters Højde, yderst ude paa en lille Høj, Kirken «Notre-Dame d'Afrique», til venstre det europæiske Villa-Kvarter «Mustopfa» med sine smukke Millionær-Huse, omgivet af Eukalyptus og Palmer.

Vi lagde til ved Kajen, og vor Damper omringedes straks af en Snes Baade, bemandede med Arabere, der i et Nu var oppe hos os, og trods Protest fra vor Side, slæbte vore Kufferter ned i Baadene for at bringe dem til Toldrevisjonen. Vi fulgte efter, glade over atter at være paa det tørre endskønt Jorden endnu tilsyneladende gyngede under vore Fødder. — Algier!

Solens Land, som Folk derovre selv kalder det, og det uden Overdrivelse; thi Solen brænder, selv om Vinteren, saa stærkt, at man uvilkaarligt søger Skyggesiden af Gaden. Det der i første Linie tiltrækker sig vor Opmærksomhed er naturligvis de spraglet klædte Arabere, da især Kvinderne, som i deres lange Pose-Benklæder med 97 Læg og Folder og Ansigtet tilsløret, saa at kun et Par Øjne skinner frem, vel ere i Stand til at bringe en ny Nav ud af Fatningen samt forøge hans Nysgerrighed. Araberne danner Halvdelen af Byens Befolkning, den anden Halvdel bestaar mest af Spaniere, Jøder, Maltesere, Sicilianere osv., medens Franskmændene selv ere i Mindretale. Heldigvis kendte vi en Nav derovre, som allerede havde været der et Aar, og under hans kyndige Vejledning stiftede vi i de første Dage Bekendskab med Byens Seværdigheder, samt lærte Forholdene lidt nærmere at kende.

Vi slaar et lille Trip op i Byen og tager straks «Strøget» en lang Hovedgade, der strækker sig igennem Byen i hele dens Længde, afbrudt af et Par større Pladser, der, med sine smukke Banan- og Kokospalmer og smaa Kiosker i arabisk Stilart, danner et skarp Kontrast til den ellers saa europæiserede By. Vi omringes hvert Øjeblik af en Hob arabiske Skopudser-Dreng, som absolut vil pudse vore Støvler, endskønt de skinner ulasteligt. Først da den «gamle Nav» har tildelt dem et Par Lussinger samt et velrettes Spark trækker de sig tilbage, tudbrølende og bandende paa deres velklingende Modersmaal.

Denne lille Episode synes ingen at have bemærket, thi man er dér saa vant til at behandle Araberen som et Dyr eller næsten værre. Grunden hertil har jeg ved senere Erfaringer og agttagelser lært nærmere at kende, og det maa siges, at den Behandling, der bliver Araberen til Del som oftest er berettiget og ikke for mild.

Araberen er egentlig af Naturen et godmodigt Menneske, hvilket man kan overbevise sig om ved blot at gaa et Stykke længere ind i Landet, hvor Araberen endnu lever paa sin gamle nedarvede Vis, uberørt af Civilisationen. Men

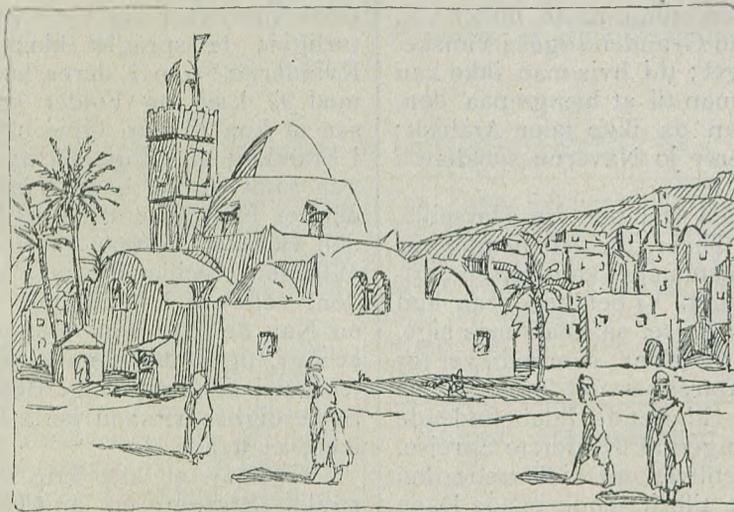
i Storbyen Algier, hvor Araberen er blevet undertrykt af en anden Race og paatvunget en for ham vildfremmed Kultur, er Forholdet anderledes. Han har her lært, at Penge spiller Hovedrollen for at opretholde Livet og at der maa arbejdes derfor, og da Aaraberen ikke er nogen særlig Ven af det meget Arbejde, søger han at skaffe sig Livets Udkomme paa andre og lettere Maader. Ved at bære Pakker og Kufferter for Europæerne o. l. kan han ved $\frac{1}{2}$ Times Arbejde om Dagen tjene sig 40—50 Cts., og det rækker fuldkommen til hans Fornødenheder, der bestaar i en Pakke Tobak og et Par Brød. Han drikker nemlig ikke Spiritus (og er saaledes en Mod-sætning til Naverne), og Natten tilbringer han under aaben Himmel. Saa ofte han har Lejlighed til det snyder, bedrager og stjæler han og gaar end ikke af Vejen for at rydde et Men-

Det er beriget med nye Indtryk, at vi forlader denne Have; men den «gamle Nav» forsikrer os, at alt dette dog ikke er saa interessant som Araber-Kvarteret, og han lover at gaa med os derop en anden Dag og vise os dets Ejendommeligheder. Jeg skal da i det følgende fortælle lidt om et Besøg i den gamle Araber-By «La Casbah».

Petit frère.

Brug ogsaa Bladet til Agitation

blandt Ikke-Medlemmer!

Guvernementspladsen i Algier.

neske af Vejen ved Hjælp af Kniv eller Revolver, blot for at komme i Besiddelse af et Par Frank eller hævne sig for en Bagatel.

Dette sløve, lade, falske og uoplyste Individ, der er et Fosier af Civilisationen, passer naturligvis daarlig ind i de moderne europæiske Forhold og behandles derfor af Europæeren med Foragt.

Lad os imidlertid lade de stakkels Arabere være i Fred og gaa videre, vi skal nemlig ud og se den botaniske Have «Jardin d'Essai», der ligger et Stykke udenfor Byen tæt ned til Stranden. Her er noget at beundre for de nye Naver. Repræsentanter for hele Afrikas Planteverden er her samlet paa een Plet Jord og afgiver et interessant Studium samt et herligt Skue. Her er alle Palmearter, Appelsin-, Citron-, Oliven-, og Gummitræer osv., foruden alle Arter Kaktuser og Agaver, der fremtræder i Kæmpe-Dimensioner indtil 2 Mands Højde.

Meddelelser fra Forretningsføreren.

Kvitterer for Modtagelsen af følgende Beløb: St. Gallen 25.—, Odense 46.05, København 150.—.

De Afdelinger som ligger inde med Eksemplarer af Bladene No. 1, 6, 7 og 9 bedes venligst indsende disse til H.K. Portoer derfor opføres paa Blanketten.

Til de Afdelinger, der har Blikkenslagere som Medl., følger med Bladet danske Blikkenslagerfagblade.

Jeg henleder endnu en Gang Afdelingernes Opmærksomhed paa, at den i sidste Nummer omtalte Bog: «*Die wirtschaftlichen Beziehungen zwischen Dänemark und der Schweiz*» er en værdifuld Forøgelse af Biblioteket.

I den i Bladet No. 14 offentliggjorte Adressefortegnelse er sket følgende Forandringer:

Hannover, Udb.: A. Meldgaard, Rundestræse 21³, fra 6-7. Bergen, ny Hule: Folkets Hus.

H. J. Larsen.

Bladet —

Dette har under Krigen undergaaet en forholdsvis god Udvikling, saa jeg har ikke helt forgæves paa kaldt Medlemmernes gode Vilje. Dog er jeg overbevist om, at langt flere er i Stand til at levere læseværdigt Stof. Af Medarbejdere, om jeg tør give de Medlemmer, der regelmæssigt indsender Bidrag, dette

Navn, er der egentligt kun 3, nemlig «Erasmus», «Jørgen» og *. Det skulde være mærkeligt, om der ikke blandt 800 Medl. var flere, som var i Stand til at hjælpe Bladet frem. Uden Pral eller Overdrivelse kan man vel nok sige, at der blandt de Medlemmer, som opholder sig i Udlandet, findes Eliten af de skandinaviske Arbejdere, som overhovedet findes i Udlandet. Selvfølgelig kan alle ikke skæres over en Kam, der gives blandt de Svende, som for Øjeblikket staar udenfor C. U. K. i Udlandet og saa Landsmænd, som det er en Sorg at vide udenfor Foreningen, men naar man ellers har Anledning til at betragte nogle af de Naver, der ikke staar i C. U. K., kan man med rolig Samvittighed sige, at det gennemgaaende er den slatne og indifferente Del af Skandinaverne som staar udenfor.

Vi har altsaa ikke de daarligste Elementer i vore Rækker (selvfølgelig med Undtagelser); men skulde det saa ikke være muligt, at langt flere vilde lægge aktiv Interesse fra Dagen — m. H. t. Bladet!

Medlemmerne i de skandinaviske Afdelinger maa ogsaa kunne bidrage meget mere til Bladets Trivsel end hidtil. Grundstammen i Afdelingerne hjemme dannes jo af dem, som ogsaa var stærkest interesserede for C. U. K., da de var i Udlandet. Vi har derfor hjemme mange udmærkede Kræfter, det gælder kun om at faa dem til at interessere sig for Bladet; selv hjælpe til at gøre dette saa godt som muligt. For Svende, som har rejst meget og brugt deres Øren og Øjne, maa der ogsaa kunde blive en eller flere Artikler til Bladet. Og naturligvis behøver det absolut ikke direkte at være om Ture. Der er ogsaa saa meget andet at skrive om; om selve vor Organisation, om Foreningslivets forskellige Anliggender, som kan have almén Interesse, om Betragtninger over Skandinavernes Færden ude og hjemme osv. osv.

Før var Bladet ofte fuldt af Strid om C. U. K.s Anliggender (ganske vist er Bladet til at diskutere Kassens Sager i, men det kan jo ogsaa overdrives, især naar Diskussionen drejer sig om en enkelt Paragraf, Maaned efter Maaned), og nu bør vi selvfølgelig heller ikke forfalde til en anden Yderlighed og f. Eks. kun bringe Artikler om Ture og Udflugter. Det gamle Mundheld: For lidt og for meget fordærver al Ting, gør sig igen dér gældende. Nej, Bladet skal bringe noget af hvert, alt maa kunde optages, undtagen det kedelige — for saa vidt det da ikke er for politisk eller partisk skrevet. Men det er heller slet ikke nødvendigt, at bringe politiske Spørgsmaal eller den Slags, som for det første ligger uden for vore Rammer, og som for det andet kun vil sætte Splid blandt Medlemmerne. Derfor læser vi jo politiske Blade og staar i Vælgerforeninger, hvor den Slags hører hjemme.

Inden for vor egen Kreds, har vi, som sagt, ogsaa Sager nok, som kan have almén Interesse, og jeg er vis paa, at naar alle disponible Kræfter vilde interessere sig derfor, kunde vi gøre Bladet saa godt og alsidigt som det overhovedet kan forlanges under vore beskedne For-

hold. Det maa være saadan, at Medlemmerne længes efter «Den farende Svend» og med Begærlighed griber den, naar den kommer. Paa den Maade vilde Bladet blive et virkeligt Bindeled mellem C. U. K. og Medlemmerne.

At det ogsaa nu kan tjene som saadan viser et Eksempel her fra Zürich.

Foreningen dér har 3—4 Medlemmerne, hvis Beskæftigelse hindrer dem i regelmæssigt at komme til Møde, og saadanne har vi haft i mange Aar, lige som mange andre Afdelinger; men medens vi før ofte tabte et Par af de Medlemmer, som vi paa Grund af Forholdene sjældent saa noget til, har vi formaat at beholde dem i Foreningen, siden vi besluttede, regelmæssigt at sende dem Bladet. Det er ligesom der derved knyttes et Baand mellem Foreningen og disse Medlemmer, som om disse dog derved opretholder Kontakten med de øvrige Medl., de saa sjældent ser.

Som et Bevis paa ovenstaaendes Rigtighed kan ogsaa fremføres, at Københavnerafdelingen i Forhold til sit store Medlemsantal egentligt ikke sletter mange Medl. (selvfølgelig nok, thi det ideale vilde være, at vi ingen Steder behøvede at slette nogen), og dette skyldes sikkert ogsaa at Medlemmerne aldrig helt mister Følingen med Foreningen, da Bladet bliver tilstillet alle Medl. gennem Posten.

Jeg vil derfor paa det instændigste raade Afdelingerne til at sørge for, at Bladet kommer alle Medl. i Hænde. De Par Cts., Pfg. eller Øre, det kan koste for de Medl., der ikke selv henter Bladet, betaler sig rigelig — thi ogsaa Lokalkassen er jo interesseret i, at saa mange Medl. som muligt bliver Foreningen tro! I større Foreninger maa der selvfølgelig vælges en Mand, f. Eks. Lokalspektøren, til at notere, hvem der i Hulen har faaet Bladet, og samme eller Sekretæren maa da sørge for at Bladet ogsaa kommer de øvrige Medl. i Hænde. Med lidt god Vilje er der ingen praktiske Vanskeligheder at overvinde.

Jeg vil da slutte med endnu engang at bede alle Medl., om at bidrage til at gøre Bladet værdifuldt, saa at det i langt højere Grad vil blive et levende og kærligt Bindeled mellem C. U. K. og de enkelte Afdelinger og Medl. Især lader jeg denne Henstilling gaa til vore svenske Medl. Vi maa have langt mere svensk Stof i Bladet!

Og sørg saa for at lade Bladet komme alle Medl. i Hænde. Da vil «Sløjhedens Protokol» ogsaa kunde holdes indenfor rimelige Grændser!

Dernæst lidt om «Den farende Svend»s Juleudgave:

„Julesvenden“.

Sidste Aar gjorde vi et Forsøg med at bringe et stort Juleblad, et Forsøg der ikke faldt saa særlig ringe ud, og i Aar vil vi forsøge at gøre det endnu bedre. Det viste sig sidste Aar, at der virkelig var en Del Svende, som var i Stand til at levere godt og lædigt Stof, og jeg haaber, at de samme Kræfter heller ikke svigter i Aar — og at ny kommer til.

M. H. t. Tegninger bruges der som sædvanlig en F r og Bagsidetegning samt som sidste Aar, helst nogle vittige og, dersom det er muligt, et Par stemningsfulde Tegninger. Tegningerne bedes dog foreløbigt kun udført som Udkast og indsendt til undertegnede, der da sammen med H. B. vil foretage et Udvalg. Først naar dette er truffet, bedes Tegningerne endeligt udført. Men de interesserede Medl. bedes om at indsende deres Udkast i god Tid.

Inden vi véd af det mangler der kun en Maaned til Jul, og da vi som bekendt lever under daarlige postale Forhold, maa vi begynde i god Tid.

Svende — *Poeter og Tegnere!* Indsend Bidrag til vort Julenummer. **Poesi og Prosa**, paa **Svensk, Norsk og Dansk, samt Udkast til Tegninger**. Og gør det snart, saa der er god Tid til at give Numret en ordentlig Form og Sammenstilling.

Derfor til Værket!

Red.

Smør fra Danmark.

Der gives sikkert endnu mange Danske i Tyskland som ikke véd, at de kan faa Smør hjemmefra og derfor fortæller jeg dem det nu.

Det er som sagt muligt at faa en Pakke Smør hjemmefra, dog kun paa visse Betingelser, som jeg kort skal meddele. Først og fremmest forlanger de tyske Myndigheder, at Sendingen fremtræder som Gave, dernæst forlanger de danske Myndigheder, at Afsendelsen sker gennem en dertil berettiget Exportør og endelig kan der kun sendes et mindre Kvantum, højst 9 Pund om Maaneden.

Fremgangsmaaden er følgende: Man beder sine Paarørende i Danmark om Tilsendelse af nogle Pund Smør, disse maa derefter henvende sig til en Exportør som er villig til at besørge Afsendelsen, ganskevist til en noget højere Pris end den sædvanlige, nemlig Exportprisen. Eventuel maa ogsaa Afsenderen afgive en Erklæring paa Tro og Love, at Smørret sendes som Gave. Denne Erklæring skal stemples i det tyske Konsulat (gratis). Er Smørret ankommet til Tyskland bliver det beslaglagt af Postvæsenet og overgivet til «Zentraleinkaufsgesellschaft» til hvilket Modtageren saa maa henvendt sig for at faa det frigivet.

Man skriver altsaa, naar man pr. Brevkort fra Postvæsenet har faaet Meddelelse om, at Smørret er ankommet, til *Zentraleinkaufsgesellschaft m. b. H., Berlin W 8, Mohrenstraße 58/59, Abteilung 9a, Auslandsbutter* og anmoder om Frigivelse af Sendingen. Herfra modtager man saa en Formular til Udfyldning, hvori man igen paa Tro og Love erklærer, at Smørret er en Gave fra Far, Mor osv. Denne Erklæring skal bekræftes af det danske Konsulat og atter indsendes til Berlin, hvorefter man endelig om alt gaar vel faar det længe ventede og dybt savnede Fedtstof tilsendt.

Til Trøst for dem, der maatte synes, at det er et forfærdeligt Arbejde for saa lidt kan jeg oplyse, at de en Gang afgivne Erklæringer gælder for alle senere Sendinger.

Iøvrigt vil man vel i Byer, hvor der findes et dansk Konsulat dér kunne faa alle ønskelige Oplysninger.

A. R.

NB. Sørg for at Sendingen bliver nøjagtig adresseret og opgiv nøjagtig Adresse til Zentraleinkaufsgesellschaft. Endvidere maa den virkelige Afsender opgives som Afsender paa Pakken og Adressebrevet og ikke f. Eks. Exportøren, der besørger Afsendelsen.

Københavnernaver!

„Klubbens“ Vinterprogram er saaledes:

Lördagen d. 11 November; **Mortensaften** i Hulen.

Tirsdagen d. 26 December (2. Juledag): **Julefest** i den store Sal.

Lördagen d. 27 Januar: **Stort Naver-Karneval**, Søndagen d. 25 Februar: **Fastelavnsfest** med Bal til Kl. 3 Morgen.

Onsdagen d. 4 April (før Paaske): „**Dameaften**“ fra Kl. 8—4 Morgen (Afslutningsfest for Vintersæsonen).

Det udførlige Program findes opslaaet i «Hulen».

Deltag talrigt — husk Datoerne!

Aarhusnaver!

Kom til

Stiftelsesfest og Mortensaften

i Hulen

Søndag den 19 November 1916

Fællesspisning og Bal.

Original Naverfest.

Kun for Medlemmer med Damer. Liste for Paategning slutter *Torsdag den 16 ds.* i Hulen. Festudvalget.

Alle maa med!

G. U. K. KÖBENHAVN G. U. K.

Club for berejste Skandinaver har Lokale i Arbejderforeningen af 1860, Nørregade 92

Samkvemsløkal: Café «Nansen», Hjørnet af Nansensgade og Gothersgade, hvor Brevskabet forefindes. Al Post bedes adresseret til L. Haas, Vald. Holmersgade 45!

Mødeaften hver Lørdag Kl. 9. — Se op, naar I kommer hjem, I færende Svende!

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Genossenschaftsdruckerei Zürich.

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

Svende!

Glem ikke at indsende Bidrag: Poesi, Prosa eller Tegninger til «Julesvenden», men gør det *snart*; thi den 10 December slutter Fristen for Indsendelse af Bidrag.

Hovedbestyrelsesmødet

den 6 November 1916.

Mødet, der var det første efter den gamle Hovedbestyrelses Genvalg, havde ingen lang Dagsorden til Behandling.

Efter Protokollens Oplæsning og Godkendelse behandlede en Eksklusionsbegæring fra Kristiania. Da det drejede sig om meget daarlig Optræden til stor Skade for Afdelingen, vedtoges det enstemmigt med 5 Stemmer at anbefale Eksklusionen af det betræffende Medlem videre til K. U.s Godkendelse.

Fra K. U. var indsendt Beretning over de hos dette deponerede Penge, ligesaa fra Kantonalbanken i Zürich, som samtidigt forespurgte, om en 1000 Fr. 4% Obligation, som nu kunne opsiges, kunde ombyttes med en $4\frac{3}{4}$ paa 5 Aar fast. Det vedtoges at bifalde dette.

Derefter oplæste Forretningsføreren en lang Række ind- og udgaet Korrespondance, hvorunder dog intet særligt vigtigt og da ellers ingen under «Eventuelt» ønskede Ordet, sluttede Mødet.

Paa Hovedbestyrelsens Vegne:

L. Guldager-Hansen, Formand. H. J. Larsen, Sekretær.

Husk at bruge vore Agitationsmærker og -kort nu til Julen! Og husk ogsaa, at vor Sangbog kan bruges som en baade billig og kærkommen Julegave!!

Meddelelser fra Forretningsføreren.

Er der virkelig ingen Afdelinger, der ligger inde med Eksemplarer af Bladene No. 1, 6, 7 og 9?

De Afdelinger, der har over 25 Fr. i Kassen eller som skylder Penge for Varer bedes hurtigst indsende Beløbene.

For Tysklands Vedkommende indsendes Pengene til A. Kocik, Hertzbergstrasse 7—SIV, Berlin-Neukölln.

Kvitterer for Modtagelsen af følgende Beløb: Kristiania 50.—, Aarhus 100.—, Zürich 20.25.

Desuden er til K. U. i Berlin indsendt følgende Beløb: Berlin 100.—, Frankfurt a. M. 100.—, Neumünster 12.80, Hamburg 50.—, Stuttgart 50.50.

Beder herved alle de Afdelinger, som har Gæld til H. K. for Varer, om at *afvikle Beløbet saa snart som muligt*. Drejer det sig kun om et mindre Beløb kan det selvfølgelig ikke betale sig ekstra at indsende dette, men ved den første Lejlighed, hvor der dog indsendes Penge til H. K., maa da Varerne samtidigt betales.

Følgende Afdelinger skylder for Varer (Fortegnelsen omfatter ogsaa de nyeste Leveringer): Aarhus 36.90, Bergen 28.50, Berlin 18.55, Bremen 1.05, Bukarest 3.35, Düsseldorf —.75, Dresden 1.50, Göteborg 28.95, Hannover 2.05, København 2.—, Kiel —.25, Kristiania 25.06, Köln 6.85, Malmö —.50, Paris 7.35, Stuttgart 6.60, Randers 9.85, Stockholm 6.— og St. Gallen 0.25.

De Svende, som agter sig paa Rejse eller paa anden Maade faar Brug for Adressefortegnelsen, bedes opbevare omstaaende Fortegnelse, da det vil vare noget for en saadan vil fremkomme. Nu, hvor Rejselivet er saa stærkt indskrænket, har det ingen Værdi at bringe Adressefortegnelsen for ofte, da den jo optager $1\frac{1}{2}$ Spalte af Bladets ofte for knappe Plads.

Da dette Nummer er sidste ordinære Blad i Aar, bringer det, som sagt, Adressefortegnelsen, der altsaa først vil blive gentaget i det ny Aar.

Beder Afdelingerne om saavidt muligt at indsende Blanket for November samt gør opmærksom paa, at for December skal der indsendes Regnskab.

Regnskabet for Sommerhalvaaret viser, som man næsten kunde vente, en Nedgang i solgte Bidragsmærker. Saalænge Krigen varer vil Sommerhalvaaret som oftest vise færre Medlemmer, regnet efter Mærkesalget;

naar det før Krigen var lige omvendt er Grunden den, at de nordiske Afdelinger — som nu besidder langt de fleste Medlemmer — har et langt rigere Foreningsliv om Vinteren end om Sommeren. Det havde vel vore gamle Foreninger ogsaa, men da Vinterens Arbejdsløshed forårsagede mange Afmeldelser af Svende, som vilde paa Valsen, og mange Slettelser af Medl., der ikke var i Stand til at betale deres Bidrag, blev Mærkesalget dog altid sløjere end Sommerens. For Tiden gør saadant sig ikke gældende i Skandinavien, og det viser sig da ogsaa, at den første «mørke» Maaned, Oktober, viser et meget større Mærkesalg end Sommermaanederne, af hvilke kun September og tildels Maj har været gode.

Forøvrigt er Mærkesalget egentligt betydeligt større end Regnskabet udviser, idet flere Afdelinger har indsendt deres September-Blanketter saa sent, at de ikke er kommen med paa Regnskabet, og altsaa først kommer paa næste. Hvad der slaar store Huller i Mærkesalget er den hyppige Indkaldelse til Militærtjenesten, der finder Sted af Medl. Dog er jeg overbevist om, at vi nu i Vinter vil sælge saa mange Mærker, at vi ikke alene vil kunne holde Trit med forrige Vinter, men ogsaa gøre Regnskabet for hele Aaret lige saa godt eller bedre end sidste Helvaarsregnskab. M. H. t. vor finansielle Stilling, vil ethvert Medlem kunne se af Regnskabet, at den er *god*.

Jeg har denne Gang atter indført den Rubrik, der viser hvormange Ekstramærker, de forskellige Afdelinger endnu skal sælge. Da der jo i Aar er klæbet 2 Ekstramærker er Medlemstallene fra saavel Vinter- som Sommerhalvaaret lagt til Grund for denne Udregning.

Efter denne mangler der altsaa 195 Ekstramærker, deraf er 58 opført paa Oktoberblanketterne, saa det er endnu en god Portion som mangler. Og der bør vel huskes paa, at som Grundlag for Udregningen er lagt Medlemsantallet efter *Mærkesalget*, alle vore Medlemmer, som er indkaldte som Soldater eller som ere arbejdsløse er slet ikke taget i Betragtning — og de skal ogsaa have deres Ekstram. som de øvrige Medlemmer. Naa, de Medl. er selvfølgelig ikke «ved Muffen», saa en Del af disse betaler vel først nu i Vinter deres Ekstramærke. Dog vil jeg bede Kassererne om nøje at give Agt paa, om de lovfalede Ekstramærker er indklæbet i Bogen, naar der i denne ellers klæbes Bidragmærker.

Afdelingsbestyrelser!

Sørg for at Bladet **regelmæssigt** kommer **hvert** Medlem i Hænde!

Revisionsberetning.

Meddeler herved, at vi den 10, 14 og 23 November har revideret Hovedkassens Varelager, Regnskaber og Kassebeholdning for Halvaaret 1 April—30 September og samtidigt Oktober Maaned 1916 og fundet alt i bedste Orden.

Zürich, den 23-11-16.

Hovedkasserevisorer:

L. Guldager-Hansen, Formand. C. Möller.
L. J. Laursen. R. Fosdal.

Ingen **ærekær** Svend lader sig slette for Restance!!

Sørg for at gaa ind i det nye Aar med Böger, der er i Orden!!

Til de hjemvendte Tysklands-Naver!

Glem ikke at indfri Jeres Løfter overfor de Landsmænd, der endnu er i Tyskland.

Fra flere tyske Afdelinger skrives mig, at mange af de Naver, som er rejst hjem, ved Afrejsen lovede at sende forskelligt, som det er svært at faa i Tyskland, men dog tilladt at sende fra Danmark. Imidlertid er disse Løfter i mange Tilfælde ikke holdt, og derfor fremkommer disse Linier. Især nu til den kommende Jul vil det glæde mange Naver i Tyskland at faa det lovede.

Red.

Personalie.

Den 1 December holder Tapetserer M. J. Møller, København, Bryllup. M. vil være kendt af Hundreder af Naver; overalt hvor Møller har opholdt sig, har han taget mangt et kraftigt Tag for C. U. K., ikke mindst i København, hvor han var en af Bevægelsens første og kraftigste Talsmænd.

C. U. K. følger sin Lykønskning til de øvrige, der sikkert vil strømme ind til Møller og hans Kone.

Ekstra-Efterlysninger.

Dersom Nogen kender Elektriker Johan Emil Brandt fra København, bedes de opgive hans Bopæl til Forretningsfører fra Foren. for ber. Haandv., L. Thorup, Sølvgade 91³, København.

Brevkasse.

Kristiania: Brev til Carl Aberg (fra Amerika), Kort til K. B. Esbensen (fra Randsby).

Svende!

Naar I rejser hjem, da tilmeld Jer de nordiske Afdelinger!

Gamle Aarhusnaver!

Indsend et Bidrag til vor Juleavis, da vi hænger paa den med Stof og Tegninger.

Juleavisudvalget Aarhus.

Hulen i Randers er flyttet til Hotel „Fönix“, Vestergade, vis-à-vis Politistationen. Samkvemslokale sammesteds.

En Tur til Algier.

II. La Casbah!

Paa Guvernementspladsen træffer vi efter Aftale den «gamle Nav» og begynder straks vor «videnskabelige» Ekspedition til det vidunderlige Casbah. Vi svinger op i den store Hovedgade «rue de la Lyre», der med sine tilgrænsende Sidegader, ganske er taget i Besiddelse af Jøderne. Jøderne er som bekendt Forretningsfolk, og her vrimler da ogsaa af Butikker, mest Guld- og Sølvsmede, Beklædnings-Magasiner o.l., hvor den ene Jøde overtrumfer den anden i den ædle Snydekunst. Det er næsten ikke muligt at gaa i Fred paa Gaden, man bliver

slæbt ind i Forretningen, selv om man intet vil købe, og der er ingen Ende paa Jødens Veltalenhed. Han roser sine Varer, som naturligvis ingen sælger saa billig som han, og hvis man da forstaar at «handle», kan man godt, efter en Times Skænderi og Slagsmaal, faa et Sæt Tøj for 19 Fr., som han i Begyndelsen har forlangt 140 Fr. for, — og saa er man endda blevet snydt.

Vi kommer op i den næste Gade, der gaar jævnt skraat opad, og man mærker, at man kommer længere bort fra Civilisationen. Her er det de arabiske Jøder der har taget Sæde. Man træffer her den rigtige gamle Jøde-Type, der endnu gaar klædt som Jøderne for flere Tusind Aar siden, og som med sit umiskendelige Ansigt, hvor Næsen spiller Hovedrollen, umulig kan snyde sig fra, at han nedstammer fra Moses og hans Samtidige. — Jøderne er ikke videre propre, Gaderne er overalt snavsede og opfyldes af en Stank, der for os nye Naver næsten er uudholdelig, men som dog bliver værre, jo nærmere vi kommer Araberne.

Her ligger et Skrædder-Værksted lige ud til Gaden i et «Hul» i Muren uden Vinduer, en Araber sidder paa Gulvet og syr paa en broderet Kappe, ved hvilket Arbejde han betjener sig baade af Fingre og Tæer. I et andet Hul

bor en Pandekagebager. Vi gaar indenfor og smager paa hans Kager, der ligger og svømmer i en stor Gryde kogende Fedt. De smagte lidt trannede, men den gamle Nav paastod, at de var «lækre», naar man først var vant til dem. Overalt paa Gaden falbyder Araberne fra deres Boder Appelsiner, Dadler, Nødder, Kaktus - Figen og mange andre mærkelige Frugter til fabelagtig billige Priser. 20 Mandariner for 1 Sous (5 Cts.), 1 Kilo Vindruer ligeledes 1 Sous, og naturligvis «slaar» vi til det altsammen. Sikken dejlig Mavepine man kan faa deraf!

En „Fatma“.

Vi kommer nu op i den første rigtige Arabergade, og nu følger en Labyrinth af snævre, krogede Gyder, hvor vi uden vor kyndige Førers Vejledning aldrig var fundet ud af igen. Da Byen ligger op ad en Bjergskraaning, er alle Gaderne anlagte i Trappetrin, mere eller mindre skæve, og ved Slid i Aarenes Løb, har der i Midten dannet sig en Slags Rendesten. Frugtskaller, gamle Klude og alskens Affald flyder

Det unge Algier.

i Gaderne og gør disse glatte, saa det ofte er forbundet med Livsfare at passere, ligesom det ogsaa bidrager til at «krydre» den Smule Luft, der finder Vej derned.

Ofte er Husene foroven bygget helt sammen fra begge Sider, saa at der forneden kun dannes en snæver Gang, hvor en sparsom Lysstribe trænger igennem.

Naturligvis er det usundt at bo i dette Kvarter, og man lægger da ogsaa Mærke til, hvor mange syge og forkrøblede Stakler der slæber sig om i Gaderne. Blinde er der især mange af, de sidder for det meste paa Gadehjørnerne og tigger medens de ustandselig mumler en Masse uforstaaelige Ord eller kvæder en mærkelig Vise. Men netop alt dette giver Kvarteret dets maleriske Præg. Facaderne, som er kalkede i alle Regnbuens Farver, Husenes fremspringende Overbygninger med de originale Afstivere, de ofte kunstnerisk udførte Dørportaler i maurisk Stil og de stadig vekslende Gademotiver afgiver et interessant og taknemligt Studium for en Maler. Dertil kommer det originale Gade-Liv: Halvnøgne, snavsede Piger og Dreng, som er endnu mere uar-tige og fordærvede end Grønnegades og Vesterbros Ungdom, de tilslørede Kvinder samt Vandbærerne med deres gamle, bulede Kobber-Kander paa Skulderen; thi der findes ikke Vand i Husene, og dette maa hentes fra Brøndene i Gaderne.

Vi kommer forbi en Araber-Skole og kigger indenfor, hvor Børnene sidder i en Rundkreds paa Gulvet og læser og staver i Munden paa hverandre saa den arme Lærer umulig kan forstaa noget.

En Moské (muhamedanske Kirke), som vi tilfældigvis kommer forbi, frister ligeledes til et Besøg. En agtværdig, gammel og hvidskægget Araber modtager os ved Indgangen og lader os naadigst komme indenfor paa den Betingelse, at vi tager vort Fodtøj af, som det er Skik og Brug. Moskeen er et stemningsfuldt Lokale, kun sparsomt belyst, med kalkede Vægge, Marmorsøjler

og Tæpper overalt paa Gulvene. Lige indenfor Døren staar et Sten-Kar med Vand, hvori Araberen vasker sine Fødder før han beder. Naverne følte nu ikke Trang til at faa vasket Tærne, og vi trak atter vore Slæver paa og forsvandt lige saa stille, som vi var komne.

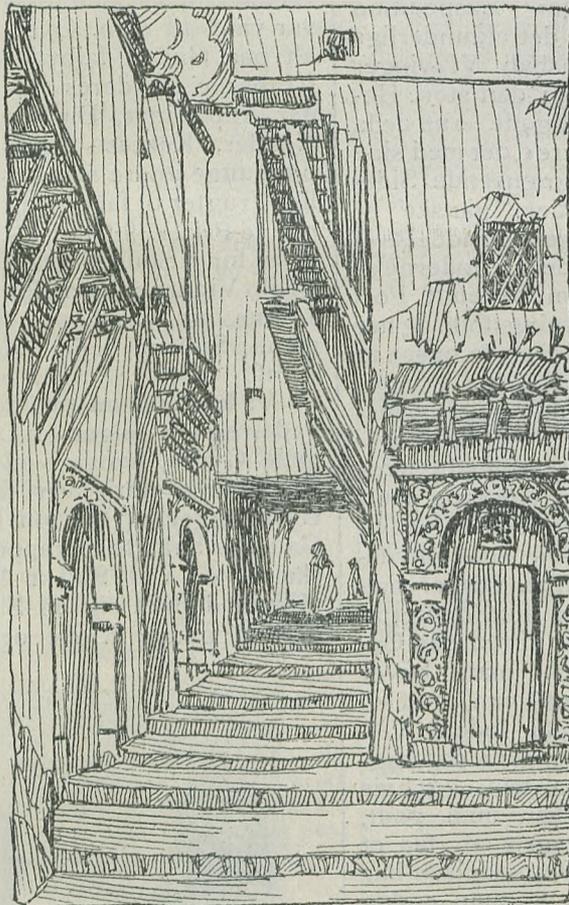
Vi er nu omsider naaet op i den højst beliggende Del af Kvarteret, til Fæstningen «Casbah», der før i Tiden har tjent de gamle Maurere som Forsvar, men som nu benyttes til Kaserne for de franske Koloni-Soldater, Zouaverne.

Heroppe fra har man en prægtig Udsigt ned over hele det gamle Kvarter, som vi lige har passeret. De mange solbeskinne, hvidkalkede Terrasser paa Hustagene, hist og her et lille Taarn, der rager op, og helt nede det europæiske Kvarter med Havnen og det vidstrakte blaa Hav. Det er et storslaaet Panorama, som man næsten ikke bliver træt af at betragte.

Først da den gamle Nav utaalmodig spørger, om vi ikke snart vil ned og hilse paa de smaa brune Piger, gik der ligesom en elektrisk Strøm igennem os, og vi vaagnede atter op til Virkeligheden og fulgte vor Fører.

Det er imidlertid blevet mørkt, og han fører os en anden Vej ned, igennem endnu mere skumle Gyder; men efterhaanden

tændes Lysene inde i Husene, hvorved Gaderne bliver svagt oplyste. Det hele tager sig endnu mere æventyrligt ud om Aftenen. De mange forskelligt farvede Hus-Indgange er oplyste indefra og kaster deres farvede Skær udover Gaden, der derved fremtræder i svag bengalsk Belysning. I hver Gadedør eller udenfor staar én eller flere smaa brune Skønheder, pyntede i deres fineste Stads med Ringe baade paa Fingre og Tær, og Guld- og Sølvbaand om Hals, Arme og Ankler, samt den uundværlige Cigaret i Munden. De hilser smilende og indbyder os til at komme indenfor, en og anden synger en ejendommelig Sang og vugger yndefuldt med Kroppen i Takt til Sangen for at blødgøre vore Hjerter. Vi kan ikke længere modstaa Fristelsen og lader os føre ind af den lille Fatma. Vi kommer ind i en høj Hal, der

Rue du „Chameau“ (Kamelgaden)

optager hele Husets Midte i 2—3 Etagers Højde. Væggene er kalkede højrøde og prydet med dekorative, buede Nischer, fornedet er Væggene i et Par Meters Højde beklædt med mønstrede Stenfliser, der er Arabernes Specialitet. Gulvet er ligeledes belagt med spraglede Fliser. I 4—5 Meters Højde løber en Balkon hele Hallen rundt og bæres af stilfulde Marmor-Søjler. Denne Balkon gør Tjeneste som Korridor, idet alle Værelser støder ud hertil. En Duft af Røgelse opfylder Rummet og giver dette det mystiske Præg, som er egen for orientalske Interieur.

Efter en Stund at have betragtet Omgivelserne faar vi os placeret paa nogle Puder paa Gulvet omkring et lavt Bort og bestilt et Par Kopper Kaffe; men før vi vidste af det, var vort Selskab blevet fordoblet, idet ligesaa mange Fatma'er som vi var Naver, havde taget Plads hos os og nu sludrede løs paa deres gebrokkne Fransk.

Nu høres nogle ejendommelige Toner, og vi opdager i et Hjørne af Hallen 3 gamle Arabere, der hidtil har siddet tavse og fuldstændig er undgaaet vor Opmærksomhed. Det er Musikere. De to af dem spiller paa en ejendommelig Fløjte med ligesaa ejendommelige

Toner en endnu mere ejendommelig Melodi, men alle holdt Ord.

den tredje haren Slags Tamburin. Endskønt det efter vor Smag var en kedelig og ensformet Melodi de spillede, opfordrede vi dem dog til at gentage den. En lille velskabt og smidig 16 Aars Fatma springer op, blotter sig til Bæltet og begynder en maurisk Karakterdans, hvori hun udfolder hele sit Temperament og viser sin Smidighed. De ensformige Toner fra

Orkestret bliver hurtigere og hurtigere, men tager atter af og bliver rolige og sagte.

Den 16 aarige bliver pludselig staaende paa én Plet, Kroppen vugger sagte og yndefuldt, og nu begynder de rytmiske Bevægelser med Maven. Hun lægger al sin Følelse i Dansen, og synes fuldstændig at gaa op deri.

De andre Fatma'er synes ligesaa interesserede, hvad Under da, at Naverne overgiver sig. Da Dansen endelig er forbi, gaar hun om med Tallerkenen, og Naverne giver med Glæde deres Bidrag til Musikken og Danserinden. Og da vi sent paa Natten gik hjemad var det med rige og uforglemmelige Minder om en dejlig Aften i Casbah, og vi lovede hverandre, at saa længe vi blev i Algier, skulde vi oftere aflægge det interessante Kvarter et Besøg. Jeg tror, at vi

Petit-frère.

Arabisk Stueinterieur.

Foreningsmeddelelser.

Aarhus. Paa Generalforsamlingen den 14-10 valgte vi Formand L. Gregersen, Snedker, Holbæk, Kasserer R. Jørgensen, Snedker, Aarhus (Genv.) og til Sekretær undertegnede Snedker, Labing.

Med skand. Hilsen

Jörgen Poulsen.

København. Paa Generalforsamlingen den 4-11-16 genvalgte som Formand, Kasserer og Forretningsfører henholdsvis følgende: Pianosnedker Th. Christensen, Maskinarbejder A. Rasmussen, Elektriker S. Dinsen, og som Sekretær Maler A. Schmidt.

Udbetaling hos Kasserer A. Rasmussen, Godthaabsvej 36 C. St., fra 5½—6½, om Lørdagen i Hulen. Al Post bedes adresseret til Forretningsfører S. Dinsen, Hotel „Prinsen“, Vestergade 4, Kbhvn. B.

L. Haas.

München. Paa Oktober-Generalforsamlingen her genvalgte den gamle Bestyrelse: Formand Blikkenslager Petersen, Kasserer vor trofaste C. Bjørklund, og til Sekretær undertegnede.

Med skand. Hilsen

Aug. Frenning.

Randers. Paa Generalforsamlingen her den 4-11-16 valgte følgende Bestyrelse: Formand S. Dahl, Svendborg, Kasserer W. Børglum, Randers (Genv.), og til Sekretær undertegnede

Med skand. Hilsen

A. Ankerstjerne.

Stockholm. Vid Klub før resande handtverkarens generalförsamling härstädes återvaldes till ordförande G. S. Nilsson, kassör K. W. Rosendal och till sekreterare undertecknad.

Med naverhälsning

A. S. Kjellner.

C. U. K.s Adresser.

- Hovedkasserer og Forretningsfører*: H. J. Larsen, Postfach Zürich
Hovedbestyrelsen: Formand: L. Guldager-Hansen, Höschgasse 46 IV., Zürich 8.
Kontroludvalget: A. Kocik, Hertzbergstr. 7-8 IV, Berlin-Neukölln.
Spetzlerfondet: H. Hansen-Müller, Seefeldstrasse 58, Zürich 8.

Naar ikke andet staar anført, udbetales Understøttelsen i Hulen, hvor Udbetalingen altid finder Sted Mødeaften, som — dersom ingen anden Dag er angivet — er Lørdag. Endvidere gøres Medl. opmærksom paa, at Kassererne **ikke** ere tvungne til at udbetale Undersøttelse paa Søn- og Helligdage.

Foreninger i Svejts.

- Basel*: Restaur. Schmidt, Untere Rheingasse, Klein-Basel. Udb.: Th. Jacobsen, Ochsengasse 17³, fra 7—7½.
Bern: Rest. zum «unteren Jucker», Kesslerg. 12. Udb.: Thv. Jespersen, Lorrainestr. 8 IV, fra 7—7½.
Davos: Gasthaus zur «Alten Post». Udbetaling: A. Sjursen, hele Dagen.
St. Gallen: Udb.: V. Riisfeldt, Stüchelbergstrasse 3, Lachen, hvortil ogsaa al Korrespondance sendes.
Zürich: Rest. «Eintracht», Neumarkt 5—7, Zürich 1, hvor Underst. udbetales fra 7½—8.

Tyskland.

- Berlin*: Reichenberger Hof, Reichenbergerstr. 147. Samkvemsløkal: Restaur. Clausen, Reichenbergerstrasse 143, hvor Understøttelsen udb. hele Dagen.
Bremen: Landwehrstrasse 112. Udb.: R. Westvik, Liniestr. 9.
Dresden: Gasthof Braunschweigerhof, Freiburgerplatz 11. Udb.: Em. Bjerregaard, Johann Georgen-Allee 3 IV, fra 7½—8.
Düsseldorf: Restaur. z. Sportshalle, Oberbilker Alle 1, Ecke Corneliusstr. Udbetaling: Lorenz Möller, Pempelforterstrasse 32, træffes i Reglen hele Dagen, ellers fra 12—3 Middag.
Frankfurt a. M.: Restaurant Lieser, Börneplatz 11. Mødeaften den første og tredje Lørdag i Maanedens. De andre Lørdage træffes der dog et Bestyrelsesmedlem til Kl. 9½.
 Udbetaling: Thv. Christensen, Offenbach: Karlstrasse 50 III, fra 8½—9.
Hamburg: 11 inr. Hagelstein, Schlachterstr. 44. Udb.: Peter Olsen, Hohenfelderstieg 2² tv., 7—8
Hannover: Restaurant Böcher, Schraderstraße 6. Udbet.: A. Meldgaard, Rundestrasse 21³, fra 6—7.
Kiel: Restaurant Kähler, Kl. Kuhberg.
Köln: Am Weidenbach 4. Udb.: P. Th. Schmidt, Metzestr. 13⁴, fra 7—8.
Mannheim: Rest. Robert Klein, Mittelstrasse-Ecke Jean Becherstr. Udb. fra 6—6½.
München: Rest. «Lilienbad», Herrenstr. 48 ved kgl. Hofbräuhaus Udb. C. Bjørklund, Kapuzinerstr. 45 III, fra 7—8.
Stuttgart: Restaurant Wilh. Reuter, Thorstrasse 23. Udb.: I Hulen, Lørdag Aften.

Frankrig.

- Paris*: Rest. Metz, Rue Faubourg St. Antoine 179.

Rumænien.

- Bukarest*: Thorvald Jensen, Strada Porumbaru No. 8.

Skandinavien.

- Aarhus*: Vestergade 48 o. G., hvor Møde afholdes hver Lørdag Kl. 8½.
 Udb.: R. Jørgensen, Sølystgade 44¹, fra 7—8.
Bergen: Folkets Hus. Møde hver Fredag Kl. 9.
 Udb.: Kafé Hanseatet, Hj. af Tyskebyggen, fra 8—9.

- Göteborg*, Møtelokal: Tyska Foreningenslokal, Norra Hamngatan 28³, Møde varje fredag kl. 8½.
 Stamcafé: Teatercafeet, Arbetsforeningen. Udbetaling: O. Jönsson, Vasagatan 33.
Helsingör: Café «Viadukten», Søndre Strandvej.
Kristiania: Møllergaden 16. Møde hver Fredag. Udbetaling: Café Kringen, Møllegaden, fra 7—8.
København: Klub for berejste Skandinaver, Arbejderforen. af 1860, Nørregade Voldgade 92. Samkvemsløkal: Café «Nansen», Hjørnet af Nansensgade og Gothersgade, hvor Brevskabet forefindes. Al Post bedes adresseret til Forretningsfører S. Dinsen, Hotel «Prinsen», Vestergade 4. Udbetaling: A. Rasmussen, Godthaabsvej 36 C. St., fra 5½—6½, om Lørdagen i Hulen.
Malmö: Café «Treangelen», Brunnsgatan 7. Udb.: W. Sonnesson, Skolgatan 4 b. III, från 7½—8.
Odense: Café Schipka, Flakhaven. Møde hver Fredag Kl. 8½.
 Udbet.: V. Petersen, Georgsgade 59st, fra 6—7.
Randers: Hotel «Fönix», Vestergade. Udb.: W. Børglum, gl. Markedsgade 15st, fra 7½—8.
Stockholm: Malmskilnadsgatan 3a (Cafeet). Udbet.: K. W. Rosendal, Brännkyrkagatan 105⁴, från 6½—7½.
Södertelje: Café Ragnhild. Udbetaling: E. G. Ekenberg, Ragnhildsgatan 13¹.

Københavnner-Naver!

Medlemmerne indbydes herved til at deltage i en **Præmiæskning** til vort Karneval den 27 Januar 1917.

Idéer og eventuelle Udkast til Dekorationer bedes hurtigst muligt tilstillet Karnevalsudvalget, som bedømmer disse og foretager Fordelingen af Præmierne, hvis Størrelse nærmere er angivet paa et Opslag i «Hulen».

De præmierede Udkast og Idéer forbeholder Udvalget sig som «Klubben»s Ejendom.

Københavnnernaver!

„Klubben“s Vinterprogram er saaledes:

Lørdagen d. 2 December: **Andespil** i Hulen, Kl. 8½ pr. Tag Damerne med! — En fed And for kun 10 Øre!!

Tirsdagen d. 26 December (2. Juledag): **Julefest** i den store Sal.

Lørdagen d. 27 Januar: **Stort Naver-Karneval**.

Søndagen d. 25 Februar: **Fastelavnsfest** med Bal til Kl. 3 Morgen.

Ondagen d. 4 April (før Paaske): „**Dameaften**“ fra Kl. 8—4 Morgen (Afslutningsfest for Vintersæsonen).

Det udførlige Program findes opslaaet i «Hulen». Deltag talrigt — husk Datoerne!

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Genossenschaftsdruckerel Zürich.

Regnskab per 1 April 1916 til 30 September 1916.

B. Hovedkassen.

Udgifter.

Indtægter.	30-9-16	Udgifter.	30-9-16
Kassebeholdning	4858.32	Tilskud til Afdelingerne	63.30
Modtaget fra Afdelingerne	2767.79	Trykning af Bladet	623.50
Emblemer	77. —	» » Restanceliste	27.70
Plakater	— 50	» » Statistikblanketter	42.50
Dublikatmærker	3. —	Løn til Forretningsføreren	1099.92
Lokalmærker	7. —	Porto	186.46
Agitationsmærker	2. —	Inventar og Rekvissitter	28.60
Sangbøger	1.60	Understøttelse til Kronenberg	177.70
Annoncer og Abonnement	30.55	Administration	8.50
Statstilskud	714.29	Renter	81.35
Renter	103.12	1000 Emblemer	274.48
	8565.17		2614.01
		Kassebeholdning den 30 Sept. 1916	5951.16
	8565.17		8565.17

C. Samlet Regnskab.

Udgifter.

Indtægter.	30-9-16	Udgifter.	30-9-16
Kassebeholdning	6213.08	100 Rejseunderstøttelser	174.50
159 Indskud à 50 Cts.	79.50	Sygeunderstøttelse	542.45
161 Medlemsbøger à 25 Cts.	40.25	Arbejdsløshedsunderstøttelse	109.75
9756 Ugebidrag à 30 Cts.	2926.80		
2038 » » à 15 »	306.70	Trykning af Bladet etc.	826.70
951 » » à 10 »	96.10	Løn til Forretningsføreren	693.70
506 Ekstramærker à 20 og 25 Cts.	108.50	Porto	266.27
Emblemer, Plakater, Lokalm. etc.	91.10	Inventar og Administration	37.10
Annoncer og Abonnement	30.55	Understøttelse til Kronenberg	177.70
Statstilskud	714.29	Renter	81.35
Renter	103.12	1000 Emblemer	274.48
	10707.99		
	10707.99	Kassebeholdning den 30 Sept. 1916	7250.77
			10707.99

Aktiver.

D. Status.

Passiver.

30-9-16	Kassebeholdning	7250.77	Pr. Varekonto	375. —
	Varelager (Emblemer, Bøger etc.)	1126.64		
	Inventar	909.61		
	- 10 % for Afbenyttelse »	90.96		
	Frcs. 818.65			
		9196.06		
				8821.06
				9196.06

H. J. Larsen, Forretningsfører.

Revideret og fundet rigtigt, Zürich, den 23 Nov. 1916.

L. Guldager-Hansen, L. J. Laurssen.

C. Møller, R. Fosdal, Hovedkasserisorerer.

JULESVENDEN

©.U.K. • 1916

Nu tændes der . . . . .

Nu tændes der tusinde Lys over Jord
og en Stjerne paa Himmelens Hvælv —
Og ogsaa vi, der fra Hjemmet for,
vil tænde et Lys for os selv.

Saa fattig og arm er vel ingen blandt os,
der drog bort fra vort fædrene Hjem,
at ej han af Tankernes hærdede Tros
kan drage et Lys-Minde frem.

Julen 1916.

Et Minde fra Barndommens sorgløse Tid,
da Julen var Glæde og Fest. —

— — Kom Barndomsminde, stille og blid
og vær i Aften vor Gæst. —

Og fatter én ej min sagtmødige Aand,
fordi han gik Trængslernes Vej, —
saa kom Kammerat og ræk mig din Haand
— og del mit Minde med mig.

Erasmus.

ooooooooooooo Juleaften. ooooooooooooo

I den lille schweiziske Landsby med det schindel-
dækkede grønmalede Kirkespir, med den rin-
dende Brønd under Lindetræet paa Dorf-
pladsen, hvor Konerne skyller deres Vasketøj
og Bønderne vander deres Kreaturer, dér var
det, at vi i Sommeren 1894 efterhaanden bleve
samlede. Fire unge Naver, Bysbørn. — Som-
meren og Efteraaret randt, Julen stod for Døren.
Vor første Jul herude!

Vi besluttede at fejre den sammen i en
«snævrere Kreds». Og Æventyret oprandt i al
sin nøgterne Prosa.

Da vi ved Aftenstid kom hjem fra Arbejde,
fik vi først Ild i Værkstedsovn, thi dér maatte
Julen fejres, da vort Værelse var uden andre
Varmeapparater end Sengene. Vi havde Kost og
Logi hos Mester, og Menuen var denne Aften
som til Dagligdags: Pillekartofler, Smør og Kaffe.

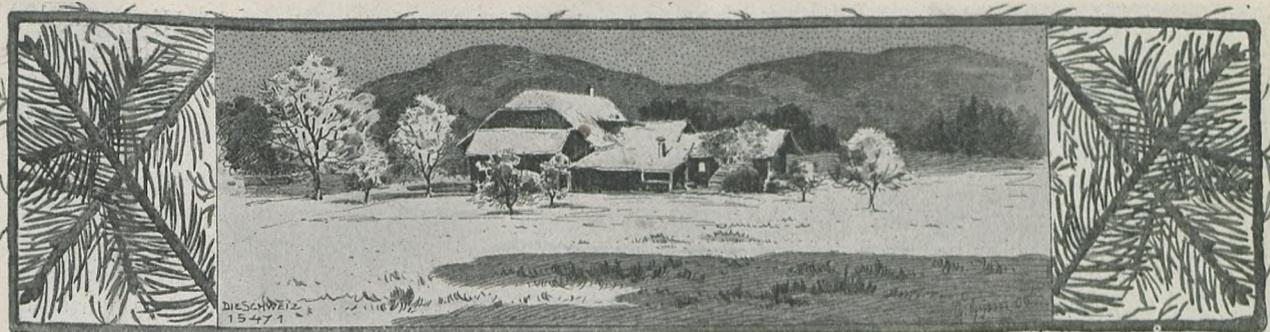
I vor store Forventninger den første Skuf-
felse. Dog, hvor lykkelig vilde ikke Schweizer-
landet være i Aar, hvis hver Indbygger Jule-
aften 1916 havde Smør og Pillekartofler paa
Bordet ligesaa rigeligt som vi havde det hin Jul!

Efter Aftensmaden ud i Værkstedet for at
aabne Julepakkerne, som i Dagens Løb vare
ankomne derhjemmefra. Der var «Juleroser» og
Sokker fra Moder. — I Fjor fik jeg Sokkerne
af mine Børn, selvstrikkede selvfølgelig — Ja,
Tiden gaar, der ligger mange Juleaftener, mange
Kærlighedsbeviser og mange Skuffelser imellem.
— Nu kom «Trækfuglens Sangbog» frem og vi
sang et Par Naversange.

En af os, netop ham som først giftede sig
og blev bosat, først fik eget Hjem og eget Hus,
ham som blev tilbage og lod sig naturalisere
som Schweizerborger i den lille Landsby, netop
han blev grebet af Hjemvé og forsvandt. Jeg
fandt ham senere i halvkvalt Hulken inde i
vort dunkle Kammer. Han skammede sig for at
vise sin Tankegang, en Følelse, dyb, ædel, den
største Følelse man kan gribes af i Udlandet;
men tillige den farligste paa en Juleaften.

Jeg har selv været grebet af den, men aldrig
har jeg skammet mig over at tilstaa det. Ja,
jeg blev selv saa underlig grebet over hans Svag-
hed, men fik ham med ind til de Andre og da
jeg havde givet et Par, mer eller mindre pas-
sende Numre, og Mesters Kone spenderede Sol-
bær-Rom og Sinaakager, ja som Tilgift et Slips
til hver, ja da fik vi efterhaanden Liv i Niels
igen.

Der paastaaes ofte, at der er intet der en
Juleaften stemmer et Menneske saa højtideligt
som Juletræ og Salmesang. Jeg kender et bedre
Juleevangelium. Træffer Du en Juleaften en Kam-
merat, som er grebet af Hjemvé, saa vis ham
din Medfølelse; men græd ikke sammen med
ham over det tabte Paradis, søg at adspredde ham.
Og selv om Du som en Slags Modgift kommer
til at slaa Tonen an paa den Streng som sidder
nærmest ved «Galgenhumör» og Tonen hjælper
den angrebne, dig selv, dit Selskab, saa kan Du
fejre Julen med den selvsamme ja større Sjæls-
ro, end om Du havde været i Kirke hos Mode-
præsten Juleaften. Og saa er det revnende lige-
gyldigt om Lokalerne er en fin Selskabssal, en
tilrøget Naverhule eller de Arbejdslokaler, hvor

Du daglig færdes. Husk Julens Budskab forkyndtes Hyrderne mellem Faareflokkene paa den aabne Mark — — —

Aaret derpaa vare vi endnu i Landsbyen, kun var der kommet endnu en Landsmand mere i Laget. Vi vare blevne hældt ud af Mesterens Paradis og boede «privat»; men et opvarmet Værelse var en ukendt Luksus. Vi holdt derfor Julefesten i vor Stanknejpe, hvor Værten havde arrangeret Juletræ for os og andre Stamgæster. Vi havde bl. a. ogsaa taget vor Logivært, en fattig Tømrersvend og Familiefader, med. Efter at Juletræet var brændt af, holdt Værten — vist efter min Opfordring — amerikansk Auktion over Træet for at dække «Driftsomkostningerne». Naa, Stamgæstene bød og vi gave Bud, og efterhaanden gav det en Mistone i Juleidyllen; thi naar en af os Danske havde givet et Bud, var der straks tre à fire Overbud fra Schweizernes Side. Vi lugtede straks Lunt og organiserede vore Bud saa der stedse kun faldt et Bud fra vor Side medens de andre sad og gav hinanden Overbud. Resultatet var efter en Times Forløb, at Træet blev vort, da de andre maaske opdagede vor Krigsplan og bleve trætte og vist ikke havde stort andet i Sinde end redde Træet for den nationale Ære.

Med smaa Bud var Historien kun kommet os paa ca. 1 Fr. pr. Næse; men de andre vare inderligt onde paa os fordi vi vare gaaede af med Sejren. Idyllen blev dog atter hurtigt oprettet, da jeg som Talsmand for mine Kammerater plantede Træet op for vor Logivært med Anmodning om at bringe det, iøvrigt smukt pyntede Juletræ, hjem til sin Hustru og store Børneflokk.

Da de stivnakkede Bønder saa denne Uegenyttighed fra vor Side slog Sindelaget om og vort Broderskab fornyedes atter da Værten spenderte «Glühwein» af Glæde over, at Auktionen mange Gange dækkede Aftenens Udlæg for ham.

Og aldrig før havde jeg set et Kvindeansigt lyse højere af Undseelse, Taknemlighed og Møderkærlighed end vor Logiværts Kone, da vi henad Midnat kom hjem til hende med Juletræet og hun af Manden hentedes ud af Soveværelset i temmelig dyb Negligé, for at blive overbevist

om, at Julemanden alligevel ikke havde glemt det lille Proletarhjem med de mange Børn.

Disse Børn ere nu voksne, men ofte har jeg hørt om deres Overraskelse da de Julemorgen stod op og fandt et pyntet Juletræ med diverse Godter.

Den følgende Julefest fejrede jeg sammen med Landsmænd i Foreningen, da vare vi som i to Aar havde fejret Jul sammen skilt; men andre Landsmænd havde fundet sammen i en nærliggende By og dér stiftet en Forening.

To Aar senere forlovede jeg mig en Juleaften og atter to Aar senere havde jeg mit eget Hjem til Julen. Siden har jeg dels fejret Juleaften i min Families Kreds, dels blandt Naverne. Oftest lavede vi Kompromis, saa Naverne fejrede Juleaften sammen med mig i Familiens Kreds. Og det er altid den bedste Jul, vi saaledes fejrer sammen herude i samme Flok.

Ikke sandt?

Per Jørgen.

Julesang (ved Bordet)

Melodi:

Der er et Land, dets Sted er højt mod Norden.

Nu Klokkeklangen over Jorden toner
Og hver en Sjæl til Julefest blir stemt;
Ej heller vi, saa langt fra Nordens Zoner,
Vor Barndoms glade Julenat har glemt.
Nu straal'er Lyset ud fra Slot og Ronner,
Vi og har tændt vor lille Julegran
Og samles da om Bordet Norden Sønder
Til Julefest saa langt fra Fædreland.

Kom da herhid hver Nav der her er fremmed,
Hver den, der ej har glemt sit Modersmaal,
Og lad os klinke lidt for Barndomshjemmet,
For dem deroppe drikke ud en Skaal.
Er samlet vi i Kvæld, ad Aare lundes
Vi spæde overalt paa viden Jord.
Gid denne Julefest maa altid mindes
Af hver en Ven som søgte til vort Bord.

Jeg ved en Tid hvor alle Hjerter fyldes
Hvor Gamle, Unge blive Børn igen,
Hvor Glædens Budskab spredes ud og hyldes
I hvert et Hjem, imellem Ven og Ven,
Det er min Jul! Din Glæde vil jeg nyde
Du kære gamle Barndoms Mindegæst,
Kom her til os, og lad os alle frydes
Ved en god en herlig Julefest.

Willh. L.

I den yderste Nød.

Jeg stod en Gang alene og forladt i en af Verdens Storbyer, uden en Ore i Lommen og uden et Sted hvortil jeg kunde hælde mit Hoved. Det var knagende koldt og enhver kunde vist se paa mig at jeg frøs, men ingen bekymrede sig om det med Undtagelse af en gammel Neger, der stod paa et Gadehjørne og solgte Tændstikker — som ingen købte. Det gjorde mig ondt for Manden og saaledes fandt vi hinanden i gensidig Medlidighed.

Niggeren havde et Par Skilling i Lommen og da han trods min Elendighed dog følte sig bæret af mit Selskab, inviterede han mig paa en Kop Kaffe og en Snaps i den nærmeste Kælder. Til Gengæld maatte jeg høre hans Livs Historie, som jeg dog ikke skal trætte Læseren med. Siden hen fortalte jeg ham om mit Uheld med at blive smidt ud af en god Plads for en Ubetydeligheds Skyld, min Chef kunde vist ikke lide mine troskyldige blaa Øjne; vel nærmest fordi hans Datter ikke delte hans Antipathi i saa Henseende. — Ak ja, liden Tue kan ogsaa vælte stort Læs . . . . Lille Due, mit Øje dugges ved Mindet om dig. Jeg var nu naaet Bunden af Pengekassen, hvilket ikke havde været noget svært Arbejde, og bag efter saa tabt baade Modet og Ho'det. Den brave Nigger saa paa mig med blanke, medlidende Øjne, der mere og mere duggedes alt som Snapsenes Antal forøgedes, og dybt rørt over min Elendighed halede han til Slut en gammel Champagneprop op af Lommen og gav mig den med de Ord: «Her, tag den og gem den som et Klenodie til dine Dages Ende, som jeg har gjort det nu i mange Aar. Inden i denne Prop ligger det gemt, som vil skærme dig mod den yderste Nød. Men, husk ét, kun at skære Proppen op, naar alt andet svigter, ellers mister den sin Kraft.»

Jeg takkede dybt rørt for Gaven, som jeg lod forsvinde i min dybeste Bukselomme — af dem har jeg nemlig forskellige Udgaver.

Derefter halede min nyfundne Ven en lille Mundharmonika op af Lommen og gav sig til at spille en gammel melankolsk Niggervise, mens hans Overkrop uafladelig svajede hid og did som Masten paa et Skib i Havsnød og de beduggede Øjne vandrede søgende omkring i det røgfyldte Rum, som fulgte de de hendøende Toner til deres sidste Hvilested. Jeg greb, ligesom inspireret af Tonernes Magt min gamle Kasket og gav mig til at indsamle Skillinger ved Bordene. Musikken var til Ende, Niggeren

betalte Kaffen og Snapsene ved Hjælp af de indsamlede Mønter og vi vandrede begge atter ud i Kulden, han til sit Gadehjørne med sine Tændstikker og jeg ud for at begynde et nyt Liv med Champagneproppen i Lommen.

Om det nu skyldes Proppens magiske Kraft, eller om Snapsene havde givet mig Courage, jeg ved det ikke bestemt, men nok er det, jeg vovede mig ind paa et stort Hotel, hvor jeg fik Lov at vaske Tallerkner — og dermed var min Trængselstid forbi for den Gang. Siden avancerede jeg til bedre Stillinger indenfor Samfundet, kom paa den anden Side af Tallerknen om man saa maa sige, vel dels paa Grund af min medfødte Intelligens og Vindskibelighed, vel ogsaa paa Grund af min faste Tro paa Proppens heldbringende Kraft.

* * *

Der er gaaet Aar siden da, og i Dag fandt jeg Champagneproppen blandt en Bunke gammelt Ragelse. Jeg tror, det var den samme Magt, der drev mig til det jeg nu gjorde, som paa hin Dag i Fortiden drev Eva til at stjæle Æblet fra Kundskabens Træ. Nysgerrigheden efter at lære det at kende, som skulde kunne hjælpe mig i den yderste Nød var for stærk, jeg maatte skære Proppen op igennem, og jeg gjorde det.

Den var som alle andre Champagneproppe, ganske massiv — og nogen Kraft har den vel aldrig ejet undtagen den, som Troen forlenede den med.

Nu er Champagneproppen blevet Støv og Aske, men Troen paa Hjælpen i den yderste Nød har jeg endnu. Og derfor synes jeg, at min lille Erindring hører hjemme i et Julenummer, thi selv om de fleste af os vel er blevet for moderne og oplyste til at tro paa Julens gamle Legende, saa er der vel næppe en blandt os, der helt kan sige sit fri for Troen paa et eller andet, som er ligesaa, omend ikke mere usandsynligt end hint skønne Eventyr, vi skylder vor Barndoms lykkeligste Stunder.

Herpaa vil Champagneproppen for mig staa som et lysende Exempel.

«The blue boy».

Ett Julminne.

Vi hade nyss lämnat sjön: min något äldre kamrat och jag, och tänkte vi för en tid söka vårt uppehälle på den torra delen av moder jord. Lättsinnighet är emellertid sjömannens vanligaste fel, och vi jorde oss ingen onödig brådska med att söka arbete. Med vårt inte alltför stora bohag tog vi in på sjömanshemmet i en sydsvensk stad, där vi under de närmast följande veckorna förde ett fröjdefullt liv tillsammans med ett fyrtiotal övriga sjöbusar. Efter sex glada veckor med tämligen dyra avstickare til Danmark, hade vi inte blott ätit upp alla våra surt, nej vätt förvärvade slantar, utan även förvandlat en stor sjömans-kista (koffert), jämte oljekläder och sängtäckan i klingande mynt. Nu gavs ingen tvekan längre. Vi packade in alla våra tillhörigheter i en jättestor papperspåse, vilken jag med många goda ord uppbringat i en mjöllhandel. Att påsen var våt och sprucken redan vid packningen, hade vi vi inte lagt märke till.

Obekymrade om framtiden gav vi oss så i väg, medan bakom oss, våra ej alltför hjärtupna kamrater skrattade för full hals över vår löjligen utstyrsel. Trots november månad i kalla nordan var vi tacklade på sommarsätt, med vita trekronorsskor på fötterna. Anlända til stadens största torg, sprack papperspåsen mitt itu, och i samma nu, låg hela vår egendom utbredd på gatan. Nära intill stod två «bylingar», och skrattade av hjärtans lust över detta avbrott i enformigheten. Det samma jorde även de många gatpojkar och torggummorna. Min kamrat var röd i «synen» av förargelse, medan jag (innan Tysklands kalla bostäder satt rematismen i kroppen på mej) åtskilligt mera engelsk, inte alls tänkte att skämmas för så lite. Hastigt tog jag upp en inte alltför ren skjorta från marken, knöt samman ärmarna och halsliningen och började lugnt stoppa ner våra saker i denna, vel enastående resväska. Snart hade vi trots missödet, tillfredsställelsen att se staden långt bakom oss, och den ena bondbyn avlöst den andre. I en av dessa lämnades jag av kamraten i sticket, och han tog «hyra» på en bondgård; för att som han sade, «rigga upp». I verkligheten hade han fått nog av mitt sällskap, ty då man är van vid den goda och kraftiga sjömanskosten, är man inte utan tvingande skäl, hägad att för 35 öre i veckan «kryssa» på landbacken. Jag hade emellertid gett mej tusan på att principiellt avslå varje anbud om «snejs» innan melersta delen av mitt fosterland uppnåtts, och med den uppstoppade skjortan på ryggen fortsatte jag seglatsen.

Sex veckor före Jul hade jag lyckligt uppnått mitt mål, och knogade i mitt anletes svett i en pappersfabrik

för 1.25 om dagen. I väntan på bättre tog jag bostad i fabriken vindsvåning, där ett par tjocka pappersfilter tjänade som täcke och madrass på samma gång. Frös jorde jag ej, men varje morgon när jag steg upp, voro gängkläderna fyllda med snö. Det gick i tre veckor, och då hade jag samlat sex andra under tiden anlända landsvägsriddare, och fordrade vi annan bostad. Direktören, vilken redan betecknade mej «fräcke unghink» (anarkist) anvisade åt oss ett större, magasinrum, som var gemensamma bostad; en väldig järnspis, jämte fyra «dubbel-sängar» inrättades, och vi beredde oss att mottaga julen. Maten lagade vi själva, utan annat husgeråd än en treliters bleckkanna, samt en stor järnplåt, hömtad ur ett bageri.

På plåten steckte vi omvartannat, ägg, fläsk och sill, och i bleckflaskan kokade vi i samma följd; mjölk och kaffe, medan den på kvällen användes som tvättfat.

«Dock ödet har sin gång», säger en svensk diktare, och sä' även här. Samman med ett antal pojkar, alla yngre än jag, hade direktören ställt mej i en avdelning, med uppdrag att varje dag utföra ett visst kvantum arbete.

En månad efter min ankomst, hade han jort mej till «förste man», med 25 öres påök, naturligtvis ej utan beräkningar. Dock, dessa slogo fel. Utan att be om tillåtelse, reste jag en Lördag in till en närliggande stod, för att — prenumnera på tidningen «Arbetet». Hemkommen mötte mej direktören med förklaringen att jag vore avskedad; pängarna höll han redan i handen. Det var tre dagar före Jul. Jag beslöt att komma vad som ville, skulle jag sova i min gamla bostad över helgen. Däri voro mina kamrater eniga med mej, vi stannade allesammans hemma, fast beslutna att trotsa vad som hälst. Direktörens fräckhet bragte även de övriga yngre arbetarna på benen, allt flera samlades under natten hos oss i «Luffarehotellet». Eftet att ha genomläst några nummer av «Arbetet» fick jag en plötslig ingivelse, och uppmanade kamraterna att infinna sig samlat, på julafton. Till dess blir vi här! Sagt och jort. På julafton samlades ett 40 tal unga män och fabrikslickor, alla utan att veta något bestämt, men med hämdtankar och hat i hjärtat mot den gemensamme plågoanden. Jag var här ledaren av det hela, trots det var första gång som jag deltog i en församling.

Som inledning sjöng jag och två övriga, nyligen anlända en engelsk kärleksvisa, det åskades tystnad; och i det dunkla skenet från de slämtande eldtungarna i järnspisen, höll jag mitt första offentliga tal. Som avslutning läste jag en hatfylld dikt av vårt lands ende dåvarande arbetareskald, och uppmanade mina åhörare att bilda — factförening. Beslutet var enstämmigt.

Direktören rasade naturligtvis dagen efter, men arbetarna stodo fast. Ännu ett par gånger träffades vi till rådplågning i «hotellet», så dagen före nyår, kom länsmannen med vräkningsorder! Alltså ingenting annat att göra än «rigga upp» till långfärd igen.

För papperspåsar hade jag ingen tilltro mer, och en välvillig arbetare skaffade mej en tom Pellerins margarinlåda, i vilken mitt gods nedstuvades. Tack vare den nyvaknade gemensamhetskänslan, var min reskassa nu större än förra gången, och glad i hägen lämnade jag «hotellet». Efter sex veckors «kur» samt styrde skutan, nej benen, stadigt nordpå. Vägen gik förbi fabriken, fräns vars fönster, pojkar och flickor, vinkade mej ett deltagande farväl. Jag könde mej väl något hjärtnupen, i synnerhet vid åsynen av de senare, d. v. s. de många flickansigtetna, men som länsmannen och direktören följde mej i hålarna, ropade jag ett hurtigt «tjänis kamrater» och svängde lädan på ryggen. «Farväl sjöman, stå på dej bara» ropades till svar. När jag böjde om den sista arbetarebortaden, stod en välvillig gumma, och grät, vid min åsyn.

Några timmar senare slog jag mej tillsammans med en äventyrlig kypare, vilken i Stockholm blivit sparkad för «uppviglande värksamhet». Natten, nyårsnatten, tillbringade vi i en hölada, där vi omtalade för varandra våra upplevelser. Naturligtvis hade vi ingen lust att sova, och kyparen som vid väckandet av gamla minnen blivit vemodigt stämd, bad mej läsa något. I det nyinträdande årets första timme deklamerade jag för min nyvunne vän Frödings Fredlös:

«Jag drömmer jag vandrar med päken i hand,
förbi hela världen,
ser åkrar och gården,
och hus invid vägarnas rand,
men har intet hem eller land.»

Min kind är förfrusen,
och mörkröd och fnasig,
min byx är så trasig;
det glappar och klappar
och slår när jag går.
Mustaschen så stel som en skurborste hänger,
och ur mina känger,
det pekar två smutsiga tår.

Och så somnade min kamrat, glömmande alla utståndna vedermödor; och även jag slumrade in, belåten över den hämd jag efter egen mening tagit på en påfösare, och även belåten med mitt nyvunna resällskap. På kommande vedermödor: Ack naver, tänkte ni på dem, vid sjutton år!

A. J. Smålan.

En lille Jule Hilsen.

Jul, det Ord om Fest mig minder. —
Juletræ, i smykket Hal!
Selv i Kamp og Strid oprinder,
Jul! den Fest, som fejres skal.

Glade Jul, hver Nav jeg byder,
Ved et dejligt dækket Bord,
Som neutral, gid at i nyder,
Jul i Tanken! Fred paa Jord.

Krigen Rejselyst betvinger,
Her forstumt er Naversang,
Gid snart Fredens Klokker klinger
Og her Modermaalets Klang — —

L. M. i Düsseldorf.

En farende Svends Jul i Alperne.

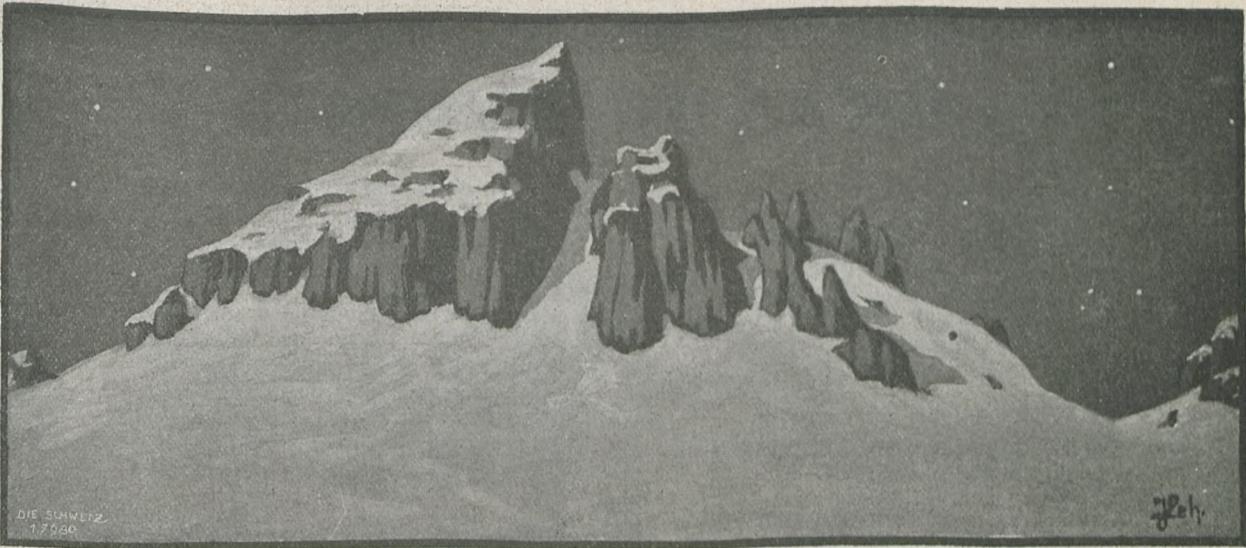
Sidste Jul bestemte jeg mig til at holde Jul i Svejts-Alperne sammen med en Del Sportskammerater fra Turistforeningen «Die Naturfreunde» og om mine smaa Oplevelser, der var saa vidt forskellige fra de foregaaende hjemlige Juls vil jeg her berette.

Et af Medlemmerne skænkede i Dagens Anledning (og for Fremtidens Skyld) vor Hytte en Kakkelovn, saa vi kunde have hele tre varme Stuer i Julen. Seks af os havde lovet at hjælpe til med at køre den derop. En tysk Kammerat og jeg var deriblandt; men havde alt andet end Lyst til Hvervet og da vi paa fastsatte Tidspunkt endnu ikke vare færdigt med et paabegyndt Spil Skak, fortsatte vi uforstyrret til jeg blev sat mat.

Vi pakkede Spillet sammen, tog vore tunge Rygsække og begav os paa Vej til Samlingsstedet, hvor vi lige kom tidlig nok — til at komme for sent. —

De 4 var borte; men vi traf et Par andre, som meddelte os, at vi sagtens kunde naa dem, naar vi skyndte os, «de er nødt til at gaa ad Landevejen, da de har Kakkelovnen paa en lille Vogn.» Vi fik da Fart paa omkring de første Par Gadehjørner, men satte Farten betydeligt ned, da vi mente os udenfor Synsvidde. Vi blev friske Hjulspor var i den 10—15 cm nyfaldne Sne og var nu kommen til Byens Udkant. Mørket faldt paa. «Hov!! — Hvad er det!?» — «Er det ikke Kakkelovnen?» «Jo, saamænd er det saa; men hvor er Mandskabet?»

Vi saa os om og opdagede et Værtshus. Nu var vi ikke i Tvivl om hvor Mandskabet var. Vi stod allerede i Begreb med at følge Eksemplet, da jeg laar en Idé. «Hvad om vi tager og kører med Vognen?» Som sagt saa gjort. «Uha, hvor den rasler fælt, mon ikke de har hørt noget?» Vi lytter. — — Nej, alt er stille. Vi kører hurtigt til. Afsted afsted!! Efter et Kvarters Tid kommer vi til en enlig Kro ved Vejen og vi faar en ny Idé, kører Vognen hen foran Porten, saa det sér ud, som vi var kørt derind, kører Vognen tilbage i samme Spor, til vi igen naar Midten af Landevejen. Her løfter vi den tunge Vogn og bærer den saa langt vi kunde holde det ud, udvisker vore dybe Spor ved at lade en Pellerine slæbe hen over dem. Atter kører vi, saa hurtigt vi formaar, op ad den stejle Bakke. Vi puster. «Hørte du noget?» «Ja, nu kommer de, jeg kan høre «Alpenkalb» bande de Tyveknægte langt ned i Helvede.» Naar Sneen breder sit hvide Dække over Mark og Vej, er alt saa lydhørt. Da de endnu var langt borte, besluttede vi at køre endnu et Stykke og haabede at deres egen Snakken vilde overdøve Vognens Raslen. Et Stykke borte opdager vi nu et Stendige og et enligt Træ. Vi lader Vognen staa, løber 20—30 Skridt tilbage i vore egne Spor, gør saa et Side-spring ind paa Marken og om bag Stendiget. Længe varer det ikke før de 4 Svende kommer, den ene med en elektrisk Lommelygte. Den ene bander værre end den anden. Pludselig finder de sig foran Vognen; men hvor meget de end søgte, kunde de ikke finde vort Spor. Lommelygten agerede Lyskaster. Alt forgæves. Saa blev der affyret et Par Pistolskud i Luften, vel for at skræmme Tyveknægtene, for saa endelig igen at sætte sig i Bevægelse med den «generobrede» Vogn og Kakkelovn. Vi fulgte efter i tilbørlig Afstand og besluttede under ingen Omstændigheder at røbe os, hverken til Per eller Poul. Paa Vejen kommer vi forbi endnu en Kro, hvor vi plejer

at bede og tage «en Styrker», da vi derfra har et svært, meget stejl Stykke til Hytten, dertil kun en smal og stolprett Sti, som altid i Bjergene. Jeg vil benytte Lejligheden til at fortælle at Byen vi tog fra ligger mere end 1000 Meter over Havets Overflade og vor Hytte ca. 1600 Meter.

Siden Krigen lukkes alle Kroer i Omegnen allerede Kl. 10 og da Kl. var 11 kunde de altsaa ikke komme ind paa Kroen her. Lige overfor Kroen var der et Skur og dér var de kørt ind og ifærd med at tage en lille «Hivert» og et Stykke Brød eller hvad de nu havde bragt frem af Rygsækkens Gemmer.

Da vi kom forbi, standsede de deres ivrige Tale, stirrede paa og genkendte os. «Aha! der har vi Tyvene», raabte en af dem og nu begyndte de at raabe i Munden paa hverandre.

Vi lod ganske uskyldige og forstod ikke et Ord. Jeg saa paa Kammeraten, der ikke fortrak en Mine og spurgte nok saa uskyldig, hvad der egentlig var i Vejen. Tilsidst mente een af dem, at vi maatte være uskyldige, ellers havde vi ikke kunnet holde os saa alvorlige og han fik Medhold af de andre, der saa fortalte os, hvad vi allerede véd. Det var deres Mening at gemme Vognen i Skuret og hente den næste Morgen; men Kammeraten mente, at Tyvene maaske var fulgt efter og stjal Vognen for anden Gang.

Vi tilbød dertor at hjælpe med at trække Vognen. Vi fik saa fat i et langt Reb og bundet det til Vognen, et Par Lygter tændt og vi kunde begynde paa det sidste og besværligste Stykke. Vi kunde kun gaa en og en, da Stien var smal. De 5 trak saa i det lange Reb og en gik og skubbede paa og holdt Vognen paa ret Køl, hvilket var besværligt nok. Sneen blev ogsaa dybere og dybere jo højere vi kom og vi opgav da ogsaa Ævret paa Halvvejen, gemte Vognen bag en Brændestabel og forsatte betydeligt lettet.

Da vi ved 1 Tiden naaede Hytten, var der allerede dækket til os af nogle, der allerede om Eftermiddagen var taget derop og knap havde vi ladet Hvilen falde paa os før Suppen stod paa Bordet. Derefter kom alt muligt andet paa Bordet, blot ingen Gaas eller Steg med Rødkaal, og tilsidst en dejlig varm Punch. Saa var der en der foreslog, at vi skulde synge en Julesalme; men hvil-

ken? De Tysktalende foreslog en Tysk, de Fransktalende en Fransk og vilde saa synge hver for sig. Pludselig kommer jeg i Tanker om, at jeg havde hørt en Fransk synge Melodien til: Glade Jul, dejlige Jul og da jeg vidste de Tysktalende ogsaa har den samme Melodi, begyndte jeg uden videre højt at synge første Linie paa Tysk: «Stille Nacht, heilige Nacht, Engle dale ned i Skjul». Da jeg kun kunde første Linie paa Tysk fortsatte jeg paa Dansk, medens Franske og Tyske istemte hver paa sit Sprog. Kan man kalde det 3stemmigt?

Først ved 3-4 Tiden kravlede vi i Halmen; men var allerede tidlig oppe næste Morgen for at se paa Solopgangen. Som altid var det koldt; men det glemmes, naar man ser Himlen begynder at farves rød og Bjergene sig tegne som en skarp Silhuet. Næsten til vore Fødder naar det mægtige Taagehav, nu ser man øverste Kant af Solen, snart er den halv og tilsidst hel kuglerund, endnu gløende rød, farvende Bjergtoppene i samme purpurøde Skær.

Efterhaanden som den stiger, faar den mere og mere Kraft og snart kan man ikke mere se mod dens Straaler. Den begynder ogsaa at tiltrække Taagen, der stiger til Vejrs og højt over vore Hoveder samler den sig og bliver til vældige Skyer, der den Dag drog mod Nord. «Tag Hilsen med fra mig!» Vi kunde ikke blive mæt af at se paa Herligheden; men det kunde vore Maver heller ikke. Altsaa brød vi op og hentede ved forenede Anstrængelser Kakkellovnen op til Hytten, hvor Morgenkaffen ventede paa hver

«En farende Svend».

Julemaaned 1916.

SKANDINAVIEN.

Var finns den plats på vida jorden
vars söners häg och ädla sinn
bor djupt i bröst som uti norden
vars namn är Skandinavien?
Där mandom mod och morske männer
från fjordig strand, från snöig lund,
ses räcka hand^o med käckas svenner
med hembygd skön vid Öresund.

Dig Skandia, dig vill jag prisa
din midnattssol, ditt norrskens prakt,
med din natur vill du oss visa
att enighet är ökad makt.
Här våra fäder blandat blodet
för forntids folk, för framtids stam,
att vi ditt namn med ungdomsmodet
från fredlig färd må bära fram.

Du vän som ut i världen drager
att pröva lyckans hala stig,
varhän du färden företager
låt städs det budet följa dig:

Hur än dig skiftar levnadsbanan
i med — i motgång, glädje, sorg,
svär trohetsed åt naverfanan,
åt C. U. K. var framtids borg.

Och när från färden du vändt åter,
i främmand land har gjort din rund,
och när som tanken dig minnas låter
om brodershjälp uti nödens stund,
glöm aldrig att för de yngre bröder,
stå troget fast uti navens led,
och med ditt bistånd dem understöder
och väg för deras färd bered.

Fast krigets åskor än ständigt ljunga
och hota spränga alla band,
det maningsropet dock hörs runga
utöver hav och över land:
Att hålla ut och aldrig svika!
Då skall så stark som klippan stå,
i med och motgång alltid lika
vår naverborg, vårt C. U. K. E. O.

Et Æventyr.

En Nav som var paa Valsen, sad under
et Træ lidt fra Landevejen og hvilede
sig. Det var just i Middagstiden, og
skønt det var noget tidligt paa Foraaret, saa var
det alligevel saa varmt, at han syntes, at det
var saa godt at sidde og lure lidt i Skyggen.

Som han nu sad dér og tænkte paa alting
og ingenting, saa han, at der kom et Pigebarn
gaaende paa Landevejen; da hun var ud for
ham, hilste hun og spurgte om han vilde med
samme Vej som hun.

«Det kan du stole paa», sagde Svenden, «hvem
er du for Resten?»

«Jeg er *Friheden*», sagde hun og smilede.

«Tak skal du ha'», sagde Naven, «saa er det
dig, som jeg altid har søgt efter!»

Og saa gik de ud ad Livets knollede Landevej.

Naven syntes, at det var herligt at følges
med *Friheden*, de var velsete, hvor de kom frem,
hun gik altid et Skridt foran ham, og hvormeget
han end anstrængte sig, saa kunde han aldrig
komme foran hende. Overalt kom de frem, *Fri-*
heden kendte Veje som almindelige Folk ikke
vidste Besked om, og Naven tænkte aldrig paa,
at det kunde være farligt at følge de Veje, som
Friheden anviste ham.

Saa en Dag de gik over en Aa, saa' Sven-
den sit eget Billede i Vandet og udbrød halv-
vejs forskrækket:

«Hov, jeg trænger sgu til at bli' barberet!
nu har vi ogsaa snart gaaet længe.»

«Ja det har vi», svarede *Friheden*, vi har
gaaet sammen i otte Aar.»

«*Otte Aar!*» raabte Naven, «og jeg som sy-
nes, at vi bare har været paa Rejsen i otte
Uger!»

Han gik lidt og tænkte sig om og sagde
saa:

«Men paa den Maade bliver Livet jo altfor
kort.»

«Jaja, men saa maa du hellere slaa Følge
med hende som kommer der bagefter os, saa
skal det nok blive længere», svarede *Friheden*.

«Hvem er det da?» spurgte Svenden og saa'
sig tilbage.

«Det er den *store* Kærlighed», svarede *Fri-*
heden med en haanlig Klang i Stemmen.

Svenden blev interesseret og standsede for
at se lidt nærmere paa *Kærligheden*.

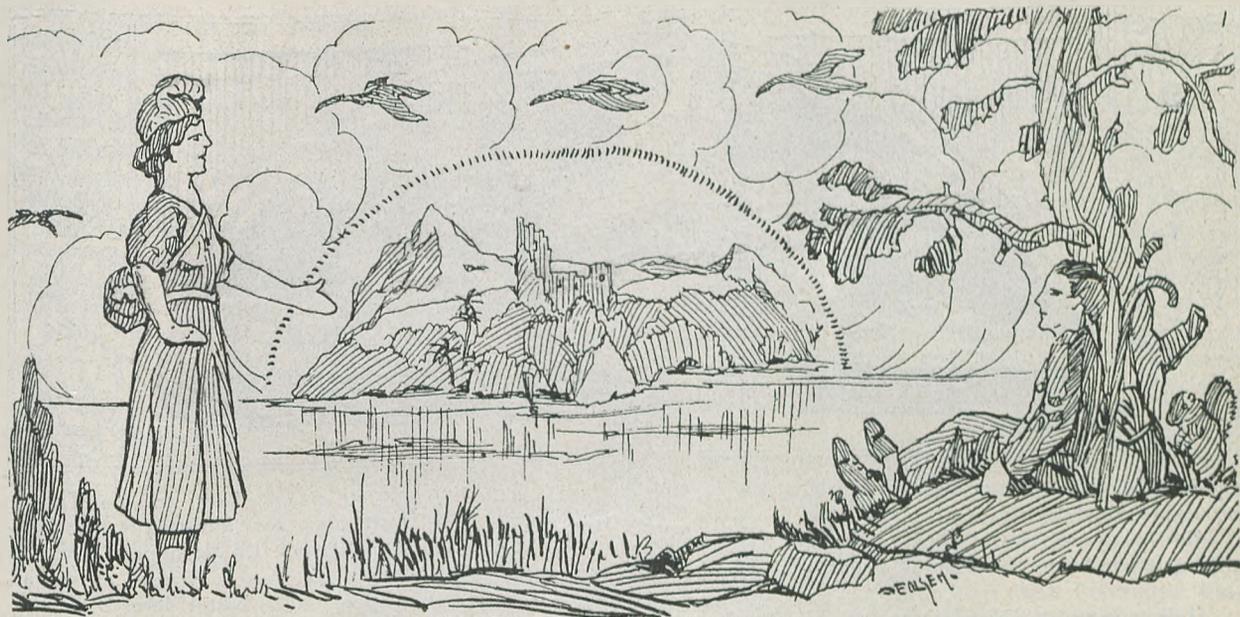
«Hun er sgu rigtig sød er hun», tænkte Sven-
den, «men alligevel, *Friheden* er dog den bedste
i alle Fald!»

Og han benede af Sted efter hende det bed-
ste han kunde, men hun havde faaet saa stort
Forspring, at han ikke kunde naa hende.

Saa fulgtes han da med *Kærligheden*, men
langt borte forsvandt *Friheden* ind i en Skov og
han saa hende aldrig mere. *Jörgen.*

I det Fremmede.

Dagbogsblade fra en Rejse Buenos-Aires-Hamburg
paa 3. Klasse. Af Johs. Bertelsen.

Bahia Castillo ligger og vugger let i Fortøjningerne, da min Ven og jeg i et Automobil ruller ind paa Havnepladsen.

Jeg er lige bleven udskrevet fra Hospitalet efter en haardnakket Feber, og lydende højere Autoriteters Raad, har jeg besluttet at rejse tilbage til Europa for at genvinde Helbredet.

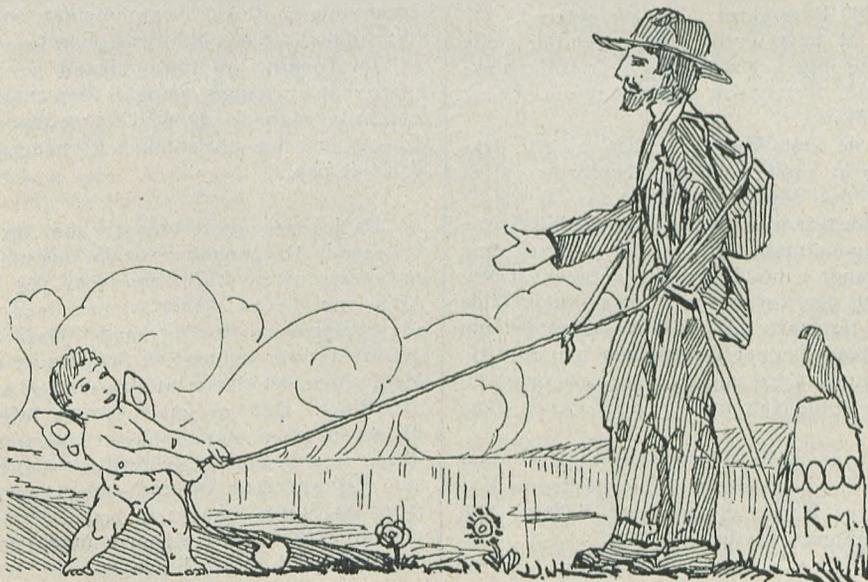
Min Ven, som ellers til daglig er en paapasselig ung Mand, har i Anledning af min Afrejse taget sig en Fridag, og tilladt sig den Luksus at bestille en Bil.

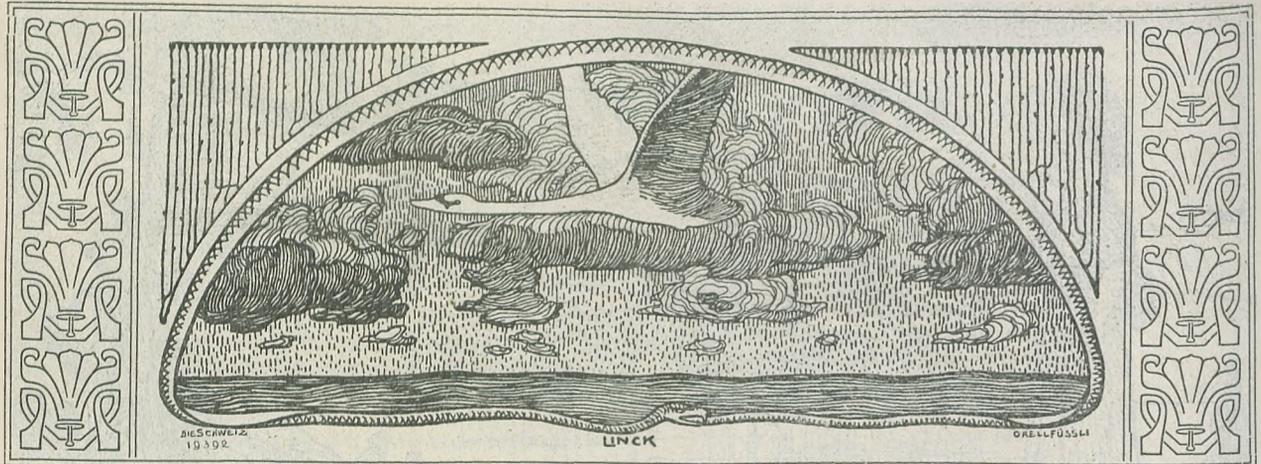
Kajen er fuld af Folk, som venter paa at komme om Bord. Det er hovedsageligt Italienerne, Spaniere, Rusere og Folk fra Balkanlandene, som efter endt Høst rejser tilbage til Moderlandet for at leve af de sammen sparede Penge indtil næste Høst igen har Brug for deres

Arbejdskraft. — De har slaet sig ned i Smaaklynger, siddende paa Kufferter eller store Bylter Tøj, ivrig diskuterende den forestaaende Rejses Behageligheder. Thi selv om det for Størsteparten af dem er en aarlig tilbagevendende Begivenhed at rejse til og fra Argentina, glæder de sig dog som Børn til i en lille Maanedstid at være fri for Arbejdets Besværligheder og til at kunne gøre og lade som de finder for godt.

De fleste Mødre har faaet Rollingerne samlede omkring sig og er ivrig optagne af at undersøge de Smaas Hoveder for at se om ikke et lille bekendt Dyr skulde have forvildet sig i de filtrede Krøller. At det ikke er første Gang Børnene er underkastet denne Kur, ser man straks af Mødrenes behændigt arbejdende Fingre. Jeg er ikke i Tvivl om, at Resultatet af Undersøgelserne har svaret til Forventningerne.

Efter Bestemmelsen skulde «Bahia Castillo» afgaa Kl. 10 om Formiddagen, men først da Kl. er 5 om Eftermiddagen sættes Kranerne i Bevægelse for at hejse Ba-

gagen om Bord, og kort efter bliver Skibet tilgængeligt for de længselstuldt ventende Passagerer.

Det har været mørkt længe inden «Bahia Castillo» endelig letter Anker og staar ud gennem La Plata.

Hvis nogen af Passagererne paa 3. Klasse havde ventet sig selv den mindste Smule Komfort blev de skuffet i en frygtelig Grad. Opholdet viste sig nemlig saa primitivt som vel muligt.

Straks da vi kom om Bord, blev vi stillet op i en lang Række og maatte saa defilere forbi en af Skibets Officerer, som med et Stykke Blaakridt slog et Kryds paa Billetten, hvilket var ensbetydende med at den var «all-right». En anden af Officererne udvalgte, efter bedste Beskub, en halv Snes Passagerer, som fik udleveret et Kort lydende paa saa og saa mange Personer, og ved Forevisning af dette Kort hos en tredie af Mandskabet fik man udleveret en Bliktallerken, en Kop af samme ædle Metal samt en Jernske og en dito Gaffel. Til at hente Maden i fik det lille tilfældigt sammensatte Selskab udleveret en Blikspand og en Kedel.

Saa først var man naaet gennem Skærsilden og kunde begynde at bese Skibet og dets Bekvemmeligheder. Det var i Sandhed ikke videre komfortabelt indrettet for os 3. Klasses Passagerer. For- og agterude førte nogle Trapper ned til to store smudsige Rum, som hver især kunde rumme ca. 300 Passagerer. Jeg gik agterud.

Efter lykkelig at have entret ned ad et Par stejle Trapper, befandt jeg mig i «Kahytten», hvor et Par elektriske Lamper gjorde fortvivlede Anstrængelser for at sprede det dunkle Mørke.

Til trods for at de fleste Køjer var beslaglagte, lykkedes det mig dog at finde en Køje i Nærheden af et Koøje, saa nu var der dog en Mulighed for, at jeg — naar ellers Vejret vilde tillade det — kunde faa en lille Smule frisk Luft. En Tangmadrasse og et ganske tyndt Tæppe var alt, hvad jeg fandt i min Køje. Jeg antager, at Madrasen var anbragt der for at man ikke skulde falde gennem det spinkle Jernstativ og knuse Passagereren, som laa neden under. Hvad Tæppet derimod var beregnet til, vil til mine Dages Ende være mig en uløselig Gaade; thi at det skulde kunne holde Nattekulden borte, er vel ingen saa naiv at tro.

Ved Tanken om at skulle tilbringe omtrent en Maaned under slige Forhold, traadte mit lille beskedne Værelse i Calle Piedras frem i et saa skarp Refleks, som jeg endnu aldrig tidligere havde skuet det.

Da jeg atter kom op paa Dækket, traadtes Dansen til Tonerne af en Harmonika, som kunstfærdigt trakteredes af en svedende Ungersvend. Da det smukke Køn ikke var særlig rigt repræsenteret paa 3. Klasse, og de faa, som vi havde, endnu ikke havde kastet deres Blufærdighed over Bord, var de mandlige Passagerer henvist til at danse med hinanden, hvilket ogsaa tilsyneladende gik fortrinligt.

Og medens hele den sydlige Halvkugles vrimlende Stjernehær gjorde Natten til Dag, stævnedes «Bahia Castillo» hjemad . . .

— — — Søvn blev der ikke meget af den Nat, det skulde den frygtelige Stank af Hvidløg, som alle Russere var befængt med, i Forbindelse med Uddunstningerne fra de mange Passagerer, nok forhindre. Jeg har aldrig været søsyg skønt jeg adskillige Gange har været ude i haardt Vejr, men den Nat fik jeg nogle underlige Fornemmelser i Halsen — det var, som sad der en Prop fast og hverken vilde op eller ned.

Jeg aabnede Koøjet og den friske Søluft fik for et Øjeblik Lov til at strømme ind. Men ogsaa kun for et Øjeblik; saa kom en stor, brovtende Russer, der paa en en meget demonstrativ Maade slog Koøjet i. — Et Øjeblik efter fik jeg det atter aabnet, men kun med det Resultat, at Russeren igen kom og spærrede for videre Lufttilførsel. Samtidig benyttede han Lejligheden til at servere mig en Række Komplimenter, som jeg til alt Held ikke forstod. Saa opgav jeg Ævret.

Til Tonerne af Harmonikaen sov jeg ind — den første Nat af mange, mange. Men mange Gange i Natens Løb vaagnede jeg med en modbydelig Smag i Munden og med den ubehagelige Fornemmelse at ligge med al Tøjet paa.

Da jeg den næste Morgen kom op paa Dækket for at faa min Morgenkaffe, var det mig umuligt at genkende en eneste af de 9 Russere, som jeg den foregaaende Aften var bleven slaaet sammen med. De havde faaet alle Spiseredskaberne og havde ogsaa Spisekortet, uden hvilket det var umuligt at faa udlevet et eneste Maaltid Mad. Men det værste af alt var dog, at de ogsaa havde min Billet. Det var gaaet til paa følgende Maade: Da vi om Aftenen skulde have udleveret Spiseredskaber, havde Vedkommende af Skibets Besætning, som forestod Udleveringen, for en Nemheds Skyld givet alle Billetter og Spiseredskaber til en af de 9 Russere, som jeg var usdet til at spise sammen med, og i Mørket var vi saa kommet bort fra hinanden.

Morgenkaffe fik jeg saaledes ikke noget af. Naa, forøvrigt tror jeg ikke, at jeg gik Glip af noget særligt. Thi hvis det Sprøjt, som jeg saa Passagererne sidde og søbe i sig, kan gaa under det fine Kaffe, er der ingen Grænser for det tilladelige. Den samme Kaffe var til Nød anvendelig til Fodvask; det var i hvert Fald min Mening, da jeg senere gjorde Bekendskab med denne Kombination af kogt Vand og Cikorie.

Min Eksistens afgang imidlertid af Russerne, og hele Formiddagen benyttede jeg til et indgaaende Studium af de forskellige Russerfysiognomier — men forgæves.

Mine Russerne var sporløst forsvundne.

Ved Middagstid gik jeg op til Hovmesteren og fortalte, hvorledes det hele hang sammen. Men den eneste Trøst jeg fik var, at hvis jeg ikke til Billeteftersynet den næste Dag havde skaffet min Billet til Veje, skulde han — og saa brugte han nogle fæle Udtryk, som han aabenbart ikke havde lært i Søndagsskolen — nok sørge for, at jeg blev sat i Land, naar vi naaede Montevideo.

En Svensker, som jeg under mit Strejftog om Formiddagen havde truffet paa, var saa elskværdig at dele sin Middagsration med mig. Middagen var meget kunstfærdigt sammensat. Ja, i den Grad var «Kunsten» lykkes for Kokken, at det sikkert vilde have taget det meste af min Ungdom, om jeg skulde analysere de forskellige Bestanddele.

Om Eftermiddagen fortsatte jeg Eftersøgningen, men med samme negative Resultat. Den eneste Chance, der nu var for, at jeg kunde undgaa at blive sat i Land i Montevideo var, at Russerne var saa ærlige, at de ved Billeteftersynet den næste Formiddag vilde gøre opmærksom paa, at de havde en Billet for meget.

Tidlig den næste Morgen blev alle Passagererne purret ud af Køjerne til Billeteftersyn. Jeg udvalgte mig en Plads, hvorfra jeg havde ugenert Oversigt over Passagererne, naar de defilerede forbi Hovmesteren og de øvrige Officerer, som havde med Billeteftersynet at gøre.

Den ene passerede efter den anden. Men ingen Ting skete — ingen meldte sig med en Billet for meget.

Hver Gang jeg saa en Mand, som jeg syntes, jeg havde set før, antastede jeg ham og forelagde ham mit Spørgsmaal. Men enten forstod de mig ikke, eller ogsaa fik jeg et Nej til Svar.

Paa samme Tid, som jeg begyndte at frygte for, at Hovmesterens Trusel skulde blive bragt til Udførelse, blev jeg lynende gal paa Russerne i Almindighed og paa ham, som havde min Billet i Særdeleshed.

Der var nu kun faa Passagerer tilbage, og mit Haab om et godt Resultat blev mindre og mindre.

Men pludselig ser jeg en Mand nærme sig Hovmesteren med to Billetter i Haanden — og saa ved jeg, hvor meget Klokken er slaet. Ganske rigtig. Det er min Billet, og jeg bliver helt benøvet over at finde saa meget

Ærlighed hos en Russer, og beder i Tankerne den ærlige Sjæl om Tilgivelse for de mange slemme Ord, som jeg for et Ojeblik siden betænkte ham med.

Just som Billeteftersynet var endt, lod Middagsklokken, og sulten som jeg var, glædede jeg mig til at faa Skrutten fyldt. Spisesalen behøvede jeg ikke at søge efter.

Middagen kunde indtages siddende paa Kranerne eller paa de store Luger, og hvis man var kommet for sent til at sikre sig en af disse meget eftertrækkede Siddepladser, maatte man tage til Takke med de mere ubekvemme Sæder, som Dækket frembød.

I Tilfælde af Regnvejr eller naar Søen gik ind over Skibet, maatte vi søge ned i Køjerne, som var vort eneste Opholdssted under saadanne Forhold, og der spise vore Maaltider. Paa slige Dage maatte jeg undvære Mad, thi spise i den Atmosfære, som herskede nede i «Kahytten», var mig umuligt, hvor meget Opholdet om Bord paa «Bahia Castillo» end havde tvunget mig til at slaa af paa mine ellers Fordringer hvad det hygieniske angaar.

Montevideo ligger badet i straalende Solskin, da «Bahia Castillo» med klingende Musik løber ind paa Reden og kaster Anker.

Da Opholdet skal gøres saa kort som muligt, bliver der ikke udstedt Landgangskor, og de mere eller mindre skuffede Passagerere, som havde glædet sig til Landgang, maa derfor nøjes med at tage Maal af Byen paa Afstand.

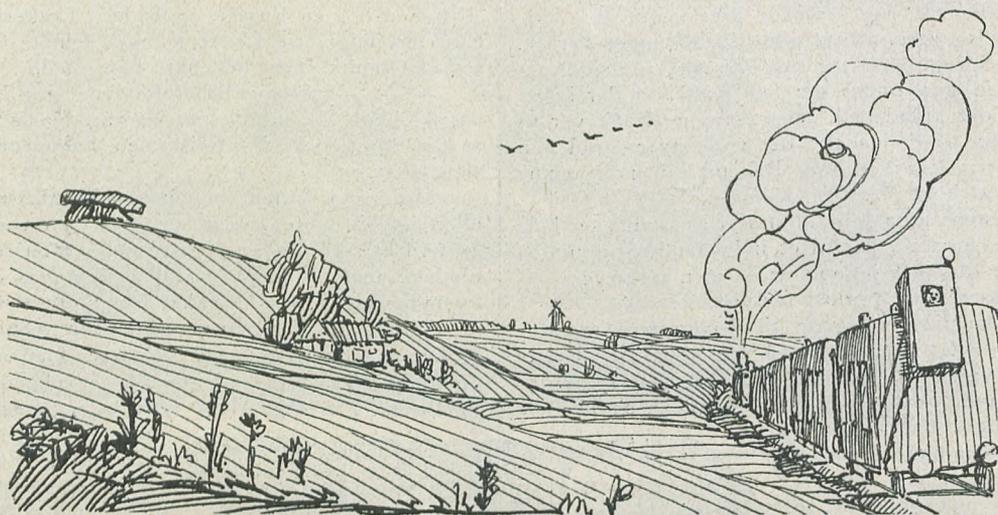
Kun saa lang Tid som det tager at optage og afsætte Passagerer, bliver vi liggende, saa lyder Skibsklokken — og Skruens Bevægelse bliver hurtigere og hurtigere.

I Santos, som er vort næste Anløbssted, lægger vi til Kajen, og nogle Opslag kundgør, at der her er uhindret Landgang for alle Skibets Passagerer.

Svenskeren og jeg har holdt en lille Konference med vor private Pengebeholdning, og vi er kommen til det glædelige Resultat, at vi nok tør tillade os den Luksus at gaa i Land og faa et ordentligt Maaltid Mad.

Vor første Gang gælder en Veksellerer, hvor vi faar nogle af vore argentinske Pesos'er omsat i Milreis. At samme Veksellerer har snydt os, er Svenskeren og jeg rørende enige om. Men vort Ukendskab til Portugisisk og Milreisens Kurs forhindrer os i at afsløre den — efter vor Mening — bedrageriske Veksellerer.

Den Pris, vi maatte betale for Middagen, svarede hverken til Kvaliteten eller Kvantiteten, og vi begyndte saa smaat at drage de gode Santosfolks Hæderlighed i Tvivl. Men da den stærke Santoskaffe med dens fine Aroma blev serveret, blev vi alligevel en lille Smule mildere stemt, og ved en brasiliansk Cigaret, som vi i Parentes bemærket slet ikke kunde taale, drev vi ud for at se lidt paa Byen.

En mere skønhedsforladt, smudsig og uhumsk By end Santos, vil ikke blive let at finde. Gaderne var smalle og krogede, og i en saadan Mangfoldighed slyngede de sig ind i hinanden, at en Fremmed uværgerlig løb vild, hvis han vovede sig al for langt bort fra Byens Hovedstrøg.

Gadernes Brolægning var i en yderst slet Forfatning. Affald og Snavs, som hensynløst blev kastet ud fra Husene, frembød tilsyneladende en fortrinlig Tummelplads for Gadens Børn — og over denne Idyll skinnede Solen med en Styrke af 40—50 Graders Celsius. Ingen forfriskende Vind jog gennem Gaderne og rensede den for dens Snavs og Uhumskheder. Er det til at undres over, at slige Forhold afføder Sygdomme og i Løbet af kort Tid er i Stand til at knække selv den stærkste Konstitution?

Santos har da ogsaa Ord for at være en af Verdens mest pestbefængte Byer; sorte Kopper og andre uhyggelige Sygdomme flourer her i en frygtelig Grad, og kræver Aar om andet et ikke lille Antal Ofre. Det, der er gjort for at bøde paa disse slette Forhold, er ikke let at faa Øje paa for en flygtig Iagttagelse.

At Brasilianeren er raa og hensynsløs overfor Dyr, er en bekendt Sag. Men at denne Raahed kunde give sig slig diabolisk Udslag, som jeg blev Vidne til under mit korte Ophold i Santos, havde jeg ikke anset for mulig.

Svenskeren og jeg stod og betragtede nogle Arbejdere, der var beskæftigede ved Udgravning til et Hus. Til Transport af Jorden blev benyttede tohjulede Kærere som blev læssede saa tungt, at det syntes umulig andet end at det forspændte Muldyr maatte blive løftet i Vejret af den overmægtige Byrde. Skønt det arme Dyr flere Gange var ved at segne under Kørselen opad den stejle Brink, var der dog ikke en eneste af Arbejderne som følte sig foranlediget til at række det en hjælpende Haand. Kuskens Pisk var i stadigt Aktivitet, og i et Tilfælde saa vi, at Piskeren havde efterladt en blodig Strime paa Muldyrets Ryg. For os var det et modbydeligt Syn at være Vidne til. Brasilianerens Medlidenhed indskrænkede sig til at strø Sand i Saaret for at holde Fluer og andre Insekter borte.

— — — Da vi atter kom om Bord, havde nogle Kadrejer slaaet sig ned paa Dækket med alskens Varer: Frugt, Cigaretter, Postkort m. m.

Naar jeg tager i Betragtning, at Prisen paa de forskellige Varer var mindst dobbelt saa høje som inde i Byen, forbavser det mig, at disse fik afsat saa store

Mængder, som var Tilfældet. Ganske vist vilde der nu hengaa en Uges Tid inden vi anløb den næste Havn, og dette undskylder vel til Dels den store Købelyst.

Saa letter «Bahia Castillo» Anker og forbi en mægtig Flaade af Koffardidampere gaar det ud paa det blaaende Atlanterhav.

* * *

Livet om Bord paa en Oceandampers 3. Klasse er en saa broget Mangfoldighed, at man uvilkaarlig føler sig hensat til en kæmpemæssig Zigøjnerlejr.

Der er nu Spanierne, som har sat sig magelig til Rette for i al Endrægtighed at spille et Slag Kort. Der er givet rundt og Spillet i fuld Gang, da pludselig en af Spillerne med alle ydre Tegn paa Foragt for sine Medspillere paa en meget demonstrativ Maade klasker sine Kort i Dækket, og ikke videre stiltfærdig henstiller til sine Medspillere om at lade være med at se hinanden i Kortene.

Da de alle er Mænd af «Ære» tager det ene Ord det andet, og under en højroset Konversation, som har lokket en ret anseelig Tilskuerskare sammen, farer de op og ned ad Dækket med fægtende Arme og helt violgrønne i Ansigtet af Harmen.

Nu maa Kulminationspunktet være forestaaende, den berømte spanske Kniv vil man om et Øjeblik se blinke i Solskinnet — — — men pludselig sætter de sig igen og Spillet fortsættes.

Et Øjeblik efter gentager den samme Scene sig — men saa har den jo ikke Nyhedens Interesse længere.

— — — Under et Solsejl hat en driftig Italiener faaet anbragt en Feldstol — en Barberstue til behagelig Afbenyttelse for Skibets Indvaanere er aabnet.

Jeg var ikke saa modig, at jeg turde overlade mit Liv i den sorthaaeredes Hænder. Kunderne, som var blevet behandlet i den nyaabnede Forretning, var just heller ikke nogen Garanti for «propert og vel udført Arbejde», som der saa overbevisende averteredes fra et Papskilt.

* * *

Maden, vi fik — var som tidligere omtalt — ikke alene yderst daarligt tillavet, men ogsaa utilstrækkelig. Det var dog altsammen bleven taalt med en Resignation, som geraadede de temperamentsfulde Folkeslag, vi havde om Bord, til megen Ære.

Men en Dag — vi var da omtrent ved Ækvator — skulde vi have Sild til Middag. Sild er i Almindelighed

en god Spise; men den, vi den Dag blev sat til at konsumere, viste sig at være fordærvet i en frygtelig Grad.

Da dette observeredes fik den dulmende Utilfredshed Udtryk i nogle meget stormende Demonstrationer foran Køkkenet.

Kaptejnen i Følge med Styrmandene og Hovmesteren kom til Stede og forsøgte at mægle, men uden Resultat. Først da Kaptejnen stillede en ny Middag i Udsigt, faldt Sindene til Ro.

Efter Middagen samledes Svenskeren og jeg sammen med en Del Tyskere paa det øverste Dæk til en Raadslagning om Situationen. At der maatte gøres noget for at forbedre Tingenes Tilstand, var vi alle klar over. Vi blev da enige om at sende en Adresse med Underskrifter op til Kaptejnen. I Adressen, som var skrevet med Blyant og affattet paa Tysk, henstillede vi til Kaptejnen om at sørge for en bedre og rigeligere Forplejning. Svaret, som indløb hen paa Eftermiddagen, gik ud paa, at Underskriverne af Adressen for Fremtiden skulde faa bedre og rigeligere Mad.

Og det fik vi!

Kaptejnen var aabenbart bleven duperet af vor diplomatiske Fremfærd.

* * *

Om Aftenen, naar Solen var gaaet ned og Varmen mindre generende, pulserede Livet stærkest om Bord.

Saa tog Spanierne og Italienerne Banjoen eller Mandolinen frem og Dansen gik med Liv og Lyst.

Russerne, som sjældent deltog i den almindelige Lystighed, sad hengemt i Skibets mørkeste Kroge og sang deres vemodige Sange om Ruslands store, øde Stepper.

Og Svenskeren og jeg var gaaet helt ud i Agterstavn, hvor vi sad og fortabte os i en interessant Diskussion om Skandinavisme. Eller ogsaa kappedes vi om at finde de mest bekendte Stjerner eller Stjenebillede.

Tiden gik — og inden vi rigtig vidste af det, havde vi Spaniens og Portugals skønne Kyster i Sigte. Og derfra og til Hamborg var jo en lille Tur . . . . .

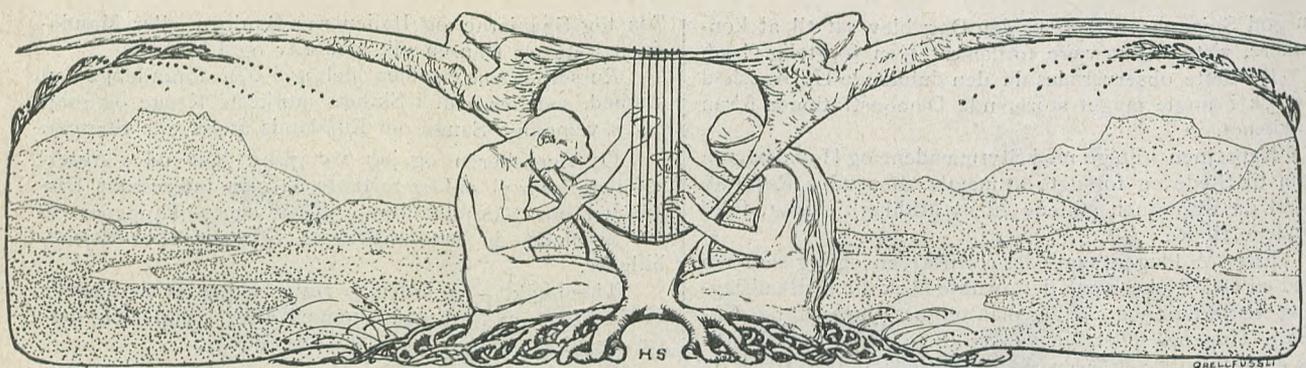
En vakker solfyldt Søndag Eftermiddag var Rejsen endt. Glemte var dens Besværligheder og Savn ved Tanken om at være hjemme —

JULI!

Kom nu Venner, lad os nyde
Julens store Glædesfest;
Vort „Velkommen“ vi nu byde
Hver en nordisk Brodergæst.
Striden tier — Verden glemmes —
Julesangen glad istemmes
Ogsaa her paa nordisk Vis.

Fjernt fra Hjemmet, i det lille
Herligt skønne Svejtserland,
Samles vi til Julegilde
Svende hist fra nordisk Strand.
Glasset hæves, — Læben smiler,
Mindet drages, Tanken iler
Til det kære Barndomshjem.

Gesällen.

Melodi: *Bohuslänska fiskarevalsén.*

När en gesäll på vandring går
världen för honom öppen står.
Då sjunger han glad i sinnet, i sinnet,
en munter sång.
Sin ränsel han bör på ryggen då
pengarna uti fickan slå takt uti portmonixen,
i nixen.

till hans gång.

:|: Då tänker han «i nästa stad som jag når,
arbete där jag åter får,
och fickan full med guld». :|:

Då kommer han är i festligt lag,
och pengar han uti fickan har,
livet han ser i solljus, i solljus,
och rosenrött.

Ej tänker han då på vintern svår
när säkert han utan pengar går,
nej blott för denna stunden, för stunden,
han lever då.

:|: Om då en liten älskling också han har,
henne han uti famnen tar
och valsar om et slag. :|:

Reslusten driver dock en dag
på ryggen han åter ränselen tar,
vandrande ut i världen, i världen,
än en gång.

Ibland väl resan bliver svår
där han framåt i världen går,
då mat det ej finns i ränseln, i ränseln
och kassan tom.

:|: Då spisar han av skogens frukter och bär
ett läger han också reder sig där,
där sover han så gott. :|: *O. Jönsson.*

Den färende Svend.

Indholdsfortegnelse for Aaret 1916.

(Melodi: «Her komme vi Soldater»)

:|: Hej op i gamle Naver, stem i en lystig Sang

Ja i en Naversang :|:

:|: Vi her i Bladet jo læste hele Aaret lang

Om Navens gamle Vandre-Trang

Om Navens Trang :|:

:|: Se Peter fra Freds'bærre drog til Australien
Ka' du knuse den? :|:

:|: Han skyder Krikker og Bondens mange,
mange Faar.

:|: Ja stakkels bløde døde Faar

Hver Morgen flaar. :|:

:|: En Nav drog til Chicago og hjem til
«Svenden» skrev

Han et Rejsebrev. :|:

:|: Tre andre Naver sa' Farvel til deres kære Pi'er.
Drak to Glas dunkelt Afskedsbier

Drog til Algier. :|:

:|: Og Stuttgarts seks-syv Naver tog ofte ud
paa Tur

Og de gjorde Kur. :|:

:|: De fraadser Griesbrei med vældig Naverappetit
:|: Rouge-blanc og la frère-petit

Med Akkevit. :|:

:|: Og Zürichs gamle Svende paa Mythen tar i Flok,
Vist halvanden Skok :|:

:|: De drikke Teevand, ser Solens sjældne-
kælne Hop

Og sole deres nøgne Krop

Paa Bjergets Top. :|:

:|: Se uden Mad og Drikke er Navens Liv lidt trist
Det er sandt og vist. :|:

:|: Derfor i Hamborg med Spæk de fange
mange Mus

Og faar i Kassen Masse Krus

I Oles Hus. :|:

:|: Har i ej Smør paa Brødet, kan I faa
Pakker sendt

Bli'er nu bekendt :|:

:|: I faar det gratis, lidt over vores Eksportpris
Dertil en lille bitte Gris

Begrivligvis. :|:

:|: Vi kunde Enden spinde saa nær det
bli'er til Løgn

Tre à fire Døgn :|:

:|: Saa slutte vi da, for dette drøje, sløje Aar
De Smaahib som her i alle faar

Sing' godt Godtaar! :|: *Per Jörgen.*

Til „Den farende Svend“s Læsere!

Ingen ringes Jul over Jord, over en Jord, hvor Millioner af Mennesker forgæves beder om Fred. 2¹/₂ Aar Krig! Hvilken uhyre Sum af Sorg og Fortvivlelse indeslutter dette Tidsrum ikke. Og endnu ingen eller kun liden Udsigt til Myrderiets Ophør. For et Aar siden nedlagde vi i vore Juleønsker Haabet om Fred, noget, der ikke gik i Opfyldelse. Vil det derfor ikke lyde som Blasfemi, om vi igen — for tredje Gang til en Jul — kun udtrykker det eneste store Ønske: *Fred!?*

Og dog, vi vil gøre det alligevel. Vi, der venter paa en bedre, en herligere Tid, *maa* være Optimister, *maa aldrig* blive trætte af at vente! Og skønt vi har al Grund til at mene, at Krigen endnu ikke har naaet sit Højdepunkt, tror vi dog, at det længste Stykke af den sorte, dystre Tid vi gennemlever, er forbi, og at det maaske dog bliver os forundt til næste Jul at fejre en *virkelig* hvid Jul, en Jul, hvor Hadet mellem de forskellige Nationer er bilagt.

Vel har vi al Grund til at være tilfreds med den Maade, de farende, skandinaviske Haandværkeres Organisation har holdt Stand under Krigen, men det er dog ikke det gamle! Hvor var det ikke en herlig Tid, da hver farende Svend kunde overskride hvilken Grænse *han* vilde og *hvor* han vilde, da hver eneste Dag skandinaviske Svende myldrede ind i de skandinaviske Foreninger i Tyskland og Frankrig, Ostrig og Ungarn, Svejts og Rumænien. *Den* Tid ligger langt, langt tilbage!

Nu *maa* Nordens Sønner, der har trampet Kontinentets og Orientens Landeveje, nøjes med det mere hjemlige Skandinavien, hvor vore brave og trofaste Venner med stort Held og Udholdenhed har formaaet at fastholde mangan en gammel og ung farende Svend i disses Organisation.

De Mænd skylder vi Tak og ikke *mindst* dem, der *dog* blev C. U. K. tro i Udlandet, trods de smaa Forhold, Krigen mange Steder har medført for Foreningerne dér.

Ingen Sinde har det vist sig saa klart og koncist, som under Krigen, at de skandinaviske Foreninger i C. U. K. er de eneste, der har formaaet at bevare den Idealitet og Uegennyttighed, som er hver virkelig Svends Adelsmærke. Vi er ikke blot «selskabelig», Nej! Hos os hævder vi ogsaa efter bedste Evne Kammeratskab og Hjælpsomhed. Og om Rejselivet end er saa godt som ophørt, *vi* holder dog vore Foreninger og vor Organisation oppe! Ikke alene for Nuets Skyld, men ogsaa for *Fremtidens* Skyld!

Den Tid kommer dog, hvor der sluttet Fred, og da vil vi faa en Tilgang, som maaske ikke tidligere, og vil vi stadig holde Ryggen lige saa rank som hidtil, vil C. U. K. have en saa stor moralsk Ret til at kalde sig de farende og alle virkelige Svendes Organisation som aldrig før!

Og naar vi ved Bordet i Aften vel nærmest lader Tanken glide tilbage til alle de Ulykkelige, der *maa* tilbringe deres Jul — *Fredens* og *Glædens* Fest! — under Kanoners og Maskingeværers Tegn, *saa* *maa* det dog være os tilladt, naar vi fejrer det nye Aars Komme at raabe **et rungende Leve for C. U. K.!**

Gid, at den stadig maa bevare sin Liskraft, ogsaa selv om Krigen skulde trække endnu længe ud!

Og nu til hver eneste af dette lille Juleblads Læsere

„Glædelig Jul!“ og et „Godt Nytaar!“

REDAKTIONEN.

· CLÆDELIGT · NYTÅR ·
· DU · FARENDE · SVEND ·